EN BUYÜK KOMPLO TEORİSİ

Çeviri: Selim Yeniçeri

JERRY SMITH

KIYAMET SİLAHI

HAARP

KORİDOR

KORİDOR YAYINCILIK - 69

ISBN: 978-9944-983-96-9

KIYAMET SİLAHI: HAARP
Jerry Smith

Özgün adı: *HAARP / The Ultimate Weapon Of The Conspiracy*

Copyright © 1998 Jerry Smith

Yayın yönetmeni: Erdem Boz
İngilizce aslından çeviren: Selim Yeniçeri
Sayfa tasarımı: Bilgin Budun
Baskı: Oktay Matbaacılık, İstanbul
Cilt: Umut Matbaacılık, İstanbul

1. baskı: Koridor Yayıncılık, İstanbul, 2007

KORİDOR YAYINCILIK
Telsiz Mah. 85. Sok. No: 100
Dikilitaş-Zeytinburnu/İstanbul
Tel : 0212 - 546 86 32 / 39 - 46 - 57
Faks : 0212 - 546 86 64 / 65
E-mail : info@koridoryayincilik.com.tr

Genel Dağıtım: YELPAZE DAĞITIM
Tel : 0212 546 86 57
Faks : 0212 546 86 64
E-mail : info@yelpaze.com.tr

KIYAMET SİLAHI

HAARP

Jerry Smith

Çeviren:
Selim Yeniçeri

İÇİNDEKİLER

Bölüm 0: Hayal Edin... 7

Bölüm 1: Issızlığın Ortasındaki Canavar 15

Bölüm 2: Tesla Bağlantası 44

Bölüm 3: Elektromanyetik Savaş 81

Atmosfer ve Elektromanyetik Spektrum 82
Moskova Sinyali ve Rus Ağaçkakanı 92
Zemin Dalgası Acil Durum Ağı (GWEN) 104
HAARP 109

Bölüm 4: Bilim Kontrolden Çıktı mı,
Yoksa "Yıldız Savaşları" mı? 122

1. Kısım: Toprak Delici Tomografi 122
2. Kısım: "Konvansiyonel Olmayan Silahlar" 162
3. Kısım: Zihin Kontrolü 185
4. Kısım: Çevresel Modifikasyon.....227

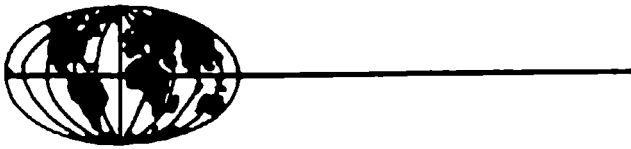
Bölüm 5: Gizli Komplo Bilimi 287

Bölüm 6: Komplo Nedir? 311

Bölüm 7: Suç Tutanakları 332

HAARP Tesislerinin Havadan Görünümü

Bölüm 0:
Hayal Edin...

Düşmanın yörüngede dolaşan uydularının hepsini birden aynı anda yok edebilecek tek bir silahınız olsaydı? Askeri birliklerinizi fark edilmeden kaydırmak konusunda inanılmaz bir avantaj kazanırdınız. Eğer sürpriz bir saldırıya hazırlanıyorsanız, bu özellikle önemli olurdu. Peki, ya aynı silah bir bölgenin etrafında aşılmaz bir "kalkan" oluşturabiliyorsa? Kıtalararası balistik füzelerin (ICBM'ler)* hiçbir şekilde geçmesine izin vermiyorsa? Füzeyle saldırmak veya karşı ateş açmak imkansız hale gelirdi. Işık hızıyla hareket eden elektronlardan oluşmuş bir bulut yaratacak bir silah, bunu başarabilir. Yeterli büyüklükte, yerdeki bir radyo vericisi bunu yapabilir.

Böyle bir verici, dünya çapında radyo iletişimini bozmak için de kullanılabilir. İyonosfer, dünyanın her yerine radyo dalgalarını sektirmek için kullanılır ve uzun mesafeli iletişimi mümkün hale getirir. Bu veri-

* ICBM: Intercontinental Ballistic Missile. Ç.N.

ci bilinen noktalarda iyonosferi değiştirmek için kullanılırsa, kendi mesajlarınızı sorunsuzca ileri geri gönderirken, dünyanın geri kalanını felç edebilirsiniz. Yeterli büyüklükte, yerdeki bir radyo vericisi bunu da kolayca yapabilir.

Bu verici, sadece iyonosferi yeniden biçimlendirmekten fazlası için de kullanılabilir. Ya biri bu koruyucu tabakayı "yakarak" delikler açmaya kalkışırsa? Bu, dış uzaydan ölümcül radyasyonun sızmasına ve dünyayı kavurmasına neden olabilir. Belli bir hedefin üzerine bol miktarda radyasyon boşaltmanız, bir nükleer bombayla aynı etkiyi yapar. Patlama olmaz, binalar, araçlar, malzemeler, tesisler zarar görmez ama o bölgedeki yaşayan tüm canlılar ölür.

Hava akımlarını belli etmeden değiştirip kontrol edebilen bir silaha sahip olan bir ülke, savaşa girdiğinde ne olur? Bütün bir kıta üzerinde hava kontrol edilebilirken, istendiği gibi seller ve kuraklıklar yaratılabilir. Hava kontrolü, yiyecek kontrolü demektir. Böyle bir silah, tek bir el bile ateş etmeden düşman ülke halkını dize getirmez mi? Yeterli büyüklükte, yerdeki bir radyo vericisi bunu da yapabilir.

Peki, ya bu inanılmaz silah aynı zamanda dünyanın derinliklerini görmenizi, yeraltındaki düşman üslerini bulmanızı sağlıyorsa? RADAR, uçak ve füze gibi havadaki nesneleri tespit edip tanımlamak için mikrodalga ışınları gönderir. Bilim adamları, dünyanın derinliklerini de aynı şekilde görebiliyorlar. Bu teknolojiye toprak delici tomografi (EPT)* deniyor. EPT, gömülmüş zararlı atık merkezlerini, yeni petrol kaynaklarını bulmak veya – hatta – volkan patlamalarını önceden tespit et-

* EPT: Earth penetrating tomography. Ç.N.

mek için kullanılabiliyor. ABD Senatosu, Yüksek Frekanslı Aktif Auroral Araştırma Programı (HAARP)* adı verilen ve sürmekte olan bir projeye fon sağlamaktadır. HAARP projesi, tüm aurora borealis'i ("kuzey ışıkları") sanal bir antene dönüştürebilecek güçte sinyal üretebilecek ve aşırı düşük frekansta (ELF)* yeniden yayabilecek bir verici oluşturmayı amaçlamaktadır. ELF dalgaları toprağın derinliklerine kadar inebilir ve toprak delici tomografi için mükemmeldir. HAARP, kitlesel imha silahlarının yayılımını yasaklayan antlaşmaları geçerli kılmak için EPT'yi kullanan Senato tarafından desteklenmektedir.

Birleşik Devletler Donanması, HAARP vericisini çok derinlerdeki denizaltılarla iletişim kurmak için kullanmayı amaçlamaktadır. ELF radyo dalgaları, denizlerin derinliklerine de ulaşabilir. HAARP sayesinde sinyalleri yeniden yaymak için kuzey ışıkları bir sanal anten gibi kullanıldığında, Donanma denizaltı filosunu kolayca yönetebilir ve dalgaların altında ne kadar derinlerde olduklarının bir önemi olmaz.

Peki, insanların zihinlerini "kızartabilecek" bir silaha sahip olan bir ülke ya da grup ne yapabilir? İstediği

* HAARP: High-frequency Active Auroral Research Program. Aurora kelimesi, çeşitli bilim ansiklopedileri ve sözlüklerinde şöyle açıklanmaktadır: Güneşten gelen yoğun hidrojen fışkırmaları sonucunda uzaya yayılan fotonların, Kuzey ve Güney kutuplarındaki iyonlarla çarpışmasıyla enerji dönüşümüne uğrayarak farklı dalga boylarında ışımalarıdır. Kuzey veya Güney kutuplarında görülmelerine göre "aurora borealis – kuzey ışıkları" veya "aurora australis – güney ışıkları" olarak da anılırlar. Geceleri gökyüzünde genellikle yeşil, mavi veya mor renklerde dalgalanan tülleri hatırlatırlar. Sonuçta farklı dalga boylarında ışınlar ve ışımalar oldukları düşünülürse, HAARP projesinin özellikleri açıklandıkça, bu ışınların neden önemli ve konuyla ilgili olduğu daha iyi anlaşılacaktır. Ç.N.

* ELF: Extremely low frequency. Ç.N.

niz şekilde kitlelere duygular (öfke veya korku gibi) ekebilirseniz ne olur? Bunu geniş bir bölgede yaparak savaşa giden askerlerin moralini bozabilirseniz? Bütün şehirleri? Kıtaların tamamını? Kutup ışıklarını bir ELF mesajını yeniden yayabilecek şekilde kontrol edebilirseniz, inanılmaz bir "biyo-geribildirim" makinesi yaratmış olursunuz. İnsan beyni, HAARP'ın yayın yapacağı gibi aşırı düşük frekansta çalışır. Bu, HAARP'ın operatörüne doğruca milyonlarca insanın beynine radyo mesajı gönderme olanağı sağlar. HAARP istenen duyguları yaratmak için kullanılabilir ve hatta kelimeler bile gönderebilir. HAARP tesisi veya daha büyük başka bir verici sayesinde insanların zihinlerine doğrudan düşünce sokabilseniz ne olur? Örneğin, "teslim ol" veya "boyun eğ" gibi?

23 Mart 1983'te, Başkan Ronald Reagan bilim adamlarına şöyle bir çağrıda bulundu: "Bize nükleer silahları veren ülkemiz bilim dünyasına büyük yeteneklerini ve bilgilerini insanlık ve dünya barışı için çalışmaya, bize nükleer silahları etkisiz kılacak araçlar geliştirmeye çağırıyorum." Atomik savaşları imkansız kılacak bu tür bir teknolojiyi, bir silahı veya silah sistemini yaratma macerasına resmi olarak Stratejik Savunma İnisiyatifi (SDI) adı verildi. Basın, bu projeye George Lucas'ın ünlü film serisinin adını vermekte gecikmedi: Yıldız Savaşları.

Başkan Reagan'ın bu isteği, Birleşik Devletler'deki askeri-endüstriyel-bilimsel araştırma topluluklarını, insanlık tarihindeki en büyük ve en pahalı silahları avlamaya itti. Binlerce fikir oradan oraya akıyordu; yüzlercesi için fon sağlanıyordu. O zamandan beri SDI araştırmasının bazı yönleri terk edildi. Ama bazıları bugün bile aktif şekilde devam ediyor.

Bu geliştirme programlarının hepsi ordunun veya taşeronlarının laboratuarlarında da sürmüyor. Bu fikirlerin bazıları – silahlar gibi – uluslararası antlaşmaları ihlal eden teknolojileri de içeriyor. Diğerleri, çoğu Amerikalının ahlak değerlerini altüst eder, midesini bulandırırdı. Uluslararası lanetlemelerden ve halkın öfkesinden kurtulma çabası olarak, bu programlardan bazıları sivil bilim olarak "gizlendi."

Bu, "zararsız" bir sivil araştırma projesi gibi gösterilen askeri bir proje için de geçerlidir: HAARP. HAARP bir bilimkurgu hikayesi değil; son derece ölümcül olabilecek bir gerçek. Tamamlandığında, dünyanın en büyük radyo vericisi olacak. Daha önce sözünü ettiğimiz bu hayal ürünü senaryolar için gereken "yeterli büyüklükte bir radyo vericisi."

Ülkenin en önde gelen beyinlerinin federal hükümet, proje ödenekleri ve paranın gücü tarafından ele geçirilmesi riski daima vardır ve bu olasılık kesinlikle ciddiye alınmalıdır. Ama bilimsel araştırma ve keşifler açısından, kamu politikasının bilimsel-teknolojik bir seçkin kesimin eline geçeceği riskini de gözden kaçırmamalıyız.

Başkan Dwight D. Eisenhower

İnsan önceden sezme ve engelleme becerisini kaybetti. Sonunda dünyayı yok edecek.

Dr. Albert Schweitzer

İnsan ırkı konusunda kötümserim, çünkü kendini tehlikeye atacak kadar becerikli. Doğaya yaklaşımımız, onu kontrol etmeye çalışma yönünde. Bu gezegene uyum sağlamaya çalışsak ve şüp-

heci veya diktatörce yaklaşmak yerine onu anlamaya uğraşsak, hayatta kalma şansımız çok daha yükselirdi.

E. B. White

Bana göre, ordu mensupları hâlâ askeri organizasyonun ayakta kalmasının, Amerikan nüfusunun büyük bölümünün yaşam ve sağlığının feda edilmesine değer olduğuna inanıyorlar.

Dr. Robert O. Becker

Gerçekçi düşüncenin sosyal yaşamımızdaki sorunları çözmeye yetmediğini acı verici deneyimlerle öğrendik. Becerikli araştırmalar ve zekice bilimsel çalışmalar insanlık için sık sık trajik sonuçlar doğurdu ve kendi kitlesel yıkımını getirecek araçlara yol açtı. Bu aslında son derece dokunaklı bir trajedidir!

Dr. Albert Einstein

Barrow
ALASKA
Fairbanks
Yukon Nehri
NORTON BOĞAZI
Gakona HAARP Tesisi
ALASKA KÖRFEZİ
BRISTOL KÖRFEZİ
Kodiak

Bölüm 1: Issızlığın Ortasındaki Canavar

HAARP NEREDEDİR?

Birleşik Devletler'deki en yüksek ikinci dağ olan St. Elias Dağı, Alaska ve Kanada arasındaki öncelikli sınır işaretidir. Alaska Körfezi'nden yaklaşık elli mil içeride, 5,400 metre yükselir. Alaska uzantısının karla kaplı sahil zirveleri ve koruluklarla kaplı adaları, dağın güney ve doğusuna doğru uzanır. St. Elias Dağı'ndan Alaska'nın ünlü Kuzey Eğimi'ne ve ötesindeki Beaufort Denizi'ne doğru, ancak haritacıların çizebileceği kadar 650 millik düz bir çizgi uzanır. Bu çizginin batısında, Alaska eyaleti, doğusunda ise Kanada'nın Yukon bölgesi bulunur.

St. Elias Dağı, 3,300 metrelik Miller Dağı ve onları çevreleyen dev Bagley Buzulları, Wrangell-St.Elias Ulusal Parkı'nın güney ucunu oluşturur. Yüz mil kadar kuzeyde kalan Sanford Dağı da bu muazzam büyüklükteki parktadır. Toplam yüzölçümüyle, Birleşik Devletler'deki en geniş ulusal parktır ve altı Yellowstone büyüklüğündedir. Birleşik Devletler'deki en yüksek 9. ve 16. dağ da dahil olmak üzere dört dağ burada buluştuğundan, bölgeye "Kuzey Amerika'nın dağ krallığı" da de-

nir. Yüksek yerler bütün yıl karla kaplıdır ve bunun sonucunda ülke geniş buzullarla kaplanmıştır. Malaspina buzulu, bütün Rhode Island eyaletinden daha büyüktür.

Wrangell-St. Elias Ulusal Anıtı olarak 1 Aralık 1978'de açılan, daha sonra 2 Aralık 1980'de Ulusal Park olarak yeniden düzenlenen bölge, 24 Ekim 1979'dan bu yana Birleşmiş Milletler'in koruması altındaki "Dünya Mirası Bölgeleri"nden biridir. Güneydeki komşuları Alaska'daki Buzul Körfezi Ulusal Parkı ve İngiliz Kolombiyası'ndaki Alsek-Tatshensihini Bölge Parkı ile birlikte 12 milyon hektarlık yüzölçümüne yayılarak, dünya üzerinde uluslararası koruma kapsamındaki en büyük bölge olmuştur.

Wrangell-St. Elias, batıdaki Copper Nehri'nden doğudaki Kanada sınırı ve Klaune Ulusal Parkı'na yüz mil kadar uzanır. Kuzey Pasifik'in güneyindeki buzullardan başlayarak, park batı ve kuzey yönünde 150 mil kadar yayılır. Copper Nehri havzasının doğu kısmının neredeyse tamamı, parkın sınırları içindedir.

Copper Nehri havzası, Pasifik Dağ Sistemi'nin bir alt bölümüdür. Bu bölge, her yandan Sanford Dağı gibi dev dağlar tarafından çevrelenmiş bir havzadır. Havza, Copper Nehri vadileri tarafından derin bir şekilde kesilir ve nehir, buzlu sularının iki yanında yaklaşık 150 metre yükselen duvarların arasından akar.

Alaska "çalılıklarının" çoğu gibi, bitki örtüsü büyük ölçüde siyah ve beyaz ladin ağaçlarından oluşur ama az sayıda söğüt, kızılağaç ve kavak da görülür. Parkın bir broşüründe şöyle denmektedir:

> ...Bitki örtüsü seyrek gibi görünse de, özellikle iç bölgelerde park çok zengin bir vahşi yaşamı barındırmaktadır. Kayalık zirvelerde dağ keçileri ve

koyunlar görülebilir. Karibular*, likenlerle ve alçak bölgelerdeki yeşilliklerle beslenirler... Amerikan geyikleri sahil şeritlerindeki bataklıklarda yiyecek arar, kahverengi ve bozayıları da bölgeye çekerler. Parkın her yerinde kara ayılar da görülebilir. Nehirlerde, akarsularda ve göllerde, somon ve diğer türde balıklar bulunabilir. Copper Nehri drenajı ve Malaspina burunları, göçmen kuşlar için öncelikli uçuş yollarıdır ve borazancı kuğular için tercih edilen çiftleşme ve yavrulama bölgeleridir.

Hava, Alaska'nın büyük bölümünde olduğu gibidir. Yazlar bulutlu ve serindir ama Temmuz ayında (yılın en sıcak ayı) açık ve sıcak günler sık yaşanır. Ağustos ve Eylül de serin ve yağışlıdır ama daha az sivrisinek bulunur. Sonbaharda hava keyif verici bir şekilde açık olabilir ama mevsim kısa sürer. Kışlar aşırı soğuktur. Hava sıcaklığı eksi 30'lara kadar inebilir ve ortalama kar kalınlığı elli santimdir; böyle zamanlarda sadece en cesurlar veya deliler dışarı çıkar. Baharda hava tekrar açmaya başlar. Günler giderek uzar ve yükselen hava sıcaklığı, kışın bölgedeki hakimiyetini beklenmedik bir çabuklukla kırar.

Wrangell-St. Elias Ulusal Parkı'nın doğu ve batı sınırları Copper Nehri'dir. Glenn Otobanı olarak da bilinen Alaska 1 Numaralı Eyalet Karayolu, parkın diğer tarafında kuzey şeridi boyunca Copper Nehri'ni takip eder. Orada otoban Gakona bölgesinden geçer; burası, çok sayıda küçük göl ve akarsu bulunan hafif eğimli bir düzlüktür. Gakona bölgesi içinde Gulkona, Gakona,

* Karibular: Kuzey Amerika'da yaşayan iri bir tür Ren geyiği türü. Ç.N.

Sanford ve Copper nehirleri ile Tulsona Deresi bulunur. Gakona ve Chistochina gibi küçük kasabalar ve mütevazı Glennallen şehriyle, nüfusun az olduğu bir bölgedir.

Geleneksel köpek kızağı yarışı Copper River 300, her yıl burada yapılır. Yarışın yapıldığı BLM (Bölge Yönetimi Bürosu) Patikası, Gakona bölgesini batıya ve kuzeydeki Wrangell-St. Elias Ulusal Parkı'na doğru keser. Bu arada, bölgenin en tartışmalı sakinlerinden birinin arazisinden de geçer: HAARP.

TARTIŞMALAR

Devasa televizyon antenlerinden oluşmuş bir ağ gibi, 21.5 metre yüksekliğindeki dört düzine metal kule, parlak sonbahar güneşinde parlıyor, Sanford Dağı ve Copper Nehri Vadisi'nin bembeyaz arka planı üzerinde dikkat çekiyordu. İnsanlar direklerin arasında dolaşıyor, başlarının üzerinde zikzaklar çizen kablolara ve metal ağa hayretle bakıyorlardı.

Hava Kuvvetleri ve Donanma'nın iyonosfere radyo dalgaları yaymak için kurduğu bir radyo verici istasyonu olan HAARP, ilk kez halk tarafından incelenmek üzere kapılarını açtı. Bütün eyaletten yaklaşık 70 kişinin ziyareti sırasında, bilim adamları tesisin dünya çapında bir araştırma istasyonu olduğunu söylediler; bu araç, Dünya'nın atmosferinin dış tabakası olan iyonosferin fiziksel ve manyetik özellikleri hakkında çok daha fazla şey öğrenmelerini mümkün kılacaktı.

Diğerleri o kadar da emin değildi...

The Anchorage Daily News gazetesinin pazar dergisi olan *We Alaskans* için yazdığı "HAARP Konusundaki Tantana" adlı, 4 Nisan 1996 tarihli makalesine böyle başlıyordu Doug O'Harra:

HAARP, dünya üzerindeki en büyük ve en güçlü Savunma Bakanlığı tesisidir veya bittiğinde öyle olacaktır; ama ne tür bir tesis olduğu hâlâ hararetli tartışma konusudur. Hükümet, sadece bilimsel bir araştırma istasyonu olduğunu, sadece atmosfer hakkındaki bilgilerimizi artırmayı amaçladığını söylüyor. O'Harra'nın tanımladığı şekliyle "iftiracılar" ise, bundan o kadar emin değiller. Bazıları, bir "Yıldız Savaşları" silah sisteminin prototipi olduğunu, bazıları hava kontrol aracı olduğunu düşünüyor; bazıları ise, Yeni Dünya Düzeni'nin gökyüzüne holografik görüntüler yansıtmak, doğruca kafalarımızın içine düşünce ekmek, bize kendi yeni "tanrılarını" kabul etmemiz için telkinde bulunmak için bu tesisi kullanacağını söylüyor. Bazıları ise, bunun uzaydan gelen yaratıklara karşı gezegeni savunmak için bir sistem olduğuna inanıyor. HAARP hakkında daha uçuk fikirler de yok değil!

HAARP'ın Glennallen'deki bir kafede oturan huzursuz komşuları parmak sallayıp söylenedursun, bu tartışmalar bütün Amerika'daki korku verici radyo programı konuşmalarına, Birleşik Devletler, Kanada, Büyük Britanya ve Japonya'da televizyonlarda yayınlanan araştırma programlarına kadar uzanıyor.

Bu tartışmalar, neredeyse daha proje fikri ortaya çıktığından beri HAARP'ı sarıyor. Basında HAARP'ın gizemiyle ilgili çok çeşitli hikayeler anlatılıyor. *Glennallen's Copper River County Journal, Popular Science Magazine, Jane's Defense Weekly* gibi çok çeşitli se-

viyelerdeki ve tirajlardaki basın organları bu konuya yer veriyor. Ama bu kadar söz edilmesine rağmen, çoğu Amerikalı daha önce HAARP'ın adını bile duymuş değil. *Mother Jones Magazine,* HAARP'ın yapılışını "1994'ün En Sansürlü Haberleri"nden biri olarak gösterdi.

Alaska Eyaleti Parlamento üyelerinin bazıları, daha önce bu kadar çok sayıda seçmenin herhangi bir konuda korku ve endişelerini böylesine şiddetli ifade etmediklerini açıklıyor. Seçmenlerinin bu endişelerine karşılık olarak, bazı yasama üyeleri, Hava Kuvvetleri'nden projenin kapsamıyla ilgili halka detaylı bir açıklama yapılacağına dair söz aldıklarını açıkladılar. Ama henüz hiçbir açıklama yapılmadı.

Ama HAARP ile ilgili tartışmalar, Alaska'dan çok daha uzaklara, dünyanın başka yerlerine de uzandı. Örneğin, son birkaç yıldır İnternet'te önemli ve geniş çaplı bir tartışma sürüyor. Bugün HAARP tartışmalarına ayrılmış çok çeşitli web siteleri ve tartışma grupları var.

HAARP'a karşı itirazlar, politik yelpazenin iki tarafında da kendine ateşli taraftarlar buldu. Muhafazakarlar ve liberaller, bu olası tehlikeye karşı güçlerini birleştirdiler. Liberaller, özellikle de çevreciler, hükümetin HAARP'ın potansiyel tehlikelerine, özellikle de göçmen türlere yönelik yarattığı tehditlere kulaklarını tıkaması konusunda endişeleniyorlar. Alaska Vekilleri adlı böyle bir grup, Hava Kuvvetleri'nden yeni bir Çevresel Etki Araştırması yapmasını istedi. Aynı şekilde, muhafazakarlar da hükümetin bir şeylerin üstünü örtme çabası olarak algıladıkları tutumuna tepki veriyorlar ama neyin gizlenmeye çalışıldığını bilemiyorlar.

HAARP NEDİR?

HAARP'ın en önemli özelliklerinden biri, dünyanın en güçlü kısa dalga radyo vericisi olacak olmasıdır; ama insan kulakları için yayın yapmayacağı açıktır. Sinyalleri atmosferin en üst tabakasına gönderilerek orada gökyüzünün bir bölümünü ısıtacaktır; tıpkı donmuş buritonun buzlarını çözen bir mikrodalga fırın gibi. Bu tür vericilere "iyonosfer ısıtıcısı" denmektedir. Bugün dünya üzerinde çok sayıda iyonosfer ısıtıcısı bulunmaktadır. Ama HAARP, tek başına hepsinin toplamından çok daha güçlü olacaktır.

HAARP, Jeofizik Direktörlüğü Massachusetts'teki Hanscom Hava Kuvvetleri Üssü'nde bulunan Birleşik Devletler Hava Kuvvetleri Phillips Laboratuarları ve Columbia'daki iki Donanma organizasyonu tarafından yönetilmektedir: Deniz Araştırmaları Enstitüsü (ONR) ve Deniz Araştırma Laboratuarları (NRL). HAARP'ın bütçesi Savunma Bakanlığı tarafından sağlanmakla birlikte, bilimsel araştırma eğitim kurumlarıyla ortaklaşa yapılmakta ve büyük ölçüde bu eğitim kurumları tarafından yönetilmektedir. Bazı özel şirketler de HAARP deneylerinde yer almak için sıraya girmiş durumdadır.

Bu ortak oluşum, bazı resmi HAARP belgelerinin iddia ettiği gibi, uzaydaki ortamın iletişim, yön bulma ve enerji ızgara sistemlerini nasıl etkilediği konusunda daha fazla şey öğrenmeyi amaçlıyor. Uzay ortamı denirken, güneşten ve uzaydan dünyanın atmosferinin üst tabakasına süzülen partiküller kastediliyor. Uzay ortamı, iyonosferin radyo dalgalarını yaymasını etkileyebilir ve dünya çapında radyo iletişimlerini engelleyebilir. Uydular uzay ortamından etkilenebilir, üzerlerindeki sistemler zarar görebilir ve/veya onlarla sağlanan

iletişim zayıflayabilir veya engellenebilir. Uzay "fırtınaları" dünya üzerindeki elektrik aktarım hatlarında aşırı yüklenmeye ve geniş çapta elektrik kesintilerine neden olabilir.

Tamamlandığında, HAARP 180 yüksek frekans (HF) yayın anteninden oluşan bir tesis olacak; bu antenlere iyonosfer araştırma araçları (IRI) deniyor ve aralarında sayısız bilimsel araç da var. Henüz inşaat aşamasında olan tesis, Glenn Otobanı'ndan kısa mesafede yapılıyor. HAARP'ın giriş kapısı, otobanın Richardson Otobanı (Alaska 4 Numaralı Eyalet Karayolu) ile kesiştiği 11.3 mil tabelasının bulunduğu yerdedir; yani, Anchorage'in 260 mil kuzeydoğusunda ve Fairbanks'ın yaklaşık aynı mesafede güneydoğusunda.

Bakir ormanlardan çalınan yaklaşık 29 hektarlık araziye kurulmuş olan HAARP tesisinin sahibi Savunma Bakanlığı'dır. Savunma Bakanlığı aslında daha önce Ufuk Çizgisi Üzerindeki Geridağılım (OTH-B)* radar istasyonunu kurmayı planlamıştı. Savunma Bakanlığı, 1991 yılında araziyi HAARP'a hazır hale getirdi, çünkü uzun zaman önce, 1980'lerde federal bütçe kesintileri yüzünden OTH-B projesi iptal edilmişti. Arazi teslim edildiğinde, boş bir enerji santrali ve çakıl döşeli yolu da vardı.

Açıkça görüldüğü gibi, tesisin en çarpıcı yönü, IRI denen anten dizisidir. HAARP'ın 29 hektarlık arazisinin 11 hektarı bataklıktı ve IRI için düz bir arazi oluşturulabilmesi için siyah çakılla dolduruldu. Proje tamamlandığında son IRI (FIRI) yaklaşık 16.5 hektarlık bir alanı kaplayacak ve 15 sütuna 12 sıradan 180 anten kulesine sahip olacak.

* OTH-B: Over The Horizon Backscatter. Ç.N.

DP IRI kuleleri, sekiz sütun ve altı sıra şeklinde dikdörtgen bir ızgaraya yaklaşık 25 metrelik aralarla yerleştirilmiş durumdadır. Her kulenin tepesinde, iki çift kutuplu anten bulunmaktadır. Antenlerden biri 2.8-7 MHz arasında, diğeri ise 7-10 MHz arasında çalışacak şekilde ayarlanmıştır. İki çift kutuplu anten, her kulesinde büyük bir "X" oluşturacak şekilde yerleştirilmiştir. Bir defada, istenen çıktı frekansına bağlı olarak, her çiftteki antenlerden sadece biri kullanılabilir. Antenlerin yanı sıra, bu kuleler karmaşık, birbirine bağlı kablolar ve direkler de taşımaktadır. Yerden 4.5 metre yükseklikte, kuleler arasında metal bir kafes uzanmaktadır. Bu kafes, antenler için sürekli bir reflektör sağlamaktadır. Aktarımlar sırasında, kafes aşağı yönelen radyo frekanslarını (RF) yakalayarak tekrar yukarı yönlendirmektedir. Bu kafes, aynı zamanda antenler çalıştığı sırada aşağıdaki hayvan ve insanları yoğun RF dalgalarından korurken, ışınları da yoğunlaştırmaktadır.

Yerde, anten sıralarının altında, 30 verici kutusu bulunmaktadır. Bu kutulardan her birinde, mazotla çalışan 12 verici yer almaktadır. Bu vericilerin üzerinde, çift kutuplu antenlerden düşük frekanslı veya yüksek frekanslı olanlarını seçmek için anahtarlar vardır. Her verici, 10,000 vat RF gücü üretebilir. Birleştiklerinde, 360 verici, antenlerden 3.6 milyon vat ham RF çıktısı sağlayabilir. HAARP'ın eşsiz özelliklerinden biri, bu vericilerin gücünü gökyüzünde tek bir noktaya odaklayabilme konusundaki patentli becerisidir. Bu özellik, çıktıyı bin kat daha güçlendirmekte ve HAARP'a 3.6 milyar vatın üzerinde bir güç sağlamaktadır. Yani, diğer bir deyişle tesisin gücü, Birleşik Devletler'deki en büyük ticari radyo vericisininkinden 72,000 kat daha fazladır!

Orduya göre, HAARP antenlerinin amacı, güneşten gelen enerji dünyanın atmosferinin üst tabakasıyla birleştiğinde oluşan doğal fenomenin çok küçük ölçekli bir taklidini üretmektir. Bu durum, bilim adamlarının ve mühendislerin bu oluşumun doğasını ve etkilerini anlayabilmesini sağlayacaktır. Resmi belgeler, hükümetin HAARP için niyetini "üst atmosferik ve güneş-dünya araştırmaları için önemli bir Arktik tesis oluşturmak" şeklinde açıklamaktadır. Ama hükümetin HAARP ile ilgili resmi belgeleri genellikle çelişkilidir ve kasıtlı olarak yanlış yönlendirme niyeti sezilmektedir. HAARP'a ve ilgili teknolojilere eğilen araştırmacılar, Amerikan halkına ve (elbette ki bizim paramızla) bütçeyi karşılayan Kongre'ye hikayenin büyük bölümünün açıklanmadığından şüphelenmektedir.

KOMPLO

HAARP'ın yeri ve adı, bu proje hakkında kesin olarak bildiğimiz tek şey gibi görünmektedir. Edgar Allan Poe'nun klasik hikayesi "Çalıntı Mektup," bir şey göz önünde olmasına rağmen nasıl gizlenebileceğini açıkça ifade etmektedir. Yüksek Frekanslı Aktif Aurora Araştırma Programı ifadesi, açıklıkla yanıltmak konusunda diğer bir örnek olarak gösterilebilir. Alaska ormanlarının derinliklerinde bulunmasına rağmen, bu bilimsel projenin pek de gizli olduğu söylenemez. Tesis ve onunla ilgili belgeler, en azından arada bir de olsa, halka açılmaktadır.

HAARP, destekçilerinin iddia ettiği gibi evrenin sırlarını çözmek için diğer bir ileri teknoloji ürünü bilimsel araç olabilir (bu durumda, amacı üst atmosferin sır-

larını çözmek gibi görünüyor). Ne var ki araştırmacılar HAARP'ı incelediklerinde, akademik görüntünün altında gizli bir amaç, gizemli, açıklanmayan bir niyet bulunduğuna dair yüzlerce ipucuna rastladılar. Bu kitap, böylesine bir teknolojinin olası gizli kullanımlarını ve böyle bir araçtan yarar sağlayabilecek bir komployu (veya komploları) incelemektedir.

Hava Kuvvetleri ve Donanma tarafından yönetilen bir projenin ne kadar sivil olabileceğini düşünmek zordur; özellikle de böylesine çeşitli potansiyel silah sistemlerini barındıran bir proje olduğu göz önüne alınırsa. Ama HAARP'ın yerel ve federal katılımcıları, her noktada projeyi sivil bilim gibi göstermek için ellerinden geleni yaptılar.

Bir sivil programda uygun düşeceği şekilde, halkı incelemek ve yorumda bulunmak üzere davet ettiler. Son onay verilmeden önce, halkın gözü önünde (güya) araştırmalar yapıldı ve çevresel etki araştırmaları yürütüldü. Ne var ki Son Çevresel Etki Araştırması'nda (FEIS), utanmazca yalanlarla veya şaşırtıcı aptallıklarla karşı karşıya gelmemek imkansız.

FEIS, dünyevi ortam veya çevre üzerinde hiçbir etki olmayacağını, çünkü HAARP'ın yayınlayacağı bütün enerjinin doğrudan yukarı, atmosfere ve topraktan uzağa gideceğini belirtiyor. Ama bu enerjinin bir kısmının dünyaya yansıyacağını belirten kendi belgelerini bile dikkatli bir şekilde görmezden geliyorlar. Ayrıca, gökyüzünün belli bir bölgesini etkilemenin, diğer bölgeler üzerinde hiçbir etkisi olmayacakmış gibi davranıyorlar. Bu kesinlikle doğru olamaz.

Elektromanyetik ve radyo frekansları yayımlarının yarattığı sağlık riskleriyle ilgili tıbbi ve bilimsel kanıtları görmezden geliyorlar. Hava Kuvvetleri çalışmala-

rına başladığı 1991 yılında veriler evrensel olarak kabul edilmiş olmasa da, o zamandan beri işler bir hayli değişti.

Gerçek şu ki hükümet bu konuda kendini bile kandıramıyor: Birleşik Devletler Ticaret Bakanlığı, Ulusal Telekomünikasyon ve Bilgi Dairesi Radyo Danışmanlık Komitesi, HAARP'ın radyo iletişimleri için risk yarattığını açıkladı. Bunlar, bazen radyo iletişiminin ölüm-kalım meselesi haline gelebildiği Alaska'nın kırsal kesimlerinde yaşayan insanların hayatları üzerinde ciddi etkiler yaratabilecek risklerdir.

HAARP incelendiğinde, durumun bir soğanı soymak veya Rus Matruşka bebeklerini açıp içinden diğerini çıkarmak gibi olduğunu görüyor. Burada, her katında kasıtlı aldatmacalarla karşılaşılan bir tabakalar yığını söz konusudur; gizli amaçlar, birbirleri içinde gizlenmiş durumdadır. HAARP birçok farklı şey olabilir ama hakkında yazılmış metinlerde veya broşürlerde çok azı belirtilmiş ya da destekçilerinin yalanları arasında gizlenmiştir.

HAARP'ın İnternet'teki resmi sitesinde yayınlanan "HAARP Programının Amaçları" başlıklı bir yazıda şöyle belirtilmektedir:

> HAARP, iyonosferin özellikleri ve davranışları üzerinde inceleme yapmayı amaçlayan bilimsel bir girişimdir ve özellikle, gerek sivil gerekse savunma amaçlı olarak iletişim ve gözlem sistemlerinin güçlendirilmesi için iyonosferin anlaşılmasına ve kullanılmasına vurgu yapmaktadır.
>
> HAARP programı, şunlardan oluşan dünya çapında bir iyonosfer araştırma merkezi kurmayı hedeflemektedir:

İyonosfer araştırma aracı (IRI), HF frekans aralığında çalışacak yüksek güçlü bir verici tesis. IRI, bilimsel araştırma için iyonosfer üzerinde sınırlı bir alanı geçici olarak tetiklemek için kullanılacaktır.

Ayrıca, tetiklenen bölgede doğacak fiziksel oluşumların gözlemlenmesi için teşhis araçları da bulunacaktır.

IRI'ın kullanımından doğan oluşumların gözlemlenmesi, bilim adamlarının güneşin doğal tetiklemeleriyle sürekli olarak doğan oluşumları daha iyi anlamasını sağlayacaktır.

Buna ek olarak, HAARP tesisinde bulunan teşhis araçları, küresel ısınma ve ozon delinmesi de dahil olmak üzere çeşitli konuların araştırmalarında da kullanılacaktır.

HAARP'ın çekirdeği, IRI'dır. Şimdiye dek inşa edilmiş en büyük yüksek frekanslı radyo vericisi olacağı ortadadır. Çok sayıda yüksek gigavatlı yayın gücünü hayal edilemez bir güce sahip tek bir ışına odaklayacak şekilde tasarlanmıştır. Bu, düz bir alanda dizilmiş, aynı anda kısa dalga yayın yapan çift kutuplu antenlerin sıralamalı olarak ışın ateşlemesiyle gerçekleşecektir.

HAARP ile dünya üzerindeki diğer iyonosfer ısıtıcıları arasındaki en büyük fark, HAARP'ın fazlı bir düzen olmasıdır. Bu faz veya sıralamalı ateşlemenin yarattığı odaklanma becerisi, HAARP'ı benzerlerinden ayırmaktadır. Ufuk çizgisi radarı gibi kullanılması ise "yasa dışıdır" (HAARP tesisinin başlangıçta yapılış şekli budur).

Faz düzenli radar, aynı anda yüzlerce nesneyi izleyebilecek türde, çok ileri bir radar tipidir. Birleşik Devlet-

ler ve Sovyetler Birliği, düşmanın nükleer faaliyete başlayıp başlamadığını gözlemlemek üzere bu sistemi geliştirmişlerdir. Ama 1972 yılında imzalanan Anti Balistik Füze (ABM) Antlaşması bu radarın kullanımını yasaklamış, bu tür radarların ancak bir ülkenin sınır çizgisinde yer alabileceğini ve dışarı bakabileceğini, dolayısıyla tek fonksiyonunun düşman saldırısına karşı uyarı sağlamak olabileceğini belirtmiştir. Bu şekilde, bir faz düzenli radar, düşman füzelerini tanımlayıp vuracak bir savunma sisteminin parçası olarak kullanılamaz.

Terk edilen program, ABM Antlaşması'nın şartlarına uygundu; tek sorun, işe yaramamasıydı. HAARP böyle bir sistem kullanırsa, ışın yönlendirme ve savunma amaçlı kullanma becerisi nedeniyle ABM Antlaşması'nı çiğneyecektir. HAARP ile ilgili ilk yayınlar, tesisin bu şekilde kullanılabileceği konusunda açıklamalarda bulunuyordu ama daha yakın zamanda yayınlanan yazılar, bu konuda özellikle suskun kalıyorlar.

Bir silah sisteminin gelişiminde üç ana aşama vardır. Birinci aşama iki adımlıdır; öncelikle doğa kanunlarının daha iyi anlaşılmasını sağlayan somut bilim, temel araştırmalar vardır. Sonra, biri parlak bir fikir bulur; bu, somut bilimi askeri ihtiyaçlara uyarlamaya çalışan "ya olursa" temelli bir kavramdır.

İkinci aşamaya "kavram dayanıklılığı" denir. Burada sözleşmeli olarak üniversitelerde veya ordu ya da savunma firmalarının zengin bütçeleri altında ordunun veya firmaların laboratuarlarında çalışan bilim adamları, "ya olursa" fikrini sıkı testlerden geçirirler. Bu aşamanın amacı, kavramın bir gün ordunun kullanabileceği bir şeye dönüştürülebileceğini kanıtlamaktır. Bu aşamada, deneysel durumdaki kavram nadiren gerçek bir silaha dönüşür.

Genellikle, fikrin gerçekten çalışan bir modele dönüşmesi anlamına gelen prototip aşaması üçüncü ve son aşamadır. Prototip sergilendikten sonra, proje laboratuardan çıkarak politik arenaya taşınır ve amaç, yeni bir silah sistemini yaratmak için bütçe oluşturmaktır.

Savunma Bakanlığı, HAARP'ın sadece bilimsel bir proje olarak birinci aşamada olduğuna inanmamızı istiyor. HAARP'ın karşısında olanların birçoğu ise aslında ikinci aşamada olunduğuna inanıyor. IRI anten sahası aşamalı olarak inşa edilecek şekilde tasarlandığından – bir kısmı şimdi, bir kısmı daha sonra – bu insanlar, "kavram dayanıklılığı" aşaması başarıya ulaştığı takdirde, HAARP'ın doğrudan bir silah olarak ortaya çıkacağını düşünüyorlar.

Bazıları, daha da geniş kapsamlı bir komplo olduğunu, inanılmayacak derecede güçlü bazı insanların dünyayı yönetmek için bu projeyi sürdürdüğüne bile inanıyorlar. Çoğumuz böyle insanları paranoyak diye baştan savarız. Ama yüz yıldan uzun bir süredir, dünyanın en önde gelen entelektüelleri, sanayicileri ve "küresel köylüleri" arasında, savaşlara son vermek ve sosyolojik sorunları (aşırı nüfus artışı, ticaret dengesizlikleri ve çevresel sorunlar gibi) çözmek için tek bir dünya hükümeti yaratma amacını taşıyan bir hareketin geliştiğini kimse inkar edemez. Bu küresel hareket kötü ruhlu bir azınlığın şeytani "komplosu" veya iyi niyetli birçoklarının "fikir birliği" olsun, aslında çok da fark etmez. Sonuç, yaşamlarımız için olmasa bile, bireysel özgürlüklerimiz için en az AIDS kadar tehlikeli ve ölümcüldür. Bu bir komploysa, kitabın ilerleyen sayfalarında göreceğimiz gibi, HAARP amaçlarına ulaşmaları için inanılmaz bir öneme sahip olurdu.

1. Dünya Savaşı'ndan sonra ortaya çıkan "Milletler Birliği" fikri, bu hareketin ilk ifadesiydi. Günümüzdeki

Birleşmiş Milletler, Milletler Birliği kavramından doğdu. Birleşmiş Milletler, öncelikle savaşları sona erdirmek için kuruldu ve bunu milletleri sona erdirerek yapmayı planlıyordu. Birleşmiş Milletler'in "Dünya Anayasası"nda bu amaç, şu kelimelerle açıkça ifade edilmiştir: "Ülkelerin çağı sona ermelidir. Ülkelerin hükümetleri, ayrı özerkliklerini, silahlarını da teslim edecekleri tek bir hükümete teslim etmeye karar vermişlerdir."

Yeni Dünya Düzeni, gerçek bir dünya hükümeti yaratmak için bu harekete verilen bir isimden ibarettir. Bu hareketin savunucuları, uzmanlar, bilim adamları veya teknisyenler tarafından yönetilmek anlamına gelen teknokrasi denen bir felsefeyi vurgulamaktadırlar. Ama bu görüş, Amerikalıların anladığı şekliyle kesinlikle demokratik değildir. Yeni Dünya Düzeni'nin en ünlü savunucularından biri, Zbigniew Brzezinski'dir. Brzezinski, Jimmy Carter ve diğer bazı başkanların Ulusal Güvenlik Danışmanı idi. Kendi teknokrasi versiyonuna, "teknotronik" diyordu. *Between Two Ages* adlı kitabında, Brzezinski şöyle yazmıştı: "Teknokratik çağ, daha kontrollü bir toplumun aşamalı olarak ortaya çıkmasını gerektirir. Böyle bir toplumda, geleneksel değerlerle sınırlanmamış bir seçkinler sınıfı hakim olacaktır."

Ülkelerin "teknotronik" birleşmesi, her ülkenin özerkliğinden vazgeçmesini gerektiriyordu. Bu yeni düzen, örneğin Amerika Birleşik Devletleri'ni sadece bölgesel bir yönetime indirgeyecek, hatta belki "Kuzey Amerika Birleşik Eyaletleri" adını verecekti. Kuzey Amerika Serbest Ticaret Anlaşması (NAFTA), bu oluşumun bir sıçrama taşı olarak görülmektedir. Eski Dışişleri Bakanı Henry Kissinger, 1993 yılında *Los Angeles Times Syndicate*'a şöyle demişti: "NAFTA, bir Yeni Dünya Dü-

zoni'ne doğru atılan en yaratıcı adımdır." Avrupa'daki Ortak Pazar ve Avrupa Birliği (AB) de Avrupa Birleşik Devletleri'ne uzanan köprüler olarak görülmekte, sonucunda bu oluşumun da Birleşmiş Milletler'in diğer bir bölgesel yönetimi haline gelmesi düşünülmektedir.

Yeni Dünya Düzeni komplosu/fikir birliği, HAARP'ın iplerini çekiştiren olası gizli kuklacılardan sadece biridir. Diğer adaylar arasında, ordu-endüstri-bilim kompleksinin en üst kademelerinde bir Stratejik Savunma İnisiyatifi ve entelektüel kesim arasındaki asi gruplar da vardır. Bu konuda tahmin yürütmenin en zor tarafı, çok az doğru cevap ve buna karşılık neredeyse sonsuz sayıda ve çeşitlilikte yanlış cevap bulunmasıdır. Resmi HAARP bilgileri birbiriyle öylesine çelişkili ki; üstelik projenin gerçek amacıyla ilgili halk sürekli olarak yanlış yönlendiriliyor. Bu durum öylesine ileri boyutlara varıyor ki kişi fikir yürütmekten başka çare bulamıyor. Ama kesin olan bir şey varsa, o da bize söylenmeyen şeyler olduğudur. Bu noktada, komplonun ordu-endüstri bilim kompleksinden bir avuç insanın sadece fazladan birkaç dolar kazanmak için Amerika'yı silkelediği ölçüde küçük veya diğer uçta, HAARP'ın Amerika'yı yok etme ve dünyayı ele geçirme yönünde dev bir planın parçası olup olmadığını bilemiyoruz. Dahası, tamamen farklı, akla hayale gelmeyecek bir şey de olabilir.

KİM?

HAARP'ın bulunduğu arazi, Savunma Bakanlığı'na ait. Hava Kuvvetleri'nin Massachusetts'teki Phillips Laboratuarları ve Donanma'nın Washington'daki Deniz Araştırmaları Ofisi, güya sivil olan bu araştırma proje-

sinin yönetiminden, idaresinden, koordinasyonundan ve değerlendirmelerinden sorumlu. Üçü de, HAARP ile ilgili gizli bir şey olmadığı, sadece tamamen şeffaf bir şekilde büyük ölçekli bilimsel çalışmalar sürdürüldüğü konusunda ısrar ediyorlar. HAARP ile ilgili bilgilerin halka açık olduğu ve isteyenin okuyabileceği, hatta bu konuda dosyaların İnternet'ten indirebileceğini söylüyorlar. Sadece ABD değil, başka ülkelerden de çok sayıda üniversite, özel araştırma tesisi ve şirket, bu projeye katılmış durumda. Bunlar arasında şunları sayabiliriz: Alaska Üniversitesi, Massachusetts Üniversitesi, Los Angeles California Üniversitesi (UCLA), Massachusetts Teknoloji Enstitüsü (MIT), Stanford Üniversitesi, Clemson Üniversitesi, Tulsa Üniversitesi, Maryland Üniversitesi, Cornell Üniversitesi, SRI International ve Geospace, Inc.

Bu durum, HAARP'ın kesinlikle gizli silah geliştirme dünyasıyla bir ilgisi olmadığını düşündürüyor. Ama önemli bir Savunma Bakanlığı belgesi şöyle ifade ediyor:

> Programın özü, iyonosfer güçlendirme ve yönlendirme teknolojisinin Savunma Bakanlığı amaçları için potansiyel kullanımını değerlendirmek için gerekli öncü deneyleri yapabilecek şekilde eşsiz bir iyonosfer ısıtma becerisi geliştirmek olacaktır.

Savunma Bakanlığı'nın ne zamandan beri sivil amaçları oldu?

HAARP'ın sivil bir faaliyet olmadığı konusundaki diğer bir ipucu da, HAARP'ın inşasıyla ilgili sözleşme yapılan öncelikli firmada gizli: Raytheon E-Systems, dünyanın en büyük savunma sistemleri üreticilerinden biridir.

HAARP destanındaki kilit oyunculardan biri, Senatör Ted Stevens (R-Alaska). Gerek Washington'da ve gerekse Alaska'da, Stevens projenin en ateşli destekçilerinden biri oldu. Görünüşe bakılırsa, projeyi seçmenleri kendine çekmek için önemli bir avantaj olarak değerlendiriyor. Bölgeye işler ve para getireceğini, Alaska Üniversitesi'ne dünya çapında akademik prestij kazandıracağını söyleyerek projeyi satmaya çalıştı. Ama çok az iş alanı açıldı ve şimdiye dek projeye harcanan 58 milyon doların çok az bir kısmı Alaska'ya ulaştı.

HAARP'ın gerçek amacıyla ilgili diğer bir tuhaf ipucu da, önde gelen Rus bilim adamlarından Roald Zinurovich Sagdeev'in, HAARP kavramının geliştirilmesinde çalışan bilim komitesinin bir üyesi olmasıydı. Bu komite, tıpkı HAARP gibi, Hava Kuvvetleri'nin Phillips Laboratuarı ve Deniz Araştırmaları Ofisi tarafından desteklenmişti. Bu komite, Akademisyen Sagdeev'in Direktör olduğu Maryland Üniversitesi Doğu/Batı Uzay Bilim Merkezi tarafından kurulmuştu.

Dr. Sagdeev, Sovyetler Birliği Uzay Araştırmaları Enstitüsü'nde (bizim Ulusal Aeronotik ve Uzay İdaresi (NASA) ile kıyaslanabilir) on beş yıl çalışmıştı. Orada çok sayıda yüksek profilli çokuluslu projeler yönetmiş olmakla birlikte, bunların arasında ABD-SSCB ortak Apollo Soyuz programı, Halley Kuyrukluyıldızı ve daha sonra Mars'ın bir uydusu olan Phobos'un araştırılması gibi görevler de vardı. Bu son iki proje, ondan fazla ülkenin ortaklığıyla, Dr. Sagdeev'in liderliğinde gerçekleşmişti.

1973 yılında Sovyetler Birliği Uzay Araştırmaları Enstitüsü'ne atanmasından önce, plazma fizikçisi olarak nükleer bilimde etkileyici bir kariyer izlemişti; o kadar ki Sovyetler Birliği Bilim Akademisi'ne tam akademisyen olarak kabul edilen en genç bilim adamların-

dan biri olmuştu. Şimdi Rusya Uzay Bilimleri Enstitüsü'nde Fahri Direktör'dür ve HAARP projesine katılmış olan üniversitelerden biri, Maryland Üniversitesi'nde Seçkin Fizik Profesörü olarak Birleşik Devletler'de yaşamaktadır. Aynı zamanda, Birleşik Devletler Ulusal Bilim Akademisi'nde Yabancı Üye ve Sovyet Sonrası Araştırmalar Merkezi'nde Üst Düzey Yönetici'dir.

Akademisyen Sagdeev, "Tek Dünya" komplosunun, köklerini Sovyet Rusyası'nda saldığının en önemli kanıtı olabilir. Yeni Dünya Düzeni'nin amaçlarından biri, Birleşik Devletler ve eski Sovyetler Birliği'ni tek bir küresel kimlikte birleştirmektir. Dr. Sagdeev, kariyeri boyunca bu amaç doğrultusunda önemli bir politik karakter oldu. Perestroyka'nın ilk beş yılı boyunca, o zamanlar Sovyetler Birliği Başbakanı olan Mihail Gorbaçov'a Cenevre, Washington ve Moskova zirvelerinde danışmanlık yapmıştı.

Bu arada, "Dünya Vatandaşı" Gorbaçov adına, hepsi San Francisco, California'daki kapalı Birleşik Devletler ordu üssü The Presidio'da bulunan, Gorbaçov Vakfı ve Yeşil Haç gibi çeşitli organizasyonlar ortaya çıkmıştır. Bugünlerde Gorbaçov'un öncelikli uğraşısı, Yeni Dünya Düzeni'nin ekolojik fermanları için ahlaki bir zemin hazırlamaktır. Bu görev, 1992 yılında Rio de Janeiro'da toplanan Dünya Zirvesi'nde kendisine verilmişti.

1995 yılında, Akademisyen Sagdeev, Leo Szilard Fiziğin İnsanlık Yararına Kullanılması Ödülü'nü Evgany P. Velikhov ile paylaşmıştı: "Sovyetler Birliği ve Birleşik Devletler arasındaki nükleer silahlanma yarışını tersine çevirmekte önemli bir faktör olan Sovyet Glasnostu'na eşsiz katkılarından dolayı." Bu ödül, her yıl Amerikan Fizik Derneği tarafından "fiziğin çevre, silahlanma kontrolü ve bilim politikası gibi alanlarda insanlığın yararına kullanılmasında üstün başarılar kaydeden kişilere" veri-

Bu Leo Szilard (1898-1945), 1930'larda bir atom bombası yapma fikrini ortaya atan ilk Amerikalı fizikçiydi. Albert Einstein'ı (1879-1955) desteklemek adına 1940 yılında bir nükleer silah yapımı önerisi için Başkan Franklin D. Roosevelt'e bir mektup yazmıştı. Bu, sonunda bize bombayı veren Manhattan Projesi'nin doğuşunu getirdi.

Velikhov ve Sagdeev, Mart 1983'te Sovyetler Birliği Nükleer Tehdide Karşı Barış Komitesi'ni kurmaları nedeniyle Leo Szilard Ödülü'nü aldılar. Bu komite, üç yıl sonra Birleşik Devletler Stratejik Savunma İnisiyatifi'ni konu alan fizik temelli bir eleştiri yazısı yayınladı. Kısacası, Profesör Sagdeev'e baktığımızda, HAARP, Stratejik Savunma İnisiyatifi, plazma fiziği (HAARP'ın üst atmosferdeki plazma fiziğini incelemeyi amaçladığı ileri sürülmektedir), çevre ve silahlanma kontrolü arasında ilginç bağlantılar görüyoruz. Bunlar, HAARP'ın neyle ilgili olduğunu anlamak için yaptığımız araştırmamızda tekrar tekrar karşımıza çıkacak.

Peki, eski bir üst düzey Sovyet yetkilisi, bilim adamı ve Stratejik Savunma İnisiyatifi uzmanı, HAARP'ın doğumunun bir parçası olsun? Bazıları, HAARP'ın devreye giren Stratejik Savunma İnisiyatifi olduğuna inanıyor. Başkan Reagan, "Yıldız Savaşları" teknolojisini Sovyetler ile paylaşmaya söz vermişti. Bazıları bunu söylediği için onun deli olduğunu düşünürken, bazıları alkışlamıştı. Sovyetler, Stratejik Savunma İnisiyatifi'nin Birleşik Devletler'e "ilk saldırı" avantajını kazandıracağını düşünmüşlerdi ve buna şiddetle karşı çıkmışlardı. Şu anda Stratejik Savunma İnisiyatifi teknolojisini mi geliştiriyoruz? Reagan'ın sözünü mü tutuyoruz? Akademisyen Sagdeev'in bu komitedeki varlığı, 1) HAARP'ın "Yıldız Savaşları" olduğunu ve 2) bunu gerçekten Ruslar ile paylaştığımızı mı gösteriyor?

NEDEN?

Radarınız ufuk çizgisinin çok üstünü görebilse, düşman uçaklarını ve yüzlerce füzeyi seçebilse, hatta bunu binlerce millik bir mesafeden yapabilse ne olurdu? Yaklaşan füzeleri gördüğünüzde, atmosferin üst kısmını yükseltebilseniz ne olurdu? Bu, olmaması gereken bir yerde "hava" yaratarak, uzayda planlanmamış bir çekim doğururdu. Muhtemelen füzeleri yok eder veya saptırırdınız. HAARP benzeri araçların orijinal patentlerinin, bu tür araçların yapabilecekleri şeyler konusunda söyledikleri tam olarak budur. Toprağın millerce derinliğine bakabilseniz ve düşmanınızın tüm gömülü sırlarını keşfedebilseniz? Birleşik Devletler Senatosu'nun HAARP'a fon sağlamasının nedeni tam olarak buydu.

Peki, üst atmosferi kullanmanın bir parçası olarak, hava akımını istediğiniz gibi değiştirebilseydiniz? Tek bir düğmeye basarak, yerel fırtınalar yaratabilseydiniz, potansiyel savaş alanlarına giden yolları düşman ordularını veya malzeme tedarikini durduracak şekilde çamur içinde bırakabilseydiniz? Savunma Bakanlığı, Vietnam Savaşı'ndan bu yana böyle bir teknolojiyi hayal ediyordu. O savaş sırasında, düşmanın ana malzeme tedarik yolları üzerine bulutlar ekmeye çalışmışlardı. Daha büyük düşünürsek, kavgacı bir ülkenin tarım alanlarını rüzgarla talan edecek kıta genişliğinde kasırgalar yaratabilseydiniz? İstediğiniz zaman kıtlık başlatamaz mıydınız? Bunlar da HAARP benzeri araçların orijinal planının parçalarıdır.

Peki, ya enerji ışınlarını ilerlemekte olan düşman askerlerine yöneltebilseydiniz ve beyinlerini hazır yemek gibi mikrodalga ışınlarına maruz tutabilseydiniz? Bu mükemmel bir silah olmaz mıydı? Düşünün; düşmanı-

mu olabilir veya savaşamayacak kadar aklını kaybedebilir ama diğer hiçbir şey zarar görmez ve teçhizatları, silahları, şehirleri, endüstrileri hiç hasar almadan kalabilirdi. Onyıllardan beri icat edilen silahlar konusunda bu da bir hayaldi. Nötron bombasının icat edilmesinin nedeni buydu (ilk kez 1962 yılında Birleşik Devletler'de denendi). Nötron bombası, görece minik bir patlamadan yüksek seviyede ölümcül radyasyon yayar ve canlılara azami hasarı yöneltirken, "eşyalara" asgari zararı verir.

Gökyüzüne holografik görüntüler yansıtarak insanları kontrol edebilir misiniz; örneğin Tanrı(lar) veya en çok korktukları şeytanlar gibi? Holografik projektörleri yeni bir silah sistemi olarak aktif bir şekilde geliştirmeye uğraşan Hava Kuvvetleri yetkilileri öyle düşünüyorlar. Zihinlerine doğrudan kelimeler veya düşünceler aktarabilirseniz, insanlara neler yapabilirsiniz? Onlar farkına bile varmadan kontrol edebilir veya "seslerle" delirtebilir misiniz? Rus KGB örgütünde çalışan psikologlar, 1930'lardan bu yana insanları uzaktan kumanda etme yöntemleri üzerinde çalışıyorlardı. CIA'in de 1960'lerden bu yana benzer programları vardı.

Yukarıda sözü edilen şeylerin hepsi, araştırmacıların HAARP'ın (veya benzeri bir aracın) yapabileceğini söylediği şeylerdir; eğer, yeterli büyüklükte ve doğrudan bu amaçla inşa edilirse! Kulağa son derece delice ve bilimkurgu gibi gelse de, onyıllardan bu yana saygın bilim adamları bu tür şeylerin gerçekleştirilmesinin sadece zaman ve para meselesi olduğunu söylüyorlardı. HAARP, silah gelişiminde bir sonraki "evrimsel" adım mı?

Kim böyle bir silahı ele geçirmek ister? Kim istemez ki! Eminim, böyle bir silaha sahip olmak için hiçbir şeyden kaçınmayacak birçok ülke, organizasyon, gizli ser-

vis ve despot adayları düşünebiliyorsunuzdur. Eğer HAARP gerçekten bu potansiyelleri ortaya koyarsa – bazı kanıtlar koyduğunu gösteriyor – ne kadar süre sivil kontrolde kalacağını sanıyorsunuz? Bugün HAARP tamamen sivil bilimin hizmetinde olsa bile, gücü kanıtlandığı takdirde bunun uzun süreceğini kimse düşünemez. Ama kanıtlar, HAARP'ın zaten bilimsel-askeri bir komplonun kontrolünde olduğunu açıkça gösteriyor; hem de vergi mükelleflerinin pahasına bilinmeyen bir grubun hizmetinde. Bu komplocuların kimler olduğunu keşfetmek de bu kitabın amaçları arasındadır.

Destekçiler programın şeffaf olduğunu iddia etseler de, "sivil" görüntüsü diğer bir paravan da olabilir; Birleşik Devletler'i hem Birleşmiş Milletler hem de eski Sovyetler Birliği ile bağlayan diğer antlaşmaların etrafından dolaşabilmek için. Yukarıda belirttiğimiz gibi, HAARP askeri olarak kullanıldığı takdirde, uluslararası antlaşmaların kurallarını ihlal edecektir. Buna ek olarak, HAARP bir savaş alanı veya bir kıta üzerinde olsun, hava durumunu değiştirmek konusunda muazzam bir potansiyeli temsil ediyor. Birleşik Devletler, Birleşmiş Milletler'in çevresel değişiklikleri bir savaş silahı olarak kullanmayı yasaklayan antlaşmasını imzalayan ülkelerden biriydi. Ordu, bu tür araştırmalara girmekten bir şekilde geri durmuştu ama siviller için böyle bir engel yoktu.

HAARP'ın ardında yatan gerçeklerle ilgili son derece rasyonel ve sorumluluk sahibi tahminler, konuyla aşina olmayanlara deli saçması gibi görünebilir. Öyle bir çağda yaşıyoruz ki bilimkurgu teoriler, fütüristlerin görüşlerini yayınlamasından daha hızlı gerçekleşiyor. Örneğin, hava durumunu kontrol edebilme fikri delice görünebilir ama tüm dünyada bilim adamları son elli

yıldır bu konu üzerinde çalışıyorlar. Kabaca aynı süre içinde, Kitty Hawk'taki Wright kardeşlerden Ay'daki Neil Armstrong'a uzandık. HAARP için planlanan deneylerden bazılarının hava durumunu etkilemeyi kapsadığının HAARP ile ilgili belgelerde belirtildiğini söylemek, kesinlikle bilinen ve kabul edilen bilimsel prensiplerin sınırları içindedir. Peki, ya bu teknolojiyi saldırgan amaçlarla kullanmak için bir komplo kurulmuşsa? Bu kitapta, her ne kadar imkansız gibi görünse de, HAARP ve amaçlanan kullanımıyla ilgili gerçeklere dikkatlerinizi çekeceğim.

Benim "meraklı zihinler" adını verdiğim bazılarınızın, HAARP'ın ardında yatan gerçek, HAARP'ın yapımından kimlerin sorumlu olduğu ve HAARP'ın ne amaçla kullanılmasının tasarlandığı konularında tahminleriniz olabilir. Meleklerin, şeytanların veya dünya dışı varlıkların bu olaya karıştığına pek inanmıyorsam da, doğru olabileceklerini göz önüne alarak, o türde bazı teorileri de sizinle paylaşacağım.

HAARP'ın parçası olabileceği büyük bir komplo var mı acaba? Benden önceki yazarlar, dünyayı yönetmek isteyen çok güçlü bir azınlığın ürünü olan dev kapsamlı bir komployla ilgili olarak, kütüphaneler dolduracak kadar kitaplar yazdılar. Bazıları çok ikna edici olan, bazıları ise ancak rahatsız zihinlerin ürünü olarak algılanabilecek çok çeşitli komplo teorileri üretildi. Tarih bilgisi geniş ve mevcut olaylarla onları şekillendiren güçlere aşina olanlarınız, aslında tek bir dünya hükümeti yaratmak için çok kapsamlı ve güçlü bir hareket olduğu yönünde korkunç bir gerçeğin farkındasınızdır. Yeni Dünya Düzeni, bu dünya hegemonyası planına verilen yeni isimlerden biri sadece. "Hegemonya" fikri, tıpkı asırlar önce Vatikan'ın ve Hz. İsa'dan önce de Roma İm-

paratorluğu'nun olduğu gibi, bir ülkenin veya merkezi gücün, diğer tüm ülkelere ve uluslara egemen olmasıdır. Yeni Dünya Düzeni'ni destekleyenlerin amacı, bir Birleşmiş Milletler veya henüz yaratılmamış başka bir organizasyon, diğer bir deyişle, ikinci bir Roma İmparatorluğu yaratmaktır.

Bu birleşmiş bir dünya arzusu, sözde "Özgür Doğu Bloğu" fikrinin temeline işlemiştir. Bu görüşü desteklemek için size gazete, dergi ve kitaplardan binlerce pasaj aktarabilirim. Ama bir temsilcinin sözlerinin bu konuda yeterli olacağını umuyorum... Strobe Talbott, son dört hükümet döneminde Dışişleri Bakanı Vekili (Birleşik Devletler Dışişleri Bakanlığı'nda en yüksek ikinci makam) idi ve 1992'de şöyle demişti:

> Önümüzdeki yüz yıl içinde, bildiğimiz haliyle ulus ülkesi kavramı tarihe karışacak; bütün ülkeler, tek bir küresel otoriteyi kabul edip tanıyacak... Bütün ülkeler temelde sosyal düzenlemelerdir. Bir dönem için ne kadar kalıcı ve kutsal görünseler de, aslında yüzeysel ve geçicidirler.

Bu kitap boyunca göreceğimiz gibi, HAARP, Yeni Dünya Düzeni destekleyicilerinin dünya hakimiyetini ele almak için kullanmak isteyebileceği çok çeşitli teknolojileri bünyesinde barındırıyor. Buna, hedeflenen nüfuslara mikrodalga veya son derece düşük frekanslı radyo dalgaları yayma teknolojileri de dahildir. Bu tür yayınlar, dikkat dağınıklığı, hastalık veya ruh halinde dengesizlik gibi etkiler yaratabilir; hatta insanların zihinlerine kelimeler bile yerleştirebilir. CIA ve KGB'nin (ve onlardan öncekilerin) bu asrın büyük bölümünde söz konusu teknolojiler üzerinde araştırmalar yaptığı

biliniyor. Diğer insanları kontrol altına almak isteyenlerin bunu nihayet bir dünya modeli dahilinde başardıkları takdirde neler olabileceğini tahmin etmek için, John Birch Derneği üyesi olmaya gerek yok.

Aşırı sağ kesimin uç noktalarından HAARP'a doğrulan tuhaf bir bağlantı da, MJ-12 bağlantısıdır. *Behold A Pale Horse (Bir Beyaz Atı İzleyin* – Light Technology Pub., 1991) adlı kitabın yazarı ve *Veritas* gazetesinin yayıncısı Bill Cooper ve CIA'in en iyi eski pilotlarından John Lear gibi bazıları, aramızda uzaylıların olduğu yönünde hikayeler yaydılar. Bu kişiler, 1947 yılında Roswell, New Mexico yakınlarında bir uçan dairenin düşmesinden sonra, hükümetin gerçeği gizli tutmak için "Majic 12" veya "Majestic 12" adında Çok Gizli Üstü bir komisyon kurduğunu belirttiler. Söylediklerine göre, MJ-12 zaman içinde hükümetin kontrolünü eline aldı (uzaylılarla anlaşma yaptıktan sonra) ve komplo içinde bir komplo haline gelerek, Yeni Dünya Düzeni'ne doğru derin bir gizlilik içinde çalışmaya başladı. Eğer bu doğruysa – ben pek inanmıyorum – HAARP bu MJ-12'ye ve uzaylı efendilerine karşı veya onların hizmetinde kullanılabilecek çok çeşitli teknolojik uygulamalara sahip. Bu hikayelere inanan bazıları, HAARP'ın uzaylı istilasına karşı küresel savunma sistemi olarak kurulmuş olabileceğini öne sürüyorlar!

BİLİM ÇILDIRDI MI, YOKSA YILDIZ SAVAŞLARI GERÇEK Mİ?

HAARP'ın iplerini kimin çektiği sorusunun ötesinde, HAARP'ın gerçekte ne olduğuyla ilgili iki önemli soru var. Bu soruların her biri, beraberinde yüzlerce soruyu daha getiriyor. İlk önemli soru şu: Temel bir bilimsel

araştırmaysa, bilim kontrolden mi çıktı? Doğal sistemlerle ve bu ölçüde bir güçle oynamanın potansiyel tehlikeleri neler? Bu gezegendeki yaşam, sadece iyonosfer bizi ölümcül kozmik ışınlardan koruduğu – tıpkı ozon tabakasının bizi morötesi ışınlardan koruduğu gibi – için sürüyor. Atmosferin üst tabakasını, iyonosfer ve magnotosferi değiştirmek, dünyadaki yaşamı değiştirmek veya hatta sona erdirmek anlamına gelmez mi? Birçok göçmen tür – somon ve Ren geyiği gibi – göçlerinin rotasını belirlemek için dünyanın manyetik alanı hakkında çok şey bilmeye ihtiyaç duymaz. Ama HAARP deneylerinin amaçladığı gibi manyetosfer değiştirilirse, onlara ne olacak? İnceleyeceğimiz gibi, HAARP hava akımlarını kontrol ederek bütün bir kıta üzerinde hava durumunu belirgin şekilde değiştirme gücüne sahip; bu, bilimcilerin düşünmemizi istedikleri bir konu mu?

İkinci önemli soru da şu: HAARP bir silah mı? Eğer öyleyse, kimin üzerinde kullanılacak? Uluslararası antlaşmaların kurallarını çiğniyor mu? Yıldız Savaşları seviyesinde bir teknoloji kullanıma girerken, Birleşik Devletler ile eski Sovyetler Birliği arasındaki dostça ilişkiler bozulacak mı? Birleşik Devletler, çevrenin ve doğanın askeri amaçlarla kullanımını yasaklayan Birleşmiş Milletler Konvansiyonu'nu imzalayan ülkelerden biri; bu antlaşmayı bozmaya mı hazırlanıyoruz?

HAARP'ın öncelikli amaçlarından ikisi (toprağın altını görerek tomografi çıkarmak ve çok sayıda füzeyle iletişim kurmak) iyonosfere ELF radyo dalgalarının yayılmasını kullanacak. Bu ELF yayınları, gezegenin kuzey yarısının büyük bölümünü örtecek.

Bilimsel kanıtlar, ELF dalgalarına maruz kalmanın yaratacağı tıbbi tehlikeleri de gözler önüne seriyor. HAARP kasıtlı olarak kuzey yarımküreyi zararlı ve muhte-

melen ölümcül radyasyon dalgalarıyla yıkamak için mi kullanılacak? Daha da kötüsü, kullanılacak olan ELF frekansları, HAARP'a zihin yönetimi için çok ciddi bir potansiyel sağlıyor. HAARP ile ilgili gizli planlar, sivil kesimlere ve hatta Birleşik Devletler vatandaşlarına karşı bir düşünce kontrol silahı olarak kullanılmasını da kapsıyor mu?

Bu kitapta, bu iki öncelikli soruyu inceleyecek ve cevap bulmaya çalışacağız. Ek olarak, üçüncü bir soruyu daha düşüneceğiz: Temel bir bilimsel araştırma ya da silah değilse, başka ne olabilir?

Bazı bilimciler için HAARP, 21. yüzyıl teknolojisine heyecan verici bir adımı temsil ediyor. Geri kalanlarımızın çoğu için ise, insanlığı yönetmeyi amaçlayanların gizli planlarına korku verici bir bakış anlamına geliyor. Umarım korku hikayelerini seversiniz, çünkü bu kitapta sizi bir hayli korkutacağım. Neden mi? Alaska'nın düzlüklerinde bir canavar var; sizi öldürmek için harekete geçirmeyi umduğum bir canavar.

Bölüm 2: Tesla Bağlantısı

Her tarafınız ilginç görünümlü devasa makinelerle sarılı bir halde, büyük ve iyi aydınlatılmış bir odada oturduğunuzu hayal edin. Uzun boylu, ince yapılı bir adam size yaklaşıyor ve sadece parmaklarını şaklatarak, bir anda bir alev topu yaratıyor ve sakin bir şekilde avucunda tutuyor. Şaşkın şaşkın bakarken, parmaklarının yanmadığını görüyorsunuz. Alevler giysilerine düşüyor, saçlarından sekiyor, kucağınıza düşüyor ve sonunda alev topunu tahta bir kutuya koyuyor. Alevlerin hiçbir yerde en küçük bir iz bırakmadığını görerek şaşırıyorsunuz ve rüya görmediğinizden emin olmak için gözlerinizi ovalıyorsunuz.

Nikola Tesla'nın ünlü gösterilerinden birini izleme ayrıcalığını kazanan birkaç kişiden biri olan Chauncey McGovern, deneyimini böyle anlatıyordu. Tesla, "elektriğin mucizeleri" ile ilgili gösterilerini, 19. yüzyılın yaklaşık yirmi yılı boyunca New York'taki laboratuarında ünlü ve zengin insanlara – muhabirler, önde gelen politikacılar ve milyonerler – böyle sergiledi. Onyıllar sonra, tuhaf laboratuarında her yerinden kıvılcımlar sa-

çan "çılgın bilim adamı" efsanesiyle, 1930'larda Universal Pictures tarafından çekilen Dr. Frankenstein filminin laboratuar dekoru için ilham kaynağı oluşturdu.

HAARP, modern zamanların çılgın bilim adamının bir projesinden fazlası anlamına gelebilir. HAARP tartışmasını inceleyen ve bu konuda araştırmalar yapan bazıları, programın kaynağını izlediklerinde Nikola Tesla'nın çalışmasıyla karşılaştılar. Tesla, sıradan bir eksantrik değildi. Bugün elektrikle sarılı halde yaşayan uygarlığımızın temelini oluşturan alternatif akımı (AC) keşfedip patentini alan kişi, Nikola Tesla idi.

Görünüşe bakılırsa, Tesla ile HAARP arasındaki bağlantıyı ilk keşfeden HAARP karşıtı araştırmacı, Jeanne Manning ile birlikte *Angels Don't Play This HAARP (Bu HAARP'ı Melekler Çalmıyor* – Earthpulse Press, 1995) adlı kitabı yazan Dr. Nick Begich idi. Dr. Begich, Alaska'dan Birleşik Devletler Kongre üyesi Nick Begich'in ve politik eylemci Pegge Begich'in en büyük oğullarıdır. Sri Lanka Açık Uluslararası Üniversitesi Tamamlayıcı Tıp Fakültesi'nden Kasım 1994'te doktorasını aldı.

Angels Don't Play This HAARP adlı kitapta, HAARP ile ilk tanışmasının Nexus adlı Avustralya dergisinde okuduğu bir makaleyle başladığını anlatıyor. Bu makaleyi okuduktan sonra, yerel kütüphaneye gitti ve Spring, Teksas'taki Dr. Bernard J. Eastlund'a verilen HAARP benzeri araçların orijinal patentlerini araştırdı. Dr. Begich kitabında şöyle anlatıyor:

> Gördüğüm çizelgelerin 19. yüzyılın sonlarında ve 20. yüzyılın başlarında Nikola Tesla'ya verilen patentlerdekiyle aynı olduğunu gördüğümde, baştan aşağı ürperdim. Sonra patentin kaynaklarına

baktım ve *The New York Times*'tan iki makale olduğunu gördüm. Bulup çıkardığım makaleler Tesla ile ilgiliydi. Birleşik Devletler Patent Dairesi'nde belirtilen makaleler, özellikle bu teknolojiyle ilgili olmalarından dolayı çok ilginçlerdi.

Eastlund'ın patent kaynaklarından ilki, 8 Aralık 1915'te *The New York Times*'ta yayınlanmıştı ve bir bölümü şöyleydi:

Mucit Nikola Tesla'nın patent başvurusunda bulunduğu planlar, insanların hayal gücünü zorlayan olasılıkları temsil eden ve Thor'un tanrıları kızdıran insanları cezalandırmak için gökyüzünden gönderdiği yıldırımlara benzer bir gücü vaat eden bir makinenin esaslarını oluşturuyor... İcadın uzayda saniyede 300 mil hızla yol alacak sinyallerle insansız, kanatsız, motorsuz bir aracı sadece elektrik gücüyle küre üzerinde istenen noktaya yöneltebileceğini, bu araç sayesinde istendiği takdirde büyük bir yıkım yaratılabileceğini söylemekle yetinelim.

Dr. Tesla dün şöyle dedi: "Henüz böyle bir şeyin detaylarına girmenin zamanı gelmedi. Barış zamanında büyük şeyleri temsil eden bir prensibe dayanılarak ortaya çıkarıldı ama savaşta da çok büyük amaçlar için kullanılabilir. Yine de tekrarlıyorum, henüz böyle şeyleri konuşmanın zamanı gelmedi. Kablolar olmadan elektrik enerjisinin gönderilebilmesi ve uzaktan yıkıcı etkiler yaratılabilmesi mümkün. Bunu mümkün kılan kablosuz bir vericiyi çoktan yaptım ve teknik yayınlarımda açıkladım; aralarında 1,119,732 patent numarasıyla belirteceğim icadım da var.

"Bu türde bir vericiyle, herhangi bir uzaklığa herhangi bir miktarda elektrik enerjisini yansıtabilir ve

gerek savaşta gerekse barışta çok çeşitli amaçlarla kullanabiliriz. Bu sistemin evrensel uygulamaya konmasıyla, kanun ve düzenin korunması için ideal şartlar oluşturulabilir, çünkü bu şekilde enerjinin adalet için kullanılması verimli sonuçlar getirecektir ama aynı şekilde, saldırı ve savunma amaçlı da kullanılabilir. Yayılan gücün yıkıcı olması şart değildir, çünkü var oluşun kendisi buna dayandırılırsa, enerjinin geri çekilmesi veya sağlanması, bugün silah gücüyle elde edilen sonuçları getirecektir."

Eastlund'ın belirttiği diğer makale, 22 Eylül 1940'da *The New York Times*'ta yayınlandı ve şöyle diyordu:

> 10 Temmuz'da seksen dördüncü yaşını kutlayan en büyük mucitlerden biri olan Nikola Tesla, muhabirlere Birleşik Devletler Hükümeti'ne "telegüç"ün sırrını vermeye hazır beklediğini belirtti. Söylediğine göre, bu güç sayesinde 250 mil uzaktan uçak motorlarını eritmek ve ülkenin etrafında görünmez bir Çin Savunma Seddi yaratmak mümkün olabiliyor... Söylediğine göre, bu "telegüç," daha önce "kimsenin hayal bile edemediği" yeni bir fizik prensibine dayanıyor ve bu konuda çok sayıda patent almış olmasına rağmen, uzaktan elektrik enerjisi aktarımıyla ilgili icatlarının temelini oluşturan prensipten çok farklı.
>
> Bay Tesla, bu yeni tipte gücün, çapı yüz milyonda bir santimetrekare olan bir ışınla çalıştığını ve maliyeti 2,000,000 doları geçmeyecek, sadece üç ayda tamamlanabilecek özel bir tesisten yayılabileceğini söylüyor. Işın, ikisi test edilmiş durumda olan dört yeni icadı kapsıyor. Bunlardan

biri, yüksek vakum gerekliliğini ortadan kaldırarak açık havada ışınlar ve "diğer enerji ifadelerini" üreten bir yöntem ve araç; ikincisi "çok büyük elektrik gücü" üreten bir yöntem ve süreç; üçüncüsü bu gücü artırmak için bir yöntem; dördüncüsü ise "muazzam elektrik püskürtücü güç" üretmek için bir yöntem. Bu, sistemin projektörü veya tabancası olacak. Işını hedefe yönlendirmek için gereken voltaj, 50,000,000 volt gibi bir potansiyeli temsil ediyor. Bu inanılmaz voltajla, maddenin mikroskobik elektrik partikülleri yıkım amaçlı olarak hedefe fırlatılabilecek. Mucidin belirttiğine göre, yıllardır bu icat üzerinde çalışıyor ve yakın zamanda çok ciddi ilerlemeler kaydetmiş.

Sırp asıllı olan Nikola Tesla, 1891 yılında Birleşik Devletler vatandaşı olmaktan gurur duyduğunu belirtti. 1857 yılında, o zamanlar Avusturya-Macaristan İmparatorluğu'nun sınırları içinde kalan Yugoslavya'nın Smiljan köyünde doğdu. Babası bir Ortodoks rahibi, annesi ise okumamış olmasına rağmen son derece zeki ve bir tür mucitti. Gençliğinde şair ruhlu bir hayalperestti. Yaşı ilerledikçe, içsel disiplin niteliklerini geliştirdi ve kesinlik konusunda neredeyse takıntılı hale geldi. Yaşlı bir adamken, çok çeşitli fobileri ve tuhaf davranışları vardı.

Erken yaşlardan itibaren makinelere ve bilime karşı büyük bir merakı vardı. Graz, Avusturya'da Teknik Üniversite'ye ve Prag Üniversitesi'ne devam etti; amacı mühendis olmaktı. İlk kez Graz'dayken Gramme dinamosuyla tanıştı; bu dinamo bir yönde çalıştırıldığında jeneratör, diğer yönde çalıştırıldığında elektrik motoru oluyordu. Bunu görmek, alternatif akımı kullanmak için yöntemler geliştirme fikrine kapılmasına yol açtı. Daha

sonraları, Budapeşte, Macaristan'a gittiğinde, döner manyetik alan prensibini hayal etti ve bu hayaline dayalı bir indüksiyon motoru planı hazırlamaya başladı.

1882 yılında, Paris, Fransa'ya gitti ve burada Continental Edison Company'de işe başladı. Ertesi yıl, Strasburg'a görevli olarak gönderildiğinde, boş zamanlarını ilk indüksiyon motorunu yapmak için harcadı. Bu çok büyük bir teknolojik başarıydı ama o zamanlar bunu etrafında ancak birkaç kişi takdir edebildi. Avrupalı çağdaşlarının ilgisini çalışmalarına çekme çabaları sonuçsuz kaldı. 1880'lerde direk akım (DC) revaçtaydı ve AC enerji, güvensiz ve işe yaramaz olarak görülüyordu. Kendisinin aptal olarak değerlendirdiği her şeyi bilir gibi davranan insanların tavırlarından rahatsız olan Tesla, 1884 yılında Amerika'ya giden bir gemiye bindi.

Cebinde dört sent parayla, birkaç şiiriyle ve uçan bir makine için hesaplamalarıyla (1928 yılında patentini aldı) New York'a gelen 27 yaşındaki Tesla, Thomas Edison'ın organizasyonunda yer almakta hiç zorlanmadı. Ne yazık ki iki mucit geçmiş, kişilik ve yöntemler açısından çok farklıydılar. Pek de dostça olmayan ayrılışları kaçınılmazdı. Zaman içinde iş ve bilimsel keşifler alanlarındaki yoğun rekabetleri gazete başlıklarına yansıdı. İkisi de birbirini küçümsüyordu. Thomas Alva Edison (1847-1931), Tesla'nın kibirli bir züppe olduğunu düşünüyordu. Kendini gerçek bir bilim adamı olarak gören Tesla ise, Edison'ı sadece "tamirci" gibi görüyordu ve basın bu görüşü malzeme yapmıştı.

Tesla çok geçmeden kendi laboratuarını kurdu. 1886-1898 yılları arasında, çalışmaları için 85 patent aldı ve daha birçokları gelecekti. Alternatif akımla ilgili 46 temel patent arasında 45'i Tesla'ya aitti! Birçok sistem ve makinenin gerçekten yapılabilmesi için alter-

natif akım kullanılması gerektiğinden, çok geniş çapta başka bilimsel olasılıklara da yatırım yapmaya başladı.

Tesla, 1895'te X ışınlarını keşfeden (bunun için 1901 yılında Nobel Ödülü almıştı) Wilhelm Konrad Roentgen tarafından daha sonraları kullanılanlara benzer negatif çizimlerle deneyler yaptı. Tesla'nın sayısız deneyi arasında, karbon tabanlı ampul (1886'da iki patent aldı), elektrik rezonansının gücü ve çeşitli türde ışıklar (sadece 1891'de bu konuda üç patent Tesla'ya verildi) üzerindeki çalışmaları da dahildi. Elektrik akımı verildiğinde ışık veren, gazlarla dolu küreler ve tüplerle çalışıyordu. Bu çalışmalar, bugün ofis binalarında çok yaygın şekilde kullanılan flüoresan lambalarını getirdi. Gerçek şu ki Edison'ın laboratuarında isimsiz bir asistan elektrik ampulünü icat etmeden – halkın ilgisini üstüne çekmeye meraklı Edison bütün övgüleri kendisi kabul etse de – çok önceleri, Tesla'nın laboratuarı bu lambalarla mükemmel bir şekilde aydınlatılmıştı.

1880'lerde ve 1890'larda, Tesla aynı zamanda radyo frekanslı elektromanyetik dalgalar üzerinde de çalışıyordu. Guglielmo Marconi'nin (1874-1937) iddialarına rağmen, radyo frekansı teknolojisi üzerinde en büyük öncülüğü yapan kişi aslında Tesla idi. Birleşik Devletler Yüksek Mahkemesi, Marconi'nin patentini iptal ederek bunu Tesla'ya verdi. Ayrıca aynı mahkeme, Marconi'nin 14 Tesla patentini kullanarak bu icadı çaldığı sonucuna da vardı.

Tesla, radyo dalgalarını kullanarak havadaki veya yerdeki nesneleri tespit edebilme becerisiyle ilgili bir teori de geliştirmişti. Bugün Tesla'nın radyo dalgalarını kullanarak havadaki nesneleri tespit etme teorisine, RADAR (RAdio Detecting And Ranging – Radyo Tespit ve Tarama – 1930'larda Birleşik Devletler Donanma-

sı'nda görevli Kaptan S. M. Tucker tarafından yaratılan bir terim) diyoruz. Toprak delici tomografi de yine Tesla'nın radyo dalgalarıyla toprağın derinliklerini görebilme fikrinin bir ifadesidir.

1898 yılında, Marconi ilk kablosuz telgraf yayınıyla dünyayı şaşırtmadan iki yıl önce, Tesla radyo uzaktan kumandasıyla çalışan "teleotomatik" tekne icadını ilan etti. Şüpheler dile getirildiğinde, Tesla Madison Square Garden'da bir gösteri yaparak iddiasını kanıtladı.

Tesla'nın radyo frekans osilatörleri bugün hâlâ tam olarak anlaşılabilmiş değildir. Tesla bir hayalperest, bir mistik ve bir dahiydi. Görüşü, çağdaşlarının en az yüz yıl ötesindeydi. Birçok açıdan, yaygın Batı biliminin düşünce tarzından hâlâ ötededir. Radyo dalgalarıyla çalışırken, Tesla en ünlü icadı olan Tesla Bobini'ni geliştirdi. 1891 yılında icat ettiği Tesla Bobini, bugün televizyon ve radyo başta olmak üzere çok çeşitli elektronik alette kullanılmaktadır. Tutkuları onu çok daha büyük bir projeye taşımasaydı, Tesla bugün radyonun babası olarak hatırlanabilirdi; bu proje, serbest evrensel elektrik enerjisiydi.

Bu dönem boyunca, Tesla laboratuarında ünlü gösterilerini gerçekleştirdi. Bu gösteriler kısmen alternatif akımla ilgili korkuları yatıştırmak ve kısmen de insanları şaşırtmaktan hoşlanmasından kaynaklanıyordu. Ayrıca, konferans çevrelerinin de sevgilisi haline gelmişti ve gerek Birleşik Devletler'de gerekse yurt dışında konferans vermek üzere sürekli davet alıyordu.

Pittsburgh, Pennsylvania'daki Westinghouse Electric Company'nin başkanı George Westinghouse (1846-1914), Tesla'nın alternatif akım dinamolarının polifaz sistemi, transformatörleri ve motorları için patent haklarını satın aldı (sonraki yirmi yıl boyunca patent hakları üst üste yığıldı). Tesla, Westinghouse ile dostça ve

kazançlı bir iş ilişkisi kurdu. Ama ilgi alanı iş değil, bilimdi. Westinghouse ile yaptığı anlaşma basitti: Edison benzeri alet yapımıyla ellerini kirletmek zorunda kalmayan Tesla bilimsel gelişmeler yaparken, Westinghouse da onun hayal edebildiği tüm uygulamaları tasarlayıp pazarlayacaktı. Bir mühendis ve kendi çapında mucit olan Westinghouse, bu işe çok uygundu. Evinizdeki bazı aletlerin bu ismi taşıdığına şaşmamalı.

İlk ortak çalışmalarından biri, 1893 yılında Chicago'da Dünya Kolombiya Sergisi'ni aydınlatmaktı. Westinghouse, bu Dünya Panayırı'nı aydınlatmak için Tesla'nın alternatif akım sistemini kullandı ve burada kazandığı başarı sayesinde, Westinghouse, Niagara Şelaleleri'ndeki ilk elektrik üretim tesisini kurmak için sözleşme imzaladı. Bunun ardından 1896 yılında Buffalo'daki tesisin kurulması ve yüzyılın başlarında da New York Eyaleti'nin geri kalanının elektriklendirilmesi geldi.

Ünlü Wall Street firması J.P. Morgan & Company'nin (ve daha sonraları dünyanın ilk bir milyar dolar değerindeki şirketi olan U. S. Steel'in) kurucusu, demiryolu kralı ve yatırımcı John Pierpont Morgan (1837-1913), Kolombiya Sergisi'nden önce bir süredir Edison'a para sağlıyordu. Tesla'nın potansiyelini görerek, araştırmaları için fon sağladı ve Niagara tesisi için gereken fonu oluşturdu. Bunu yaparken, hem Edison'ın hem de Tesla'nın paylarından belli miktarlarda alarak, elektrik pazarını etkili bir şekilde köşeye sıkıştırdı.

Edison, bütün çalışmalarını doğru akımla yapmıştı. Westinghouse'un Niagara'da Tesla enerji tesisini kurmaya başladığı dönemde, New York şehrine elektrik sağlayan çok sayıda DC dinamosu vardı. Edison'ın tesislerinin her biri, 10 kat yüksekliğinde binalardan oluşan bir mahalle kadardı ve ancak bir milkare içinde elektrik

sağlayabiliyordu. Tesla-Westinghouse'un devrimci AC sistemi, Edison'ı neredeyse pazardan ihraç etti. Bugün çokuluslu bir dev haline gelmiş olan General Electric, Tesla-Westinghouse'un elindeki AC patent haklarını kiraya vermek için Edison tarafından kurulmuştu.

Yüzyılın sonunda, Tesla elektrik enerjisinin kablosuz olarak yayımı için deneylerine başladı. New York'tan Colorado Springs, Colorado'ya taşındı ve burada teorilerini geliştirmek için yeni bir laboratuar kurdu. Colorado Springs laboratuarı, o güne dek yapılmış en büyük Tesla Bobini'ne sahipti. Buna "Güçlendirici Verici" diyordu (bugün bu araçlar, Tesla Magnifying Transmitter ifadesinin kısaltması olarak TMT şeklinde anılıyor). 300,000 vat elektrik üretebiliyordu.

Patent Ofisi'nin bir başvuruyu incelemesi yaklaşık on yıl sürer. Tesla, 1914 yılına kadar güçlendirici verici için patent almadı. 1900 yılında "Doğal Kanallarla Elektrik Enerjisi Aktarımı" için bir patent başvurusunda bulundu ve bu patenti 1905 yılında aldı. Polis soruşturmalarında, zanlıyı suçla bağlayan çürütülemez bir delil parçası bulmayı ister ve buna "dumanı tüten silah" denir. HAARP ile Tesla arasında bir bağlantı olduğunu gösteren "dumanı tüten anten," HAARP'ın bir TMT tipi olmasıdır.

Tesla, Mayıs 1899'dan 1900 yılının başlarına kadar Colorado Springs'de kaldı. En önemli – ve kendi sonunu getiren – keşfini burada yaptı: Karasal durağan dalgalar. Basitçe ifade etmek gerekirse, Tesla enerjinin bu dalgaların herhangi bir boğumundan toprağa pompalanabileceğine ve başka bir noktadan çıkarılabileceğine inanıyordu. Bunu en azından iki örnekte sergiledi ve bir deneyinde, Bay Edison'ın en büyük lambalarından 200 tanesini, hiç kablo olmadan 25 mil öteden yaktı.

Laboratuarı, tepesinde büyük bakırdan bir küre bulunan 60 metrelik bir direk sayesinde toprağa elektrik veriyordu. Bununla, 40 metreye uzanabilen yıldırımlar üretiliyordu. Bu serbest kalan enerjiden elde edilen gümbürtü, 15 mil ötedeki Cripple Creek'ten bile duyulabiliyordu.

Tesla'nın bu sistemi çalıştırıldığında, Colorado Springs sokaklarında yürüyen insanlar ayaklarıyla toprak arasında sıçrayan kıvılcımları gördüklerinde çok şaşırmışlardı. Bütün kasabada, insanlar su içmek için açtıklarında, musluklardan elektrik kıvılcımları fışkırmıştı. Deney kulesinin 30 metre yakınındaki elektrik ampulleri, söndürüldükten sonra uzun süre yanmaya devam etmişlerdi. Yıldırım fırtınalarının yaratıldığı bu deneyler sırasında, eyaletin dört bir yanında yüzlerce yangın çıkmıştı. Metal nalları yüzünden topraktan şok alan atlar, ahırlarından dışarı fırlamıştı. Başka canlılar da bundan çeşitli şekillerde etkilenmişti. Yıllar sonra yerel bir gazetenin belirttiğine göre, bu deneyler sırasında kelebekler elektriğe kapılmış ve "kanatlarından 'St. Elmo's Alevleri' saçarak çaresizce daireler çizmişlerdi."

Tesla'nın deneylerinin yol açtığı birçok beklenmedik felaketten biri, Colorado Springs Electric Company'de meydana geldi. Bir hikayeye göre, Tesla yüksek enerji testlerinden birini yaparken, laboratuarın içinden gelen elektrik çıtırtısı aniden kesildi. Tesla öfkeli bir şekilde laboratuara dalarak, asistanına neden bobini kapadığını sordu. Şaşırmış ve korkmuş olan asistan, hiçbir şeye dokunmadığını söyledi. Öfkeden deliye dönmüş olan bilim adamına, sadece şehrin jeneratöründen gelen akımın kesildiğini açıkladı. Tesla elektrik şirketini aradığında, benzer derecede öfkeli bir cevapla karşılaştı; elektrik şirketi enerjiyi kesmemiş, Tesla'nın deneyi jeneratörü havaya uçurmuştu!

The Electrical Experimenter, Ağustos 1917 sayısında bu olayın açıklamasına şöyle yer verdi: Tesla vericisinde "yüzlerce kilovat" gücünde bir seviyede çalışırken, elektrik şirketinin jeneratörlerinde yüksek frekans akımları oluşmuştu. Bu, helezonlar arasında kıvılcımlar sıçramasına ve izolasyonun erimesine yol açmıştı. İzolasyon eridiğinde, jeneratör kısa devre yapmış, saniyeler içinde erimişti.

Colorado Springs'deki deneylerinin bir aşamasında, Tesla başka bir gezegenden sinyaller aldığına inanmaya başladı. O dönemde bu iddia birçok bilim dergisi tarafından alaycılıkla karşılandı. Bugün ise istemeden radyo astronomisini keşfettiğine inanılıyor. "Enerji yayım"nın işe yararlılığını kanıtladığı yönündeki iddiaları ve giderek artan tuhaf davranışlarının yanı sıra bu olay, ülke çapında basında "çılgın bilim adamı"nın tipik örneği olarak görülmesine yol açtı.

1900 yılı baharında New York'a dönen Tesla, J. P. Morgan'dan aldığı sermayeyle çok geçmeden Long Island'da dünya çapında kablosuz enerji yayını yapacak bir merkez olarak düşünülen tesisin çalışmalarına başladı. Bu noktadan sonra hikayenin iki farklı versiyonu var. birinde, Morgan kabloyla elektrik yayımı kontrolündeki tekelini korumak için Tesla'yı yok eden kötü biri gibi gösteriliyor. Diğer versiyonunda ise, Tesla'nın bunu kendi tutkuları ve kötü zamanlamasıyla yaptığı söyleniyor.

1900 yılında, *Century Magazine*'de yayınlanan "Artan İnsan Enerjisi Sorunu" başlıklı bir makalede, Tesla şöyle yazmıştı: "Toprak aracılığıyla elektriğin herhangi bir mesafeye aktarılabilmesini, güneş enerjisinin insanın kullanımına sunulması sorunundaki en iyi çözüm olarak görmüştüm."

Niagara'daki gibi şelalerin yakınına konmuş az sayıda tesisle, bütün dünyaya yetecek kadar elektrik enerjisinin üretilebileceğine inanıyordu. Bu vericiler, enerjiyi ihtiyaç olan başka yerde alıp kullanmak üzere toprağa gönderilebilirdi. Bu yüksek basınç rezervuarından enerji almak için gereken tek şey, özel olarak tasarlanmış bir alıcıyla bağlantılı bir çubuktan fazlasını gerektirmeyecekti. Tesla'nın tanımladığı gibi, "ülkenin ihtiyacı olan aydınlatmayı sağlayacak aracın tamamı, küçük bir bavul içinde kolayca taşınabilecek" idi.

Tesla'nın Morgan ile ilişkisi hakkında bazı sorular var. Bir hikaye, Morgan'a enerji yayımıyla ilgili planlarından söz ettiğini anlatıyor; diğeri ise Morgan'a yalan söylediğini, yatırımcıyı Avrupa'ya ulaşacak kablosuz bir telgraf sistemi yarattığına inandırdığını söylüyor. Böyle bir istasyonla, Morgan'a ve dünyaya hava şartlarıyla ilgili uyarılar, borsa raporları vs. hakkında mesajlar gönderme fırsatı sunacaktı. Çok büyük olasılıkla, Morgan ikincisini çok isteyecek ama birincisinden pek memnun olmayacaktı. Morgan, elektrik faturalarından büyük bir gelir elde ediyordu; neden bedava elektrik yayınıyla kazancını riske atacaktı ki?

Tesla'nın J.P. Morgan'dan parasal destek aldığını biliyoruz; en azından, dünya elektrik enerji yayını istasyonunun inşaatına başlamasına yetecek kadar para almıştı. Ayrıca, istediği paranın sadece yarısını aldığını da biliyoruz. Bu paranın ilk bölümüyle, Shoreham, Long Island'da bu vericiyi inşa etmek için 100 hektarlık bir arazi satın almış ve "Wardenclyffe" adını vermişti. Burada gerçekten nefes kesici bir tesis inşa etmeye başladı; sadece yayın kulesinin kendisi 56 metre yüksekliğindeydi (on sekiz katlı bir binadan daha yüksek!) ve tepesinde 55 ton ağırlığında, 20 metrelik bir metal kubbe-

si vardı. Sonrasında bile, basında Tesla'dan "Wardenclyffe Sihirbazı" diye söz edilmişti.

Wardenclyffe'de başlarken, yatırımcılar Marconi Company'nin yeni satışa çıkan hisselerini kapışıyorlardı. Eğer radyoyu geliştirmek konusunda bir yarış söz konusuysa, Tesla başlangıç çizgisinden çıkmakta çok geç kalmıştı. Marconi'nin Tesla'nın radyo teknolojisini çaldığı yönündeki hakaretlerin yarattığı yaralara ek olarak, Marconi Company'nin destekçileri Tesla'nın eski düşmanı Edison'ı da olaya dahil ettiler. 12 Aralık 1900'de, Marconi ilk transatlantik sinyali olan "S" harfini Cornwall, İngiltere'den Newfoundland, Kanada'ya göndererek dünyayı değiştirdi. Yatırımcılar, Marconi'nin bunu Tesla'nın hayal ettiğinden çok daha düşük bir maliyetle başardığını fark etmekte gecikmediler.

1902 yılında, bütün bir mesajı Atlantik Okyanusu'nun diğer tarafına aktarmayı başardığında, Marconi bütün dünyada bir kahraman gibi selamlandı. O yıl Tesla'nın aldığı tek şey ise basının hakaretleriydi. Bir cinayet davasında jüri görevlisi olarak aldığı davete cevap vermemişti (daha sonraları bunu ölüm cezasına karşı olduğu için yaptığı gerekçesiyle de suçlandı). Tesla, basın ve halk tarafından görevden kaçmakla suçlanıyordu.

Morgan-Tesla hikayesinin diğer bir versiyonu ise, 1903 yılında Morgan'ın Tesla'nın istediği parayı gönderdiğini ama miktarın çok az olduğunu ve çok geç kalındığını anlatıyor. Gerçek ne olursa olsun, Tesla, Wardenclyffe inşaatı için gereken miktarı toplayamamıştı ve ciddi nakit sıkıntısı içindeydi. Tesla'nın Morgan'a yalan söylediğini anlatan versiyonda, 1903 yılında Tesla'nın nihayet kendini akladığı anlatılıyor. Marconi'nin başarısının ardından daha büyük bir yatırım için cesaret bulan Tesla, Morgan'a gerçek amacının sadece rad-

yo sinyalleri göndermek değil, gezegenin herhangi bir noktasına kablosuz enerji aktarımında bulunmak olduğunu açıklayabilmişti. Morgan böyle bir projeye ya ilgisizdi ya da karşıydı. Her iki şekilde de, 1903 yılından sonra Morgan para desteğini kesti.

Morgan'ın komplocu olarak gösterildiği versiyonda, olaydan sonra Tesla ile iletişimi de kopardığı (daha önceleri sık sık konuşmalarına rağmen) belirtiliyor. Bunun ardından, Morgan güya Tesla'ya karşı bir dedikodu kampanyası başlattı; her şey bir yana, "çılgın bilim adamı" ününü destekleyen bir kampanya. Diğer yatırımcılar Morgan'ın artık eski dostuyla ve "eski altın yumurtlayan tavuğu" ile konuşmadığını ve diğer dedikoduları duyduklarında, onlar da Tesla'yı görmek istemediler ve böylece projeleri için fon bulamaz hale geldi. Ama elbette ki Morgan'ın böyle bir olayla ilgisi olmayabilir; çünkü Morgan ve kontrolü dahilindeki basının gözünde, Tesla düşüş yolculuğuna başlamıştı bile. Ayrıca, 1903 yılında yatırım dünyasını sarsan bir finansal panik dalgası da patlak vermişti. Morgan'ın dedikoduları bir yana, bu bile Tesla'nın Morgan'dan veya diğer zengin endüstricilerden para bulma olasılığını yok etmeye yeterdi. Sonunda Tesla vericinin elektrik jeneratörlerini çalıştıracak kömürü almak için bile para bulamaz hale geldi. Bütün bu etkenler yüzünden, proje daha fazla ilerleyemedi. Ama terk edildiği veya unutulduğu söylenemez.

Düşmüş olan ama henüz işi bitmeyen Tesla, belki hızlı nakit sağlamak amacıyla, dikkatini türbinlere ve diğer projelere odakladı. Ama parasal sıkıntılar yüzünden, fikirleri büyük ölçüde defterlerde kaldı. Bugün bu defterler, Tesla'nın araştırmalarının yararlanılmamış bölümlerinin ortaya çıkarılması için mühendisler ve bilim adamları tarafından detaylıca inceleniyor.

1904 yılında, parasal destek kıtlığına rağmen, Tesla, Wardenclyffe'in tamamlanışını ilan etti. O yıl, Tesla "Kablolar Olmadan Elektrik Enerjisi Aktarımı" başlıklı bir makalesini *Electrical World* dergisinde yayınladı. Bununla, enerji yayını teknolojisi için destek toplamayı amaçlıyordu. Ama o yıl başka bir krizle karşılaştı: Colorado Springs elektrik şirketi, oradaki deney istasyonunda kullanılan elektriğin parasını ödemediği için Tesla'yı mahkemeye verdi. Tesla'nın Colorado'daki laboratuarı kapatıldı ve 180 dolarlık mahkeme masrafının ödenmesi için satıldı. Hâlâ tesiste bulunan elektrik donanımları depoya kaldırıldı.

1905 yılında, Wardenclyffe'de hastaneler ve araştırmacılar için "elektroterapi bobinleri" üreten Tesla, alacaklılara karşı büyük bir hamle yaptı. Ama ödenmeyen bir borç için avukatı ve Colorado Springs'deki deney istasyonunun ödenmeyen maaşları için C. J. Duffner tarafından mahkemeye verildiğinden, Tesla yine yakasını kurtaramadı. O yıl yayınladığı bir makalesinde, Tesla bir kez daha kürenin herhangi bir noktasına enerji aktarımı yapmak konusundaki planlarını açıkladı. Bu yazısında, Peary'nin Kuzey Kutbu yolculuğu hakkında da yorumda bulundu ki bunun da önemi biraz sonra anlaşılacak.

Colorado Springs Gazette'nin 6 Mart 1906 tarihli sayısında başlık şuydu: "Terk Edilmiş Arazi; Şerif Satıyor." Tesla'nın geride bıraktığı elektrik donanımları, 928.57 dolarlık mahkeme masraflarının karşılanması için satılmıştı.

Tesla'nın kendilerine ödeme yapacak parasının da bulunmadığı anlaşılınca, Wardenclyffe laboratuarında çalışanlar da yavaş yavaş işlerini bırakmaya başladılar ama belki de Tesla tamamen yalnız kalmamıştı. Büyük vericinin en azından bir kez denendiği biliniyor. Eastlund'ın ilk HAARP tarzı patenti, Tesla'nın düşünce tar-

zında bir değişiklik olduğunu ve aleti barışçıl amaçlardan askeri kullanıma taşıdığını gösteriyor.

"Nikola Tesla'nın Uzun Menzilli Silahı" başlıklı makalesinde, Oliver Nichelson şöyle yazmıştı:

> Bir dikiş makinesini çalıştırmak için kullanılan akımla yıkım yöntemi olarak kullanılacak akım arasındaki fark, sadece zaman meselesidir. Bir dikiş makinesini bir saat boyunca çalıştırmak için kullanılan elektrik saniyenin milyonda birinde serbest bırakılırsa, aynı dikiş makinesi üzerinde çok farklı ve yıkıcı bir etki yaratır.
>
> Tesla, vericisinin 1000 amperlik akımla 100 milyon volt elektrik üretebildiğini ve bunun 100 milyar vata karşılık geldiğini söylüyor.
>
> Eğer 2 MHz radyo frekansında rezonans gösterirse, osilasyonun bir sürecinde serbest bırakılan enerji 100,000,000,000,000,000 Joules veya kabaca 10 megaton TNT'nin patlatılmasıyla yaratılacak enerjiyle eşit bir güç anlamına gelir.
>
> Böyle bir verici, bir nükleer savaş başlığının radyo aracılığıyla yönlendirilmesi demektir. Dünya üzerindeki herhangi bir bölge, ışık hızıyla buharlaştırılabilir.
>
> Topraktan enerji yayını fikrinin nasıl bulunduğu elektrik mühendisliğinin sınırları dışında kalan bir konu ama yüksek enerji fiziği sınırları içine giriyor.
>
> 1976 yılında, Dr. Andrija Puharich, Tesla'nın enerji aktarımı sisteminin klasik elektrodinamik kanunlarıyla açıklanamayacağını, ancak yüksek enerji sahalarının göreceli dönüştürülmesiyle açıklanabileceğini belirtmişti. Dirac'ın elektron

teorisine göre, bu partiküllerden biri karşı kutuptan bir üyesiyle, bir pozitronla karşılaştığında, iki partikül birbirini yok eder.

Enerji yok edilemeyeceği veya yaratılamayacağı için, iki eski partikül bir elektromanyetik dalgaya dönüşür. Elbette ki bunun tersi de geçerli. Yeterince güçlü bir elektrik alanı varsa, zıt kutuptan iki elektrik akımı, hiçbir akım olmaması anlamına gelir.

Bu tür bir dönüşüm, genellikle bir atom çekirdeğinin yakınındaki yoğun alanda meydana gelir ama aynı zamanda elektrik alanında yeterince enerji bulunduğu takdirde, nükleer katalizör olmadan da gerçekleşebilir.

Puharich, bir Tesla vericisindeki enerji seviyelerinin böyle bir sonuca yol açacak kadar güçlü olduğunu da matematiksel olarak gösteriyor.

Bu karşıt üretim mekanizması, yerden enerji aktarımı için oldukça çekici bir açıklama sunuyor. Sıradan elektrik akımları, toprakta uzağa gitmez. Toprak, elektrik akımına karşı yüksek direnç gösterir ve akımları çabucak ısı enerjisine çevirir.

Ama böyle bir yöntemle, gerçekten de fiziksel partikülleri toprakta itmeye gerek kalmadan elektrik bir yerden başka bir yere gönderilebilir; aktarım kaynağı güçlü bir alan yaratır ve bir alıcıda bir partikül yaratılabilir.

Modern fizik açısından akımların toprak aracılığıyla gönderilmesi mümkünse, geriye bir tek soru kalıyor: Tesla bu enerji aktarımının silah uygulamalarını gerçekten gösterdi mi, yoksa sadece mucidin gerçekleşmemiş bir planı olarak mı kaldı? Ama dolaylı kanıtlar, böyle bir silahın denendiğini gösteriyor.

Bu büyük vericinin bir denemesi, 30 Haziran 1908'de Sibirya'da gerçekleşen ve "Tunguska Olayı" adı verilen büyük patlamaya yol açmış olabilir.

Bir araştırmacı olan psikolog Marc J. Seifer, Tesla'nın 1906 yılında bir sinir krizi geçirdiğine inanıyor. Böyle bir kriz, normalde barışçıl yapılı olan Tesla'yı kişiliğinin çok dışında bir davranışa zorlamış olabilir. Seifer, bu krizin Tesla'ya yakın olan iki adamın ani ölümleriyle başlamış olabileceğini düşünüyor. Biri, Tesla Electric Company'nin bir ortağıydı; diğeri, Wardenclyffe'in tasarımını yapmış olan ünlü mimar Stanford White'ın öldürülmesiydi.

Seifer, Tesla'nın sekreteri George Scherff'in bir mektubunu, bu büyük zihni altüst eden olayın kanıtı olarak gösteriyor:

> Wardenclyffe, 4/10/1906
> Bay Tesla,
> Mektubunuzu aldım ve hastalığımızdan kurtulduğunuzu öğrenmekten mutluluk duydum. Geçen pazardan beri sizi pek görmedim ve çok korktum.

1900 yılından itibaren, Tesla insanlığın iyiliği için kablosuz enerji aktarımı vizyonunu savunmak için yorulmak bilmeden mücadele etmişti. Hiç şüphesiz, 1906'ya gelindiğinde ciddi zihinsel baskı altında olmalıydı: Marconi'nin başarısının yarattığı hayal kırıklığı, para sorunlarının ciddi ölçüde artması ve sonunun gelmemesi, finansal ve bilimsel kurumların gözünde aşağılanmak. Bu büyük projesini kurtarmak için son bir çaba göstermiş olamaz mı? Çaresiz kalınca, vericisinin yüksek güçlü bir denemesine kalkışmış

olamaz mı; belki de yıkıcı potansiyelini göstermek için?

Aslında "Tunguska Olayı"nın kaynağının Tesla olduğu yönündeki kanıt dizisi, bir yıl önce *Iena* adlı Fransız gemisinin batışıyla başlıyor. Dünyanın basın destekli uzmanları, gemiyi Davy Jones dolabına gönderen patlama için bir açıklama arıyorlardı. Bu uzmanların birçoğu, patlamanın kaynağının elektrik olduğuna inanıyordu. Doğal olarak, olası kaynaklar üzerinde tartışmalar yapılmıştı.

Amerikalı mucit ve kablosuz telgraf öncüsü, radyo dalgası yayını ve alımında kullanılan vakumlu tüpün yaratıcısı Lee De Forrest'ın (1873-1961) Tesla'yı işaret etmesi uzun sürmedi. De Forrest, basına Tesla'nın uzaktan kumandayla bir gemiyi yok edebilecek güce sahip bir "kontrollü torpido" ile deney yaptığını düşündüğünü basına açıkladı. De Forrest, Tesla'nın Madison Square Garden'da sergilediği uzaktan kumandalı araçlarda kullanılan teknolojinin, aynı zamanda "bir geminin cephaneliğinde kıvılcıma yol açarak patlatabilecek" bir elektrik dalgasını da yönlendirebileceğini basına söyledi.

Tesla buna cevap olarak, *The New York Times*'a bir mektup yazdı. Suçlamayı doğrudan inkar etmek yerine, ilginç bir şekilde, gerçekten de uzaktan kontrol edilebilen torpidolar yapıp denediğini övünerek anlattı. Ama büyük bilim adamı, elektrik dalgalarının uzaktan kumanda edilen herhangi bir aletten çok daha büyük yıkım yaratabileceği konusunda ısrarcıydı. "Konu enerji dalgasının küre üzerindeki herhangi bir noktaya yönlendirilmesi olduğunda... aletlerim bunu yapabilir." Ayrıca şöyle eklemişti: "Bölgesel ölçümlemelerin doğru olduğu varsayılırsa, istenen sonucun elde edileceği bölge de çok yakın olarak hesaplanabilir."

Tesla coşmuştu. 21 Nisan 1908'de *The Times*'ın editörüne yazdığı başka bir mektupta, elektik dalgalarının yıkıcılığı fikrini tekrarlıyordu. Bu mektupta şöyle diyordu:

> Gelecekteki savaşlardan söz ettiğimde, motorlu hava araçları veya başka yıkım kanalları kullanılmadan, doğrudan elektrik dalgalarının kullanılmasından söz ediyorum... Bu bir hayal değil. Bugün bile, başka bölgelerdeki nüfusu ciddi tehlikeye atmadan veya rahatsız etmeden, küre üzerinde istenen bir bölgede tüm yaşamı sona erdirebilecek kablosuz enerji tesisleri kurulabilir.

Bu mektup yazıldıktan dokuz gün sonra, Sibirya ortalarındaki Tunguska Nehri yakınlarında çarpıcı büyüklükte bir patlama meydana geldi. Patlamanın gücünün 10-15 megaton TNT ile aynı olduğu tahmin edilmişti; Oliver Nichelson'ın Tesla'nın sisteminin yaratabileceğini tahmin ettiği yıkım gücü kadar. Patlama 250,000 hektarlık çam ormanını dümdüz etti ve 1000 kilometre öteden duyulabildi!

Ama patlamanın nedenini keşfetmek için bir bilimsel araştırma başlatılmadı. O dönemde büyük bir meteorun dünyaya düştüğü sanılıyordu. Nihayet bir bilimsel araştırmanın başlatılması için, bir Dünya Savaşı'nın ve Rus Devrimi'nin gelip geçmesi gerekti. 1927 yılında, bilim adamları şüpheli meteorun parçalarını toplamak için bölgeye doluştu ama hiçbir kratere rastlanmadı. Meteorların temel içerikleri olan nikel veya demir bulunması için toprak kazıldığında, 30 metreye inilmesine rağmen böyle bir şeye rastlanmadı.

Yıllar boyunca, Tunguska Olayı ile ilgili çok çeşitli açıklamalar ileri sürüldü. Bu gizemli olayın açıklama-

larından hiçbiri evrensel olarak kabul edilmemesine rağmen, resmi açıklama şuydu: Büyük ölçüde toz ve buzdan oluşmuş olan 100,000 tonluk Encke Kuyruklu-yıldızı saatte 100,000 kilometre hızla atmosfere girmiş, ısınmış ve bir ateş topuna dönüşerek dünyanın yüzeyine değmeden patlamıştı ve bu yüzden de krater yoktu. Bu hikayenin başka versiyonları da anlatıldı; asi bir minik karadelik veya bir uçan dairenin havada infilak etmesi gibi.

Gerçek şu ki Tesla'yı Tunguska Olayı'nın sorumlusu gibi göstermek, bir skandal muhabirinin en rezil çalışması gibi gelebilir. Ama Bay Nichelson'ın vurguladığı gibi, Tesla'nın hayatında Tunguska Olayı'ndan önceki olaylara tarafsız bir bakış, bu olaya Tesla'nın enerji silahının testinin yol açmış olabileceğine işaret eden tarihi gerçekleri gözler önüne seriyor. 1907-1908 yıllarında, Tesla'nın enerji vericisinin yıkıcı etkileriyle ilgili yazılar ve mektuplar yazdığını biliyoruz. Tesla'nın Wardenclyffe vericisi, Colorado Springs vericisinden çok daha büyüktü ve kullanımında ondan çok daha büyük etkiler yaratabilirdi.

Dokuz yıl sonra, editöre yazdığı bir diğer mektupta, Tesla şöyle diyordu:

> Kablolar olmadan elektrik enerjisi aktarmak ve uzaktan yıkıcı etkiler doğurmak kesinlikle mümkün ve uygulanabilir. Bunu mümkün kılan bir kablosuz vericiyi çoktan yaptım bile... Kaçınılmaz olduğunda, verici eşya, bina ve yaşamı yok etmek için kullanılabilir.

Tesla, "kaçınılmaz" şartların, kendisini "eşya, bina ve yaşamı yok etmeye" zorladığını mı itiraf ediyordu? Tun-

guska patlamasında en azından iki kişi öldü ve Sibirya halkına ait koca Sibirya Ren Geyiği sürüleri yok oldu.

Tesla'nın biyografi Margaret Cheney'in ortaya çıkardığı ve Tesla'nın 1934 yılında J.P. Morgan, Jr.'a yazdığı bir mektup (baba Morgan 1913'te ölmüştü), böyle bir testin neredeyse nihai kanıtı gibi duruyor. Savunma sistemi için fon oluşturma çabasıyla (Eastlund patenti tarafından referans verilen The New York Times makalelerinde belirtildiği gibi), Tesla şöyle yazmıştı:

> Uçan makine, dünyanın moralini tamamen altüst etti, çünkü Londra ve Paris gibi büyük şehirlerde insanlar hava bombardımanı korkusuyla yaşamaya başladılar. Mükemmelleştirdiğim yeni yöntemler ve araçlar, bu ve diğer türde saldırılar için mutlak koruma sağlıyor... Son derece sınırlı bir ölçüde deneysel olarak gerçekleştirdiğim bu yeni keşifler, muazzam etkiler yarattı...

Yine Nichelson'dan aktararak, şöyle yazmıştı:

> Kanıtlar dolaylı ama suç soruşturma dilini kullanırsak, Tesla'nın Tunguska Olayı'nı yaratma nedenleri ve araçları vardı... Vericisi 10 megaton veya daha fazla TNT'ye eşit güçte yıkıcı etki yaratabilecek enerji seviyeleri ve frekanslar üretebiliyordu. Üstelik, dikkate alınmayan dahi umutsuzdu.
>
> Tunguska Olayı'nın doğasına bakıldığında, kablosuz enerji aniden serbest bırakıldığında neler olabileceği yönündeki tahminlerle tutarlılık gösterdiği de anlaşılıyor. 100,000,000 kiloluk bir nesne atmosfere girdiğinde bekleneceğinin aksine, o sırada profesyonel veya amatör astronomlar

tarafından hiçbir alevli uçan nesne belirtilmemişti. Bazı tanıklar, yerden patlama gelmeden önce bölgede gökyüzünün parladığını söylemişlerdi. Depremden hemen önce, toprağın altında sıkışan kaya katmanları, havanın aydınlanmasına neden olan bir elektrik etkisi yaratmaktadır.

Eğer patlama kablosuz enerji aktarımından kaynaklanmışsa, jeolojik gerilim veya akımın kendisi havamn parlamasına neden olur. Son olarak, herhangi bir kraterin bulunamaması söz konusu. Darbe yaratan herhangi bir maddi nesne olmadığından, enerji yayınının yarattığı bir patlama da geride krater bırakmayacaktı.

Maddi açıdan öylesine umutsuz bir durumda olsa bile, hem hayvanlar hem de o hayvanları güden insanlar için böylesine büyük tehlike ve yıkım yaratan bir testi neden yaptığını anlamak çok zor. Bunun cevabı şu olabilir: Muhtemelen kimseye zarar vermeyi planlamamış, sadece kamuoyunun dikkatini çekmek istemişti ve hedefini tam anlamıyla şaşırmıştı.

1908 yılının sonunda, bütün dünya Peary'nin Kuzey Kutbu'na ulaşmasını izliyordu. 1909 baharında Peary, Kuzey Kutbu'na ayak bastı ama önceki kış, Kutup'tan 700 mil uzaktaki Ellesmere Adası'na dönmüştü.

Tesla uluslararası basının ilgisini çekmek istiyorsa, Kuzey Kutbu yönünde buz üzerinde korkunç bir patlama haberiyle Peary yolculuğunun ertelenmesinden daha etkileyici çok az şey olabilirdi. Tesla o zaman gerçekte olduğu gibi bir yaratım dehası gibi selamlanmazsa, yeni ve gizemli bir yıkıcı güç dehası gibi karşılanabilirdi.

Test tam anlamıyla başarılı olmadı. Vericideki muazzam miktarda enerjiyi kontrol etmek ve Tesla'nın istediği noktaya tam olarak yönlendirmek zor olmalıydı.

Şimdi şuna dikkat edelim: Ellesmere Adası ve Tunguska bölgesi, Shoreham, Long Island'dan başlayan büyük dairesel çizgi üzerinde yer almaktadır. Ikisinin arasındaki pusula farkı iki dereceden azdır.

Yıkıcı elektrik dalgası, hedefini aşıp diğer tarafa geçmişti!

Tesla'nın enerji silahı gösterisinin sır ortağı her kimse, ya hedefini şaşırdığı ve gezegenin yaşam bulunan bölgelerinden biri için tehlike yarattığı ya da binlerce mil uzakta böylesine büyük bir alanda böylesine büyük çaplı bir yıkım yarattığı için şoka girmiş olmalıydı. Durum her ne olursa olsun, Tesla enerji vericisi için aradığı ünü asla kazanamadı.

Bu olaydan sonra, Wardenclyffe'in günleri sayılıydı. Tesla asla bir yere yerleşmedi, asla evlenmedi veya asla ev satın almadı. Gelirinin çok ötesinde yaşayan, gösteriş meraklısı bir adamdı. Gençlik yıllarında pahalı ve gösterişli giysiler giyerdi. Hayatının büyük bölümünü, New York'taki Waldorf Astoria gibi aşırı lüks ve pahalı otellerde geçirdi. Gelir seviyesi düştükçe, kaldığı otellerin kalitesi de giderek düştü.

1915 yılında, Tesla'nın otel faturalarının ödemesi olarak, Waldorf Astoria Oteli, Wardenclyffe'e el koydu. 1917 yılında, yeni sahiplerin emriyle dinamitlendi. Bir hikayeye göre, enkazdan biraz nakit kazanılabilmesi için yapıldı; diğer bir hikayeye göre, 1. Dünya Sava-

şı'nda tesisi yön bulma yardımı olarak kullanıldığına inanılan Alman denizaltılarını engellemek için yapıldı. İşin ilginç yanı, Tesla aynı yıl Edison Madalyası'na layık görüldü. Bu, Amerikan Elektrik Mühendisleri Enstitüsü'nün verdiği en yüksek onurdu.

7 Ocak 1943'te New York'taki ucuz bir otelde öldüğünde, Tesla meteliksizdi. Onun adını taşıyan bir Rock grubu ve birkaç uçuk bilim hayranı dışında, bugün Tesla insanların büyük çoğunluğu tarafından bilinmiyor. Birleşik Devletler'in birçok yerinde, evlerinde Tesla-Westinghouse alternatif akımını kullansalar bile, insanlar elektrik sistemlerine "Edison Company" diyorlar. Niagara Şelaleleri'ndeki elektrik santralinde, Tesla'nın bir heykeli kasıtlı olarak geceleri aydınlatılmadan bırakılmış. Tesla'nın bir zamanlar kendisinin de dediği gibi, "Şimdi onların. Uğrunda çalıştığım gelecek ise benim."

Tesla'nın ölümünden sonra, Birleşik Devletler Hükümeti, yazıları, çalışmaları, diplomaları, ödülleri, mektupları ve laboratuar notlarıyla dolu olan sandıklarına el koydu. Bunlar zaman içinde Tesla'nın yeğeni Sava Kosanovich'e teslim edildi ve daha sonraları Belgrad, Yugoslavya'daki Nikola Tesla Müzesi'ne bağışlandı.

2. Dünya Savaşı'ndan sonra, bu sandıkların "süper silah" için fikir arayışındaki Sovyet bilimcileri için bir hazine değeri taşımış olması hiç de uzak bir olasılık değil. Sovyet bilim adamlarının Tesla'nın çalışmalarını inceledikleri bir süredir biliniyordu. 2. Dünya Savaşı'nın sonlarında Birleşik Devletler iki atom bombasını Japonya'nın üzerine bıraktıktan sonra, Sovyetlerin paniğe kapıldığı ve Amerikalıların elinde bulunan hiçbir şeye benzemeyen bir süper silaha kavuşmak için araştırmalara başladığı yaygın şekilde biliniyor. Geliştirdikle-

ri bir proje, TMT kullanarak Tesla'nın enerji yayma teknolojisini Rus tarzında uygulamak olabilir; bu aşamada ortaya çıkan ünlü "Rus Ağaçkakanı" radyo sinyallerini bir sonraki bölümde ele alacağız.

Tesla'nın New York'taki St. John Katedrali'nde yapılan cenazesine yüzlerce insan katıldı. Gazete ve dergiler, muhteşem bir dahinin kaybından duyulan acıyı dile getiren mesaj seline tutuldu. Üç Nobel Ödülü kazananı, ödüllerini "modern zamanların teknolojik gelişmelerinin birçoğu için yolu açan dünyanın en önemli entelektüellerinden birine" ithaf etti.

Tesla, HAARP gibi bir ürünün doğuşuna yol açabilecek şekilde, enerji yayını araştırmalarının çeşitli uygulamalarının tekliflerini hazırlamıştı. Başka bir şey değilse bile, HAARP enerji yayını kavramında yeni bir aşamadır. Ama burada enerji Tesla'nın düşündüğü gibi tüketicilere değil, atmosfere salınacaktır. Tesla'nın HAARP'a şaşırtıcı derecede benzeyen bir fikri, büyütücü vericisini kullanarak stratosfere elektrik enerjisi vererek geceleri gökyüzünü aydınlatmaktı.

HAARP'ın öncelikli patentleri, Tesla'nın ilk alternatif akım patentlerinden yüz yıl sonra, 1980'lerde verildi. "Dünyanın Atmosferinde, İyonosferinde ve/veya Manyetosferinde Belli Bir Bölgede Değişiklik Yaratma Yöntemi ve Araçları" için Birleşik Devletler Patent Dairesi 4,686,605 numarayla Dr. Bernard J. Eastlund'a (d. 1938) patent verdi. Bu, fikri için aldığı üç patentin ilkiydi ve tüm patentlerini işvereni olan Advanced Power Technologies, Inc. (APTI) firmasına verdi; APTI, daha önceleri Atlantic Richfield Company adıyla bilinen ARCO'nun bir yan kuruluşuydu. Dr. Eastlund, daha önceleri hem MIT'de hem de Columbia Üniversitesi'nde fizikçi olarak çalışmıştı. APTI için çalış-

maya başlamadan önce, Atomik Enerji Komisyonu'nda sekiz yıllık deneyimi vardı.

HAARP, Birleşik Devletler'in Tesla'nın deneylerini geliştirmek için Sovyetler ile işbirliği yaptığı yönünde bir kanıt gibi görünüyor. Bu, Tesla'nın adının neden Amerikan tarih kitaplarından silindiğini de gerçekten açıklayabilir. FBI dosyalarını ve diğer belgeleri araştırdıktan sonra, daha önce sözünü ettiğimiz Dr. Marc Seifer şöyle belirtiyordu: "Bugün Yıldız Savaşları olarak bilinen bu çok gizli çalışmanın izlerini korumak için, Tesla'nın çalışmaları ve belgeleri sistematik bir şekilde halkın gözü önünden çekildiği teorisi büyük ölçüde destekleniyor."

Dr. Eastlund ise, kendi buluşuyla Tesla'nınki arasındaki bağlantıyı gizlemeye çalışmıyor. İlk patentinde Tesla'ya değinmesinin yanı sıra, Eastlund röportajlarında da bu bağlantıdan büyük ölçüde söz etti. Örneğin, BBC / A&E ortak yapımı olan "İyonosferin Efendileri" adlı belgeselde, Eastlund şöyle diyordu: "Bence Tesla fazlasıyla gurur duyardı."

Temel teknik seviyede, HAARP aslında Eastlund'ın icadı ve dolaylı olarak olsa bile, bu fikir Tesla'nın çalışmasından geliyor. HAARP'ın tasarımı, Eastlund'ın patentlerinde açıkça görülüyor. Tesla'nın düşünce tarzıyla büyük ölçüde uyum içinde olan Eastlund'ın teklifi, bir tarafı 40 mil uzunluğunda olan bir anten dizisi oluşturmaktı! Eastlund'ın şöyle dediği biliniyor:

> HAARP, benimki gibi bir plana doğru atılan ilk mükemmel adım. Fazlı dizi verici teknolojisi ve enerji üretimindeki ilerlemeler, sahaya gereken gücü sağlayabilir. Hükümet öyle olmadığını söyleyecektir ama ördek gibi görünüyorsa ve ördek gibi ses çıkarıyorsa, ördek olma olasılığı yüksektir.

HAARP projesi, ARCO'nun Alaska'daki doğalgaz kaynakları için müşteri bulma ihtiyacıyla başladı. Bu "gerçek," HAARP projesinin paranoyakça bir komplo saçmalığı olarak ele alınmasına tepki veren "yetkili" sesler tarafından kullanıldı. Ama bu inkar, "güvenli" küçük bilimsel deney olarak HAARP'ı Eastlund'ın canavarından ayırma çabasından başka bir şey değildir.

Doğalgaz, petrol çıkarılırken oluşan bir yan üründür. Petrol pompalarsınız, petrol ve gaz elde edersiniz. Doğalgaz, çıkarıldığı yerden binlerce mil ötedeki tüketicilere taşınarak ulaştırılamaz. Yerel bir alıcı bulamayan ARCO, sahadaki basıncı sürdürebilmek için gazı toprağa geri pompalıyordu. Ama ARCO da dünyanın diğer her yerinde yaygın şekilde yapıldığı gibi gazı satmayı ve deniz suyu pompalamayı tercih ediyordu.

ARCO'nun bu gazı Alaska'da birine satma ihtiyacı, Eastlund'ın icadının doğumunu zorunlu kıldı. O dönemde, gazın satılabileceği Alaska'daki neredeyse tek yer devletti ama devletin de ihtiyacı yoktu. İşte bu noktada, Eastlund inanılmaz miktarda elektrik gerektirecek ve devlet tarafından finanse edilen bir proje fikrini geliştirdi; elektrik de bu gazın yakılmasıyla elde edilecekti.

"İyonosferin Efendileri" adlı televizyon programında, Eastlund seyirciye şöyle diyordu:

...ARCO, Alaska'da çıkardığı doğalgazla ne yapacağını bilemiyordu. Birleşik Devletler'e kadar bir boru hattı döşemek çok pahalıydı. Gazın kimyasal dışı kullanımı için bir yol düşünmemi istediler. Aklıma gelen ilk fikir, radyo dalgaları üretmek oldu; o kadar enerjiye sahip olduğuma göre, bir sürü radyo dalgası üretebilirdim. İkinci fikir, yer Alaska'da, Dünya'nın manyetik alanının, manyetik kutbunun bulunduğu yerin ya-

kınındaydı. Üçüncü fikir, Sovyet füzelerinin kutba geleceğini biliyordum ve bir parça fizik ekleyerek, manyetik alanın üst kısımlarına çarpacakları noktada radyo dalgalarının 50 milyar derece elektron üretebileceğini hesapladım.

Bu elektronların bir füzeyi yok etme yolu, karşılaştıklarında kendilerini füzenin içine gömmeleridir. Yeteri miktarda gömülürse, füzeyi patlatabilir, elektronik aksamını berbat edebilir, füzeye ciddi hasar verebilirler. Büyük, Van Allen kuşağını enerji partikülleriyle dolduracak kadar büyük bir anten düşündüm... Başlangıçtaki düşünce, füzelerin geçebileceği bütün noktalara o elektronlardan koyarak tam bir kalkan oluşturmaktı.

O yılın sonuna kadar patentler üzerinde çalıştım ve üç geniş patent hazırladık. Neredeyse düşünebildiğimiz bütün uygulamalar için patentler hazırladık. Küresel füze kalkanına ek olarak, füzeleri düşürebilecek, iletişimi kilitleyebilecek, ELF, VLF dalgaları üretebilecek elektron yamaları düşündük. Ben o dönemde Nikola Tesla adını hiç duymamıştım ama Patent Bürosu ona ait bir projeyi ortaya çıkardı ve iki *The New York Times* makalesini okudum. Önerdiği hemen her şeyde, müdahale etmenize bile gerek yoktu.

İlk patent yayınlandıktan bir gün sonra, The New York Times beni aradı ve röportaj yapmak istedi. Onlara bir röportaj verdim ve sanırım ARCO buna biraz bozuldu; bu büyük anten ve diğer her şey, operasyonda kalmamda rol oynamış olabilir. Bana yapılan açıklamalardan biri, fikirlerimin fazla uzak olduğuydu ama zaten en başından kendileri uzaktı ve uzağın hangi kısmı üzerinde çalışmak istediklerini anlayamamıştım.

Eastlund'ın ilk patenti, özellikle "icat muazzam miktarda enerji gerektirmektedir" diye belirtiyor ve gereken elektriğin, şöyle sağlanabileceği söyleniyor:

...dünyanın çeşitli yerlerinde stratejik coğrafik bölgelerde doğal olarak ortaya çıkan belli türde yakıt kaynaklarının yakılmasıyla. Örneğin, Alaska ve Kanada'da çok miktarda hidrokarbon (petrol ve doğalgaz) bulunmaktadır. Kuzey Alaska'da, özellikle Kuzey Eğimi bölgesinde, halihazırda bekleyen muazzam miktarda kaynak bulunmaktadır.

Eastlund'ın bir kenarı 40 mil uzunluğunda olacak bir anten sahası teklifi, bugün Gakona, Alaska yakınlarında inşa edilen HAARP tesisinden çok daha büyük enerji ölçeğinde bir Stratejik Savunma İnisiyatifi silah sisteminin yaratılmasını gerektiriyordu. Bu, hiç şüphesiz ARCO'nun muazzam miktardaki doğal gazı tüketmek için elektrik yoğunluklu operasyon ihtiyacını karşılamaya yarayacaktı. Eastlund'ın çalışmasının şu anki ele alınışı miller değil, hektarlarla ölçülmesine rağmen, temel prensip hâlâ aynıdır. Diğer bir deyişle, ilk HAARP sahası, Eastlund'ın canavar tesisine dönüştürülebilir; tek sınırlayıcı etken, devletin projeye ayırmak istediği para miktarı ve belki de en önemlisi, kamuoyudur. Kamuoyu, bugüne dek birçok Savunma Bakanlığı projesini durdurdu ve buna Vietnam Savaşı da dahil. Olumsuz kamuoyu korkusu, Bernard Eastlund'ı astıkları çarmıh oldu.

Eastlund'ın patentlerinin en önemli yönü, radyo frekans enerjisi ışınını odaklama yöntemini keşfetmiş olmasıydı. Daha önceleri, bu tür yayınların hepsi uzun mesafede dağılıyordu. Eastlund, yayınları kaplamak ve dolayısıyla uzun mesafelerde odaklamak için bir yön-

tem geliştirdi. Bu yöntem, HAARP tesisinin muazzam miktarda enerjiyi belli bir noktaya – dünya üzerinde yüz milden uzak bir yere bile – odaklayabilmesini sağlıyor. Dr. Eastlund henüz ayağa kalkmadan önce HAARP projesinden ayrılmış olmasına rağmen, Houston, Teksas'taki ARCO Production Technologies International Company'nin başkanlığına getirilerek, çalışması karşılığında ödüllendirildi. Bu yüzden, onun için ağlama, Gakona...

Eastlund bu buluşunun neler yapabileceğine inanmıştı? Aşağıdakiler, büyük bir bilimsel oyuncakla büyük çocukların neler yapabileceği konusunda sadece birkaç fikirdir. 1988 yılında *OMNI Magazine*'e verdiği bir röportajında şöyle diyordu: "Atmosferin üst tabakasının bir parçasını kaldırabilirsiniz... Onu hareket ettirebilir ve ona bir şeyler yaptırabilirsiniz." Patentte ise şöyle yazmıştı:

> Bu icadın olası alt uygulamalarının çeşitliliği inanılmazdır ve gelecekte daha da geliştirilme potansiyeli çok büyüktür. Daha önce belirtildiği gibi, füze veya uçakları yok etmek, saptırmak veya şaşırtmak mümkün olabilir... Atmosferin üst tabakasının büyük parçalar halinde kaldırılmasıyla, füzelerin karşılaşmayı beklemediği veya planlamadığı çekim güçlerine yol açacak çok büyük yükseklikler elde edilebilir ve böylece saptırılabilir veya yok edilebilirler. Örneğin, lens veya odaklama aracı gibi çalışacak bir veya daha fazla atmosferik partikül bulutu oluşturarak atmosferin üst tabakasındaki rüzgar kalıplarının değiştirilmesiyle hava şartlarının değiştirilmesi kesinlikle mümkündür...

Başka bir yerde ise şöyle yazmıştı:

> Bu araç, dünyanın çok büyük bir bölümünde iletişimi tam anlamıyla yok edebilir... Sadece yerden iletişimi değil, aynı zamanda havadan ve denizden (yüzeyden ve yüzey altından) iletişimi de yok edebilir... Hava şartlarını değiştirebilir... Güneş emilişini değiştirmekle, ozon, nitrojen vs. konsantrasyonlar yapay olarak artırılabilir.

OMNI, şöyle bir çıkarımda bulunmuştu: "Atmosferin üst tabakaları en küçük değişimlere karşı bile aşırı hassas olduğundan, Eastlund'ın aracının sadece denenmesi bile telafi edilemez hasarlara yol açabilir." Dünyanın her yerinde bu fikre katılan insanların sayısı giderek artıyor.

1987'den 1992'ye kadar, APTI'nin bordrosuna dahil olan diğer bilim adamları, yöntemin çeşitli yönlerinin patentlerini alarak Eastlund'ın kavramını geliştirdiler. Bu bilim adamları, daha sonraları E-Systems, APTI ve HAARP sözleşmesini 1994 yılında satın aldığında, kilit personel olarak listelendiler. APTI satıldığında, HAARP'ın yapımı için hayati öneme sahip olan bir düzine patenti elinde bulunduruyordu. Ama Eastlund ilk patentini aldığından beri neler olduğuna bakmadan önce, Yüksek Frekanslı Aktif Aurora Araştırma Programı'nın yaratılmasında rol oynayan ve bu yüzyılda gerçekleşen diğer olaylara bir göz atalım.

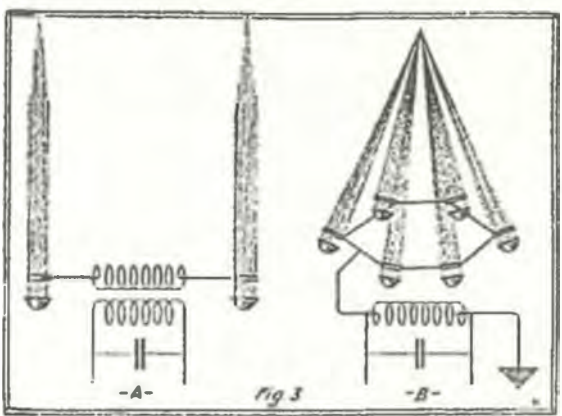
TESLA, AT 78, BARES NEW 'DEATH-BEAM'

Ionization Powerful Enough to Destroy 10,000 Planes 250 Miles Away, He Asserts.

DEFENSIVE WEAPON ONLY

Scientist, in Interview, Tells of Apparatus That He Says Will Kill Without Trace.

NOTED INVENTOR 78.

Üstte: 11 Temmuz 1934 tarihli The New York Times'ta yayınlanan, Tesla'nın Ölüm Işını başlıklı haber.
Altta: Electrical Experimenter dergisinin Mart 1920 sayısında yayınlanan, Kablosuz Enerji Aktarımı Artık Mümkün başlıklı makaleden iki çizim. Çizimler, "yönlendirilebilir iyonlaştırılmış ışın aktarımı" veya "ölüm ışını – projektör ışığı" aracının prototiplerini gösteriyor. İlginç bir şekilde, güçlü projektör ışınları, 1800'lerin başlarından beri puro biçimli tanımsız bir aracın parçası olarak sık sık bildirilmiştir.

"Death Ray" for Planes

Nikola Tesla, one of the truly great inventors who celebrated his eighty-fourth birthday on July 10, tells the writer that he stands ready to divulge to the United States Government the secret of his "teleforce," with which, he said, airplane motors would be melted at a distance of 250 miles, so that an invisible Chinese Wall of Defense would be built around the country against any attempted attack by an enemy air force, no matter how large.

This "teleforce," he said, is based on an entirely new principle of physics that "no one has ever dreamed about," different from the principle embodied in his inventions relating to the transmission of electrical power from a distance, for which he has received a number of basic patents. This new type of force, Mr. Tesla said, would operate through a beam one one-hundred-millionth of a square centimeter in diameter, and could be generated from a special plant that would cost no more than $2,000,000 and would take only about three months to construct.

A dozen such plants, located at strategic points along the coast, according to Mr. Tesla, would be enough to defend the country against all possible aerial attack. The beam would melt any engine, whether Diesel or gasoline-driven, and would also ignite the explosives aboard any bomber. No possible defense against it could be devised, he asserts, as the beam would be all-penetrating.

High Vacuum Eliminated

The beam, he states, involves four new inventions, two of which already have been tested. One of these is a method and apparatus for producing rays "and other manifestations of energy" in free air, eliminating the necessity for a high vacuum; a second is a method and process for producing "very great electrical force"; the third is a method for amplifying this force, and the fourth is a new method for producing "a tremendous electrical repelling force." This would be the projector, or gun, of the system. The voltage for propelling the beam to its objective, according to the inventor, will attain a potential of 50,000,000 volts.

With this enormous voltage, he said, microscopic electrical particles of matter will be catapulted on their mission of defensive destruction. He has been working on this invention, he added, for many years and has recently made a number of improvements in it.

Mr Tesla makes one important stipulation. Should the government decide to take up his offer he would go to work at once, but they would have to trust him. He would *suffer* "no interference from experts."

In ordinary times such a condition would very likely interpose an insuperable obstacle. But times being what they are, and with the nation getting ready to spend billions for national defense, at the same time taking in consideration the reputation of Mr. Tesla as an inventor who always was many years ahead of his time, the question arises whether it may not be advisable to take Mr. Tesla at his word and commission him to go ahead with the construction of his teleforce plant.

Such a Device "Invaluable"

After all, $2,000,000 would be relatively a very small sum compared with what is at stake. If Mr. Tesla really fulfills his promise the result achieved would be truly staggering. Not only would it save billions now planned for air defense, by making the country absolutely impregnable against any air attack, but it would also save many more billions in property that would otherwise be surely destroyed no matter how strong the defenses are as witness current events in England.

Take, for example, the Panama Canal. No matter how strong the defenses, a suicide squadron of dive bombers, according to some experts, might succeed in getting through and cause such damage that would make the Canal unusable, in which case our Navy might find itself bottled up.

Considering the probabilities in the case even if the chances were 100,000 to 1 against Mr. Tesla the odds would still be largely in favor of taking a chance on spending $2,000,000. In the opinion of the writer, who has known Mr. Tesla for many years and can testify that he still retains full intellectual vigor, the authorities in charge of building the national defense should at once look into the matter. The sum is insignificant compared with the magnitude of the stake.

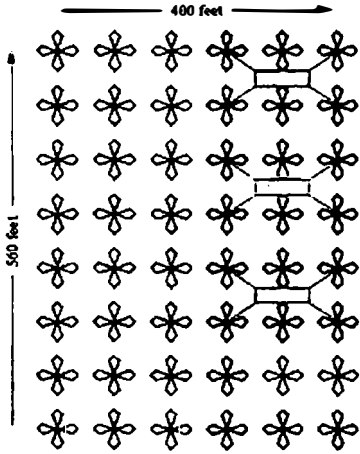
Long Island'daki Wardenclyffe Kulesi, Tesla'nın hayal ettiği gibi tam kapasiteyle çalışırken. Kule, etrafında dolaşan yerçekimi karşıtı hava araçları ve elektrikli uçaklar için enerji yayını yapıyor. hava araçlarının üzerindeki güçlü projektör ışınlarına dikkat edin. Bunlar, Tesla'nın sık sık sözünü ettiği gibi, projektör ışığı ve ölüm ışınının bir bileşimidir.

JERRY SMITH

HAARP Gelişim Prototipi (DP)

HAARP Gelişim Prototipi (DP), planlanan İyonosferik Araştırma Aracı'nın (IRI) küçük bir parçasıdır. Amacı, son inşaat başlamadan önce tam ölçekli IRI'ın mühendislik tasarımının değerlendirmesini mümkün kılmaktır.

DP'nin büyüklüğü, gerçek saha kurulduğunda yaratılacak sonucun hesaplanabilmesi için geçerli mühendislik tasarımının gerçekleştirilmesindeki maliyetleri asgariye indirmektir. Saha, altı birimlik sekiz sırada toplam 48 antenden oluşmaktadır. Aşağıdaki şekil, DP sahasının bir planını göstermektedir.

HAARP Gelişim Prototipi Anten Sahası

DP IRI kuleleri, sekiz sütun ve altı sıra şeklinde dikdörtgen bir ızgaraya yaklaşık 25 metrelik aralarla yerleştirilmiş durumdadır. Her kulenin tepesinde, iki çift kutuplu anten bulunmaktadır. Antenlerden biri 2.8-7 MHz arasında, diğeri ise 7-10 MHz arasında çalışacak şekilde ayarlanmıştır. İki çift kutuplu anten, her kulesinde büyük bir "X" oluşturacak şekilde yerleştirilmiştir. Bir defada, istenen çıktı frekansına bağlı olarak, her çiftteki antenlerden sadece biri kullanılabilir. Antenlerin yanı sıra, bu kuleler karmaşık, birbirine bağlı kablolar ve direkler de taşımaktadır. Yerden 4.5 metre yükseklikte, kuleler arasında metal bir kafes uzanmaktadır. Bu kafes, antenler için sürekli bir reflektör sağlamaktadır. Aktarımlar sırasında, kafes aşağı yönelen radyo frekanslarını (RF) yakalayarak tekrar yukarı yönlendirmektedir. Bu kafes, aynı zamanda antenler çalıştığı sırada aşağıdaki hayvan ve insanları yoğun RF dalgalarından korurken, ışınları da yoğunlaştırmaktadır. Vericilerin gerektirdiği enerji, ticari enerji ızgarasından elde edilemez.

HAARP DP, IRI tasarımının mühendislik değerlendirmesi için yaratılmıştır. Beklenen uygulamalarından bazıları şunlardır:

- Aktif unsur sayısı: 18.
- Frekans aralığı: 2.8 – 10 MHz.
- Azami enerji yayını: 360 kW.
- Modülasyon: AM/FM/PM.

Bölüm 3:
Elektromanyetik Savaş:
Moskova Sinyali ve Rus Ağaçkakanı, GWEN ve HAARP

Belki de "Tunguska Olayı," bir elektromanyetik (EM) silahın ilk gösterisi değildi. Bilim adamlarının ve askeri stratejistlerin savaş zamanlarında elektromanyetik spektrumdan yararlanmanın yollarını uzun zamandan beri aradıklarını biliyoruz. Meraklı zihinler, yüzyıllardır ışığın, elektriğin ve manyetizmanın doğasını anlamaya çalışıyor. Birçok fikir ortaya atıldı ve bazıları denendi bile. Radar, bu bilginin başarılı uygulamalarından biridir. HAARP da bir diğeri olabilir.

Önceki bölümde belirttiğimiz gibi, Sovyet bilim adamları muhtemelen olası silahlar için Tesla'nın çalışmalarını incelemişlerdi. Elektromanyetizmanın gizeminin derinliklerine dalmış, bu alanda Birleşik Devletler'e karşı hatırı sayılır bir aşama kaydetmişlerdi. Moskova'daki büyükelçilik binamızın mikrodalga enerjisiyle bombalanması, muhtemelen bu araştırmanın bir gelişmesiydi; gizemli "Rus Ağaçkakanı" radyo sinyali de bir diğeri olabilir.

ATMOSFER VE ELEKTROMANYETİK SPEKTRUM

Bu da "...Aptallar için" kitaplarından biri olsaydı, burada inek görünüşlü şirin bir adam çizimi olur, sizi ilerleyen sayfaların kafa kurcalayıcı teknik konularla dolu olduğu konusunda uyarırdı. Ne yazık ki HAARP bilimsel ve teknik bir konudur. Temel atmosferik bilim ve elektromanyetik spektrum konularına aşinaysanız, bu bölümü atlayabilirsiniz. Ama değilseniz, HAARP'ın ardında yatan bilimi anlamanız için gereken en önemli terim ve kavramları burada kısaca vereceğiz.

Atmosfer, dünyayı (veya herhangi bir gök cismini) saran gazların oluşturduğu bir tür zarftır. Atmosfer kelimesi, iki Yunanca kelimeden oluşur: "Gaz" anlamına gelen "atmos," ve "küre" veya "gök" anlamına gelen "sphaira." Ama aynı zamanda "etki alemi" fikrini de içinde barındırır.

Atmosfer, kendisini incelemek isteyen bilim adamları tarafından katmanlara ayrılmıştır. Bu katmanlar, aslında kelimelerin çağrıştırdığının aksine, asla kesin bir şekilde birbirlerinden ayrılmazlar. Bu katmanların oluşum nedeni, yükseklik değiştikçe atmosferdeki hava sıcaklığının da değişmesidir. Katmanların yer ve yükseklikleri, saatten saate, yerden yere ve mevsimden mevsime sürekli değişir. Bu katmanlar değişir, çünkü gece ve gündüz, yaz ve kış arasındaki farklardan ve aşağıdaki coğrafi bölgenin özelliklerinden, deniz veya kara olmasından, özellikle enlem ve boylam, kutup veya ekvatora yakınlığından dolayı, atmosferik gazlar arasında yukarı ve aşağı doğru çok fazla karışma olur.

Atmosferin üç temel katmanı, "troposfer," "stratosfer" ve "iyonosfer"dir. Yunanca "tropo" kelimesi, "bir de-

ğişim" anlamına gelir ve havanın büyük bölümü bu katmanda bulunur. "Strato" kelimesi, Latince "stratum" kelimesinden türemiştir ve "katman" anlamına gelir. İyonosfer ismi ise yine Yunanca "ienai" kelimesinden alınmıştır ve "gitmek" anlamına gelir. Elektrik yüklü bir atom olan "iyon"un kaynağı burasıdır. Atmosferin üzerinde, tamamen uzayda, "manyetosfer" (Yunanca "magneto" kelimesi, bize manyetik ve manyetizma kelimelerini vermiştir.

Bizler, atmosferin en altındaki troposfer katmanında yaşıyoruz. Yüzeyde yaşayan tüm canlıların bulunduğu yer burasıdır (suda yaşayan canlılar, "hidrosfer"de bulunur ("hydro" su anlamına gelir); yeraltında yaşayan canlılar ise "litosfer"de bulunur ("litho" kelimesi taş anlamına gelir)). Canlıların bulunduğu bu katmanların tümüne verilen isim, biyosferdir ("bio" kelimesi yaşam anlamına gelir). Resmi olarak, HAARP'ın sadece iyonosferi değiştirmeyi veya altüst etmeyi planladığı söyleniyor; ama gerçek şu ki böyle bir değişiklik, ayaklarımızın altındaki litosferden en üstteki manyetosfere kadar tüm katmanları etkiler.

Toprağa yakın yerlerde hava sıcaktır, çünkü dünyanın kendisi – karalar ve deniz yüzeyinin altı – ılıktır. Yüzeye yakın yerdeki havadan geçen güneş ışığı, havayı doğrudan ısıtmaz. Güneş, toprak ve denizi ısıtır ve bu sıcaklık topraktan ve sudan yeniden yayılarak havayı, dolayısıyla atmosferi ısıtır. Havanın ısınması, ısı döngüsü sayesinde hava şartlarını oluşturur (sıcak hava yükselir, soğuk hava alçalır). Troposfer, mil olarak kalınlığına bakıldığında en ince katmandır ama üzerindeki havanın ağırlığıyla sıkıştığından, aslında atmosferin en yoğun katmanıdır ve atmosferin kütlesinin yüzde 85'ini kapsar.

Yükseklik arttıkça ve dünya yüzeyinden uzaklaşıldıkça, sıcaklığın düşmesi gerekir ama aslında hiç de öyle değildir. Atmosfer boyunca, ılık havanın soğuk havanın üzerinde kaldığı yerler vardır. Bu, katmanların sözde altüst olmasına yol açar ve kirli havanın şehirlerin üzerinde asılı kalmasının nedeni budur.

Atmosferin yaşadığımız kısmı olan troposferin öncelikli özelliği, yükseklik arttıkça sıcaklığın düşmesidir. Ama stratosferde durum bunun tam tersidir; yükseklik arttıkça hava ısınır. Stratosferde hava yükseklikle birlikte ısınır, çünkü o yükseklikte güneş ışığı havayı doğrudan ısıtmaya yetecek kadar enerji yüklüdür. Stratosferde ısı döngüsü oluşmaz, çünkü hava aşağıda değil, yukarıda daha sıcaktır. Stratosfer, troposferin üzerinde tam anlamıyla bir kapak vazifesi görür ve neredeyse tüm havayı altındaki bölgede kilitler. Stratosferin ortalama kalınlığı 30 mildir ve 50 mil tepemizde asılı duran stratosfer, atmosferin en sıcak ve en yüksek katmanıdır. Stratosfer, atmosferin troposferde bulunmayan yüzde 15'lik kısmının neredeyse tamamını kapsar. 25 mil daha yukarı çıkıldığında, atmosferin geriye kalan kısmı yüzde 1'inden azıdır.

Dünyaca ünlü ozon tabakası, stratosferdedir. Ozon tabakası, havanın güneş ışığından gelen morötesi ışınları emmesinden doğmuştur. Üç oksijen atomlu bir moleküldür. Bir oksijen molekülü sadece bir araya gelmiş iki oksijen atomundan oluşur. Morötesi radyasyon, o bağı çözecek ve tek başına oksijen atomları yaratacak kadar güçlüdür ve böylelikle serbest kalan fazla atomlar oksijen molekülleriyle birleşerek ozon tabakasını yaratırlar. Bu bütün stratosferde olur ama ozonun büyük bölümü orta seviyelerde, yani yüzeyden yaklaşık 30 mil yüksekte yaratılır.

Stratosferin üzerinde, atmosferin en üst katmanı bulunur: İyonosfer. İyonosferin kalınlığı yüzlerce mildir ve aynı zamanda öyle ya da böyle kendine özgü bir yapısı vardır. Bilim adamları, iyonosferi kendi içinde katmanlara bölmüşlerdir. Bazı bilim adamları, Yunanca ve Latince isimlendirme sistemini kullanarak, bu katmanlara "mezosfer" ("meso" kelimesi orta anlamına gelir) ve "termosfer" ("thermo" kelimesinin karşılığı sıcaklıktır) gibi isimler vermişlerdir. Diğer bilim adamları, bu katmanları sadece basit harflerle ayırmayı seçmiş, "D," "E," "F1," "F2" vs. isimler vermişlerdir. Kullanılan isimler konusunda bir fikir birliği olmamakla birlikte, bu katmanların özellikleri ve yükseklikleri konusunda da fikir ayrılıklarına düşmüşlerdir. HAARP gerçekten iyonosfer araştırması için kullanılsaydı, bu kargaşayı da kolayca çözümleyebilirdi.

HAARP Çevre Etki Bildirgesi'nin bir parçası olarak görünen bir çizim, iyonosferin HAARP tesisinin 37 mil üzerinde başladığını göstermektedir. Bu çizim, iyonosferin "D" katmanını 37 ila 56 mil yükseklikte göstermektedir. "E" katmanı ise 56 ila 93 mil yükseklikte gösterilmiştir (bu, mezosfer ile aynı seviyeye denk gelmektedir). "F" katmanı, yani genellikle uzay araçlarının atmosfere girdiği yer, 93 ila 620 mil yükseklikte verilmiştir. Bu yüksekliğin ötesi uzaydır.

Atmosferin ötesinde, uzayın içinde bulunan katman manyetosferdir. Dünya dev bir mıknatıs gibidir; etrafı manyetik güç alanlarıyla sarılıdır. Van Allen Radyasyon Kuşakları, bu manyetik güç alanlarına yakılan yüklü partiküllerle (protonlar, elektronlar ve alfa partikülleri) doludur. Bu partiküller, güneş rüzgarı olarak bilinen şeyden gelir. Güneşten ve dış uzaydan dünyaya akarlar. Alt Van Allen Kuşağı, dünya yüzeyinden yakla-

şık 4,800 mil yüksektedir ve dış Van Allen Kuşağı'nın uzaklığı da yaklaşık 32,000 mildir.

Bu kuşaklar, 1958 yılında Amerika'nın ilk uydusu Explorer I'ın ilk operasyon haftalarında keşfedilmiştir. Çoğu uydular, "dünyaya yakın" olarak adlandırılan yörünge rotalarında veya çok daha uzak olan "jeosenkronus"ta bulunur. Dünyaya yakın yörüngeler, ordunun casus uydularını yerleştirmeyi sevdiği yerlerdir. Bu uydular, 500 ila 1,000 mil yukarıda, atmosferi yalayarak geçerler. HAARP gibi, NASA'nın Uzay Mekiği de askeri amaçlarla geliştirilmiş bir sivil bilim projesidir. Mekik, düşük yükseklikteki askeri uzay "mühimmatlarına" hizmet sağlamak amacıyla ordu sözleşmesi altında tasarlanmıştı. Ama gerçek bilim için, bilimsel donanımınızı atmosferin ötesine geçirmeniz gerekir ki gerçek sivil uyduları burada bulursunuz ama burada Uzay Mekiği'ne rastlayamazsınız.

Sivil telekomünikasyon ve saf bilim uydularının büyük bölümü, dünya yüzeyinden yaklaşık 15,000 ila 23,000 mil yükseklikte bulunur. Jeosenkronus yörünge (Yunanca "geo" kelimesi "dünya" anlamına gelir ve "sunkhronos" kelimesinin karşılığı da "eş zamanlı"dır) bir ölçüde dünyanın herhangi bir noktasının üzerinde park edilmiş bir uzay aracını barındırır. Üst iyonosferde yüksek seviyede elektron yaratmak için kullanılırsa, HAARP'ın uyduları ve yakın dünya yörüngesindeki diğer uzay "mühimmatlarını" devre dışı bırakma kapasitesi vardır; açıkça görüldüğü gibi, bu potansiyel olarak askeri bir amaçtır.

İsminin çağrıştırdığı gibi, iyonosfer, atmosferin kısmen iyonlaşmış bölümüdür. Atomlar normalde elektrik yüklü değildirler. Bir elektron kazanarak veya kaybederek elektrik yüklenirler. İyon, elektrik yüklenmiş atom-

dur. O halde iyonosfer, atmosferin yüksek oranda elektrik yüklü partikül ve serbest elektron içeren bölümüdür; oksijen ve diğer gazlara ait atomlar, burada sürekli olarak elektron kazanır ve kaybederler. İyonlaşma, atomları elektronları serbest bırakmaya yetecek güçte enerjiyle yüklü radyasyona maruz bırakarak iyon üretmek demektir. İyonosferde, buna güneş yol açar ve her gün, nükleer fırınından gelen x ışını ve gamma ışını gibi radyasyonlarla dünyayı bombalar. Uzaydan adına kozmik ışınlar dediğimiz başka türde radyasyonlar da sürekli olarak dünyaya çarpar. İyonlaşmanın gerçekleşmesine neden olan radyasyona iyonlaştırıcı radyasyon denir. Son elli yıldır bütün dünyayı huzursuz eden nükleer silahların ortaya çıktığı nokta da işte budur. Nükleer santrallerin içine tıkmaya çalıştıkları ve nükleer atığı böylesine tehlikeli ve ölümcül hale getiren de budur.

Bu gezegendeki yaşam, atmosferin iyonosferde ve stratosferde iyonlaştırıcı radyasyon barındırabilme becerisinden kaynaklanır. Bu katmanlar yerlerinde olmasalardı, dünya yüzeyi sürekli olarak ölümcül iyonlaştırıcı radyasyon ışınlarına maruz kalırdı. İyonosfer, iyon üreterek güneşin en şiddetli radyasyonunu durdurur. Güneşin daha zayıf radyasyonunun geri kalan kısmı, yani morötesi ışınlar, ozon üreten stratosferde ortadan kaldırılır. Ozon katmanının incelmesinin bu gezegendeki yaşam için tehlike oluşturmasının nedeni budur ve HAARP'ın kasıtlı olarak iyonosferle oynamayı planlamasının korkutucu yönü de tam olarak bu şekilde açıklanabilir.

Ayrıca, iyonlaştırmayan radyasyon da vardır. Bu, elektromanyetik spektrumun içinde yaşadığımız kısmıdır. Elektromanyetizma, hâlâ bilim tarafından pek fazla anlaşılamayan bir konudur. Ne yaptığını ve nasıl ça-

lıştığını biliyorlar ama neden var olduğu konusundaki temel anlayış hâlâ bizden onlarca veya yüzlerce yıl uzakta gibi görünüyor. Bilim, hareket eden bir elektrik akımının kendi içinden yayılan bir enerji alanı oluşturduğunu bilmektedir; buna elektromanyetik radyasyon (EMR)* denir, çünkü kaynağından uzağa bir yayılım söz konusudur. Bu iyonlaştırmayan radyasyon alanı, aynı zamanda hem tek hem de çift alandır: Bir alanı elektrik, diğeri manyetiktir ve ikisi birlikte iç içe geçmiş elektromanyetik fenomeni yaratırlar.

Aslında, yerçekimi dalgalarının üçüncü bir alanı daha vardır. Buna "sayıl dalgalar" denmektedir ve henüz geleneksel bilim tarafından kabul edilmemektedir. Ne var ki birçok araştırmacı varlığına inanmaktadır. Biraz sonra inceleyeceğimiz Rus Ağaçkakanı'nın, sayıl teknolojiyi kullanan bir silah olduğuna inanılmaktadır ve sadece bu özelliğiyle bile, Batı'daki diğer her şeyden çok daha ileri bir teknolojiye sahiptir.

Duvarlardaki ve ev aletlerindeki kablolardan ileri teknolojili endüstriyel donanımlara kadar elektrikli olan her şey, iyonlaştırmayan radyasyon yayar. Etrafımızdaki hava, görünmeyen radyo, televizyon enerjileri ve mikrodalgalarla doludur. Her gün elektromanyetik kirliliğe bu şekilde maruz kalmanın etkisi genellikle gözle görülemez ama uzun vadedeki sonuçları, birazdan göreceğimiz gibi, yaşamı tehdit edici olabilir. Bu tehlike, örneğin, yüksek gerilimli elektrik hatlarının yakınında yaşayan insanlarda kanser ve lösemi hastalıklarının yaygınlaşmasında görülebilir.

Bazen iyonlaştırıcı radyasyon dalgalarına da maruz kalırız. Bir nükleer silah testi sırasında rüzgarın estiği

* EMR: Electromagnetic radiation. Ç.N.

yönde bulunuyorsanız, bu ölümcül radyasyona maruz kalabilirsiniz. Ya da bir atom santralı havalandırılacağı zaman – bu çok sık olur – rüzgar yönünde bulunuyorsanız yine aynı şey olabilir. Diğer bir olasılık da, Üç Mil Adası'nda veya Çernobil'de olduğu gibi, bir nükleer kaza sonucu bunu yaşayabilirsiniz. 4 Haziran 1997'de, Enerji Bakanlığı, Amerikan nükleer silah üretimi sonucu oluşan radyoaktif ve zararlı atıkların işlenmesi, depolanması ve ortadan kaldırılmasıyla ilgili altı yıllık bir strateji incelemesinin sonuçlarını yayınladı. Son Atık Yönetimi Programlı Çevre Etki Bildirgesi, çok ilginç bir çıkarımda bulunuyordu: 11 ila 69 kadar Amerikalı, bu maddelerin taşınması sonucunda öleceklti! Bu ölümlerin bazıları, radyoaktif ve zararlı maddeler taşınırken taşıma ekibi üyelerini ve izlenecek yolda yaşayan insanları kapsıyordu. Diğerleri, atık yükünden bağımsız kazalar yüzünden öleceklerdi.

Elektromanyetik alanlar dalgalanırlar. Bu dalgalanmalar, bunu saniyede kaç kez yaptıklarına bağlı olarak ölçülür ("saniye başına döngü" şeklinde adlandırılırlar). Ölçüm frekansının birimi (saniye başına döngü) erken yaşta ölen Alman fizikçi H. R. Hertz'e (1857-1894) ithaf olarak Hertz şeklinde adlandırılmıştır:

Bir Hertz, saniyede bir döngüye eşittir.

Saniyede bin döngü, bir kiloHertz (1KHz) anlamına gelir.

Saniyede bir milyon döngü, bir megaHertz (1 MHz) anlamına gelir.

Ve saniyede bir milyar döngü, bir gigaHertz (1 GHz) demektir.

Elektromanyetik spektrumun iyonlaştırmayan kısmı, hiçbir dalgalanmanın bulunmadığı sıfır Hertz'den saniyede trilyonlarca dalgalanmanın gerçekleştiği görünür ışığa

kadar çıkar. Elektromanyetik spektruma, görünen ışığın frekansının üzerinde kalan iyonlaştırıcı radyasyon da dahildir: Morötesi ışınlar, gamma ışınları, x ışınları vs.

Tıpkı atmosfer gibi, bu elektromanyetik spektrum da bilime yararlı olacak şekilde frekans aralıklarına bölünmüştür. Bu spektrumun iyonlaştırmayan kısmını radyolar, televizyonlar ve mikrodalgalar aracılığıyla günlük hayatımızda tanıyoruz. HAARP'ın özel önemi, bu spektrumun en alt ve en üst seviyelerinden kaynaklanmaktadır: Saniyede 0 ila 1000 döngü yapan aşırı düşük frekanstan (ELF) görünür ışık aleminin hemen altında kalan yüksek frekanslara kadar.

Işığın hemen altında kalan frekanslarla ilgili bir şeyler muhtemelen duymuşsunuzdur; bunların tümüne radyo frekansı adı verilir (RF). Saniyede yarım milyon döngüden (500 KHz veya 0.5 MHz) saniyede 500 milyon döngüye (500 MHz veya 0.5 GHz) kadar değişen bir aralığı vardır. Buna, radyo yayın aralıkları ve televizyon yayın aralıkları da dahildir (çok yüksek frekans (VHF) ve ultra yüksek frekans (UHF)). Hatta saniyede 500 milyon döngüyle (yarım gigaHertz) çalışan mikrodalga fırınınızı da buna dahil edebilirsiniz. HAARP, 2.8 ila 10 MHz arasında yayın yapacak şekilde tasarlanmış bir yüksek frekans vericisidir. Bu, radyo frekansının en alt seviyesine yakındır ve radyo operatörleri buna "kısa dalga" bant adını verirler.

RF enerjiye boğazımıza kadar gömülmüş olmamıza ek olarak, çok daha düşük bir frekans içinde de yüzeriz. Enerji aktarım hatları, örneğin, bizi 60 Hz. ELF dalgalarıyla yıkar. Vücudunuzun emdiği arka plan 60 Hz dalgaların miktarını keşfetmek çok kolaydır. Herhangi bir osiloskobun çubuğunu vücudunuza değdirirseniz, 60 Hz dalgayı kolayca izleyebilirsiniz. Vücudunuz bir anten

gibi çalışır ve osiloskobun ölçeri, emdiğiniz radyasyon miktarını gösterir.

David S. Walonick, "Beyin Dalgalarında 6-10 Hz ELF" adlı makalesinde şöyle yazmıştı:

> Elektromanyetik radyasyon, toplumumuzdaki en zararlı kirlilik olabilir. Kanser ve diğer hastalıkların elektromanyetik dalgalar tarafından tetiklendiği yönünde giderek artan istatistiki kanıtlar vardır.
>
> ELF radyo dalgaları, hücresel seviyede çalışırlar. Kanser ve doğum kusurları, 1950'lerden bu yana (televizyonun yaygınlaşmaya başladığı yıllar) giderek artmıştır. Vücudun ortalama rezonansı, 82 MHz'dir. Bunun VHF televizyon dalgalarının orta seviyesine yakın olması pek de şaşırtıcı olmasa gerek.
>
> Düşük yoğunluklu 60 Hz sahaları bile, DNA'ya zarar verebilir ve bağışıklık sistemini zayıflatabilirler. Kanser hücreleri 24 saat boyunca 60 Hz elektromanyetik sahalarına maruz kaldığında, artışlarında altı kat hızlanma gözlemlenmektedir.
>
> Teknolojik toplumumuzda, elektromanyetik radyasyona maruz kalmadan gidebileceğiniz yerler çok azdır. Televizyon, radyo ve mikrodalga radyasyonu, bütün şehir bölgelerinde bolca bulunmaktadır. Yüksek voltajlı 60 Hz'lik elektrik hatları, bütün ülkede zikzaklar çizerek uzanıyor. Mikrodalgalar (en tehlikeli olanlar) giderek yaygınlaşıyor. FCC, cep telefonlarında mikrodalga kullanımına izin veren belgeler dağıtmaya başladı.

Enerji ve iletişim endüstrilerini kontrol eden güçler, halkın gerçeği öğrenmesini engellemek için hiçbir şeyden kaçınmıyorlar, çünkü finansal sağlıkları buna dayanıyor. Ordu yüksek miktarda elektromanyetik radyasyon konusunda en büyük üretici olduğundan, devletin işe el atmasına güvenmemiz pek de mantıklı değil.

MOSKOVA SİNYALİ VE RUS AĞAÇKAKANI

1952 yılında, Sovyet bilimcilerinin ısrarıyla, New Mexico'daki Sandia Ulusal Laboratuarı'nda Birleşik Devletler'i ve S.S.C.B.'yi temsil eden bilim adamları arasında bir dizi gizli toplantı gerçekleşti. Bu toplantılar, elektromanyetik radyasyonun biyolojik zararları ve güvenlik seviyeleriyle ilgili bilgileri paylaşma teklifini kapsıyordu. Sovyetler, o zamana kadar konuyla ilgili çok daha fazla bilgi elde etmişti. Amerikalı bilim adamları, Sovyetlerin EMR'ın sağlık riskleriyle ilgili verilerine inanmak istemiyorlardı. Devam eden toplantılarda, Sovyet bilim adamları risklerin ciddiyetiyle ilgili ısrarlarına devam ettiler ve her zamanki gibi, Amerikalı bilim adamları riskleri küçümsediler.

Anlaşılan, Sovyetler bize laflarımızı yutturmak istediler, çünkü son Sandia toplantısından kısa süre sonra, Moskova'daki Birleşik Devletler Büyükelçiliği'ne bir mikrodalga ışını yöneltmeye başladılar. Sonraki kırk yıl boyunca, oradaki büyükelçilik çalışanlarımızı EMR deneyleri için laboratuar fareleri gibi kullandılar. Ama buna karşılık, muhtemelen kendi bilim adamlarına inanan Washington, Moskova'daki büyükelçilik binasının mikrodalga ışınıyla bombardımana maruz kalmasına ses çıkarmadılar.

1962 yılında Amerikalılar tarafından keşfedildikten sonra, Moskova sinyalinin CIA tarafından araştırılmasına karar verildi. Dr. Milton Zaret adında dışarıdan bir danışman getirdiler ve soruşturmaya "Pandora Projesi" adını verdiler. Zaret, Moskova sinyalinin yedi farklı frekanstan oluştuğunu keşfetti. Işının tam olarak büyükelçinin odasına nişanlanmış olduğunu görünce daha da şaşırdı. Bombardımanın yoğunluğu halka açıklanmadı ama Dışişleri Bakanlığı nihayet on yıldan uzun bir süre sonra Moskova sinyalinin varlığını itiraf ettiğinde, "oldukça düşük seviyede" olduğu söylendi.

4 Temmuz 1976'da, Amerikan Devrimi'nin iki yüzüncü yılı kutlanıyordu. Sovyetler, dünya çapında radyo operatörleri tarafından "Rus Ağaçkakanı" olarak bilinen bir dizi yayınlarıyla, kendi "havai fişek gösterilerini" başlattılar. Ağaçkakan sinyali, Tesla'nın Büyütücü Vericisi'ni (TMT) kullanan HAARP benzeri bir aracın ilkel bir modelini kullanıyor gibi görünüyordu. Savunma Bakanlığı'nın resmi açıklaması, bunun düşman füze fırlatma operasyonlarını tespit eden bir ufuk çizgisi radar sistemi olduğu yönündeydi. Ufuk Çizgisi Üzerindeki Geridağılım (OTH-B) programının, HAARP tesisinin ilk sakininin yapmayı planladığı şey de tam olarak budur. Bu yayına müdahale edici elektromanyetik sinyaller, 3 ila 30 MHz aralığındaydı ve genellikle saniyede 10 kez tekrarlanan atışlarla yayınlanıyordu ki sinyale "Rus Ağaçkakanı" adını kazandıran özellik de buydu.

The Zaping of America (W. W. Norton & Co., 1977) adlı kitabında, Paul Brodeur şöyle belirtmektedir:

> 30 Ekim 1976'da The New York Times'ta yayınlanan bir rapor, son aylarda gizemli bir geniş bant

kısa dalga radyo sinyalinin Sovyetler Birliği tarafından yayınlandığını açıkladı. Sinyal o kadar güçlüydü ki bütün dünyada radyo ve telekomünikasyon hatlarını bozdu... Dr. Zaret, Rus sinyali konusunda endişeleniyor, çünkü insanlar için de potansiyel tehlike oluşturabileceğine inanıyor... Taşıyıcı dalga boylarına yüklenmiş bir şifrenin, bir merkezi sinir sistemi etkisi yaratacağı şüphesizdir.

Sovyetlerin bu sistemi ne amaçla kullandıkları hâlâ bilinmiyor. Sinyaller periyodik şekilde durmakla birlikte, bu sistem bugün hâlâ aktif durumda gibi görünüyor. HAARP gibi, o da çok çeşitli amaçlarla yerleştirilmiş olabilir. Muhafazakar bilim adamları, resmi dili takınarak bunun bir ufuk çizgisi radar sistemi olduğunu söylüyorlar. Diğer araştırmacılar, bir çevresel değişim için olduğunu, diğer bir deyişle hava şartlarını kontrol ederek silah olarak kullanılabileceğini düşünüyorlar. Bazıları ise, bunun hedef nüfuslar üzerinde zihinsel manipülasyon amacıyla kullanılabileceğine inanıyorlar. HAARP ile olduğu gibi, bu teorilerin de hepsi mümkün olabilir.

David Brinkley, 18 Temmuz 1981'de televizyonda yayınlanan "NBC Magazine" programında Ağaçkakan sinyalinden söz etti. seyirciye, Birleşik Devletler'in kuzeybatısının, biyolojik frekansa yakın olarak belirlenmiş düşük frekanslı dalgalarla Sovyetler tarafından sürekli olarak bombalandığını açıkladı. Brinkley yayın sırasında şöyle dedi:

Kendim de inanmakta zorlanıyorum, çünkü kulağa delice geliyor ve çoğumuz bundan ne anlam çıkarmamız gerektiğini bilemiyoruz ama Rus Hükümeti'nin harici elektronik etkiler kullana-

rak insan davranışlarını değiştirmeye çalıştığı biliniyor. Bildiğimiz bu kadarı. Bir tür Rus vericisinin, bu ülkeyi aşırı düşük frekanslı mikrodalga bombardımanına tuttuğunu da biliyoruz.

Ağaçkakan programının varlığına inanmakta zorlanıyorsanız, başka bir güvenilir kaynaktan alıntı yapmama izin verin. Dr. Andrew Michrowski, Kanada Dışişleri Bakanlığı'nda Teknoloji Uzmanı idi ve aynı zamanda Gezegensel Temiz Enerji Derneği'nin (PACE) de başkanıydı. Şöyle yazmıştı:

Ekim 1976'dan bu yana, Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği, çok sayıda Tesla tarzı vericiden aşırı düşük frekanslı sinyaller yayıyor. Bu frekanslar, depresif veya sinirli insanların beyin dalgalarının ritimlerine uyuyor ve bilimsel açıdan güvenilir bazı testler, Rus sinyallerinin insan beyninin dalgalarının aralığında yayın yaptığını göstermiştir. Rus sinyalleri, Çevre Koruma Servisi tarafından değerlendirilmiş ve psikoaktif olduğu (insanlarda psikolojik tepki ve savunmasızlık yaratacak şekilde) belirlenmiştir. Aynı servis, bu Rus ELF sinyallerinin 60 Hz'lik enerji aktarım hatları tarafından emilerek tekrar yayınlanabileceğini ve hatta su borularında etkisinin artırılabileceğini keşfetmiştir.

Sovyetler, yeni silah teknolojisinde öyle bir aşamanın eşiğindeler ki füzeler ve bombalar bu yeni silahların yanında ilkel kalacak. Bu silahlar sayesinde, sadece radyo dalgaları göndererek her gün beş Amerikan şehrini yerle bir edebilecekler. Bütün bir ulusa panik veya hastalık telkin edebilecekler.

Gezegensel Temiz Enerji Derneği'nin Temmuz 1979 tarihli sirkülerinde şöyle deniyor: "Temmuz 1976'dan bu yana en azından beş Rus tesisi, günde 24 saat 40 milyon vat yoğunlukla yayın yapıyor."

Oldukça çılgın bir bilgi. Bu rapor kısmen doğru bile olsa, HAARP'ın devam etmesine izin verdiğimiz takdirde ciddi bir sorunla karşı karşıya kalırız. HAARP, Rus Ağaçkakanı'nın sağlıksız etkilerini katbekat artırabilir. HAARP'ın 3.6 milyar vatlık yayın kapasitesi var; yani Ağaçkakan'ın yaklaşık yüz katı gücünde!

"Tren etkisi," beynin elektromanyetik yöntemlerle dışarıdan uyarılmasının bir sonucudur. Harici bir sinyal üreticisi, beynin normal frekanslarının üzerine binecek dalga kalıpları yaratabilir. Dışarıdan gelen sinyaller, beyin dalgalarını dış sinyalle uyumlu hale getirebilir. Bu, beyin dalga kalıplarında değişim yaratır ve beyin kimyasını değiştirir ki bu da düşüncelerde, duygularda ve fiziksel şartlarda değişim anlamına gelir. Bir kişi tarafından kasıtlı olarak kullanıldığında, istenen durumları telkin edebilir: Meditasyon, sükunet ve hatta keyif yaratabilir. Bir kişiye karşı kasıtlı olarak kullanıldığında, tam anlamıyla zihin kontrolü sağlayabilir.

Son birkaç onyıldır, "biyo-geri bildirim" ve "beyin güçlendirici" makineler üreten yeni bir küçük ev sanayi oluştu. Bu yeni teknolojiye mükemmel bir giriş, Michael Hutchison'ın kitapları olabilir: *Mega Brain: New Tools And Techniques for Brain Growth And Mind Expansion (Mega Beyin: Beyin ve Zihin Gelişimi İçin Yeni Araç ve Teknikler)* ve *Mega Brain Power: Transform Your Life with Mind Machines And Brain Nutrients (Mega Beyin Gücü: Zihin Makineleri ve Beyin Besinleri İle Hayatınızı Değiştirin)* gibi. Bu kitaplar, beynin geliştiri-

lip eğitilebileceğinin keşfedilmesiyle açılan yeni kişisel gelişim olasılıklarını ele alıyor.

Dünyanın her yerinde araştırmacılar, Ağaçkakan sinyalinin insanların beyin dalgalarını yakalayıp, onları istenen frekansa ayarlayabileceği konusunda hemfikirler. HAARP'ın da aynı amaçla kullanılacağı yönündeki düşünce, bu yazar da dahil olmak üzere birçoklarının en büyük endişesi haline geldi.

O dönemde California Üniversitesi Beyin Araştırmaları Enstitüsü'nde görevli olan Dr. W. Ross Adey, EMF (elektromanyetik frekans) ve beyin dalgaları üzerinde araştırma yaparak, beyin dalgalarının dışarıdan sinyallerle etkilenebileceğini keşfeden ilk araştırmacılardan biriydi. Daha sonra derinlemesine ele alacağımız çalışması, Birleşik Devletler Donanması tarafından finanse edilmişti; bu da HAARP ile diğer bir olası bağlantıyı gösteriyor.

Ron McRae'nin kitabı *Mind Wars*'a (*Zihin Savaşları* – St. Martin's Pres, 1984) göre, "1976 yılında, CIA dışarıdan tuttuğu uzmanlarla Sovyet parapsikoloji araştırmalarını detaylıca inceledi." Rapora Dr. J.W. Eerkens tarafından "Tuhaf Biyolojik Bilgi Aktarım Sistemleri" adı verildi. McRae'ye göre, Dr. Eerkens "Sovyetlerin psişik savaş için donanım prototipi geliştirdiğine artık kesinlikle inanıyor."

Psychic Warfare (Psişik Savaş – McGraw-Hill, 1983) adlı kitabında, Martin Ebon bize şunları söylemektedir:

> Yurtdışına yaptıkları bir ziyaret sırasında Birleşik Devletler yetkililerini etkileme çabası konusunda halka açık kanıtlar, 21 Eylül 1977 tarihinde bir Senato alt komitesine Dr. Sidney Gottlieb tarafından sunuldu. O zamanlar emekli olan Dr.

Gottlieb, CIA'in zihin kontrol deneylerinin yöneticisiydi... Komiteye, Başkan Nixon'ın grubundan birçok üyenin "uygunsuz davranışlar" sergilediğini ve "hiç nedensiz bir şekilde ağladığını" bildirdi... Tanıklığının diğer kısımlarında, Gottlieb, Başkan'ın kendisinin de bir tür sıra dışı etkinin altında kalanlarla benzer davranışlar sergilediğini söyledi. Gottlieb şöyle dedi: "Bir süre önce, potansiyel açıdan düşman olabilecek bir ülkeye yaptığı ziyaretle bağlantılı olarak, Başkan geri döndüğünde diğerleriyle birlikte hissettiği tuhaf bazı duyguları açıkladı ve benden danışmanlık yapmamı istedi." (Başkan Nixon'ın 1972'de ziyaret ettiği "potansiyel açıdan düşman olabilecek" ülke, Sovyetler Birliği idi.)

CIA, 1978 yılında Kırgınlık adında bir operasyon düzenledi. Bu, güya Avrupa'da seçilmiş belli bölgelerdeki insanların zihinsel fonksiyonlarını etkileme çabasıyla iyonosfere mikrodalgalar göndermeyi kapsıyordu. Belki Moskova Büyükelçiliği bombardımanına, Rus Ağaçkakanı'na ve diğer provokasyonlara bir tepkiydi. Operasyonun ne kadar başarı sağladığı bilinmiyor. Belki HAARP daha başarılı olacaktır.

Dr. Andrija Puharich'in Tesla'nın enerji yansıtma kapasitesiyle ilgili analizini önceki bölümden hatırlarsınız. Eylül 1987'de düzenlenen bir Elektromanyetik Konferansı'nda yaptığı konuşmasından bir bölüm, belki bize Ağaçkakan hakkında ilginç bir bakış açısı sunabilir:

Bir diş boşluğuna sığacak büyüklükte bir işitme cihazı geliştirebildik ve küçük bir verici ile alı-

cı yesinde rahatça duyabiliyorduk ama ne yazık ki emen hükümetimizin bir servisi tarafından el kondu. Ama donanım açısından sorunlarımızı çözdük.

Aklaşık on yıl önce, 1976'da, hayır, özür dilerim 1977'de, Rusya'dan gelen ELF'in doğasını gösteren bazı ölçümlemeler yaptım; psikoaktif olduğunu, bulgumun bu olduğunu, kullanılan frekanslarla beyinde salgılanan kimyasal maddeleri tanımladığımı belirten bir rapor hazırlayıp, başkalarına aşağı bu ülkedeki tüm makam ve servislere ilettim. Hatta İngiltere ve Kanada'ya bile. Ama sonuçta aldığım şey, dört yıl boyunca tartaklanmak oldu. Evim yakıldı, ben kurşunlandım, beni öldürmeye kalkıştılar, beni ortadan kaldırmaya çalıştılar, vs., vs., ve sonunda 1981 yılında hak olduğumu kabul ettiler. Birleşik Devletler tarafından kapsamlı bir ELF savaşına girişti ve bütün büyük vericilerini Avustralya ve Afrika'ya vs. kurdu. İmdi işin içindeler ve her şey çok gizli. Bu konuda tek kelime edemiyorsun. Zor bir durum. Hiçbir hükümet servisi veya makamından da hiçbir şekilde gerçek bilgi alamıyorsun. İşi yapanların epsini de tanıyorum üstelik. Projeleri yöneten insanları tanıyorum. Başları derde girdiğinde, bana sık sık sormak için bana geliyorlar. Onlara söylediğim şeyi hemen çok gizli sınıfına sokuyorlar. Bu delilik.

Dr. Puharich'in sözlerinin doğruluğu, 7 Ağustos 1977'de *The Washington Post*'ta yayınlanan "Psişik Casusluk?" başlıklı bir makalede bir şekilde onaylandı. Makale, Dr. AndrijaPuharich'i konu alarak şöyle diyordu:

Ordu ve istihbarat çevreleriyle bağlantıları, şimdi CIA'in ünlü deniz kabukluları atık boşaltma merkezi olarak kullandığı ve o zamanlar orduya ait bir yer olan Fr. Detrick, Md.'deki Kimyasal ve Biyolojik Savaş Merkezi'nde çalıştığı 1950'lere kadar gidiyor. 1952 yılında bir Pentagon konferansında "Psikolojik Savaşta Aşırı Duyusal Duyarlılığın Olası Yararları Üzerine" başlıklı bir belge sunmuştu ve daha sonraları Kara Kuvvetleri, Hava Kuvvetleri ve Donanma'daki yetkililere zihinsel savaşın diğer olasılıkları üzerine konferanslar vermişti. Mikro-elektroniğin yanı sıra hipnotizma konusunda da uzman olan Puharich, belirtildiğine göre CIA için diş büyüklüğünde minyatür bir telsiz icat etmişti.

PACE 1978 sirkülerinde, Dr. Andrew Michrowski şöyle yazmıştı:

Potansiyel olarak, neredeyse her şey hedeflenen beyin zihin sistemlerine yerleştirilebilir ve böyle yerleştirmeler, içsel olarak üretilen veri-etkiler olarak biyosistemler tarafından işlenebilir. Kelimeler, ifadeler, görüntüler, hisler ve duygular, doğrudan yerleştirilebilir ve biyolojik hedefler tarafından içsel durumlar, şifreler, duygular, düşünceler ve fikirler olarak deneyimlenebilir.

Hipnoz uzmanları, hipnoz sonrasında uygulanmak üzere bir emir verdiklerinde, deneğin bunu yapacağını ve kendi fikri gibi algılayacağını uzun zamandır biliyorlardı. Böyle bir örnekte, hipnoz uzmanı Robert Ken-

nedy'nin cinayet zanlısı Sirhan Sirhan'ı hipnoza soktu ve uyandığında hücresinin demirlerinden maymun gibi sallanmasını söyledi. Sirhan kendisine söyleneni yaptı. Hipnotize edildiği söylendiğinde ve bir maymun gibi davrandığını gösteren video kendisine izletildiğinde, bunun kesinlikle kendi fikri olduğu konusunda ısrar etti; egzersiz yapmaya ihtiyacı olduğunu söyledi! Bir hedefe aktarılan emirler, düşünceler veya inançlar, hedef tarafından kendi düşünceleri gibi kabul edilebilir. Elektromanyetik yayınla zihin kontrolü sağlama araştırmalarının esası da budur.

Nükleer mühendislik profesörü Dr. Robert Beck, insanlar üzerinde elektromanyetik etkiler üzerine geniş araştırmalar yaptı. 1979'da düzenlenen bir Psikotronik Derneği konferansında, Laurentian Üniversitesi, Kanada'dan ELF radyasyonu uzmanı Dr. Michael A. Persinger ile birlikte hazırladığı bilimsel bir belgeden pasajlar okudu. "Belli türde ELF yayını kalıplarına maruz kalan insanlar, huzursuzluk, depresyon, felaket haberciliği gibi durumlarla karşılaşıyorlar..." Daha sonraları Ağaçkakan sinyalini inceleyen ve ölçümleyen fizikçi Dr. Beck şöyle dedi: "Rus sinyalinin tam olarak insan psikoaktivitesinin sınırları içinde kaldığını gözlemledik." Başka bir yerde ise şöyle demişti: "Sinyal Birleşik Devletler'deki enerji hatlarına giriyor, enerji hatları tarafından alınıp yeniden yayılıyor, ışıklandırma sistemleriyle evlere ulaşıyordu..."

Military Review (Birleşik Devletler Ordu Kumandanlığı ve Genel Personel Akademisi'nin resmi bir yayını), Birleşik Devletler Kara Kuvvetleri'nden Yarbay Dr. John B. Alexander'ın "Yeni Zihinsel Savaş Alanı" başlıklı yazısını yayınlamıştı. Yarbay Alexander, bu yazısında şöyle diyordu:

Bir düşman üzerinde etki yaratmak üzere tasarlanmış olan Rus zihin değiştirme teknikleri, son derece ileri aşamadadır. Kullanılan yöntemler arasında, görme, işitme, koklama duyuları, sıcaklık, elektromanyetik enerji veya duyusal sınırlama gibi alanlarda etki yaratan psikolojik silahlar kullanarak insan davranışını yönlendirmek de vardır... Kontrollü davranışları inceleyen Rus araştırmacılar, elektromanyetik radyasyonun insanlar üzerindeki etkilerini de araştırmış ve bu teknikleri Moskova'daki Birleşik Devletler Büyükelçiliği'ne karşı kullanmışlardır... Araştırmacılar, belli düşük frekansların (ELF) psikoaktif özellikler içerdiğini öne sürmektedirler. Bu aktarımlar, hedef bir nüfus üzerinde depresyon veya sinirlilik hali telkin etmek için kullanılabilir. Büyük ölçekli ELF davranış modifikasyonu uygulamalarının tüyler ürpertici etkileri olabilir.

Rus Ağaçkakanı, girişimi Birleşik Devletler Büyükelçiliği olarak tek bir binanın üzerinden alarak tüm Birleşik Devletler'e yaymak şeklinde Moskova sinyalinin bir uzantısı olabilir. HAARP'ın, Kırgınlık Operasyonu kapsamında Rus "dostlarımızla" ödeşmek için bir adım olabileceğini hayal etmek, o kadar da uçuk bir fikir olmasa gerek.

1962 yılında keşfedilen Moskova sinyali, sonunda 1970'lerin ortalarında halka açıklandı. O dönemde bu konuda basında ateşli tartışmalar sürdü. 1976 yılında, *The Los Angeles Times*, Moskova'da görevli Birleşik Devletler Büyükelçisi'nin, büyükelçilikte çalışan personeli Rusların gönderdiği mikrodalgaların duygusal ve davranışsal sorunlara, lösemiye, kansere ve katarakta

yol açabileceğini söyleyerek uyardığını bildirdi. HAARP "Amerikan Ağaçkakanı" olmasa bile, hepimizi aynı enerjiyle yıkama amacıyla yapıldığı açıkça ortadadır. Acaba gerçekten HAARP, savunucularının inanmamızı istedikleri kadar güvenli mi?

1976 sonbaharında, operasyondan sadece birkaç ay sonra, Ruslar ELF Ağaçkakanı ızgarasının birçok yayılımından bir tanesini tamamlamayı başardılar. Bir yıl sonra gerçekleşen ikinci yayılım, doğrudan bir suç hareketi olarak görülmese bile çok fazla ilgi uyandırdı. 1977 yılında, Birleşik Devletler hükümeti, Ağaçkakan programının bir parçası olacağını bilmelerine rağmen, Ruslara bir süper mıknatıs sattılar. Bu mıknatıs, dünyanın kendi manyetik alanından 250,000 kat daha güçlü bir manyetik alan yaratabilen, 40 ton ağırlığında bir canavardı. Amacı, Rus Ağaçkakanı'nın sinyallerinin Birleşik Devletler'e girişini mümkün kılacak şekilde dünyanın doğal manyetik alanının üzerine çıkmak, onu etkisiz kılmak ve/veya müdahale etmekti. Amerikalı yetkililer sadece bu mıknatısın ne amaçla kullanılacağını bilmekle kalmadılar; aynı zamanda Rusları mıknatısı kurmasına yardımcı olacak bir ekip gönderdiler! Bu yeni süper mıknatıs hazır olduğunda, Ruslar 1977 yılının sonbaharında Ağaçkakan üzerindeki ikinci gelişimi de tamamladılar.

Bu süper mıknatıs, Çernobil santralinden enerji alacak şekilde Gomel'e yerleştirildi. On bir yıl sonra, 1986'da, Ukrayna, Kiev yakınlarındaki Çernobil santrali havaya uçtu. Bazı araştırmacılar, Ağaçkakan sinyallerini durdurmak için santralin Batılılar tarafından sabote edilmiş olabileceğini öne sürdüler. Bazıları ise, tıpkı Tesla'nın Colorado Springs'deki jeneratörü erittiği gibi Ağaçkakan vericisinin de kendi kendine kısa devre yaptırdığını düşündüler.

1977'deki ikinci geliştirmenin ardından, Birleşik Devletler'in doğu sahilleri boyunca bir dizi gizemli ses bombaları duyuldu. Bunlar muhtemelen yeni güçlendirilen Ağaçkakan'ın kalibrasyon çalışmalarının sonuçlarıydı. 22 Aralık 1977'de yayınlanan bir United Press International haberinde, şöyle bildiriliyordu:

> Dün gece New Jersey sahillerinde duyulduğu bildirilen bir dizi gizemli atmosferik patlama, bu ay üçüncü kez oldu... Polis, patlamalardan önce bir dizi gümbürtü duyulduğunu bildirdi. 2 Aralık'ta, buna benzer iki olay daha olmuştu ama Federal Havacılık Dairesi, Sivil Astronotlar Kurulu ve Nükleer Düzenleme Komisyonu, bu patlamalar için herhangi bir açıklama getiremediler.

Ertesi ay, Associated Press bir Beyaz Saray sözcüsünün, Deniz Araştırmaları Laboratuarı'nın (NRL) "Doğu Sahili'ndeki gizemli atmosferik patlamalarla ilgili ölçülü ve ihtiyatlı bir araştırma gerçekleştireceğini" basına açıkladığını bildirdi. NRL, bulgularını asla halka veya basına açıklamadı ama on yıldan biraz uzun bir süre sonra, o da HAARP projesinin üyeleri arasına katıldı. Bu bir tesadüf müydü?

ZEMİN DALGASI ACİL DURUM AĞI (GWEN)*

Birleşik Devletler Hava Kuvvetleri, 1980'lerin başlarında Zemin Dalgası Acil Durum Ağı (GWEN) kulelerini inşa etmeye başladı. Kuleler 90 metre yüksekliğinde-

* GWEN: Ground Wave Emergency Network. Ç.N.

dir ve her biri 99 metre uzunluğunda yüz adet bakır kablodan oluşan bir ağı vardır. Kuleler, Amerika'nın kuzey sırası boyunca 200 mil arayla dikilmiştir. GWEN sisteminin, herhangi bir nükleer savaş durumunda hükümetin faaliyetlerini sürdürebilmesini mümkün kılmak amacıyla hazırlanan Hükümetin Devamlılığı planlarının bir parçası olduğu söylenmektedir. GWEN iletim sistemi, mesajları göndermek için çok düşük frekanslı (VLF) yer dalgalarını kullanmaktadır. Her birim, yaklaşık 2,000 vat elektrik kullanmaktadır. Düzenli aralıklarla kısa mesajlar göndermektedirler; gördüğüm bir raporda bunun 20 dakikada bir, diğer bir raporda ise her saat başı olduğu yazılıydı.

GWEN sistemi bir hayli tartışmalıdır. Şu anda, aktif durumda en azından 54 GWEN kulesi bulunmaktadır ve toplam maliyetleri 235 milyon doları aşmaktadır. Devlet, fazladan 11 milyon dolar maliyetle 29 birim daha inşa etmeyi planlamaktadır. Ama tartışmalar, sistemin maliyetiyle ilgili değildir. Asıl sorular, kulelerin yarattığı elektromanyetik radyasyon (EMR) kirliliğinin, kulelerin yakınındaki insanlar ve çevre üzerinde olumsuz etkileri olup olmadığı ve belki daha da önemlisi, bu lanet olasıca şeylerin gerçekte ne amaçla kullanıldığıdır.

Tıpkı HAARP gibi, GWEN sistemi de açıklanandan başka bir amaçla dikilmiş gibi görünmektedir. Dışarıdan bakıldığında bile, bu devasa ve karmaşık yapılarıyla, acil durum iletişimiyle pek ilgisi olduğu düşünülmemektedir. Ama başka türde bir "bilimkurgu" elektromanyetik savaş sistemi olabileceği gibi, hava kontrol sistemi de olabilir.

1 Mart 1987'de, *The New York Times* şöyle bildirdi: "Hava Kuvvetleri GWEN Programı Yöneticisi Albay Paul Hanson, şunları söyledi: Kuleler, bir nükleer savaş

sürdürmekte işe yaramayacaklar, çünkü uzun süreli bir çatışma durumunda hemen yok edilirler." GWEN sisteminin donanımı transistor temellidir, yani son derece güçlü ve sağlam zırhlar içine konsalar bile, herhangi bir nükleer patlamada oluşacak elektromanyetik darbelere (EMP) dayanamazlar. Ayrıca, bir GWEN kulesinin yakınlarında nükleer bir patlama olduğunda, GWEN sinyallerinin izleyeceği yol üzerinde oluşacak titreşimler, aktarım güvenilirliklerini azaltır. Hepsinden öte, bütün GWEN istasyon konumları, halka açık bilgidir ve dolayısıyla, herhangi bir nükleer savaş durumunda herkes tarafından yerleri tam olarak öğrenilebilir ve ilk saldırıda onlar da muhtemelen ortadan kaldırılır. Bu detaylar, hükümetin bir kez daha "Biz Halkın" bilmemizi istemediği bir şeyler çevirdiğini hissettiriyor.

Crosscurrents: The Perils of Electropollution / The Promise of Electromedicine (*Zıt Akımlar: Elektro Kirliliğin Tehlikeleri / Elektro Tıp Vaadi* – Jeremy P. Tarcher, Los Angeles, 1990) adlı kitabında, Dr. Robert O. Becker (*The Body Electric 'Vücut Elektriği'* adlı kitabın yazarı ve elektromanyetizmanın etkileri üzerine araştırmaları nedeniyle iki kez Nobel Ödülü adayı), GWEN sistemi hakkında şunları yazmıştı:

> GWEN, siklotron rezonansı bileşimiyle, sivil halkın davranışları üzerinde değişiklik yaratmak konusunda çok üstün bir sistemdir. Sürekli jeomanyetik alanın ortalama gücü, Birleşik Devletler'de bir yerden diğerine değişiklik göstermektedir. Dolayısıyla, kişi belli bir yerdeki canlılar üzerinde belli bir iyon rezonansı yaratmak isterse, o yer için gerekli frekansı bilmesi gerekir. GWEN aktarıcıları arasında 200 mil mesafe olması, her

bölgede jeomanyetik alan için gereken frekansın ölçümlenerek ayarlanabilmesini mümkün kılmaktadır.

Vücut içinde iyon rezonansı oldukça ilginç ve uçuk bir düşünce ama yine de bilim sınırları içinde kalıyor. Laboratuar deneyleri herhangi bir canlı bedendeki bir maddenin belli bir miktarının, siklotron rezonansı denen bir yöntemle EMR'a maruz bırakılarak uyarılabileceğini, böylece o maddeden bin kat daha fazlası varmış gibi bir etki yaratılabileceğini göstermiştir. Birleşik Devletler Donanma Tıbbi Araştırmalar Merkezi, örneğin, bu şekilde laboratuar farelerinin beyin kimyasını etkilemeyi başarmışlardı.

Bu araştırmanın askeri uygulamaları olduğu şüphesizdir. Belli bir kimyasal maddeden belli bir miktarda olması, genel olarak kabul edilen zehirli etki sınırlarının çok altında kalacak şekilde bir savaş alanına verilebilir. Ama bu tekniği kullanarak, doğru elektromanyetik frekans kullanılarak, savaş alanında gizemli ve ölümcül bir zehirlilik de yaratılabilir. Eğer zehirli madde seviyeleri, detektörleri uyarmaya yetecek seviyenin altındaysa, düşman askerleri saldırıya uğradıklarını bile anlayamadan ölümcül zehirlere maruz kalırlar.

Bu teknik, kimyasal silah kullanımını yasaklayan antlaşmaların etrafından dolaşmayı mümkün kılabilir. San Antonio, Teksas'taki Güneybatı Araştırma Enstitüsü tarafından ordu için hazırlanan 1982 tarihli ve "2000 Yılına Kadar Aeronotik Sistemler İçin Biyoteknoloji Araştırma Gerekleri Nihai Raporu" başlıklı bir belge, bu yöntemi savaş zamanında kullanmayı önermektedir. Gizemli Körfez Savaşı Sendromu, bu önerinin uygulamaya geçirildiğinin kanıtı olabilir mi; "istemeden" olsa bile?

Defense News'a göre, 13-19 Nisan 1992'de, Birleşik Devletler Çöl Fırtınası'nda bir elektromanyetik silah kullandı. Bir nükleer bombanın elektrik patlamasını taklit edecek şekilde tasarlanmıştı; yani elektromanyetik atışı (EMP). *The Language of Nuclear War: An Intelligent Citizen's Dictionary* (*Nükleer Savaş Dili: Zeki Bir Vatandaşın Sözlüğü* – Harper & Row, 1987) adlı kitaba göre:

> Bir EMP, bir nükleer patlamanın hemen ardından salınan radyasyon patlamasıdır. EMP, temelde patlamadan uzaklaşan bir elektik alanı ve bir manyetik alandır. Elektromanyetik atış, elektronik devreleri yakar, iletişim sistemlerini, bilgisayarları ve diğer gelişmiş elektronik aletleri yok eder. EMP'nin uygulamaları belirsizdir ama bazı uzmanlar, Birleşik Devletler üzerinde büyük bir nükleer patlamayla salınacak EMP'nin, bütün ülkeyi etkileyen bir kararmaya neden olacağına inanmaktadırlar. Dahası, EMP füzelerdeki devrelere de zarar verebileceği için, hedeflerine ulaşamayabilirler. EMP, ilk kez 1962'de Johnston Adası'nda yapılan bir nükleer test sırasında keşfedilmişti.

Körfez Savaşı Sendromu, Basra Körfezi'nde Irak'a karşı verilen savaşta elektromanyetik silahlar kullanılmasının bir sonucu olabilir. Askerlerimiz, kimyasal ve biyolojik saldırılara karşı önlem olarak aşı olmuş ve haplar almışlardı. Gizli enerji silahlarından yayılan siklotron rezonansı, enjekte edilmiş veya sindirilmiş bu maddelerle beklenmedik tepkimeler başlatmış olabilir.

HAARP'ın nasıl benzer türde bir hasar yaratacağından korkmak için yeterince haklı nedenimiz var. Her

gün yemeklerimizde binlerce kimyasal tüketiyor, kirli havadan soluyoruz (sadece sigara dumanında bile 600 farklı kimyasal bulunmaktadır). HAARP ile ilgili yayınlanan ilk belgelerde, HAARP'ın yapay EMP'ler ürettiğinden söz ediliyordu. HAARP veya GWEN, vücutlarımızın uyarılmasına neden olan kimyasallar yaratabiliyorsa, binlerce, hatta on binlerce insana hükmedebilirsiniz; bir anda nüfus kontrolünü sağlarsınız! GWEN'in ne olduğunu anlamaya çalışan bazıları, kulelerin hava kontrol istasyonları olabileceği fikrine kapılmışlardı!

HAARP

Dr. Bernard J. Eastlund, üç patentinden ilkini 11 Ağustos 1987'de, ARCO'nun yan kuruluşu APTI için çalışırken aldı. Bu, APTI için çalışan bilim adamlarının ilerleyen birkaç yıl içinde alacağı on iki patentin ilkiydi.

Resmi olarak, HAARP iki yıl sonra, 13 Aralık 1989'da düşünüldü. O sabah Washington'daki Deniz Araştırmaları Dairesi'nde (ONR) Donanma-Hava Kuvvetleri arasında ortak bir toplantı gerçekleşti. O zamandan beri, bu toplantının iyonosfer değişikliği alanında Savunma Bakanlığı'nın yürüttüğü bir programla ilgili olduğu söylendi. Ordu ve HAARP belgeleri, potansiyel Savunma Bakanlığı uygulamalarıyla ilgili "kritik deneyler" sürdürecek eşsiz bir tesisin kurulma gerekliliğinin ilk kez bu toplantıda ortaya atıldığı konusunda diretiyor.

HAARP'ın doğuşuyla ilgili resmi hikaye, kahvaltı sonrası bu toplantıya katılan Donanma ve Hava Kuvvetleri yetkililerinin, Savunma İleri Araştırma Projeleri Servisi'nin (DARPA) konuya dahil edilmesine karar verdiğini belirtiyor. Bunun sonucunda, aynı gün daha

sonra bu Donanma ve Hava Kuvvetleri yetkilileri, Savunma Bakanlığı'nın finanse ettiği bu programla ilgili tekliflerini sunmak için DARPA'ya gittiler. DARPA temsilcileri olarak, Savunma Araştırma ve Mühendislik Ofisi'nden (DDR&E) başkaları da bu ikinci toplantıya katıldı.

Bu toplantı sonucunda, 9-11 Ocak 1990'da, yani ertesi ay, NUSC'de İyonosfer Değişimi / ELF Atölye Çalışması düzenlendi. Bu çalışmaya çeşitli devlet birimlerinden, çeşitli üniversitelerden ve özel sektörden insanlar katıldı. Atölyenin konusu şöyle açıklanmıştı: "İyonosfer değişimleri için gereken araştırmalarla ilgili geniş tabanlı bilgi paylaşımı fırsatı. Buna ek olarak, potansiyel sistemler tanımlandı ve eşsiz, yeni bir HF ısıtma tesisi tartışılıp tanımlandı."

24 Ocak 1990'da, bu "oluşan Savunma Bakanlığı hedefleri"ne ulaşmak için bir plan yapmak üzere, Hanscom AFB'deki Jeofizik Laboratuarı'nda başka bir Donanma-Hava Kuvvetleri ortak toplantısı düzenlendi. 7 Şubat 1990'da, "Yönetim Özeti" başlığı altında HAARP'ın amaçları ve planları yazılı olarak açıklandı ve belge Donanma, Hava Kuvvetleri ve DARPA personeline koordinasyon amaçlı olarak dağıtıldı. DDR&E'nin yine ONR'daki başka bir toplantısı, 12 Şubat 1990'da, HAARP planını sunmak ve uygulamalarını tartışmak için gerçekleştirildi.

Bir yıl içinde, proje çizim tahtalarından gerçekliğe taşındı. 1991 yılında fizibilite çalışmalarının başlaması için, ARCO Power Technologies'e (APTI) üç sözleşme verildi. Yine 1992'de, inşaatın başlaması için de yine APTI'ye ilk sözleşme verildi.

Aynı zamanda, çevre etki süreci başladı. Kazanç amacı gütmeyen bir organizasyon olan MITRE Corpo-

ration, Şubat 1993'te HAARP'ın çevre üzerindeki etkilerini inceleyen teklif programı "Çevre Eki Analiz Süreci 1"i başlattı. Daha sonra, 14 Mayıs 1993'te, "Yüksek Frekanslı Aktif Aurora Araştırma Programı (HAARP) İçin Teklif Edilen Yayıcıların Elektromanyetik Karışım Etkileri" raporunu hazırladı. MITRE, aynı zamanda Temmuz 1993'te yayınlanan Nihai Çevre Etki Bildirgesi'nin ikinci cildinden de sorumluydu.

Çevre Etki Bildirgesi, Çevre Koruma Ajansı'na sunuldu ve 23 Temmuz 1993'te Federal Regülatör anonsuyla halka açıklandı. Aynı yıl daha sonra Hava Kuvvetleri Sekreter Yardımcı Vekili James F. Boatright 18 Ekim 1993'te Nihai Çevre Etki Bildirgesi Karar Kayıtları'nı yayınladığında onaylandı.

Kasım 1993 başlarında, Hava Kuvvetleri basın aracılığıyla HAARP programının öncelikli sözleşme sahibinin, Bernard Eastlund ve diğer APTI bilim adamları aracılığıyla alınan on iki patentin sahibi ARCO Power Technologies, Incorporated (bugün Advanced Power Technologies, Inc. adıyla biliniyor) olduğunu açıkladı. Çok daha sonraları, HAARP karşıtı araştırmacılar, APTI'nin Los Angeles, California'da bir başkanı, Washington'da bir Yönetim Kurulu Başkanı ve 25 personeli bulunduğunun bir Dun & Bradstreet yayınında listelendiğini keşfettiler ("Amerikanın Şirket Aileleri" 1993 Cilt 1, sayfa 156). Yılda 5 milyon dolarlık ciro çevirdiği açıklanıyordu.

Dr. Nick Begich, HAARP sözleşmesinin şirketin yıllık satışlarının beş katı tutarında olduğunu vurguluyor. Ayrıca, genel askeri tedarik yöntemlerinden çok çeşitli şekillerde muaf bırakıldığını da belirtiyor. Ona göre, bu bile, APTI'nin projeyi tek başına ilerletmesine yetecek bilgiye sahip olduğu konusunda bir kanıt olabilir. bu,

devletin bu konudaki aldatıcılığını anlamak açısından önemlidir, çünkü HAARP'ın tüm seviyelerinde, devlet ve projeyle ilgisi olan bilim adamları, Dr. Eastlund'ın Star Wars projesiyle kendi barışçıl küçük bilimsel deneylerinin bir ilgisi olmadığını söyleyip duruyorlar. Ayrıca, APTI'nin "rekabetçi bir ihale süreci"nin sonucu olarak HAARP sözleşmesini aldığı yönündeki Hava Kuvvetleri – Donanma açıklamasıyla, özel ayrıcalıklar ve istisnalar tanındığı gerçeği arasındaki tutarsızlığa da dikkat edin.

İlk prototip çalışması, 1993 sonlarında Gakona, Alaska'da başladı ve bir yıl sonra, 1994 sonlarında tamamlandı. O süre içinde, APTI projeden çekildi ve gizemli bir şekilde büyük bir savunma tedarikçisi olan Dallas, Teksas merkezli E-Systems'e sattı. E-Systems'in yıllık cirosu 2 milyar dolardı ve 18,000'den fazla çalışanı vardı. Ayrıca, yine 1994'de, Birleşik Devletler Senatosu, nükleer karşı çoğalma için toprak delici tomografiye odaklanılana kadar, HAARP'ın finans kaynaklarını dondurdu. Ama buna rağmen, HAARP testinin ilk aşaması devam etti.

Ertesi yıl, 1995'te, Raytheon, E-Systems'i ve elindeki tüm APTI patentlerini satın aldı. Aynı yıl, bir sonraki mali yıl için Kongre HAARP'a 10 milyon dolar daha bütçe ayırdı. HAARP, bu bütçede "Savunma İçin İleri Seviyede Araştırma" harcamaları altında yer aldı. 1997 Mali Yılı Savunma İçin İleri Seviyede Araştırma Bütçesi Açıklayıcı Özeti'nde, HAARP "Proje P539 Karşı Güç" alt başlığıyla yer aldı. Bu belgede, HAARP için 10 milyon dolar daha bütçe ayrıldığı belirtiliyordu. Aynı raporun başka bir yerinde, şöyle belirtilmişti: "Sadece 1996 mali yılı içinde, Kongre tarafından eklenen HAARP program bütçesi, WMD [Kitlesel İmha Silahları] tarzı silah silah-

ların geliştirilebileceği ve depolanabileceği yeraltı yapılarını tespit etmek ve konumlarını belirlemek için Aurora aktarımlarının araştırılmasına harcanacaktır."

HAARP son iyonosferik araştırma aracının (FIRI), 15 birimden 12 sıra halinde dikdörtgen bir ızgara oluşturarak 180 antenlik bir saha olması planlanıyor. Başlangıçta, tesisin tamamı kurulmadan önce tahmin edilen performansın onaylanabilmesi için daha küçük bir model oluşturuldu. Programın bu ilk aşamasına, Gelişim Prototipi (DP) adı verildi. Nisan 1995'te, 48 anten kulelik DP sahası kurulmuştu. O zamana kadar, elektrik verilmemiş ve kullanılmayan otuz kule daha dikilmişti.

Resmi HAARP belgeleri, Gelişim Prototipi aşamasını şu şekilde açıklıyor:

> Prototipin değerlendirilmesi, biraz şu örneğe benziyor: Diyelim ki 100 taksilik bir filonuz var ve bütün taksilere çift yönlü telsiz koymak istiyorsunuz. Çeşitli şirketlerden taksilerin tepelerine konacak antenleri sağlama konusunda teklifler aldınız; başka şirketlerden radyoları sağlama ve yine başka şirketlerden her şeyi birleştirerek tesisatları kurma konularında teklifler aldınız. Gidip her birinden 100'er set almadan önce, birlikte nasıl çalıştıklarını görmek ve en iyi kombinasyonu oluşturabilmek, kısacası alternatifleri değerlendirmek için, her birinden 5'er set alırsınız. Bu "prototipler" değerlendirme modelleriniz olacaktır ve onları alıp denemeye başlayarak, ayrı parçaların birlikte nasıl çalıştıklarını görebilirsiniz.
>
> HAARP programının DP aşamasında, tesisin inşaatı tamamlanmadan önce IRI anten sıraları

deneniyor. Gakona'daki testler sürdürülürken, çok çeşitli vericilerin, antenlerin ve onları birleştiren kabloların kombinasyonlarını inceliyoruz. Gerekli testlerin çoğu düşük enerji seviyelerinde uygulanabilir ve uygulandı; bunlar, sadece parçalar hakkında performans verisi toplama amacını taşıyor.

DP testlerinin ilk raundu, Nisan 1995'te yapıldı. Temmuz ve Kasım 1995'te, başka başlangıç testleri de yapıldı ve aynı yıl Eylül ayında, hava aracı radarı testleri de gerçekleştirildi. Hava aracı uyarı radarının, HAARP tesisinin etrafında belirlenen "güvenlik bölgesi"ne yaklaşan veya bölgeye girmiş bir hava aracı tespit edildiğinde, bütün "uygun aktarımları" otomatik olarak kapaması amaçlanıyor.

HAARP tesisinde düzenlenen yıllık halka sunumun ilki, 21 Eylül 1995'te gerçekleşti. *The Copper River Country Journal* adlı yerel gazete, haberi şöyle verdi:

> Tok Road'daki HAARP tesisi, geçen hafta sonu halka sunum için bir kahve günü düzenledi ve 80'den fazla insan, ziyaretçi defterine adlarını yazdılar. Bazıları sadece merak ediyordu. Bazıları ise endişeliydi. Gakona civarından, Bakır Vadisi'nden ve eyaletin diğer kısımlarından gelenler vardı. Paul Anthoney, Anchorage'den gelmişti. Anthoney'in yanında Nick Begich'in *Angels Don't Play This HAARP* adlı kitabı vardı. Begich, bu kitabında HAARP projesinin "şimdiye dek yaratılmış en inanılmaz silah" olduğunu söylüyor. İlk geldiğinde, Paul Anthoney *Journal* ile konuşurken birden fazla insan adına konuşuyordu: "Amerika'daki toplama kampları için endişeleniyorum... Bunun ne

anlama geldiğini anlamak için bilim adamı olmanıza gerek yok. Böylesine büyük etkileri olan deneyler, hangi yetkiyle sürdürülüyor?..."

Diğer ziyaretçilerden bazıları, hava kontrolü, bir tür enerji "güçlendirme," iyonosfere zarar verme ve projenin bir "yem" olduğu yönündeki çeşitli endişelerini dile getirdiler. Hatta bazıları, HAARP'ın zihin kontrolü için kullanılabileceğini düşünüyor.

Birinci Bölüm'de belirttiğimiz gibi, *The Anchorage Daily News* gazetesinin pazar dergisi olan *We Alaskans* için çalışan Doug O'Harra da bunu haber yapmıştı. Halka sunum sırasında ortamı tarif ederken şöyle diyordu:

Bazı ziyaretçiler yüzlerinde kibar bir merak ve hayranlık ifadesiyle etrafta dolaşıyor, çocukları parktaymış gibi antenlerin altında oynuyordu. Bazı radyo programcıları, teknik özelliklerle ilgili olarak yetkililere sorular soruyordu. Ama bazı ziyaretçiler, ulusal dergi makaleleri, yeni kitaplar ve televizyon programlarıyla beslenen bir karşıt görüşü yansıtarak, oldukça gergin ve güvensiz görünüyorlardı. HAARP'ın gökyüzüne radyo sinyalleri gönderebilme becerisi onları korkutuyordu.

Kontrol binasının içinde – bilgisayarların 19 radyodan ve optik cihazlardan ölçümlemeleri kaydettiği yerde – insanlar kitaplar, tablolar ve broşürlerle dolu masaların etrafında toplanmışlardı. Bazıları çikolatalı kurabiye yiyerek meyve sularını yudumluyordu. Diğerleri, projeyi açıklamak için toplanmış olan bilim adamlarını köşeye sıkıştırmışlardı.

Aralarında, Anchorage iş sahibi Lucille Clark da vardı. Yarım düzine fizikçi, elektrik mühendisi ve HAARP yetkilisiyle sarılmış olan zarif Clark, odaklanmış radyo enerjisi ışınlarıyla HAARP'ın insanlara ve Dünya'ya zarar verebilecek son derece tehlikeli bir askeri araç olduğunu açıkça ilan ederken gözünü bile kırpmadı.

"Burada gördüğümüz şey, zihin kontrolü gerçekleştirebilecek ve ölümcül olmayan bir 'Yıldız Savaşları' silahı," dedi Clark. "Burası bir zihin ve hava kontrol istasyonu... Umduğum şey, birinizin bana yanıldığımı söyleyecek olmanız."

Birkaç dakika boyunca, üç-dört fizikçi ve mühendis bunu anlatmaya çalıştılar...

Hava Kuvvetleri'nin Massachusetts'teki Hanscom Üssü'ndeki Phillips Laboratuarı'nda bilim adamı olan HAARP proje müdürü John Heckscher, konuşmaları dinliyordu. "İnsanların bu fikirlere nereden kapıldığını bilmiyorum," dedi sonunda, sabrı taşmış bir halde arkasını dönerken.

Daha sonra, Heckscher projenin kötü amaçlı olduğu yönündeki suçlamalara çok üzüldüğünü söyledi. "Burası bir savaş aracı değil; burası bir araştırma tesisi," dedi. "İyonosferle ve kutup bölgesinin nasıl olduğuyla ilgileniyoruz."

HAARP'ın zihin ve hava şartları kontrolü veya başka egzotik askeri hedefler için yaratıldığı yönündeki suçlamaları nasıl çürüteceğini bilmiyor; özellikle de açıklamalarını yalan veya yanlış bilgi olarak bir kenara iten eleştirmenler karşısında.

"Yapabileceğimiz tek şey, burada ne yaptığımızı göstermek," diyor. "Bu yüzden halkı buraya davet ettik."

HAARP belgeleri, 21 Kasım 1995'te yapılan düşük enerjili DP testlerinin sonunda, tesisin kapatıldığını iddia ediyor. Resmi olarak, bir yıldan uzun süre sonra bilimsel kullanıma açılana kadar, HAARP'ta başka test yapılmadı.

Ne var ki Kasım 1995-Şubat 1997 tarihleri arasında tesisin kapalı kaldığı yönündeki bu iddia, Dr. Begich'in öne sürdüğü başka bir kanıtla çelişiyor. Dr. Begich, içeriden bazı kaynakların kendisine Aralık 1995'te ve Mart 1996'da, tam güçlü bir dizi test yapıldığını söylediğini belirtiyor. Araştırma ekibim ve ben, ne yazık ki bunu doğrulayamadık. Richard Hoagland ve Dr. Nick Begich, tesisin kapalı olduğu söylenen bu dönemde, gizli deneylerin yapıldığı konusunda ısrarcılar. Bu söz konusu deneyler, kitabın ilerleyen bölümlerinde uzunlamasına ele alınacak.

HAARP ile ilgili yayınlar, "kampanya" adını verdikleri iki haftalık bloklar halinde yoğun faaliyet dönemlerinde tesisin kullanıldığını belirtiyor. Resmi olarak, bu kampanyaların ilki 27 Şubat-14 Mart 1997 tarihleri arasında gerçekleşti. Bilimsel deneylere ek olarak, bu iki haftalık süreçte tur gruplarının birkaç ziyareti, yakınlardaki devlet okulunda HAARP personelinin düzenlediği bir dizi konferans, iyonosfer araştırmaları ve HAARP tesisi hakkında halka açık bir konuşma ve ilk HAARP amatör radyo dinleme testi de dahildi. HAARP belgeleri, ilk kampanyadan önceki bütün testlerin, prototipteki antenlerin denenmesinden ibaret olduğu konusunda diretiyor.

15-25 Mayıs 1997 tarihleri arasında, prototip üzerinde başka testler de yapıldı. Bazı resmi belgeler, bir sonraki test serisinin 11-27 Ağustos 1997 tarihleri arasına kadar yapılmadığını belirtiyor ama bu da yine çelişkili. Haziran ayında da testler yapılmış olabilir; Kuzey Ame-

rika'nın bir bölümünü veya tamamını ölümcül gamma radyasyonuna maruz bırakan testler!

Araştırmacı Michael Unum, aşağıdaki çarpıcı bilgileri İnternet'te yayınladı:

> HAARP'ın en etkileyici yönlerinden biri, dolaylı ateşli bir enerji silahı olması. HAARP, koruyucu iyonosfer katmanında geçici delikler açabilecek yönlendirilebilir bir ışın yaratabilir. Bu, güneşin gamma radyasyonunun o koruyucu katmandan geçmesine izin verecek bir koridor açabilir.
>
> Bu becerinin kanıtı, Nevada etrafında gamma radyasyonu ölçümlerini yayınlayan İnternet siteleri aracılığıyla edinilebilir. Bu monitörler, aynı gün ve aynı saatte, aynı verileri yayınladılar! EPA [Çevre Koruma Ajansı] ölçüm verileriyle karşılaştırmalı bir ölçüm yaptım ve gamma ölçerlerdeki zirvelerin, ölçerler birbirlerinden çok uzakta olmasına rağmen çok yakın olduğunu fark ettim. Bunun nedeni, bölgede gerçekleşen büyük bir gamma patlamasıdır. Bu, patlama yaratmayan veya bomba olmayan bir nükleer silah olarak algılanabilir.
>
> Bu gamma olayı gerçekleşmeden hemen önce, Alaska Üniversitesi'ndeki manyetometre alıcıları tarafından ölçümlenen muazzam bir elektromanyetik olay meydana geldi. Bütün okumalar, normalin çok üzerindeydi. HAARP tesisinin aynı anda kullanıldığı da biliniyor! Bütün bu bilgiler, çok çeşitli ve bağımsız ölçerler tarafından tespit edildi.
>
> Bilgi parçaları birlikte analiz edildiğinde, HAARP'ın silah olarak kullanılabileceğini ifade eden bir resim ortaya çıkıyor. Burada tanık olduğumuz şey, test sahasında bir silah testidir.

Eğer çıkarımlarım doğruysa, bu araç gizlice kullanılabilir. Dünya üzerinde herhangi bir noktada muazzam bir gamma radyasyonu patlaması yaratılabilir. Hiçbir ses veya gözle görünür saldırı olmadan, ciddi yıkım gerçekleştirilebilir. Bu özelliğiyle HAARP, nihai sinsi saldırı aracı olabilir.

Testin tarihi 9-10 Haziran [1997] idi. Bütün ölçerlerin, öncesi ve sonrası okumalarına dikkat edin. Geri plan seviyelerinin testten sonra çabucak normal seviyeye döndüğünü fark edeceksiniz.

Michael Unum, HAARP'ın Nevada Test Sahası (NTS – Las Vegas'ın kuzeyinde, çöl ortasında Birleşik Devletler nükleer silah test tesisi) üzerine ölümcül gamma radyasyonu yağdırmak amacıyla HAARP'ın iyonosferde bir "delik" açmak için kullanıldığına inanıyor. Alaska ve Nevada'daki gamma ışını detektörleri, aynı anda normalin çok üzerine fırlamış. Unum'a göre, bu çıkışlara neden olan olay, HAARP'ın denenmesiydi. Gamma ışınları, canlı hücreler için son derece tehlikeli olan bir yüksek enerji radyasyonudur. Ciddi hücre mutasyonlarına neden olur. Gamma ışınlarından korunmak oldukça zordur, çünkü kalın betonu bile delebilirler. HAARP gerçekten böyle gizli bir deney için kullanıldıysa, HAARP'ın gerçekten de ölümcül bir tehlikeyi temsil ettiği açıktır; hem de herhangi bir hükümet yetkilisinin veya proje bilimcisinin itiraf etmek istediğinden çok daha tehlikeli.

Ağustos 1997'deki test döneminin ilk yarısında, yörüngede oldukça uygun pozisyonda olan NASA WIND uydusuyla çeşitli deneyler yapıldı. WIND uydusu, uluslararası Güneş Dünya Fiziği programının bir parçasıdır ve amacının, dünya yakınlarında güneşin yol açtığı fenomenlerin tespiti ve ölçümü olduğu söylenmektedir;

özellikle de güneş rüzgarının (güneşten fırlatılan partiküller). WIND, 1 Kasım 1994'te fırlatılmıştı. NASA belgelerine göre, WIND çeşitli ilgili araştırma programlarını da desteklemektedir:

Sıcak Plazma ve Yüklü Partiküller
Gezgin Gamma Işını ve EUV Spektroskopi
Manyetik Alan Gözlemi ve İncelemesi
Plazma ve Radyo Dalgaları
Güneş Rüzgarı Araştırmaları
Enerjik Partikül Hızlanması, Oluşumu ve Ulaşımı Araştırmaları
Gamma Işını Patlama Algılaması

İnternet'te yayınlanan "WIND Uydusu İçin Sinyal Kaynağı Olarak HAARP'ın Kullanılmasıyla Trans-iyonosferik Ölçümler" başlıklı bir belge, HAARP/WIND deneyi hakkında bazı detayları açıklıyor:

> Kasım ayında HAARP Yüksek Frekans (HF) vericisinin mühendislik değerlendirmeleri yapılırken, dünyaya yakın güneş kaynaklı fenomenleri ölçümleme görevine uygun olarak kanalize HF alıcısı taşıyan NASA WIND uydusu ile bilimsel bir deney gerçekleştirildi. Deney kapsamında, dünyaya en yakın yerden geçtiği anda WIND uydusuna doğru HAARP'tan 300 kW seviyesinde bir sinyal gönderildi. Beş saat boyunca HF verisi WIND uydusu tarafından kaydedildi. Veri setine, 4 ila 10 MHz arasında üç farklı frekansta saat boyu gönderilen ayrı HAARP yayınları da dahildi.
>
> Testten önceki hesaplamalar, WIND uydusuna gönderilen iyonosferik kesinti frekansının, alınan sinyal seviyelerini belirgin şekilde etkilemeye yetecek kadar yüksek olabileceğini gösteriyor. Düşük

seviyeler, durumun böyle olduğunu düşündürüyor. Sinyaldeki varyasyonlar, kısmen, bu test sırasında HAARP'tan WIND'e giden yolun hızlı bir şekilde değiştiğini gösteriyor. Bu deney sırasında uzay aracı saniyede 1 kilometre hızla hareket ediyordu ve 30 saniyelik HAARP yayını sırasında, WIND 30 kilometre mesafe kat ediyordu. Veride gözlemlenen geçici ve uzamsal varyasyonlar, iyonosferdeki ve manyetosferdeki elektron yoğunluklarını ve yapılarını karakterize etmek ve iyonosfer-manyetosfer katmanlarındaki homojenlik derecesini ölçmek için kullanılacaktır. Veri aynı zamanda WIND uydusunun, bu yeni, uluslararası ve bilimsel deneyde rol alan Rus SURA iyonosferik araştırma tesisinden aldığı HF sinyalleri gözlemlerinden elde edilen tamamlayıcı verilerle karşılaştırılacaktır.

Üçüncü yıllık HAARP halka açık ziyaret haftası, 23-24 Ağustos 1997'de gerçekleştirildi. Program personeli projeyi tartışmak ve tesisi tanıtmak için oradaydı. Çok sayıda iyonosferik fizik uzmanı da araştırma planlarını ve dünyanın üst atmosferindeki fiziği tartışmak için gelmişti.

Eylül 1997'de, HAARP tesisi, "sürekli çalışan gözlem araçları" dışında kış için kapatıldı. Resmi belgeler, 27 Ağustos 1997'de gerçekleştirilen bir dizi anten empedans ölçümü ile benim bu kitabı yazdığım Şubat 1998 tarihleri arasında hiçbir yayın testi yapılmadığını iddia ediyor.

HAARP'ın nerede olduğunu ve fiziksel açıdan ne olduğunu biliyoruz ama HAARP gerçekte tam olarak ne yapabilir? "Hava kontrolü, bir tür enerji "güçlendirme," iyonosfere zarar verme ve projenin bir 'yem' olduğu yönündeki çeşitli endişeler" ne olacak? Ya da "HAARP'ın zihin kontrolü için kullanılabileceği" düşünceleri?

Bölüm 4: Bilim Kontrolden Çıktı mı, Yoksa "Yıldız Savaşları" mı?

1. Kısım: Toprak Delici Tomografi

HAARP'ın incelemesi planlanan bilimsel ve teknik alanların çoğu potansiyel açıdan tehlikeli: Bazıları yasadışı olabilir ve bazıları ahlaksızlık olarak değerlendirilebilir. Bu bölümün dört kısmında, HAARP için belirlenen güya bilimsel araştırma hedeflerinin birçoğunu inceleyeceğim ve bu süreçte, Birinci Bölüm'de yönelttiğim iki soruya değineceğim: 1) HAARP, bilimin kontrolden çıkmış hali mi? ve 2) "Yıldız Savaşları" teknolojisinin somutlaşmış hali olabilir mi? Bu incelemenin sonunda, aslında her ikisi de olduğu konusunda bana katılacağınıza inanıyorum.

1995 yılında, Birleşik Devletler Senatosu 1996 bütçesinde HAARP'ın inşaatı için 10 milyon dolar ayırdı. Bunu, ancak Savunma Bakanlığı'nın projesinin toprak delici tomografi (EPT) denen bir teknolojiye daha fazla vurgu yaptığı konusunda uzun ısrarlardan sonra yaptılar. EPT'nin amacı, toprağın altını, belki millerce derinliği görmektir. Senato, Birleşik Devletler gizli yeraltı yapılarını tespit etme becerisine sahip olursa, gizli yeraltı üretim, depolama ve/veya fırlatma tesislerini tes-

pit ederek nükleer (yanı sıra biyolojik ve kimyasal) silahların yayılımını daha etkili şekilde önleyebileceğine inandırılmıştı.

Gerçek şu ki daha önce belirttiğim gibi, Savunma Bakanlığı bilimcileri HAARP'ın amacıyla ilgili ne söylerlerse söylesinler, EPT'nin iyonosferle hiçbir ilgisi yoktur. Ama EPT, iyonosfer hakkında bilinen şeylerin askeri amaçla kullanılması konusunda bir örnektir. HAARP'ın sadece "keşifle" ilgili olduğuna inanmamız bekleniyor ama EPT kesinlikle "uygulama" alanına giriyor. Bu bile en azından HAARP'ın kullanıcılarının söylediği şey olmayabileceğine işaret etmeye yetiyor.

HAARP'ı EPT taramaları yapmak için kullanmakla, bilim adamları mevcut teknolojilerin yapabileceğinden daha derinleri görmeyi amaçlıyorlar. HAARP'ın savunucuları, EPT'yi HAARP'ın ideal teknolojik kullanımı için desteklediler. HAARP tesisi, yeraltı binalarını, tünelleri vs. bulup çıkarmayı başarırsa, dünya barışını korumakta önemli bir güç olabilir. Ama bu amaçla kullanıldığında, EPT'nin pek de sivil kullanımda kalmadığını hatırlatmama gerek var mı?

Alaska Vekilleri adlı çevre grubu, bu konuyu ele alışında ordunun hiç de "güven uyandıracak" şekilde davranmadığını vurgulamakta son derece haklıydı. Hava Kuvvetleri'ne yazdıkları ve yeni bir Çevresel Etki İncelemesi (EIS) istedikleri mektuplarında, şöyle diyorlardı:

> Hava Kuvvetleri'nin HAARP'dan hiçbir şekilde önemli bir etki akmayacağını söylemesi kesinlikle uygunsuz (Hava Kuvvetleri'nin azaltacağına söz verdiği elektromanyetik ve radyo frekans karışımı hariç...), çünkü "insan ortamının kalitesi üzerinde ciddi etki" yaratan federal eylemler için

EIS yapılması gerekiyor. 42 U.S.C. Kısım 4332 (2) (C); karşılaştırması 40 C.F.R. Kısımlar 1501.4(b), 1508.9 (1988). (EIS, çevreyi ciddi şekilde etkilemeyen federal eylemler için gereksizdir.) Hava Kuvvetleri, bu tutarsızlığı görmeli ve halkın Hava Kuvvetleri'nin diğer değerlendirmelerinin tutarlığını sorgulamakta mantıklı bir dayanağı olduğunu anlamalıdır.

Her durumda, HAARP, şu anki ve amaçlanan kullanımı ve etkileriyle ilgili sorular yaratan bir sürü kanıt barındırıyor. Örneğin, 1994 yılında, Senato Silahlı Hizmetler Komitesi, 1995 Mali Yılı için Ulusal Savunma Otorizasyon Kanunu'na iliştirilmiş bir raporda şunlar belirtilmişti:

Komite, Yüksek Frekanslı Aktif Aurora Araştırma Programı'nın (HAARP) umut vaat eden sonuçlarının farkındadır. Alaska'daki bu verici, iyonosferik fizik için dünya çapında bir araştırma tesisi sağlamasının yanı sıra, kuzey yarımkürenin büyük bölümünde toprak delici tomografiye de olanak tanıyabilir. Böyle bir beceri, yeraltındaki tünellerin, barınakların ve diğer binaların tespit edilip konumlandırılmasında çok büyük yarar sağlayacaktır. Böyle bir becerinin olmaması, Savunma Bakanlığı'nın sert hedeflere kesin saldırı planlarında ciddi bir zayıflık yaratmaktadır. 103. Kongre, 2. seans, Rapor 103-282, 86 (14 Haziran 1994).

Silahlı Hizmetler Komitesi, HAARP'ın savunma olasılıklarının araştırılmasında kararlı olunduğu takdirde, "tam ölçekli bir HAARP tesisi" için gelecekte fon sağlamaya söz vererek devam etmektedir.

Ertesi yıl, Ödenek Komitesi, 1996 için Savunma Bakanlığı Bütçe Önergesi'nin geçirilmesini tavsiye et-

miş, HAARP için önemli miktarda para ayrılmasını talep etmiştir.

HAARP'ın Son EIS raporunda, Hava Kuvvetleri HAARP'ın toprak delici tomografi özelliğinden ve değerlendirmesinden söz etmemekte, savunma amaçlı kullanımını anmamaktadır. Son EIS'in Dizin bölümünde, bu terimler yer almamaktadır. Bkz. Son EIS Cilt 1, 8-1.

Bu konuyu gündeme getiren endişeli bir vatandaşın mektubuna cevap olarak, Hava Kuvvetleri toprak delici tomografinin "EIS'te özellikle belgelenmediğini" ama bu kullanımın "Son EIS'te tanımlanan tasarım ve kullanım parametrelerinin içinde kaldığını" ifade etmiştir. Hava Kuvvetleri'nden John Heckscher'dan NTIA'den Arthur Gray'e mektup (17 Kasım 1994).

Toprak delici tomografiden ve savunma konularından Son EIS'te söz edilmediği dikkate alınırsa, bu ifade kayıtlarla desteklenmemektedir. Bkz. 40 C.F.R. Kısım 1502-8 (Çevresel Etki Bildirgesi "karar verme konumundakiler ve halk tarafından kolayca okunup anlaşılabilmesi için açık bir dille yazılsın."); 40 C.F.R. Kısım 1502.13 (ajans, teklif edilen eylemin "amacını ve ihtiyacını kısaca belirtecektir"). Gerçek şu ki HAARP'ın bu özel uygulamasına yöneltilen odak ve buna harcanan federal para dikkate alınırsa, Hava Kuvvetleri konuyu öyle kolayca kapatamaz.

Dr. Nick Begich, bir radyo programında sunucu Art Bell'e şöyle demişti:

> Bunun sadece bilimsel bir araştırma projesi olduğuna asla inanmadım. Verileri incelediğinizde, malzemelere baktığınızda, orada olmadığını biliyorsunuz. Bu sistemin operatörlerine ve teknolo-

jiyi nasıl geliştirdiklerine bakıyorum – sonuçta saklayamayacağınız kadar büyük, bu yüzden arkasına saklanacağınız bir maske yapıyorsunuz – ve bunu sadece bilimsel bir araştırma projesi gibi göstermeye çalıştıklarında yaptıkları şey kesinlikle bu.

HAARP'ın bütçe almasının tek nedeninin, Senato Savunma Bütçesi Alt Komitesi başkanının Alaska Senatörü Ted Stevens olması olduğuna inandığını da söyledi. Durumun böyle olduğunu gösteren kanıtlar pek de küçümsenecek gibi değil.

4 Aralık 1995 Pazartesi tarihli bir basın açıklamasında, "Yeni Savunma Kanunları, Alaska Projelerini de Kapsıyor" başlığı altında şöyle yazıyordu:

> Geçen hafta kanunlaşan 243 milyar dolarlık savunma bütçesi önergesi, Alaska ile ilgili birçok madde içeriyor. Savunma Bütçesi Alt Komitesi Başkanı Senatör Stevens'ın isteğiyle, önerge Savunma Bakanlığı hizmetinde ve Alaska'daki inşaat projelerinde yerel işçilerin kullanılmasını belirtmekle devam ediyor. Alaska ortak askeri egzersizi, Kuzey Sınırı, 5 milyon dolar alacak ve 15 milyon dolar, Yüksek Frekanslı Aktif Aurora Araştırma Programı'nın devamına dahil olacak.

Begich'e göre, 1995-96 seçimlerinde Stevens, HAARP'a Tanrı nimeti gibi sarılmıştı. Stevens, HAARP'ı kendi bölgesini desteklemek için kullanıyor gibi davranıyordu. Senatör Stevens, projeye gerçekten inanmış bile olabilir. Komitesinin karşısında HAARP'ı duygusal bir şekilde savunurken şöyle demişti:

> Alaska Üniversitesi'nin bana gelip kutup ışımalarını dünyaya taşımanın mümkün olduğunu söylediği zamandan söz edebilirim. Kutup ışımalarındaki enerjiden yararlanabiliriz... Savunma Bakanlığı'ndaki, Enerji Bakanlığı'ndaki, yönetim sınıfındaki hiç kimse bunun üzerine gitmeyi düşünmedi. Neden mi? Çünkü alışık oldukları çevrelerden gelmiyor. Bu yüzden, yapmam gerektiğini söylediğiniz şeyi yaptım. Kongre'nin parayı ayırmasını sağladım ve şimdi deney devam ediyor. 10 ila 20 milyon dolara mal olacak. Eğer başarılı olursa, dünya tarihini sonsuza dek değiştirecek.

Açıkçası, bu sözler kafamı karıştırdı. Resmi ya da gayri resmi olsun, HAARP ile belgelerin hiçbirinde, HAARP'ın Alaska Üniversitesi veya Senatör Stevens tarafından yaratıldığına dair bir bilgiye rastlayamadık. Gerçek şu ki ekibimle birlikte yaptığımız tüm araştırmalarda, projenin APTI ve Bernard Eastlund'a dayandığını gördük. Ama bu işin içindeki herkes tarafından inkar ve örtbas ediliyor. Resmi olarak, HAARP Aralık 1989'da Deniz Araştırmaları Ofisi'nde kahvaltı sonrası yapılan bir toplantıda doğdu. Senatör Stevens ise, yukarıda aktardığımız sözleri 1990 yılında söyledi. O zamana kadar askeri çevrelerde top çoktan yuvarlanmaya başlamıştı bile. Yalanlar ve daha fazla yalanlar. Bu sözleri söylerken belirttiği maliyet de gerçek olmaktan çok uzak. Son iyonosferik araştırma tesisi tamamlandığı zaman ortaya çıkacak maliyetle ilgili en resmi tahminler, 150 milyon dolar civarında (muhtemelen daha yukarıda).

Begich, HAARP'ın büyük hükümetin vergi dolarlarını çarçur etmek için bulduğu yeni bir yöntemden çok daha kötücül olduğunu düşünüyor ve insanlık tarihini

daha iyiye doğru değiştirmek gibi bir amacı olduğuna inanmıyor. 1996 yılında, *Art Bell Radyo Programı*'nda, tomografi konusunun ordunun Alaska Eyalet Parlamentosu'nu projeye onay vermeye ikna etmek için sarıldığı bir aldatmaca olduğunu düşündüğünü belirtti.

Begich, Alaska'nın en yüksek tirajlı gazetesinin de HAARP ile ilgili haberlerinin sadece bu alandaki uygulamaya dayanmasına hayret ediyor. Daha önceleri, bu teknolojinin değerini Alaska Eyaleti'nin gözünde yücelten haberler yayınladıklarını söylüyor. Gazete, projeyi açıkça destekliyordu, çünkü HAARP'ın potansiyel yeraltı petrol kaynaklarının, doğal gaz kaynaklarının ve diğer benzeri kaynakların yerlerinin belirlenmesine yardımcı olacağına inanıyordu. HAARP bunu yapabilir, çünkü bu tür kaynakların oluştuğu geçirgen tabaka, etrafını saran kayalardan çok farklıdır.

Begich'in önemli olarak gördüğü diğer bir nokta da, HAARP'ın Alaska petrol hattından yirmi ila otuz mil mesafede olması. 1996 yılında, petrol hattı yaklaşık %65 kapasiteyle çalışıyordu. Buna ek olarak, Gakona'daki HAARP tesisi, onyıllar önce Birleşik Devletler Arazi Ölçüm tarafından tanımlanan potansiyel petrol kaynaklarının yakınında bulunuyor. Alaska'nın, petrol gelirleri düştüğü için 1990'ların ortalarında ciddi ekonomik kriz içinde olduğu düşünülürse, HAARP'ın bu açıdan değeri kolayca anlaşılabilir.

İnternet'te yayınlanan raporlara göre, Dr. Begich'in HAARP'ın içinde kendisine HAARP'ın Aralık 1995'te ve yine Mart 1996'nın ilk haftasında tam güçle EPT testleri yaptığını bildiren kaynakları var. HAARP'ın ana sayfasında veya HAARP sözcülerinin İnternet sitelerinde, bu konuyla ilgili bir bilgi yok. 7 Mart 1996'da *Art Bell Radyo Programı*'nda, Begich kaynaklarının güve-

nilir olduğuna inanıyordu. Alaska Parlamentosu'nun toplandığı sırada EPT testleri yapılmasının da özellikle dikkat çekici olduğunu düşünüyordu. Onun düşüncesine göre, eğer bu dönemde HAARP tesisinin yakınlarında önemli bir petrol kaynağı bulunduğuna dair Parlamento'ya umut verebilirlerse, projenin karşısında olmaktansa, Alaska Parlamentosu'nun desteğini alabileceklerini düşünüyorlardı.

Dr. Begich, HAARP'ın bir petrol geliri yaratıcısı olarak mükemmel bir pozisyonda bulunduğuna dikkat çekiyordu. Sadece kapasitesinin altında çalışan bir petrol hattına yakın olmasıyla değil, aynı zamanda Alaska'nın en önemli otoban sisteminin üzerinde olmasıyla da ciddi avantaja sahipti. Orada bir petrol sahası kurmak istenirse, lojistik mükemmel olacaktı; tabii bir petrol kaynağı keşfedebilselerdi. Gizlice testler yapıyorlarsa bile, HAARP kendi ayaklarının altında petrol bulamamıştı. Ya da Dr. Begich HAARP'ın tam güçle testler sürdürdüğü konusunda haklıysa, kaynakları neden veya neresi sorularında yanılmışlardı.

TOPRAK DELİCİ TOMOGRAFİ NEDİR?

Yeraltındaki çeşitli bina ve nesneleri tespit etmek ve tanımlamak için radar benzeri dalgaları kullanmak konusunda, gerek askeri ve gerekse sivil çevrelerde son yıllarda belirgin bir ilgi gözlemlendi. Elbette ki mayın kadar küçük nesnelerden derinlere gömülmüş nükleer, kimyasal veya biyolojik tesislere kadar çok çeşitli gizli hedefleri tespit etmenin açık bir askeri avantajı var.

Yoğun ilgi çeken diğer bir alan da, zararlı atık bölgelerinin tespit edilip haritalandırılması. Hem devlet hem

de özel endüstri, milyarlarca ton çevreye zararlı atık üretiyor ve kimse bundan söz etmiyor. Bu ürünler umursamazlık (örneğin su boşaltma mazgallarına motor yağı döken tüketiciler gibi), taşıma kazaları (raydan çıkan trenlerden "Exxon Valdiz"e kadar) ve muhafaza hataları (sızdırma ve bazen tankerlerin patlaması gibi) gibi nedenlerden dolayı çevreye saçılıyor. Çevre kirliliği, kasıtlı gizli gömüler (gecenin bir yarısında toksik atık varillerinin gömülmesi) ve kasıtlı terkler (kirli bir tesisi kapatıp gitmek) gibi nedenlerden de artıyor.

Diğer yandan, inşaat uygulamalarında yıkıcı olmayan değerlendirme teknikleri ihtiyacı doğdu; depremlerden önce veya sonra, hasar veya potansiyel hatalara karşı köprülerin kontrol edilmesi gibi. Yeraltı ve sualtı radar haritalandırmanın diğer bilimsel yararları arasında daha önce sözünü ettiğimiz gibi petrol ve gaz arama çalışmaları, göl diplerini ve sahil şeritlerini tarama ve arkeoloji de sayılabilir.

Bu teknolojinin bir ölçüde rahatsız edici bir uygulaması, askeri/anayasal restorasyon hareketi basında tartışıldı. Bazıları, konu vatansever Amerikalılar ile Yeni Dünya Düzeni ve/veya Birleşmiş Milletler gibi çokuluslu güçler arasında silahlı çatışmaya geldiğinde, gömülü silah, yiyecek, su, değerli eşya vs. gibi şeylerin bulunması için EPT'in kullanılabileceğinden korkuyorlar.

Paul Anthoney'in Yeni Dünya Düzeni'nin kurduğu toplama kampları konusundaki korkusu veya Jim Keith'in *Black Helicopters Over America: Strikeforce for the New World Order* (*Amerika Üzerinde Siyah Helikopterler: Yeni Dünya Düzeni'nin Saldırı Gücü* – IllumiNet Press, 1994) adlı kitabı gibi kulağa çok uçuk gelse de, konu öylece görmezden gelinmemelidir. Sonuçta, Birleşik Devletler 2. Dünya Savaşı sırasında toplama kamp-

ları kurdu ve kendi sadık vatandaşlarını (Japon kökenli olanları) oraya tıktı. O zamanlar kanunlar ve anayasal haklar gibi şeyler pek de önemli değildi. Böyle önlemler gerekli olduğunda, devletin bunu tekrar yapmaktan kaçınmayacağını bilmek gerekir. Acil durumlarda kanunlar sadece kitaplarda kalır ve "gömüleme" yasa dışı kabul edilir. Yiyecek ve ilaç – silah ve altına ek olarak – gömerek saklayan kurtuluşçular, hiç şüphesiz böyle durumlarda zanlı konumuna gireceklerdir. Kamu çıkarlarını koruyanlar, böyle zamanlarda bulabildikleri depolara el koyacaklardır.

Toprak delici tomografi, 1980'lerde ortaya çıkmış olan yeni bir bilimdir. Hareketli araçlardan, helikopterlerden ve portatif sistemlerden, toprağın altını görebilmek için çok çeşitli girişimlerde bulunuldu. Şimdilerde böyle bir araştırma, hava araçlarında taşınan radar sistemlerine odaklandı. Linkoeping, İsveç'ten İsveç Ulusal Savunma Araştırmaları Kurumu, bu araştırmanın öncülerinden biridir. CARABAS* (Bütün Radyo Bandı Algılarına Uyumlu) adında, hava araçlarında taşınan bir sistem geliştirdiler. CARABAS'ın yapımı, 1987'de başladı ve ilk testler 1992'de gerçekleştirildi.

Tahmin edileceği gibi, Ruslar da toprak delici sistemler üzerinde çok çeşitli deneyler yaptılar. Moskova'daki Program Araştırmaları Merkezi'nden Igor V. Cherny'nin bir çalışması, EPT teknikleri kullanılarak gemilerden ve uçaklardan okyanus taramaları yapmakla ilgili incelemeleri ele alıyor.

Birleşik Devletler'de, Lexington'daki Massachusetts Teknoloji Enstitüsü Lincoln Laboratuarı, çeşitli araştırma projeleri sürdürdü. Bunlar, İsveç Ulusal Savunma

* CARABAS: Coherent All Band Sensing. Ç.N.

Araştırmaları Kurumu ve Alexandria, Virginia'daki Savunma Analizi Enstitüsü ile ortaklaşa gerçekleştirildi. Böyle bir deney, 4-15 Haziran 1993 tarihleri arasında, Yuma, Arizona yakınlarındaki çölde yapıldı.

Çeşitli özel sektör araştırmacıları da toprak delici trenine atladılar; örneğin Santa Maria, California'daki Havadan Çevresel Araştırmalar gibi. 1992'den bu yana, çöp alanlarındaki, zararlı atık sahalarındaki (bazıları patlamamış mühimmat içeriyordu) ve tarlalardaki yeraltı sularına karışan sızıntıları ve insan yapımı nesneleri bulmak için hava araçlarına takılmış radarları kullanıyorlar. Diğer bir özel sektör oyuncusu, Florida'daki Coleman Research Corp. Adına EPRIS* (Toprak Delici Radar İmgelem Sistemi) adını verdikleri ve gömülü nesneleri, kirliliği ve jeolojik veya hidrolojik özellikleri tespit etmek için kullandıkları bir sistem geliştirdiler. Bu kurumlar, Enerji Bakanlığı ile birlikte çalışıyorlar.

Bu alanda çalışan birçok özel firmadan bir diğeri, Springfield, Virginia'daki XADAR Corp. Donanımlarını kullanarak, bir arkeolog grubu Ohio'daki tarih öncesi bir Kızılderili köyünün haritasını çıkardılar; New York'taki bir gözlem grubu, kazı başlamadan önce gömülü zehirli kimyasal varillerini tespit etti; çeşitli eyaletlerde maden mühendisleri, tehlikeli formasyonları tanımlamak için yeraltındaki kayaları taradılar.

XADAR'ın yararlarından biri, kömür madenciliği güvenliği alanına odaklanması. Güvenlik kuralları, zeminin elektriksel, kimyasal ve yapısal özelliklerinin önceden belirlenebilmesi için düzenli aralıklarla damar deliği kazılarını gerektiriyor. Radar profillerinin, en azın-

* EPRIS: Earth Penetration Radar Imaging System. Ç.N.

dan su veya gaz dolu delikleri tanımlamalarına ve madenlerin yapısal bütünlüğünü belirlemelerine yardımcı olmasını umuyorlar, çünkü bu şekilde güvenliğin yanı sıra maden sahipleri için maliyetleri ve kazı zamanını da kısaltabilirler.

Livermore, California'daki Lawrence Livermore Ulusal Laboratuarı da çok çeşitli araçlar ve yöntemler geliştirerek harekete katıldı. Özellikle gömülü toprak mayınlarını bulmak için hava araçlarından kullanılan bir alet geliştirildi. Yapısal bütünlüklerini incelemek için köprülerin betonunun içini görebilecek donanım ve teknikler de geliştirdiler.

NASA da bu teknolojinin değerini anladı. LightSAR projesi, gelişim aşamalarının başında. 6 Mart 1997'de, henüz sadece "araştırma" aşamasına ulaşmışlardı. O tarihte NASA'nın Washington'daki merkezinin ve Pasadena, California'daki JPL'in yayınladığı bir ortak basın açıklaması, önerilen bu uydu temelli sistemin şunları yapacağını belirtiyordu:

> ...Neredeyse sürekli bir şekilde yüksek çözünürlüklü imgeler sağlayarak, projeye harita değişiklikleri yapmak, topoğrafik haritalar oluşturmak ve deprem, sel ve volkanlar gibi uzun vadeli doğal tehlike haritaları hazırlamak konusunda ciddi avantaj sunacak.

NASA/JPL basın açıklaması, LightSAR tarafından toplanan verilerin potansiyel ticari uygulamalarının şunları içerebileceğini belirtiyordu: Haritalandırma ve kartografi, ekin gözlemi ve sağlık değerlendirmesi, ormancılık yönetimi, kaynak araştırması ve çevresel gözlem, petrol sızıntıları ve sahil şeridi gözlemleri.

Başka ülkeler de kendi uydularını EPT için kullanmanın yollarını arıyorlar. 1997 yılında İngiliz bilim adamları, yerin iki buçuk metre altında gömülü olan ve 2. Dünya Savaşı'ndan beri patlamayan 450 tonluk dev bir bombayı bulmak için uydu imgeleme yöntemini kullandılar.

New Mexico'daki Albuquerque Sandia Ulusal Laboratuarı da yeterince bütçe bulamamasına rağmen, kendi toprak delicisini geliştirmeye çalışıyor. Kullandıkları bir sisteme, Yeraltı İmgeleme Sentetik Aralık Radarı anlamında SISAR adını verdiler. Görünüşe bakılırsa, nükleer savunma programlarından çevresel gözlemlere kadar çok çeşitli amaçlarla kullanılabilecek bir araç geliştirebilmek için fon arayışı içindeler.

Sandia'nın araştırması, SISAR sistemi için en umut vaat eden kanalın, 1 GHz yüksekliğine ulaşabilecek VHF ve UHF olduğunu gösteriyor. HAARP'ın da aynı aşırı yüksek frekansları üretebildiği düşünülürse, bu oldukça ilginç bir nokta ama Hava Kuvvetleri ve Donanma, bu alanda çalışmayacaklarını söylüyorlar. Belki de bunu iddia etmelerinin nedeni, ufuk çizgisi radarı ve kasıtlı hava kontrolü amacıyla – bu iki konudan da HAARP belgelerinde titizlikle uzak duruluyor –yapay iyonosferik ayna yaratmak için kullanılabilecek radyo frekansı aralığı budur.

Şubat 1990 tarihli HAARP projesinin "Yönetici Özeti"nde tanımlandığı gibi:

> Çok yüksek güçlü RF ısıtıcıların elektronları hızlandırmak için kullanılması... normalde çok az elektronun bulunduğu yüksekliklerde geçici iyonlaşma katmanları yaratılması için yol açar. Bu kavram, Hava Kuvvetleri (Jeofizik Laboratuarı),

Donanma (NRL) ve DARPA tarafından araştırma konusu olmuştur. Özellikle Hava Kuvvetleri, Yapay İyonosferik Ayna (AIM) terimi kapsamında kavramı geliştirmiş, teknik güvenliğini sergileyecek ve deneylerin kavramsal kanıtlarını ortaya koyacak duruma gelmiştir. AIM için düşünülen RF ısıtıcıları, 400 MHz-3 GHz aralığındadır ve özette ele alınan diğer başlıkların incelenmesi için uygun olan HF frekanslarından (1.5 MHz-15 MHz) çok daha yüksektir. Dolayısıyla, Savunma Bakanlığı programı (HAARP) doğrudan AIM kapsamındaki iyonosferik güçlendirme çalışmalarına dahil olmayacaktır.

Belki öyledir, belki de değildir. HAARP'ın frekansları dönüştürebilme becerisi nedeniyle (birazdan açıklayacağım), istedikleri takdirde bu aralığı kesinlikle tutturabilirler. Hava Kuvvetleri'nin kavramsal kanıtlar üretme konusunda ilerleme isteğinin belirtildiğine dikkat edin. Bu inkara rağmen, birçok araştırmacı HAARP'ın zaten kavram kanıtı modeli olduğuna inanıyor; çok daha fazlası olduğuna da.

Bu 21. yüzyıl teknolojisine baktığınızda, beton ve toprak delici radarın sivil ve askeri uygulamalarının kesinlikle iç içe geçtiğini görüyorsunuz. "Kılıç" ve "saban demiri" arasındaki ayrımın bu şekilde bulanıklaşması, Komplo'ya gerçek amacı gizlemek için çok özel bir kanal sunuyor.

EPT tekniklerinin geliştirilmesi için çalışan laboratuarların çoğu yüksek frekanslarla araştırma yaparken, spektrumun diğer ucundaki olasılıklara dalmak sadece birkaçının aklına geldi: Yani çok düşük frekans (VLF) ve aşırı düşük frekans (ELF). HAARP planlama-

cıları, EPT için elektromanyetik spektrumun dip kısmını kullanmaya karar verdi.

HAARP projesine dahil olan Amerikalı bilim adamları, EPT yapmak için ELF kullanılabileceğini başarılı bir şekilde gösterdiler. Bazı okurlar, BBC/A&E'nin hazırladığı "İyonosferin Efendileri" adlı televizyon programını izlemiş olabilir. Dr. Dennis Papadopoulos, televizyon programında HAARP projesinin "baş bilim adamı" olarak yanlış tanımlanmıştı, çünkü değildi. Ama Maryland Üniversitesi'nde (HAARP projesine dahil olan üniversitelerden biri) bir fizik profesörü ve APTI'nin bilimsel danışmanıydı.

Programda, toprak delici tomografi için atmosferik olarak ELF üretimi testinin başarıyla sonuçlandığını söylerken oldukça heyecanlıydı. Program, onu HAARP hakkında konuşuyor gibi gösteriyordu. Ama aslında öyle değildi. Papadopoulos'un deneyleri, başka bir iyonosferik ısıtıcı olan HIPAS* (Yüksek Güçlü Aurora Tetikleme Gözlemevi) kullanılarak gerçekleştirilmişti.

HIPAS tesisi, UCLA Plazma Fizik Laboratuarı tarafından yönetiliyor ve tıpkı HAARP gibi, o da yüksek güçlü aktarımlar kullanarak iyonosferi inceliyor. Yeri Fairbanks, Alaska'nın 25 mil doğusunda. HIPAS, 150 kW gücünde, sekiz adet çift kutuplu dairesel antenden oluşan bir sırayla yayın yapıyor. HIPAS, 2.85 MHz'de 84 megavatlık etkili yayınlı güçle (ERP*) 2.85 ila 4.53 MHz aralığında çalışıyor. Tıpkı HAARP gibi, bu tesis de çok sayıda tanı aracı kullanıyor. HIPAS'ta şu anda devam eden projeler arasında, çift frekanslı ELF/VLF üretimi ve iyon siklotron uyarısı deneyleri var.

* HIPAS: High Power Auroral Stimulation Observatory. Ç.N.
* ERP: Effective Radiated Power. Ç.N.

Dr. Papadopoulos, televizyon muhabirine şöyle diyordu: "Yerin yaklaşık 30 metre altında eski bir madenle ilgili bir deney yapıldı ve gerçekten görüntüleyip görüntüleyemeyeceğimizi anlamaya çalışıyorduk..." HIPAS vericisi, iyonosferde ELF/VLF dalgaları üretmek için kullanılmıştı. Bu dalgalar, toprağın derinliklerinden dönerken alıcılar tarafından algılanıyordu. Yorumdan sonra, eski maden tünelini açıkça ortaya çıkarmışlardı.

Dr. Papadopoulos kameraya şöyle dedi:

> Bu gerçekten de bu alanda dünyada yapılmış ilk deneydi ve genellikle ilk deneyler başarısız olduğu için çok şaşırdık. Bu deney, hayal edemeyeceğimiz kadar başarılı oldu. İnanılmaz bir uzaktan algılama aracı. İyonosferi, yeri, yeraltını, denizleri uzaktan algılayabilir ve görüntüleyebilirim. Suyun sıcaklığını uzaktan ölçebilirim. Son 25 yıldır sürdürdüğüm hayallerim gerçekleşiyor ve ilki iki hafta önce oldu. Gerçekten harika bir andı.

İyonosferde ELF ve VLF genellikle yıldırımlar sayesinde doğal olarak yaratılır. Doğal ELF/VLF, petrol kaynakları gibi geniş yeraltı hedeflerinin araştırılması için EPT uygulanmasında bir süredir kullanılıyordu. HIPAS ile yapılan bu deneyde iki yenilik vardı. Birincisi, daha önce başarılanlardan çok daha küçük, dar bir tünel keşfetmişti ve ikincisi, insan yapımı ELF/VLF kullanıyordu. HAARP'ın da benzeri türde ELF/VLF üretmesi bekleniyor. Ama bunu başarmak için HAARP'ın kutup ışımalarını etkilemesine gerek yok. HAARP'ın elektrojeti değiştirmesinin nedeni, sualtındaki denizaltılarla iletişim kurmak konusunda askeri bir amacın olması. İyonosferde yaratılmış ELF/VLF, EPT için kulla-

nılabilir ama mesaj gönderemezsiniz. Sadece "gürültü" olur. Denizaltılara anlaşılır mesajlar gönderebilmek için sinyalin tutarlı olması gerekir. Sadece bir anten veya "sanal" anten mesaj gönderebilir.

ELF yayını yapmanın zorluğu, antenin gerekli büyüklüğüdür. Bir anten, en az yayın yapmak için kullandığı radyo dalgaları kadar uzun olmalıdır. Kabaca, 30 MHz dalgalar için 10 metre, 3 MHz dalgalar için 100 metre, 30 KHz dalgalar için 10 kilometre ve 30 Hz dalgalar için 1,000 kilometre olması gerekir. HAARP üzerinde çalışanlar, (Senatör Stevens'ın yararlanmak konusunda çok hevesli olduğu) kutup ışımalarını, binlerce mil uzunluğunda bir sanal anten olarak kullanmayı planlıyorlar.

Dünya, görünmez güç hatlarıyla sarılı dev bir mıknatıstır. Gelen kozmik radyasyon ve güneş radyasyonu (güneş rüzgarında olduğu gibi) Van Allen Radyasyon Kuşakları'nda bu manyetik güç hatları arasında sıkışıp kalır. Elektronlar aynı zamanda bu manyetik güç hatlarının etrafında spiral çizer. Bu elektronların çoğu, atmosfere girmeden önce geri seker ve uzayda, dünyanın bir ucundan diğerine gidip gelir. Bu, inanılmaz güçte bir elektrik akımı yaratır. Bu akımın bir kısmı, manyetosferden kaçarak kutup noktalarında dünyaya yayılır. Dünyaya yayılan bu elektron akımına, elektrojet denir. Elektrojet, Auroraya veya Kuzey (ve Güney) Işıkları'na neden olan şeydir. Bu elektronlar uzaydan dökülürken, atmosferdeki gazları fotonlarından (ışık) ayıracak şekilde ısıtarak, nefes kesici Aurora manzaraları yaratırlar (aurora borealis ve aurora australis).

Haziran 1995 tarihli bir yönetici özeti olan "HAARP Araştırma ve Uygulamaları" (Washington'daki Donanma Araştırma Laboratuarı'nın Teknik Bilgi Bölümü için

hazırlanmıştı) elektrojet hakkında şöyle diyordu: "Kutup ışımalarındaki elektrodinamik döngü, dünyaya 0.1 ila 1 milyon megavat gücünde enerji taşır; bu, yüz ila bin kadar büyük elektrik santralinin gücüne eşittir." HAARP'ın açmayı deneyeceği güç potansiyeli gerçekten inanılmaz.

Bu belge, HAARP yüksek frekans vericisinin ne yapabileceğini de açıklıyor:

> ...Aurora bölgelerindeki iyonosfer özelliklerinin incelenmesiyle, HF vericisinin 2.8 ila 10 MHz frekans aralığında kalan enerjisi, elli yıl boyunca tutarlı kalacak düşük frekanslara, kızılötesi ışınlara ve görünür fotonlara çevrilebilir. Bunun sonucu olarak, HAARP HF vericisi, uzaktan algılama kaynakları ve iletişim sağlayabilir.

Bu, HAARP belgelerindeki kasıtlı yanlış bilgilendirmeyi gösteriyor, çünkü vericinin gerçek gücünü sadece etkileyebileceği şeyler bağlamında küçümsüyor. Elektromanyetik spektrumun radyoaktif olmayan herhangi bir yerinde, dünyanın bütün televizyon ve radyolarının bileşimi kadar güçlü olmasa da, yine de muazzam bir güçle yeniden yayın yapmakla, HAARP anten sırası kesinlikle kendine özgü bir yere sahip. Açıkçası, potansiyeli, bugün yazan birçok bilimkurgu yazarının hayal gücünü aşıyor.

HAARP için belirlenen, elektrojeti bir sanal antene çevirmek yönündeki bu bilimkurgu tarzı plan, okyanusların derinliklerindeki denizaltılarla iletişim kurmak için geliştirilen bir yöntemdir. Buna ek olarak, EPT kullanarak nükleer savunma ve saldırı geliştirme imkanı da var. HAARP'ın bu özelliğini kullanmak için, HA-

ARP'tan yayınlanan sinyal, kutup ışımalarının rezonans yaratmasını sağlamak için elektrojete yansıtılıyor ve titreşimleri HAARP'dan gönderilen sinyalin titreşimlerine uyduruluyor.

Çoğumuz okuldayken radyo hakkında bir şeyler öğrenmişizdir. Uzun dalga radyo yayınlarını tanımlamak için en yaygın iki bandı "AM" ve "FM" şeklinde adlandırırız. Ticari radyo istasyonlarının yayınları, birbirini modüle eden iki farklı sinyal kullanır. Birincisi taşıyıcı dalgadır ve istasyon bu frekansta çalışır; ikincisi ise taşıyıcıyı değiştiren (modüle eden) mesajdır (ses veya müzik). AM (genişlik modülasyonu-amplitude modulation), örneğin, taşıyıcı dalganın biçimini değiştirir. "Magic 104" veya "Power 106.7" gibi isimleri olan radyo istasyonları, kendilerine ayrılmış olan taşıyıcı frekanstan söz ederler.

HAARP'ın da Ticaret Bakanlığı'na bağlı Ulusal Telekomünikasyon ve Bilgi Dairesi tarafından belirlenmiş bir taşıyıcı frekans aralığı vardır. HAARP, 2.8 ve 10 MHz. Aralığındaki kısa dalgada çalışacak şekilde hazırlanmıştır. Tıpkı taşıyıcı dalgaya binmiş sözlü veya müzikli mesajı duyduğunuz gibi, HAARP HF sinyali de modüle edilir ve kutup ışımalarına bir "mesaj" gönderir. HAARP taşıyıcı dalgası, bir mesajla ELF aralığında değişmektedir.

HAARP Program Müdürü John Heckscher, Angels Don't Play This HAARP adlı kitabın yazarlarıyla Şubat 1995'te yaptığı telefon görüşmesinde, toprak delici tomografi amacıyla, HAARP'ın "frekans bazında, 10 veya 20 Hertz ya da belki bir Hertz, yani saniyede bir döngü dalgasını kullanacağını" söylemişti. Dr. Begich ve Miss Manning'in kitaplarında sürekli vurguladığı ve benim de aynı şeyi yapmaya zorlandığım gibi, bu, insan beyni-

nin çalıştığı frekans aralığıdır (0.5-40 Hz). Aynı aralıkta yayın yapmak, Pandora'nın Kutusu tarzında taciz ve yan etki olasılıklarını ortaya çıkarmaktadır.

Elektrojeti HAARP vericisinden gelen sinyalle aynı frekansa taşıyabilirlerse, kutup ışımaları her ne olursa olsun o mesajı taşır. Dolayısıyla HAARP'ın gerçek sahipleri, sonunda "uzaktan algılama kaynakları ve iletişim sağlayabilen" bir aracı kullanacaklar. "Uzaktan algılama"ya ek olarak, "iletişim"i de vurgulamalarına dikkat edin. Okyanusun derinliklerindeki denizaltılarla bu şekilde haberleşmeyi planlıyorlar; belki insan zihinleriyle de.

Bu Aurora yayını sivil amaçlarla kullanılacak olsaydı, HAARP'ın sunacakları bilimsel bilgelikten öteye geçerdi. Örneğin, yayın lisansları aracılığıyla Birleşik Devletler Hazinesi'ne bolca para girmesini sağlayabilirdi. Bu teknoloji, bant genişliklerini (televizyon ve radyo istasyonları için mevcut olan frekanslar) binlerce kat artırabilirdi. Aslında, çeşitli üniversitelerdeki sivil bilim adamlarını programa katmak için kullanılan havuç da kesinlikle bu.

Donanma, denizaltı filosunu yönlendirmek için ELF kullanımını ilk kez denemiyor. Okyanusun derinliklerindeki denizaltılarla iletişim kurmak için ELF kullanmakla ilgili ilk girişim, 1960'lardaki Umut Projesi idi. 1950'lerde ve 1960'larda Savunma Bakanlığı'nda görev yapmış olan Nick Christofilos'un yaratımıydı. Christofilos, hem dehası hem de büyük düşünmesi açısından Tesla ile kıyaslanırdı. Bu proje kapsamında, Wisconsin eyaletinin hatırı sayılır bir bölümünü, yerin 20 santim altından geçecek kablolarla kaplamayı ve 26,000 mil uzunluğunda bir anten yaratmayı düşünmüştü. Ama ELF karşıtı saldırgan bir kampanya, Christofilos'un ca-

navar anten sisteminin inşaatını engelledi. Donanma, 1988'de çok daha küçük bir versiyonunu yapmayı başardı ama o dönemde sadece sınırlı bir iletişim becerisi elde edebilmişlerdi. Umut Projesi'nin başarısızlığı, hiç şüphesiz ki kısmen Donanma'nın HAARP projesiyle devam etme isteğinden kaynaklanmıştı.

1968'de, Rus bilim adamları 1950'lerin ortalarından beri ELF hakkında bildiklerini halka açıkladılar. Hangi manyetik alan frekanslarının zihinsel ve fizyolojik fonksiyonlara katkıda bulunduğunu ve hangilerinin zarar verdiğini bildiklerini ilan etmişlerdi. Bunun sonucu olarak, 1973 yılında bir Kongre komitesi, Donanma'ya Umut Projesi'nin biyolojik etkilerini incelemesini önerdi. Donanma bunu reddetti. Donanma'nın HAARP'ın ortak sahiplerinden olduğunu unutmayın. Birazdan göstereceğim gibi, Donanma'nın bu teknolojinin sağlık risklerinin tamamen farkında ve bu bilgiye rağmen HAARP'ı devam ettirmek niyetinde olduğu konusundaki kanıtlar oldukça sağlam ve fazla.

İnsan beyni ELF aralığında çalıştığından, bu ELF teknolojisinin bir savaş zamanında hedef nüfus – savaş alanındaki askerler veya şehirlerdeki sivil halk olsun – üzerinde zayıf düşürücü zihinsel durumlar yaratmak veya zihinsel fonksiyonları tamamen kesmek için kullanılabileceği konusunda ciddi bir potansiyel var. İstihbarat dünyasının ajanları – casuslar – da bu teknolojiyle yakından ilgileniyorlar. Hedeflenen bireylerin veya grupların ve hatta bütün bir ulusun zihinlerine kelimeleri doğrudan yerleştirmek bile mümkün olabilir. Eğer HAARP'ın kontrolü Komplo casuslarının elindeyse ve elektrojeti mesajlarını yeniden yayınlamak için kullanabilirlerse – ELF aralığına indirmek veya mikrodalga aralığına çıkarmak olsun – o zaman insanların zihinle-

riyle oynama planlarını tam anlamıyla test edebilirler.

İstihbarat dünyasının efendileri, başkalarını kendi iradeleri altına almak konusunda çok tutkulular ve onyıllardır insanları birey veya grup olarak kontrol altına almak ve/veya sakatlamak için sürekli ve devam eden araştırmalar yapıyorlar; bunu, zihin kontrolünü ele alacağımız kısımda kanıtlayacağım. Bazıları ELF ve ULF dalgalarıyla deneyler yaparken, bazıları mikrodalga teknolojisini kullandılar. Her iki şekilde de, HAARP onlar için harika bir avantaj olacak. Bu iki teknolojiden sadece biri işe yarasa bile, parmaklarının altında en az Başkan'ın nükleer bomba düğmesi kadar tehlikeli bir düğmeyle oturuyor olurlar.

Belki Amerikan istihbarat çevrelerinin HAARP'ı "Biz Halk"a karşı kullanabileceğini söylediğimde vatan haini gibi görünebilirim. Ama Tek Dünya Komplosu'nun çokuluslularının böyle vicdani sorunları kesinlikle yok. Böyle bir teknolojinin herhangi biri tarafından herhangi bir amaçla geliştirilmesine seyirci kalabilir miyiz? Amacı ne olursa olsun, bu da kullanılması aşırı korkunç silahlardan biri mi? Ya yanlış ellere geçerse? Ama açıkçası, ben çoktan o ellere geçtiğini düşünüyorum.

ELEKTROMANYETİK RADYASYON VE SAĞLIK

ELF ve/veya mikrodalga yayını yapmak için elektrojetin kullanılmasında, HAARP projesinin potansiyel tıbbi tehlike yarattığı bir alanı açıkça görebiliyoruz. HAARP, CIA/Savunma Bakanlığı'nın yürüttüğü karanlık bir proje olmasa, sadece bilimsel bir deney olsa bile, yine de yeterince tehlikeli. Son yirmi yıldır, tıp araştırmacıları tarafından dağ gibi bir belge yığını yaratıldı ve

> Microwave News'un bu sayısında, Louis Slesin en büyük başarısı olabilecek haberini yayınladı: Çevre Koruma Ajansı'nın iki yılda hazırladığı inceleme raporunun kilit paragrafında, aşırı düşük frekanslı alanların bilinen kimyasal zehirler, formaldehit ve diyoksin ile birlikte "kanserojen" olarak sınıflandırılması gerektiğinin açıklandığını gözler önüne serdi.

ELF'in olası kanser nedeni olarak tanımlanması, çok maliyetli bir dizi denetleme eyleminin başlamasına neden olabilirdi. *Time*, Beyaz Saray Politika Geliştirme Ofisi tarafından incelendikten sonra bu paragrafın rapor taslağından silindiğini belirtiyordu ve şöyle devam ediyordu:

> Louis Slesin'in haberleri, şaşırtmaya devam ediyor. Tıpkı, bir Donanma firkateyninde biri geminin radarını açtığında Bath'teki Bath Demir İşleri'nde çalışan 23 işçinin "güneşten bronzlaşması" gibi. Ya da Honolulu'daki radyo ve televizyon verici antenlerinin yakınlarındaki çöp bidonlarında zaman zaman kendiliğinden yangın başlaması gibi. Ya da uydu verici istasyonlarının yoğun bir şekilde toplandığı Vernon'da Down sendromunun sürekli ve açıklanamaz bir şekilde görülmesi gibi.

Bu haberler neden birinci sayfalarda yer almadı? Bu da okuduğumuz veya izlediğimiz haberlerin denetlendiği konusunda bir kanıt mı? Neden bilim adamları seslerini çıkarmadı? Bir endüstri ticari yayını olan *Microwave News*'un belirttiği gibi:

Bu alanda atmosfer, parasal açıdan endüstriye ve orduya bağlı olunduğu için kokuştu. Böyle bir ortamda, hem doğrudan hem de dolaylı olarak, "takım oyuncusu" olmak konusuna büyük bir baskı var. Araştırmaların müşterilerini gücendirmeyenler, sorumluluk sahibi ve tarafsız olarak tanınıyor; bilimsel temel görüşün bir parçası oluyor. Verileri gösterdikleri yönde izleyenler ise dışlanıyor ve iş bulmakta bile zorlanıyor.

Bilimsel meraka doğrudan saldırılar olsa bile, bu durum sessizliğe yol açıyor. McGill Üniversitesi'nden Dr. Gilles Theriault kamu hizmetlerinde çalışan ve yüksek frekanslı yayınlara maruz kalanlarda akciğer kanseri riskinin on kat arttığını açıkladığında, araştırmanın sponsoru Hydro-Quebec, onun verilere ulaşmasını engelledi. Dow Kimyasal bir tarım ilacı araştırmasına böyle tepki verseydi ne olurdu, bir düşünün. Ama EMF çevrelerinden tek bir kişi çıkıp da Hydro-Quebec'in kendini bilmez davranışını eleştirmedi.

Daha az belirgin şekillerle de araştırmalar sabote edilebiliyor. Örneğin, EMF'in sağlık etkileri üzerine yapılan araştırmalar nadiren sonuçlanıyor; hem de ciddi riskler söz konusu olmasına rağmen. Güney California Üniversitesi'nden Dr. Eugene Sobel, dört farklı işçi nüfusunda Alzheimer hastalığı riskinin dört kat artmasını, EMF'e maruz kalmaya bağladı. Toronto Üniversitesi'nden Dr. Anthony Miller, elektriksel ve manyetik alanlar hesaba katıldığında, işyerinde EMF'e maruz kalmanın lösemi riskini 11 kat artırdığını açıkladı. Her iki durumda da, araştırmalar devam ettirilmedi.

bu belgeler, elektromanyetik radyasyona maruz kalmanın kaçınılmaz sağlık risklerini açıkça gösteriyor.

HAARP, sadece bilim bile olsa, kesinlikle bilimin kontrolden çıktığı anlamına gelir. İnsanların ve diğer canlıların sağlık risklerini umursamamaya nasıl cüret edebilirler? Denizaltılara gönderilecek EMR'ın serpintilerini alacak olanlara ne olacak? Kasıtlı olarak beyinlerimizi kızartmaya çalışmasalar bile, yine de beyinlerimizi üç dakikalık öğünlere çevirebilirler.

Sadece Birleşik Devletler'de, EMR'ın yarattığı sağlık risklerini gösteren yüzlerce bilimsel belge üretildi. Başkanlık Danışmanlık Konseyi'nin 1971 yılında yayınladığı böyle bir rapor, şöyle belirtiyordu: "Radar, televizyon, iletişim sistemleri ve mikrodalga fırınlardan yayılan elektromanyetik radyasyonlar, çevreye yayılır" ve uyarıyordu: "Düşük seviyede maruz kalmanın uzun vadeli biyolojik sonuçlarını küçümsemek veya yanlış değerlendirmek, özellikle genetik etkiler dikkate alındığında, ciddi bir kamu sağlığı sorunu haline gelebilir."

1975 yılında, Birleşik Devletler Senatörü Gaylord Nelson, Donanma'yı ELF yayınlarının insan kanının kimyasını değiştirebileceğini gösteren araştırma sonuçlarını yayınlamaya zorladı. Ertesi yıl, 1976'da, Dr. Susan Bawin ve Dr. W. Ross Adey, ELF alanlarında sinir hücrelerinin etkilendiğini gösterdiler.

15 Aralık 1976'da, Elektromanyetik Radyasyon Yönetim Danışmanlık Konseyi, Washington'da bir seminer düzenledi. Biyolojik Etkiler Kurumu Radyolojik Sağlık Bürosu deneysel araştırmalar bölümü başkanı Dr. William M. Leach, seminere katılan bilim adamlarına ve hükümet yetkililerine, 1976'nın ilk altı ayı içinde sürdürülen bir araştırmada elde edilen bulguları açık-

ladı. Bu araştırma, "fareler, tavşanlar ve kobay farelerin lenf bezleri üzerindeki kolayca ölçülebilir ve kolayca gösterilebilir mikrodalga etkilerini" de ele alıyordu. Dr. Leach, radyasyona maruz kalan hayvanlarda normal lenf hücrelerinin yüzde 20'sinin, "patlayıcı değişim" geçirdiğini söyledi; yani, hücreler büyüyor, sonra da ikiye bölünüyordu. Dr. Leach, seyircilere şöyle dedi: "Bu olay için kullandığımız bir kelime var: Kanser."

1979 yılında, Nancy Wertheimer ve Edward Leeper'ın hazırladığı epidemiyolojik bir rapor yayınlandığında, elektrik hatlarından yayılan EMR'ın tehlikeleriyle ilgili kanıtlar haber oldu. Benzer haberler, Avustralya basınında da yer aldı. *The Australian* gazetesi şöyle bildiriyordu: "Yüksek gerilimli elektrik kablolarının yanında uyurken kansere yakalandığı iddia edildiği için, bir İngiliz elektrik idaresi yetkilisi dava edildi." Melbourne'dan bir mesleki tıp danışmanı olan Dr. Bruce Hocking, bulgusunu şöyle dile getirdi: "Sydney'in ana televizyon kulelerinin dört kilometrelik civarında yaşayan çocuklarda lösemi oranı, dört kilometrelik dairenin dışında yaşayanlara oranla iki kat daha fazla."

Çevre Koruma Ajansı, Aralık 1990'da yayınladığı bilimsel inceleme özetine ELF elektromanyetik alanlarla lösemi ve beyin kanseri arasındaki doğal bağlantıyı gösteren bilimsel kanıtları da ekledi. Muhafazakar bir bakış açısıyla, ELF EMR'ın, "insanlarda olası ama kanıtlanmamış bir kanser nedeni" olduğunu belirtti.

Bu "olası ama kanıtlanmamış" ifadesi aslında bir yalandı. *Time*'ın 30 Temmuz 1990 tarihli sayısında, sayfa 53'teki "Teknoloji" başlığı altında bu haber yayınlandı. "Hava Dalgalarının Gizli Tehlikeleri; İsimsiz Bir Sirküler, Bilgi Çağının Tehlikelerini Ortaya Çıkarıyor" başlıklı makalenin bir bölümü şöyleydi:

Haklı olarak, bilim adamları bir sonuca ancak bağımsız olarak tekrarlandıktan sonra güveniyorlar. Tekrarlanmayan araştırmalar, NAS-NRC [Ulusal Bilim Akademisi-Ulusal Araştırma Konseyi] EMF panelinde yer almıyor. Tekrarlama için fon sağlanamayınca, Sobel'in ve Miller'ın çalışmalarına kulak asılmayabiliyor.

Elbette ki takiplerle ilgili boş sözler de söyleniyor. EPRI'nin başkanı, Dr. Genevieve Matanoski'nin telefon hattı işçilerinde kanser riskinin arttığı yönündeki çıkarımlarını "kesinlikle daha fazla incelenmeye değer" bulmuştu. Ama Johns Hopkins Üniversitesi'nden Matanoski bu araştırma için fon aradığında, EPRI kılını bile kıpırdatmadı.

Güçlü pozisyonlarda bulunanları eleştirmek, kariyerde akıllıca bir hareket olarak görülmez. Kendinizi bir ideolog veya "sahte bilim" satıcısı olarak damgalanmış halde bulabilirsiniz; gerçek şu ki bu ifade, EMF araştırmasını engellemek isteyenlere daha çok uyuyor.

Biyoelektromanyetik araştırmacıları, bu tür tartışmalarda yer almakla pek bir şey kazanacaklarına inanmıyorlar. Birçok dürüst araştırmacı, sadece başını eğiyor ve bulabildiği yerden fon kapıyor. Diğer yetenekli bilim adamları, sessizce sahadan ayrılıyor.

Birinin bulgularının patronun kayığını sallamasını engelleme tutumu elbette ki yeni bir şey değil. Yaklaşık yüz yıl önce, 1873'te, Lord Jessel şöyle yazmıştı:

> Uzman kanıtları... Bazen işleriyle yaşayan ama daima kanıtları için ödüllendirilen insanla-

rın kanıtlarıdır... Şimdi, ne kadar dürüst olursa olsun, kişinin zihninin kendisini işe alan kişinin tarafında olması son derece doğaldır ve buna uygun olarak, böyle taraflılıklarla karşılaşırız.

Birkaç cesur bilim adamı, kurumun görmeyeceği kanıtlarla öne çıktı. Bunlardan biri, Loma Linda, California'daki Savaş Gazileri Tıp Merkezi'nden Dr. W. Ross Adey idi. *New Scientist* dergisine, çok düşük miktarda EMF'e maruz kalmanın, insan sağlığı üzerinde uzun vadeli etkileri olduğu yönünde "bir yığın güçlü kanıt" bulunduğunu söyledi. "Beynin ve mekanizmalarının bu alanlara duyarlılığı, konuyu anlamanın anahtarıdır."

440 sayfalık FEIS'te; 17 sayfalık FEIS Karar Kayıtları bölümünde ve o zamandan beri yayınlanan tüm resmi kamu açıklamalarında, devlet sürekli olarak eski "yükselen düşmelidir" deyişine kulak asmayı reddetti. En sevdikleri teknik, dikkati çekmek istedikleri şeyi aşırı açıklayarak ve anlatarak, gizlemek istedikleri yönlerin dikkatlerden kaçmasını ummak oldu.

Bunun bir örneği, Mart 1996 tarihli HAARP Temel Verileri'nde, "Bu yayınlar zararlı mıdır?" sorusuna verdikleri cevaptı:

> IRI ışınları ufuk çizgisine değil, yukarı yönlendirileceği için, doğrudan antenlerin altı da dahil olmak üzere zemin seviyesinde radyo dalgalarının gücü, Radyo Frekansı Radyasyonu standartlarından daha düşük olarak hesaplanmıştır. Vericilerin arasında 15 hektardan fazla mesafe olduğundan, radyo alanının yoğunluğu asla RFR standartlarının üzerine çıkmamaktadır. Antenlerin çevresinde radyo dalgalarının gücü, Nisan 1995

testleri sırasında ölçülmüş ve hesaplamalara uyduğu görülmüştür. Tok Otobanı'nda halka en çok yaklaştığı kısımda, ölçüm sonuçları RFR standartlarının on binde biri ve AM yayın istasyonu antenlerinin en yakınında yapılan ölçümün binde biri kadar çıkmıştır.

Tamam, peki ya kutup ışımalarından yeniden yayınlanacak enerjilere ne diyeceksiniz? Hiç söz edilmemiş. İyonosfer yoğunluğunda yaratılan değişimlerin "kazayla" kozmik radyasyonun geçmesine izin vermesine ne diyeceksiniz? Hiç söz edilmemiş.

FEIS, "deneylerin yüzde 80 ila 90'ının temel radyo frekansı enerjisini iyonosferden dünyaya doğru yansıtan modlarda kullanacağını" belirtiyor. Dünyaya dönen bu EMR'ın etkisi ne olacak? Hiç söz edilmemiş. RFR standartlarına ne demeli; gerçekte ne kadar güvenliler? Hiç söz edilmemiş.

Başka bir resmi HAARP belgesinden, "HAARP Sıkça Sorulan Sorular"dan şu geliyor:

HAARP'ın ürettiği alanların sağlık riskleri var mı?

HAARP IRI tasarlanırken, halkın (ve tesiste çalışan bilimsel araştırmacıların) sağlığı ve güvenliği en ön planda tutulmuştur. Tesiste, E-M alanlarının hiçbiri IEEE tarafından belirlenen ve ANSI tarafından kabul edilen RFR standartlarını aşmamaktadır (C95.1-1991). Aslında, tesisin halka en yakın olan bölümlerinde yapılan E-M ölçümleri, birçok şehir ortamında bulunandan daha düşük çıkmıştır.

HAARP, ELF üretmek için kullanılacak mı?

Diğer tesislerdeki daha önceki deneyimler, iyonosferik ısınmayla küçük ama yararlı ELF sinyallerinin üretilmesinin mümkün olduğunu göstermiştir. Ama bu saha, dünyanın arkaplan sahasından bir buçuk milyar kat ve konuda yazan araştırmacıların biyolojik etkileri belirttiği yerlerden bir buçuk milyon kat daha zayıf olacaktır. Aslında o kadar zayıf ki gözlemleyebilmek için gelişmiş araçlar kullanılması gereklidir ama yine de birçok uygulamada kullanılabilecektir.

Sağlık mı, aldatmaca mı? Bana kalırsa, burada iyonosferin RF ısıtmayla tetiklenen bölgelerinde yaratılan ELF'ten söz ediyorlar; örneğin, HIPAS kullanılarak yapılan deneylerde olduğu gibi. Ama denizaltılarla iletişim kurmak için kullanılacak ve kutup ışımalarıyla yeniden yayınlanacak olan ELF'ten söz etmiyorlar.

Cep telefonu endüstrisinde de inanılmayacak kadar benzer yalanlara rastlanıyor. Bir cep telefonu, birkaç yüz metre ila birkaç mil ötedeki bir alıcı noktaya – genellikle 15 ila 90 metre yüksekliğinde bir kule – mikrodalgalar gönderen minik bir radyo vericisidir. Bu endüstri, yerel yetkililere kulelerinin yayınlarının ne kadar güvenli olduğu konusunda hep benzer şeyleri söylerler. Konuyla ilgili devlet dairesinin belirlediği standartların bilmem ne kadar altında olduğu konusunda sürekli aynı martavalı tekrarlarlar.

Ama cep telefonu kuleleri o kadar yeni ki üzerlerinde birçok araştırma yapılmış olmasına rağmen, sağlıkla ilgili uzun vadeli etkileri henüz yeterince ölçümlenemedi. Her gün maruz kaldığımız toplam EMR'ın etkisi de tam olarak ölçümlenemedi. Yüzlerce radyo ve televizyon yayınından gelen bir iyonlaştırmayan radyasyon

çorbasının içinde yaşıyoruz; evlerimizin duvarlarındaki elektrik hatlarının elektromanyetik alanları; televizyon, bilgisayar ve mikrodalga fırınları gibi işyerinde ve evde kullandığımız elektronik aletler... Her aletin, devletin finanse ettiği bir laboratuarda çalışan ve devletten maaş alan bir mühendisin belirlediği keyfi bir Eşik Sınırı Değeri (TLV) vardır. Ama birleşik etkileri hakkında hiçbir şey bilmiyoruz. HAARP da bu EMR yahnisine katıldığı zaman neler olacağı konusunda da kimsenin bir fikri yok.

3 Haziran 1996'da, *London Times*'ta yayınlanan "Cep telefonu kullanıcıları kanser riskiyle karşı karşıya" başlıklı bir makalede, Avustralya, Amerika ve Stockholm'de çalışan bilim adamlarının, o gece BBC1'de yayınlanan *Watchdog HealthCheck* adlı programda cep telefonunun yarattığı sağlık riskleriyle ilgili kanıtları açıklayacakları belirtiliyordu. Bu bilim adamlarının yaptığı deneylerin, cep telefonlarının mikrodalga vericileriyle astım, Alzheimer ve kanser gibi hastalıklarla bağlantısını ortaya koyduğu söyleniyordu. Programda kendileriyle röportaj yapılanlar arasında, Seattle, Washington Üniversitesi'nden sinir bilimcileri de vardı; bu bilim adamları, cep telefonlarından yayılana benzer mikrodalga radyasyonuna maruz kalan farelerin beyin hücrelerinde DNA hasarı gözlemlemişlerdi.

Altı bilim adamından ikisi cep telefonu kullanmayı bıraktıklarını ve geri kalanları da "sadece gerekli olduğunda" kullandıklarını söylediler. Ben bu satırları yazarken, cep telefonu şirketlerine karşı kişisel rahatsızlık iddialarıyla gelen çok sayıda Amerikan vatandaşı vardı. Belki bir çıkış yolu olarak, bir telefon endüstrisi grubu 25 milyon dolar fon ayırarak, mikrodalga ve cep telefonlarının sağlık etkileri konusunda bir araştırma

başlattı; sizce bu bilim adamları patronlarının hoşuna gitmeyecek bir şeyler bulabilecekler mi?

Aynı haberde, Volkswagen UK'in her yeni araba alıcısını, aracın içinde cep telefonu kullanmaması konusunda uyardığı, çünkü şirketin cep telefonlarının yarattığı elektromanyetik alanın sağlığa zararlı olduğunu tespit ettiği söyleniyordu.

Bir yıl sonra, *The Sunday Times* 21 Eylül 1997'de "cep telefonları hafıza kaybının bir nedeni olabilir," diye bildirdi. Radyasyonun zararları üzerine araştırma yapan İngiliz kurumu Ulusal Radyolojik Koruma Kurulu'ndaki (NRPB) bilim adamlarının, "cep telefonu radyasyonunun insan beyin hücrelerinin çalışma şeklini değiştirebileceğini kabul ettiği" bildirildi.

NRPB Genel Müdür Yardımcısı Dr. John Stather şöyle diyordu: "Yakın zamana kadar, mikrodalgaların zararlı etkilerinin ısıtma özelliklerinden kaynaklandığını sanıyorduk ki cep telefonlarının kullandığı çok düşük seviyelerde buna aldırmamak mümkündü. Şimdi başka bir etkinin daha söz konusu olabileceği anlaşıldı ve artık o kadar da emin olamıyoruz." *Times* makalesi, şu ürpertici gözlemle sona eriyordu: "Cep telefonlarının yaydığı türden düşük seviyeli mikrodalga radyasyonunun kısa süreyle hafıza ve konsantrasyon kaybına yol açabileceği yönündeki bulgular, bu aletlerin neden trafik kazalarına bu kadar sık neden olduğunu da açıklayabilir."

Hava Kuvvetleri, tıpkı Donanma gibi, EM alanlarının biyolojik etkilerinin farkında; en azından bazı seviyelerde. Örneğin, New Mexico'daki Kirkland Hava Kuvvetleri Üssü'nde bulunan Phillips Laboratuarı Elektromanyetik Etkiler Bölümü'nün biyolojik etkiler grubu şefi Dr. Cletus Kanavy, şöyle demişti: "İnsanın elektro-

manyetik radyasyonla (RF ve mikrodalga) her türlü etkileşimi... önemli bir ulusal sağlık sorunudur."

Dr. Kanavy, "gerek hayvan deneylerinden ve gerekse kliniklerden elde edilen bol miktarda veri, kronik, sıcaklıkla ilgisi olmayan etkiler olduğunu gösteriyor." Bunlar, davranış bozuklukları (zihinsel bozukluklar), fetüs (cenin) dokusu hasarı (doğum kusurlarına neden oluyor), kataraktogenesis (katarakt oluşumuna neden olarak körlüğe yol açıyor), kan kimyasında değişim, metabolik değişiklikler ve endokrin ve bağışıklık sisteminin bastırılması (yapay AIDS) gibi etkileri de kapsıyor.

Gerek devlete ait ve gerekse üniversitelere bağlı son derece saygın ve uzun geçmişe sahip kurumlarda görevli güvenilir ve saygın bilim adamlarının ortaya koyduğu önemli kanıtlar, elektromanyetik radyasyonun biyolojik etkilerinin tam kapsamlı olarak araştırılması için ulusal bir programın başlatılmasını gerekli kılıyor. Hava Kuvvetleri'nin olumsuz biyo-etkilerini küçümsemek için Elektrik ve Elektronik Mühendisleri Enstitüsü'nün (IEEE) belirlediği standartlara dayanması, çok ciddi bir hata. IEEE ve biyo-etkiler meselesini tartışırken, Dr. Kanavas şöyle diyor:

> Birleşik Devletler, bu tür bir araştırma gerçekleştirmek konusunda feci şekilde geç kaldı. Başlangıçta, insanların mikrodalga radyasyonuna maruz kalmasıyla ilgili öncelikli endişe, dokuların sıcakla ısınmasıyla ilgiliydi. Böyle bir kritere dayanarak uygun sınırlar belirlenmişti. Bu sınırlar, IEEE tarafından üretildi. IEEE altında, uzmanlardan oluşan bir panel, periyodik olarak araştırma veritabanlarını gözden geçirerek standartlarda gerekli değişimleri değerlendiriyorlar.

1991 yılına kadar, bu standartlar mikrodalgaların olası biyolojik etkilerini hesaba katmıyordu. 1991 standartları, bu duruma değiniyor (ama bence oldukça gevşek bir şekilde), bazı sınırlamalar getiriyor ve sürekli dalga zamanını ısı kriterine dayanarak kullanmaya devam ediyor. Isı dışında etkilerin var olması, temelde göz ardı ediliyor... 1980'lerin sonlarında yayınlanan belgeler, standartların altında kalan seviyelerde üretilen ısı dışı etkiler hakkında bilgilerle dolu.

Alaska Vekilleri'nin belirttiği gibi:

Belki de o zamanlar ellerinde olan bilginin oldukça uç noktalarda olmasından dolayı, Hava Kuvvetleri 1993 yılında (Hava Kuvvetleri HAARP için Karar Kaydı'nı (ROD) yayınladığında) ELF alanlarının biyolojik etkileri üzerinde tam bir araştırma ve analiz yapmayı reddetti. Ama artık bu bahane mevcut değil. Biyo-etkilerin bilimsel anlayışı, Hava Kuvvetleri'nin artık varlığını inkar edemeyeceği veya bilgiyi "araştırma çevrelerinin büyük çoğunluğu tarafından evrensel olarak kabul edilmemiş" bilgi olarak bir kenara atamayacağı bir noktaya ulaştı. Nihai EIS 1. Cilt 3-147. Hava Kuvvetleri'nin kendi uzmanları biyo-etkilerin "önemli bir ulusal sağlık sorunu" olduğunu söylerken, bu özellikle geçerli. NEPA [Ulusal Çevresel Politika Kanunu] kuralları, "küresel çevreyle ilgili olarak söz konusu eylemde önemli değişiklikler yapıldığında veya çevresel endişelerle, söz konusu eylemin yürütülmesiyle veya küresel çapta çevresel etkileriyle ilgili yeni önemli bilgiler veya şartlar

oluştuğunda" tamamlayıcı bir EIS hazırlanmasını gerekli kılıyor. 400 CFR Kısım 1502.9 (c)(1). ELF alanlarının biyo-etkileriyle ilgili bilimsel bilgi, HAARP'ın ELF alanları yarattığı gerçeğiyle de birleştiğinde, Hava Kuvvetleri'nin HAARP için tamamlayıcı bir EIS hazırlamasını zorunlu hale getiriyor.

Onyıllar boyunca, devlet giriştikleri her yeni teknolojiyle ilgili bütün sağlık konularını tepeden tırnağa biliyormuş gibi davrandı. Kulağa gülünç gelmekle birlikte, kamuoyunun böyle bir saçmalığın kabul edilmesini sorgulamaması daha da saçma. Devlet bize DDT'nin güvenli olduğunu söylüyor. Toprak seviyesinden yukarıda nükleer testler yapmanın güvenli olduğunu söylüyor. Bize sigaraların da güvenli olduğunu söylemişlerdi. Şimdi de EMR'ın güvenli olduğunu söylüyorlar. Siz bu garantilere inanıyor musunuz?

DİĞER ENDİŞELER

Fiziksel ve zihinsel olsun, HAARP iyonosfere ve oradan da dünyaya gigavatlarla ölçülen güçte enerji yayınlarken, tek endişe sağlık değil. HAARP temel verilerinde ifade edildiği gibi:

> ...Güneşin radyasyonu iyonosferi yarattığı ve sürdürdüğü için, bu radyasyonda güneş parlamalarından kaynaklananlar gibi ani radyasyon değişimi, radyo sistemlerinin performansını etkileyebilir. Bazen bu değişiklikler, geniş çapta elektrik aktarım ağlarını bozarak çok büyük elektrik kesintilerine yol açabilir.

HAARP, güneş fenomenini taklit edecek şekilde tasarlandı. Onun da elektrik kesintilerine yol açabileceğini düşünmek pek de mantıksız olmaz. Bazıları için, bir elektrik kesintisi sadece rahatsızlık anlamına gelebilir. Başkaları için, elektronik donanımların – özellikle bilgisayarların – bozulması demek olabilir; doktorlar fener ışığında çalışmak zorunda kalabilir; New York'un ünlü kararmalarında olduğu gibi, bazıları için bu tecavüz, soygun ve cinayet anlamına da gelebilir. Bazı bilim adamları kutup ışımalarıyla oynamak istedi diye elektriğinizin kesilmesine izin vermek ister misiniz?

HAARP'ın askeri potansiyeli, düşman ülkenin radyo iletişimlerini tamamen kilitlerken Savunma Bakanlığı'nın kendi gizli bantlarının açık kalmasına izin verebilir. İyonosferin biçiminde değişiklikler yapmak, radyo dalgalarını taşıma becerisini değiştirir. Bu onyıllardan beri bilinen bir şeydi. Bilim adamları, neredeyse o kadar uzun zaman önce iyonosferi kasıtlı olarak "bozmak" için yüksek güçlü vericiler kullanıyorlardı. Düzenli radyo iletişimlerinde bozukluk olasılığı, Alaska ormanlarındaki insanları HAARP konusunda çok tedirgin etti. O bölgede, insanlar bazen en yakın ana yoldan yüzlerce mil uzakta yaşıyorlar (hatta kışın kar indiğinde yakındaki bir yol kapanabiliyor) ve bir hava ambulansı çağırmak onlar için bazen ölüm-kalım anlamına gelebiliyor. HAARP'ın operatörleri çok karmaşık önlemler aldıklarını söyleseler de, hâlâ kazayla radyo dalgalarının engellenmesi olasılığı var. Peki, ya bunu bir de kasıtlı yapmak isterlerse?

HAARP belgeleri ve eksiklerle dolu EIS'inin cevaplamadan bıraktığı önemli bir çevresel soru daha var; göçmen türler ne olacak? Hayvanları uzak tutmak için tesisin etrafına tel çitler gerdiler (aslında uzak tutmak is-

tedikleri sadece hayvanlar değildi). Peki, ya HAARP'ın yoğun RF ışınlarının içinden uçacak kuşlar ne olacak? HAARP tesisi, neredeyse yarı bataklığın, neredeyse dümdüz ve çok geniş bir ıslak "çalılığın" üzerinde. "Gereksiz" ladin ağaçları kesilerek bataklıklar dolduruldu. HAARP, önemli bir su kuşu türünün göç yolu üzerinde; tam ortasında! FEIS de bunu kabul ediyor. HAARP'ın "Bakır Nehri Havzası'nda, Alaskanın en önemli göç yollarından biri üzerinde bulunduğunu" söylüyor. Ama "HAARP tesisinin kuşlara önemli bir zararı olmayacağını" vurguluyor. Yaptıkları en fazla şey, çarpacak kuşlarını sayısını azaltmak için anten direklerine renkli flamalar yerleştirmeyi önermek oldu!

Somon gibi bazı balık türleri ve diğer göçmen türler de HAARP'tan etkilenebilir. Elektrojeti değiştirmek, dünyanın manyetik alanının da değişmesi anlamına gelebilir. Elektrojette değişiklik yapmanın bu pek de sözü edilmeyen yan etkisinin, "uzay gemisi" dünya ve yolcuları üzerinde güçlü ve beklenmedik sonuçları olabilir. Manyetik açıdan hassas bir madde olan magnetit, somon ve diğer bazı balık beyinlerinde, bazı su kuşlarının yön belirlemelerine yardımcı olan özel bir organda ve insan beyninde bulunur.

HAARP'a veya belki de "kuzeni" Rus Ağaçkakanı'na bağlanabilecek bazı ölümler belki de çoktan gerçekleşti. Bir göçmen kaplumbağa türü 1995 sonbaharında güneye göçmeyi unuttuğu için, binlercesi dondurucu Kuzey Atlantik'te öldü; bu, bilinen tarih boyunca hiç görülmemiş bir olaydı.

Alaska'da yayınlanan aylık *Bush Blade* dergisinin Şubat 1994 sayısında, merhum jeomanyetik araştırmacısı Lloyd Zirbes'ın bazı yorumları vardı; HAARP'a şiddetle karşı çıkan Zirbes, şöyle yazmıştı:

Dünyanın manyetik alanında değişim yaratmak, doğal radyasyon kuşaklarında nükleer bomba patlatmakla eş değerde hasar yaratır. Dünyayı dengede tutan şey, gezegenin manyetik alanıdır.

HAARP projesinin tahmin edilen sonuçları arasında, insanların gezegenin 24 saatlik dönüş ritmine uyumunu bozmak ve manyetik alan değiştiği için daha fazla radyasyona maruz kalma da sayılabilir.

Discovery Magazine'in Mayıs 1992 sayısı, Dünya'nın içsel "dinamo"sunu bozmanın ve üst atmosferin manyetik kuşaklarında değişim yaratmanın yol açabileceği sonuçları ele alıyordu:

HAARP, manyetik kutuplarda zamanından önce bir tersine dönüş yaratarak, Dünya'nın yeni keşfedilen yalpalamasında kötüleşmeye yol açabilir ve muhtemelen tam bir kutupsal dönüşüm veya gezegensel çalkalanma yaratabilir. Daha önceki en azından bir dönüşüm sırasında, manyetik kutup tek bir günde 4 ila 8 derece oynama gerçekleşmiş olabilir.

1988 yılında, Birleşik Devletler Donanma Gözlemevi'ndeki bilim adamları, dünyanın dönüşünde bir yalpalanma oluştuğunu bildirdiler. Bazıları buna Rus Ağaçkakanı'nın neden olduğundan şüpheleniyorlar. HAARP'ın manyetik kutup veya o yalpalama üzerinde nasıl bir etki yapabileceği bilinmiyor. Savunma Bakanlığı'nın bu sorunun cevabını zor yoldan öğrenmesini mi istiyoruz?

Manyetik kutup dönüşümü sırasında dünyanın manyetik alanının gücü çökebilir ve karşı kutupta yeni-

den oluşabilir. Alanın çöküşü ve yeniden oluşumu arasında geçen sürede, dünya manyetosferin korumasından yoksun kalır. Böyle bir durumda, sadece okyanusların veya toprağın derinliklerinde yaşayan canlılar hayatta kalabilir. İnsanlık ve gökyüzü altında yaşayan diğer tüm canlı türleri güneşten ve uzaydan gelen güçlü radyasyonun etkisiyle yok olur. Dünyanın içindeki değişimlerin manyetosferi etkilediği biliniyor. Eğer bunun tersi de söz konusuysa, manyetosfer de dünyanın içini etkiliyorsa, o zaman HAARP'ın cahilce veya kasıtlı olarak yanlış kullanılması, dünyadaki tüm yaşamı sona erdirebilir.

Clare Zickuhr, eski bir ARCO çalışanı, telsiz operatörü ve Alaska'daki No-HAARP grubunun kurucusu. HAARP bilim adamları ve iyonosferle ne tür deneyler yapacakları hakkında konuşurken, şöyle demişti: "Ne yapacağını bilmiyorlar." Dahası, bu inanılmaz makineyle yapmak istedikleri şeyin, "atmosfere gerçekten ağır bir darbe indirmek ve ne olacağını görmek" olduğunu söyledi.

Elbette ki Hava Kuvvetleri Phillips Laboratuarı'nda görevli ve HAARP'ın öncelikli devlet sözcüsü olan John Heckscher'a göre, atmosfere verilecek zararla ilgili korkular temelsiz. Heckscher, *Microwave News* ile yaptığı bir telefon görüşmesinde şöyle demiş: "Daha önce yapılmış her şeyden en az üç kat daha güçlü bir şeyin beklenmedik etkileri olacağını düşünmemek mantıksızlık olur ama Çevre Etki Bildirgesi'ni hazırlamamızın nedeni de bu."

Tek sorun, HAARP'ın hazırladığı EIS'in bir hayli "boş" olması, çünkü HAARP vericisinin yayın etkilerini son derece dikkatli bir şekilde ele alıyor ama atmosferin katmanlardan dünyaya dönen etkilere hiç değinmi-

yor. Bu ya inanılmaz bir salaklık örneği ya da dikkatle planlanmış bir yanlış yönlendirme.

Sadece cehaletse, o zaman onları uyandırmamız gerek. Her 4 Temmuz'da, bazı kuş beyinliler kurşunların bir noktada yere düşmesi gerekeceğini hesaba katmayarak silahlarını havaya ateşledikleri için mutlaka birkaç kişi ölüyor. HAARP kazayla beyinlerimize EMR mermileri düşürmeden önce harekete geçmek zorundayız.

Eğer şüphelendiğim gibi bir yalansa, neden yalan söylediklerini ve neyi bilmemizi istemediklerini bulmalıyız. Eski deyişin aksine, bilmediğiniz şey bazen sizi öldürebilir. Bir HAARP testi sırasında Nevada Test Bölgesi'ni ölümcül gamma radyasyonuyla yıkadığını ve Michael Unum'un çıldıran gamma detektörlerini fark ettiğini unutmayın.

HAARP belgeleri ve sözcü aptalları, HAARP'ın bir silah olmadığı ve silah olarak kullanılmayacağı konusunda ısrarcılar. Ama 1994 yılında Senato Silahlı Hizmetler Komitesi şöyle bildirmişti:

> Komite, yüksek frekanslı aktif aurora araştırma programının (HAARP) umut vaat eden sonuçlarının farkındadır. Alaska'daki bu verici... tünellerin, barınakların ve diğer yeraltı binalarının tespit edilmesini ve konumlandırılmasını sağlayacak. Böyle bir beceriden yoksun olmanın, zorlu hedeflere karşı düzenlenen kesin saldırı planlarında ciddi bir zayıflık yarattığı gözlemlenmiştir...

Belki bir dürbünlü tüfeğin dürbünü de silah değil ama tüfek tüfektir. İlerleyen bölümlerde göreceğimiz gibi, HAARP'ın birçok potansiyel askeri kullanımı var. Sadece bir uygulamasında bile HAARP'ın sağlık ve öz-

gürlük üzerine çok ciddi bir tehdit oluşturduğunu açıkça gördük. Ne yazık ki HAARP'ın temsil ettiği tehdidi daha yeni ortaya çıkarmaya başladık.

2. Kısım: "Konvansiyonel Olmayan Silahlar"

HAARP'ın karşı silahlanma amaçlarına değinen Senato Raporu, aynı zamanda HAARP'ın önemli tahsislerini "ileri seviyede silahlar" başlığı altında ele alıyordu (104. Kongre, 1. bölüm, Rapor 104-24, 190 (28 Temmuz 1995)). Komite, bu tahsisler için hiçbir açıklama sunmuyordu.

"İleri seviyede silahlar," Savunma Bakanlığı'nın HAARP için hedeflediği amaçlar dahilinde değil. Birçok kamu forumlarında, Hava Kuvvetleri ve diğer proje katılımcıları, halka HAARP'ın "gizli" bir yönü olmadığı yönünde ısrarla garanti verdiler. Dolayısıyla, HAARP'ın gerçekten de bir "ileri seviyede silah" özelliği olsaydı ve Hava Kuvvetleri'nin HAARP'ın bir "açık proje" olduğu iddiası doğru olsaydı, o zaman Hava Kuvvetleri bize onun bir ileri seviye silah sistemi olduğunu söylerdi, değil mi? Şey, böyle bir şey söylemiyorlar; o halde, bir yerlerde bir yalan olmalı. HAARP bir ileri seviyede silah projesiyse, açık olmak konusunda yalan söylüyor olmalılar, ne dersiniz? Eğer bir "ileri seviyede silah" ise, ne tür bir silah?

Bugün "yöneltilmiş enerji silahları" (DEW) cephaneliğinde bir artış yaşanıyor. Bu teknoloji genellikle "ölümcül olmayan" silahlar sınıfında basında ele alındı. Bu teknolojiyi geliştirme çabaları, en son 1980'lerin sonlarında, askeri stratejistler Soğuk Savaş döneminin

sonunda savaşı yeniden düşünmeye başladıklarında gündeme geldi.

Çeşitli önemli yayınlar, Amerikan davranış kontrolü silahlarını tartıştılar. Örneğin, Ocak 1993'te Barbara Opall'ın Defense News'ta yayınlanan "Birleşik Devletler Rus Zihin Kontrol Teknolojisini Araştırıyor" başlıklı makalesi veya 6 Eylül 1994'te Sam Walker'ın *Christian Science Monitor*'da yayınlanan "'Ölümcül Olmayan Silahlar,' James Bond Tarzında" başlıklı makalesi gibi. Ne var ki bu teknoloji sadece en kaba detaylarıyla ele alındı. Araştırmalar son derece gizli ve bilim adamları silah araştırmalarıyla ilgili bilgi sızdırdıkları takdirde hapis cezası ve diğer türde cezalarla yüz yüze geliyorlar.

Sovyetler Birliği'nin çöküşüyle, uluslararası gazeteler ve Rus gazeteleri, gelişme aşamasındaki bu teknoloji hakkında birçok makale yayınladılar. Örneğin, Owen Matthews'un 11 Temmuz 1995'te *Moscow Times*'ta yayınlanan "Rapor: Sovyetler Çok Gizli 'Psikotronik' Silahlar Kullandılar" başlıklı yazısını ele alın. Üç yıldır KGB'nin "psikotronik" beyin yıkama teknikleriyle ilgili çok gizli bir programı araştırmakta olan gazeteci Yury Vorobyovsky'nin çalışmasından söz ediliyordu. Bu teknikler arasında, "zayıflatıcı yüksek frekanslı radyo dalgaları, hipnotik bilgisayar karışımlı sesler ve zihin bükücü elektromanyetik alanların yanı sıra, elli metreden bir kediyi öldürebilecek ultrason silahları..." da vardı. Bu teknikler, Vorobyovsky'nin iddiasına göre, aslında tıbbi amaçlarla geliştirilmiş, daha sonra silahlara adapte edilmişti.

Matthews şöyle yazıyordu: "Resmi açıklama, ilk kez 1991 Sovyet bütçesinde yer aldı; Devlet Güvenlik Bütçesi'nin, belirsiz bir süredir 'psikolojik savaş teknolojisi' için 500 milyon ruble harcadığı belirtilmişti..." Matt-

hews, aynı zamanda eski Devlet Güvenlik ve İçişleri Bakanı General Viktor Barannikov'un – 1993 yılında bir darbe girişimini desteklediği için görevinden alınmıştı – bir İçişleri Bakanlığı muhtırasında, Rus mafyasının teknolojiyi ele geçirdiği yönünde bilgisi olduğu konusunda uyarıda bulunmuştu.

Matthews, Rus parlamentosu Duma'nın özel ellerde bulunan ve "psikotronik silah" olarak kullanılabilecek tüm silahların kullanımına sınırlama getirmek için "kişisel güvenlik" kanunu çıkaracak kadar işi ciddiye aldığını da belirtiyordu. Bu, Rusya'yı özellikle bu türde silahlar için kanun çıkaran ikinci ülke yapıyordu; birincisi Bulgaristan idi.

"Kanun bir önlem," diyor, kanunu çıkaran komitenin bir üyesi olan Vladimir Lopatkin. "Şu anda laboratuarlarda bulunan prototiplerin özel sektöre satılmasını engellemek için çok sıkı denetleme gerekiyor."

Önemli bir Rus gazetesi olan *Stolitsa*, Kiev'den bir bilim adamı olan Victor Sedletsky'nin "belli frekansların insan bedeni üzerindeki etkilerine dayalı yeni türde silahların" pratik testlerinin 1965'te başladığını bildirdiğini açıklıyordu. Rus Ağaçkakanı olabilecek şeyle ilgili olarak, *Stolista* şöyle devam ediyordu: "...kişinin küre üzerinde herhangi bir bölgeyi kontrol etmesini sağlayabilecek tamamen yeni bir radar sisteminin geliştirilmesi 1982'de başladı. Böyle donanımlar, beyin kontrolü için 'psikotronik alan' yaratmak amacıyla kullanılabilir."

Sovyetler Birliği'nin egzotik teknoloji araştırmalarına muazzam miktarda zaman ve para harcadığı biliniyor. Sovyet teknik basının bir araştırması, Sovyet EMR araştırmacıları arasında bir ışının – Moskova'daki Birleşik Devletler Büyükelçiliği üzerine odaklanan gibi – görüşü bulandırabileceği ve zihinsel konsantrasyonu

zayıflatabileceği konusunda fikir birliği olduğunu ortaya çıkardı. 1976 yılında, The Boston Globe, Rusya'daki Birleşik Devletler Büyükelçisi Walter Stoessel'in "lösemiye benzer, ender görülen bir tür kan hastalığına yakalandığını" açıkladı. "Sürekli baş ağrıları vardı ve gözlerinden kan geliyordu. Kendisinden önce radyasyona maruz kalan iki büyükelçi Charles Bohlen ve Llewellyn Thompson, kanserden ölmüşlerdi."

Pandora Projesi, Moskova'daki büyükelçiliğimizin bombardımana tutulduğunun keşfedilmesinin ötesine geçti. Büyükelçilik binasına maymunlar götürüldü ve radyasyona maruz bırakıldı. Kan oluşumunda anormallikler ve tuhaf kromozom sayıları geliştirdikleri görüldü. Büyükelçilik personelinin akyuvar sayısı ortalamanın yüzde 40 üzerindeydi. Pandora Projesi'nin veri toplama süreci devam ederken, büyükelçilik personeli tesiste çalışmaya devam etti ve sinyal tespit edildikten 10 yıl sonrasına kadar bombardımandan haberdar edilmedi. Daha sonrasında, bu sağlıksız ortamda çalıştıkları için personel üyeleri yüzde 20 ikramiye aldılar.

İyi bir şey gördüğünde asla kaçırmamayı ilke edinmiş olan CIA, maliyetsiz deney malzemeleri ve hiçbir şeyden habersiz denekler sunmakla, muhtemelen Sovyetlerin kendilerine iyilik yaptığını düşünmüşlerdi. Amerikalıların sağlığını ve güvenliğini tehlikeye atmaktan çekinmeyen CIA, Moskova sinyalini mikrodalga ışınlarının büyükelçilik personeli üzerindeki psikolojik ve biyolojik etkileri hakkında veri topladı; hem de 1992 yılında bombardıman hâlâ devam ederken!

Moskova'daki Amerikan Büyükelçiliği'nin bombardımana tutulduğu haber kanallarına yansıdığında, Birleşik Devletler hükümetinin diğer birimleri, Moskova sinyalinin etkileri üzerinde kendi araştırmalarını baş-

lattılar. Bu birimlerden biri, DARPA idi. Muhtemelen hemen hatırlayacağınız gibi, DARPA, HAARP takımının ilk üyelerinden biriydi ve şimdi elektromanyetik silah gelişimiyle yakından ilgileniyor.

Bir Pentagon yayını olan *Soviet Military Power*'ın 1987 sayısı, Sovyetlerin "kısa menzilli bir RF silahı prototipi" yapmanın eşiğinde olduğu konusunda uyarıyordu. *The Washington Post*, o yıl Sovyetlerin bir kilometreden keçi öldüren bir silah yaptıklarını belirtmişti. Görünüşe bakılırsa, Birleşik Devletler ordusu da 1960'lardan bu yana böyle bir teknoloji üzerinde çalışıyordu.

Daniel Brandt, 1996 tarihli makalesi "Zihin Kontrolü ve Gizli Devlet"te şöyle belirtiyordu:

> Ölümcül olmayan teknoloji, zihin kontrolü meselesinde önem kazanıyor, çünkü büyük nüfusları kontrol etmek için kullanılabilecek bir biçimde buna çok yaklaşıyor. "İnsancıl savaş" propagandası, görüntüden başka bir şey değil; Pentagon planlamacılarını ve hukuk yetkililerini heyecanlandıran şey, teknolojinin kendisi. Bu "dost" teknolojinin büyük bölümü, elektromanyetik alan ve yönlendirilmiş enerji radyasyonu, ultrason veya ses ötesi silahlar kullanıyor; şimdi beyin uyarma ve zihin kontrol araştırmalarında kullanılan teknolojinin ta kendisi.
>
> Bu yeni teknolojinin saldırgan savunucuları arasında, Oak Ridge Ulusal Laboratuarı, Sandia Ulusal Laboratuarları, Science Applications International Corporation (SAIC), MITRE Corporation, Lawrence Livermore Ulusal Laboratuarı ve Los Alamos Ulusal Laboratuarı da sayılabilir. 1996 yılında savunma otorizasyon bildirgesinde,

Kongre 37.2 milyon doları ölümcül olmayan teknolojilerin geliştirilmesi için ayırdı.

HAARP'ın Çevre Etki Araştırmaları'nın çeşitli bölümlerini hazırlayan MITRE'nin bu araştırmaya katılmış olmasına dikkat edin. Burnunuza bir koku geliyor mu?

Oak Ridge Ulusal Laboratuarı, atom bombasının geliştirildiği öncelikli yerlerden biriydi ve bugün yukarıda belirtilen ölümcül olmayan silahların "saldırgan savunucularından" biri. Aşağıdaki basın açıklamasını onlar yayınladı:

ÖLÜMCÜL OLMAYAN SİLAHLARIN
GELİŞTİRİLMESİNE UYGULANABİLECEK
FİZYOLOJİK TEPKİLER
Ulusal Adalet Enstitüsü
Oak Ridge Ulusal Laboratuarı
tarafından hazırlanmıştır

Ölümcül olmayan silahların kanun koruyuculuğunda çok çeşitli uygulamaları vardır; bunlara rehine kurtarma, kaçan suçluları durdurma ve hapishane isyanlarını bastırma da dahildir. Ulusal Adalet Enstitüsü, ölümcül güç kullanımına alternatif olarak yeni "dost güç" tekniklerinin geliştirilmesi için geniş çaplı bir program yürütüyor. Bu programın bir parçası olarak, Oak Ridge Ulusal Laboratuarı (ORNL) belli türde teknolojilerin bilinen fizyolojik tepkilerine dayalı yaklaşımları inceliyor. Bu "silahlar," bir birey ya da grubu, uzun süreli fizyolojik hasar bırakmadan geçici süreyle etkisiz hale getirmektedir. Bu kavramlar, ORNL'in biyolojik temelli sistemler ve biyofiziksel tepkiler, özellikle insanların çeşitli kimyasallara, fiziksel ve radyolojik

maddelere verdiği fiziksel tepkilerin değerlendirilmesi konularındaki deneyim ve uzmanlığına dayanmaktadır. ORNL, aynı zamanda risk analizi, risk değerlendirmesi ve modelleme konularında da geniş deneyim ve uzmanlığa sahiptir.

ORNL'nin Ulusal Adalet Enstitüsü sponsorluğundaki ölümcül olmayan silahlar projesi, Eylül 1993'te başlamıştır. Aşağıdaki görevler yerine getirilmektedir:

> Testlerden, kazalardan, tıbbi belgelerden elde edilen, enerjik etkilere (elektromanyetik alanlar gibi) karşı biyolojik ve biyofiziksel tepkilerle ilgili verilerin tespit edilip toplanması. Bilginin analiz edilmesi ve dost güç uygulaması için daha fazla geliştirme konusunda olası mekanizmaların tanımlanması. Önerilen yaklaşımların çeşitli gerçekçi senaryolara (rehine kurtarma veya isyan bastırma gibi) uygulanabilirliğinin değerlendirilmesi.

ORNL, şu ana kadar enerjik etkilere karşı bilinen fizyolojik tepkilere dayalı birkaç olası ölümcül silah kavramını incelemiştir; bunlara termal silah, felç silahı ve manyetosfer silahı dahildir. Termal silah, vücut sıcaklığını artırmaktadır ve hafif bir ateşin bile kişinin basit bir işi yapmasını zorlaştıracağı düşünülürse, böyle bir durumda tehdidi etkisiz kılmaktadır. Bu yaklaşım, radyo frekanslarının vücut sıcaklığı üzerinde yaptığı etkilerle ilgili kırk yıllık araştırmalara dayandırılmıştır. Felç silahı, belli bir elektromanyetik alan içindeki kişilerde epilepsi benzeri felç yaratmak için elektromanyetik enerjiyi kullanmaktadır. Manyetosfer silahı, görsel tepki yaratan bir biyofiziksel silahtır ve manyetofosfen olarak bilinen retinaya odaklandığı düşünül-

mektedir. Bu etki, kişi başına darbe aldığında ve "yıldızları saydığında" yaşanan bir deneyimdir. Bu tür araçların geliştirilmesinde aşılması gereken çok çeşitli teknik sorunlar olmakla birlikte, enerjik etkiye karşı verilen fizyolojik tepkilere dayalı ölümcül olmayan silahlar, ölümcül gücün istenmediği hukuk koruma durumlarında güvenli ve etkili yöntemler sunmaktadır.

Her askeri dalın da ölümcül olmayan silahlar üzerinde çalışan kendi laboratuarları var. Örneğin:

> ARL [Kara Kuvvetleri Araştırma Laboratuarı] Kara Kuvvetleri'nin RF yönlendirilmiş enerji silahı (DEW) teknolojisinin geliştirilmesi için öncelikli laboratuar olarak belirlenmiştir. Buna yüksek güçlü mikrodalga (HPM) ve nükleer olmayan EMP [elektromanyetik darbe] (NNEMP) de dahildir. ARL'in bu alanlarda geniş bir araştırma yelpazesi vardır: (1) Bir RF DEW tehdidiyle saldırı için gelişim ve cephe sistemlerinin daha iyi anlaşılması; (2) o tehdide karşı güçlendirici sistemlerin geliştirilmesi için bulunacak gelişmiş yöntemler ve teknolojiler; (3) bir RF silah sisteminin gelecekteki olası uygulamaları için yeni içerikler (kaynaklar, atıcılar ve antenler) geliştirilmesi. Bu tür silah sistemleri, yeterli enerjiyi kritik elektronik veya elektro-optik hasar yaratacak bir sistemle birleştirerek elektronik öldürme becerisi doğurabilir.

Bu konuda yapılan araştırmalar, askeri çevrelerin dışından da geldi. Örneğin, 1993 yılında, ARPA (İleri Seviyede Araştırma Projeleri Servisi) bölgesel iş ittifak-

larına (sivil sektör işleriyle devlet organizasyonları) ölümcül olmayan silahlar da dahil olmak üzere yeni teknolojiler geliştirmeleri için muazzam miktarda para sağladı.

Sivil düşünce tankları da harekete geçti. Bunun bir örneği, 1991 yılında Birleşik Devletler Küresel Strateji Konseyi tarafından yayınlanan bir resmi broşürdü; bu konsey, Birleşik Devletler istihbarat çevreleriyle yakın ilişkiler sürdüren eski CIA Şef Yardımcısı Ray Cline'ın yönetimindeki Washington merkezli bir organizasyondur. Bu "broşür," lazer silahları, izotropik radyatörler, ses ötesi, nükleer olmayan elektromanyetik darbe jeneratörleri, yüksek güçlü mikrodalga yayıcılar ve benzer egzotik isimli oyuncakların yerel ve ülke dışı kullanımlarını açıklıyordu.

Kongre Kütüphanesi Kongre Araştırmaları Servisi, periyodik olarak Kongre üyelerinin ve Kongre komitelerinin isteği üzerine raporlar hazırlıyor. 14 Eylül 1995 tarihli 95-974 S numaralı böyle bir rapor, "Ölümcül Olmayan Silahlar ve Operasyonlar: Potansiyel Uygulamalar ve Pratik Sınırlamalar" başlığını taşıyordu. Ulusal Savunma Ofisi'nde görevli uzman John M. Collins tarafından hazırlanmıştı ve şöyle belirtiyordu:

> Ölümcül olmayan silahlar ve operasyonlar (NLW), saldırı veya savunma amaçlı olsun, genellikle ölümcül enstrümanların yerini almaktan ziyade tamamlayıcı unsurdurlar. Saldırganlar ve savaşmayanlar arasında ölüm oranını asgariye indirmenin yanı sıra, savaş ve operasyonlar sırasında mülkiyete planlanmamış zarar gelmesini önleme amacı da güderler. Sınırlama politikalarına kesinlikle uyan önemli bir amaç, seçenekleri

genişletmek, düşmanın karar verme becerisini zorlaştırmak ve böylelikle görece zararsız baskılarla (diplomasi, ekonomik yaptırımlar ve askeri durumlar gibi) ölümcül güç arasındaki boşlukta hareket özgürlüğünü artırmaktır. Bu kısa rapor, teknolojik ilerlemeleri, potansiyel operasyonları ve pratik sınırlamaları özetlemektedir... (Şu anda Birleşik Devletler Silahlı Kuvvetleri'nin kullanımına hazır birkaç ölümcül olmayan silah bulunmaktadır veya kısa süre içinde hazır olacaktır ama insanlı hava araçları, füzeler, uzaktan kumandalı araçlar, motorlu nakliye araçları, gemiler ve/veya bireyler tarafından kullanılabilecek çok geniş alternatifler gelişim aşamasındadır.

Delici olmayan mermiler, sersemletici silahlar, su topları ve kulak patlatıcı gürültüler gibi ölümcül olmayan sistemlerin açıklamaya ihtiyacı yok. Yüksek güçlü mikrodalgalar, elektronik malzemeleri eritebilir; hızla yanıp sönen ışıklar ve hologramlar, insanları şaşırtabilir; su köpükleri etrafı sararak bariyer oluşturabilir. Ses kopyalama, psikolojik operasyon biçimi olarak düşman subaylarıyla telsiz haberleşmesi başlatmak için kullanılabilir. Metallerdeki moleküler bağları parçalayan gevreticiler, normalde bağışık olan maddelere saldırabilen süper kostikler, petrol gibi ürünleri "yiyen" biyo aşındırıcı bakteriler ve düşman sensorlarını kör eden düşük enerjili lazerler, hareketsiz hedeflere karşı kullanılabilecek ölümcül olmayan silahlardır. "Yapışkanlaştırıcı" ve "kayganlaştırıcı" gibi çok amaçlı uygulamalar, kişiye ve eşyalara karşı kullanılabilir. Mükemmelleştirildiklerinde, her biri eşsiz güçlere ve zayıflıklara sahip olacaklardır.

Birleşik Devletler Silahlı Kuvvetleri, birkaç gelişmiş ölümcül olmayan silahı uygulama testlerine soktu. Örneğin, deniz komandoları Şubat ayında Birleşmiş Milletler barış birlikleri Somali'den çekildiğinde küçük bir gösteri yaptılar ama sadece biraz yapışkanlı köpük kullandılar. Ama neredeyse tüm ölümcül olmayan silahlar, teorik açıdan silahlı çatışmalara uyarlanabilir ve her türde askeri saldırıyı saptırmak, durdurmak veya bastırmak için kullanılabilir. Bazen bağımsız ama genellikle diğer silahları tamamlayacak şekilde (ölümcül kelimesi genellikle "garanti politikası" anlamında kullanılmaktadır).

Ölümcül olmayan silahlar, hümanist operasyonlar sırasında politik açıdan çekici görünebilir ve savaş dışındaki durumlarda da potansiyel değere sahiptir, çünkü düşmanı daha kararlı kılacak ve/veya yerel ya da uluslararası sansüre uğrayacak şekilde kan dökmeyi önleyebilir. Birleşik Devletler hükümeti, ölümcül olmayan blokajlar uygulayarak veya düşmanın finans sistemini çökertmek için bilgisayar virüsleri kullanarak ekonomik yaptırımlara yönelebilir. Psikolojik operasyon uzmanları, düşman radyo ve televizyon frekanslarını yakalayarak, krizler sırasında halkı etki altına alarak güçlü bir avantaj kazanabilir.

Barış gözcüleri, krizler sırasında aceleci kişileri ayrı tutmaya yardım olacak akustik "bariyerler"den yararlanabilir. Barış koruyucuları, ölümcül olmayan silahları hoş karşılayabilir ve kalabalıkları dağıtmakta ve onları büyükelçilikler, cephanelikler, elektrik santralleri ve telekomünikasyon merkezleri gibi önemli alanlara sokmaktan alıkoymakta kullanabilirler. Geçici olarak göz karartan ama kalıcı körlüğe yol açmayan lazerler, savaşmayanları insan kalkan olarak kullanan keskin

nişancıları etkisiz hale getirebilir. Ölümcül olmayan silahlar, aynı zamanda Birleşik Devletler vatandaşlarının ve müttefiklerin düşman bölgeden çıkarılmasını kolaylaştırabilir.

Anti-terör uzmanları, rehine kurtarma bölgelerini izole etmek için çeşitli malzemeler kullanabilir ve sonra da rehineleri tehlikeye atmadan teröristleri uyuşturabilir. Düşmanın nükleer, biyolojik ve kimyasal silah tesislerini ortadan kaldırmak için düzenlenen özel operasyonlar, düşman savunmasını bastırmak için yüksek güçlü mikrodalgalardan yararlanabilir; süper kostikler ve metal gevreticiler, nükleer santralleri, diğer işleyicileri ve bitmiş silahları ortadan kaldırabilir; özel operasyon güçlerinin elindeki yoğun partikül ışınları, nükleer, kimyasal ve biyolojik cephaneleri ortadan kaldırabilir; su köpükleri, sonrasında depoları doldurabilir.

Büyük ölçekli operasyonlar, ölümcül olmayan silahların bağımsız veya ölümcül güce tamamlayıcı olarak kullanma fırsatları sunacaktır. Düşman yetkililerine, destekçilerine ve altyapıya karşı stratejik açıdan önemli savaş, teorik açıdan büyük ölçekte daha kolaydır. Yüksek teknolojili sabotaj, petrol depolarındaki tanklara biyo aşındırıcı bakteriler yerleştirilmesini ve cephane depolarındaki fitillerin etkisiz hale getirilmesi için yüksek güçlü mikrodalgalar kullanılabilir. Limanlara, hava üssü pistlerine, otoban kavşaklarına, demiryolu rampalarına, önemli köprülere ve diğer stratejik noktalara yapışkanlaştırıcı veya kayganlaştırıcı uygulanarak, düşmanın askeri trafiği engellenebilir veya yavaşlatılabilir. Füzeler ve hava araçları, Çöl Fırtınası Operasyonu'nda olduğu gibi, anahtarlara ve transformatörlere kısa devre yaptırmak için iletken kurdeleler (kaliteli karbonfiber) kullanabilir.

Ölümcül olmayan silahlar aynı zamanda taktiksel açıdan da avantajlı olabilir. Temel amaçları kalp ve zihinleri kazanmak olan anti-terör uzmanları, etkisiz hale getirici silahlar kuşanırlarsa, istenmeyen hasarları ve sivil kaybını azaltabilirler. Düşmanların ceset torbaları yerine hapishanede olmaları, ikramiye olarak değerli istihbarat avantajını da getirebilir. Çeşitli ölümcül olmayan uygulamalar, yaklaşım ve kaçış yollarını keserek şehir ortamında savaşmakta avantaj sağlayabilir; böylelikle düşman formasyonları tuzağa sürüklenebilir, büyük kültürel değeri olan alanlar korunurken güçlü noktalar ortadan kaldırılabilir ve silahlı çatışmalar sona erdikten sonra yeniden inşaat veya tadilat sorunları basite indirgenir.

Politika sınırlamaları da ölümcül olmayan silahlar konusunda teknolojik sınırlamalar ve maliyetler kadar (belki daha da fazla) seçenekler üzerinde etkilidir. "Savunma Bakanlığı Talimat 5000.2: Savunma Yönetim Politikaları ve Prosedürleri," Birleşik Devletler silahlarının ve cephanelerinin, savaş kanunlarına ve ahlaki zorunluluklara uygunluklarından emin olunması için gelişim, üretim ve kullanım aşamalarında yasal incelemelerden geçmesi gerektiğini belirtmektedir. İngiltere ve Federal Almanya dışında, başka hiçbir ülkenin benzer şartları yoktur.

Biyolojik ve kimyasal savaş silahlarından söz etmek, silahlanma kontrol uzmanları ve Capitol Hill arasında kırmızı bayrak kalkmasına neden olmaktadır. Kanun koruma birimleri, Birleşik Devletler vatandaşlarına karşı isyan kontrol malzemeleri kullanabilirler ama 10 Nisan 1975 tarihli "Yönetim Emri 11850," "...sivillerin saldırılara karşı kalkan olarak kullanıldığı veya konvoyların sivil huzursuzluklardan, teröristlerden ve yarı as-

keri organizasyonlardan korunmasını gerektiren durumlarda yaşam kurtarmak için savunmacı askeri operasyonlar dışında savaşta," ilk olarak bu malzemelerin kullanımını yasaklamaktadır. Biyo-zayıflatıcı bakterilerin petrol sızıntılarını temizlemek için kullanılmasına izin verilebilir ama düşmanın petrol kaynaklarını kirletmek gibi eylemler, Biyolojik Silahlar Konvansiyonu'nun daha dar yorumları kapsamında mümkün değildir. Harvard Üniversitesi'nden Biyokimya Profesörü Dr. Matthew Meselson, amaca bağlı olmaksızın, ölümcül olmayan silahların Birleşik Devletler Silahlı Kuvvetleri tarafından kimyasalların kullanılması ve kullanılmaması arasındaki çizgiyi belirsizleştirmesine izin vermenin pek akıllıca olmayacağına inananları temsil ediyor. Dış İlişkiler Konseyi (CFR) tarafından desteklenen bağımsız görev timi ise, farklı bir görüş belirtiyor: "Elbette ki ülkeler ölümcül olmayan silahlar uluslararası konvansiyonla yasaklandığı için sivillere ve savaşmayanlara karşı ölümcül silahlar kullanırsa, bu trajik bir durum olur."

Bu tür silahların yasallığının sorgulandığına dikkat edin. Bir sivil bilim projesi olarak, HAARP silah sistemlerinin dahil olması gereken yasal inceleme süreçlerinin kenarından dolaşmayı başarıyor. Bu, muhtemelen Savunma Bakanlığı'nın HAARP'ı askeri yerine sivil bir araştırma projesi gibi göstermesinin öncelikli nedeni olabilir. İleri seviyede silah sistemi olarak kullanılan HAARP, son bölümde inceleyeceğimiz gibi, hem belirli hem de genel anlamda, insanlık kanunlarını ve silahlı çatışma kurallarını çeşitli şekillerde çiğniyor.

Yukarıdaki tablonun gösterdiği gibi, bu türde çok sayıda kabul edilmiş silah bulunuyor. Bu konuda önemli bir not, düşman askerlerini geçici veya kalıcı olarak

körleştirmek için kullanılan lazerler olabilir. Bu tür silahların prototiplerinin, Birleşik Devletler askerleri Somali'ye müdahale ettiğinde denenmesi düşünülmüştü. *U.S. News and World Report*'ta yayınlanan bir makale, şöyle belirtiyordu:

> 1995'lerin başlarında, bazı Birleşik Devletler deniz komandolarına sözde körleştirici lazerler dağıtılmıştı. Amaç, Somalililer düşmanca davranırsa, olabildiğince az zarar vermekti. Ama deniz komandolarının kumandanı, vatandaşların körleştirilmesi olasılığını önlemek için lazerlerin "yeniden ayarlanması" gerektiğine karar verdi. Böylelikle yoğunlukları azaltılınca, sadece hedefleri tespit etmek veya aydınlatmak için kullanılabildiler.
>
> 1 Mart 1995'te, Birleşik Devletler Donanma SEAL Timi komandoları, Mogadishu havalimanının güney ucuna yerleştirildiler. Sabah saat 7'de, Hava Kuvvetleri Phillips Laboratuarı'ndan gelen lazer geliştirme uzmanı bir teknisyen, birini roketli el bombası taşıyan Somalili bir adamı aydınlatmak için kullandı. Bir SEAL keskin nişancısı Somalili'yi öldürdü. Somalili adamın SEAL üyelerini hedef aldığı şüphesizdi. Ama lazeri şaşırtmak veya geçici olarak körleştirmek için kullanmanın yasaklanması, bazı ölümcül olmayan silah taraftarlarını ürkütebiliyor. "İnsanca olmadığı düşünüldüğü için bu insanları etkisiz hale getirmemize izin verilmiyordu," diyordu biri. "Yani kafalarına bir mermi sıkmak daha mı insanca?"

Uluslararası Kızılhaç ve İnsan Hakları Gözetimi gibi bazı hümanist organizasyonlar, kalıcı etkiler bırakan

silahların kullanılması konusunda oldukça endişeliler. Birleşik Devletler, 1995 sonbaharında "kalıcı körlük yaratmak" üzere tasarlanmış lazerlerin gelişimini engelleyen bir antlaşma imzaladı. Ama antlaşma, etkileri geçici olduğu takdirde, şaşırtıcı veya "parıltılı" lazerleri – Somali'de kullanılanlar gibi – yasaklamıyor. Ama diğer yandan, Birleşik Devletler askeri laboratuarlarının körleştirici lazer araştırmasını devam ettirdikleri ve çeşitli ticari taşeronların iki türde lazer silahını da tüm dünyadaki polis teşkilatlarına pazarladığı bildirildi.

Bazı araştırmacılar, bu ölümcül olmayan silahların, şimdiye dek cephanelikte bulunan silah tiplerinin "mantıklı" bir getirisi olduğunu düşünüyor. Örneğin, hava araçlarının, bilgisayarların ve/veya füzelerin hassas elektronik sistemlerini etkisiz hale getirmek üzere tasarlanmış sayısız silahımız var. "Bir kez bu anti-madde silahlarına giriştiğinizde, anti-personel silahlarına atlamanız hiç de zor değildir," diyor *Microwave News*'un editörü Louis Slesin.

Bu teknolojiyi tanımlamak için kullanılan "ölümcül olmayan" ifadesi, aslında bir hayli yanıltıcı. Bu silah tiplerinin çoğundan ayılan enerji, uygun şekilde ayarlandığında insanları öldürebilir. Daha düşük güç seviyelerinde, aşırı acı ve bitkinliğe yol açabilirler. *The Bulletin of the Atomic Scientists*'in Eylül-Ekim 1994 sayısında yayınlanan "Yumuşak Ölüm Saçmalığı" başlıklı makalelerinde, Steve Aftergood ve Barbara Hatch Rosenberg şöyle yazmışlardı:

> Ölümcül olmayan silahların birçoğu, ses-ötesi veya elektromanyetik enerji (lazerler, mikrodalga veya radyo frekansı radyasyonu ya da beyin dalgası frekansında titreşen görünür ışık) kullanır.

Bu silahların geçici veya kalıcı körlüğe, zihinsel fonksiyonlarda sorunlara, davranış değişikliklerine ve duygusal tepkilere, felçlere, ciddi acılara, baş dönmesine, mide bulantısına ve ishale ya da içsel organ fonksiyonlarının çeşitli şekillerde bozulmasına yol açtığı bildirilmiştir.

Ordu Bakanlığı (DA), bu silahları "konvansiyonel olmayan" biçiminde tanımlamaktadır. Bu tanımlama, DA sponsorluğunda 30 Haziran 1992'de Crystal City'de gerçekleştirilen "Bir Sistem Olarak Asker" konulu sempozyumdaki bir sergide yaratılmıştır. Bay Vernon Shisler, DA'in oradaki sergisinin yöneticisiydi. "Bir Sistem Olarak Asker" kapsamına giren konularda da NATO temsilcisiydi. Bay Shisler, Savunma Bakanlığı'nın cephaneliğinde yönlendirilebilir ışın silahlarının bulunduğunu itiraf ediyordu. Buna ek olarak, Amerikan askerinin bu silahların etkilerine açık olduğunu, bu yüzden savaş alanında kullanılmaları gerektiğini de ekliyordu.

Yukarıda adı geçen Birleşik Devletler Küresel Strateji Konseyi de savunmasızlık konusunun farkında ve etkili önlemler alınması için araştırmaların devam etmesi konusunda baskı yapıyor. Birleşik Devletler Küresel Strateji Konseyi'nden, Janet Morris tarafından hazırlanmış "Ölümcül Olmama: Yeni Bir Stratejik Çağda Bir Ulusal Politika Geliştirmek ve Ölümcül Olmayan Yöntemler Kullanmak" konulu proje teklifinin bir örneğini isteyebilirsiniz. Konsey'in adresi, 1800 K Street, N.W., Washington, 20006. Birleşik Devletler hükümetinin tanımlanmayan "düşmanları" ve bu yanlış etiketlenmiş "ölümcül olmayan" teknolojinin potansiyel yerel uygulamaları hakkında teklifte yer alan

çok sayıda referans, özellikle "vatansever hareket"in destekçileri başta olmak üzere, kamuoyunun ilgisini gerektiriyor.

1996 yılında *Newsweek*'te yayınlanan "Sovyetler Birliği ile Bir Silahlanma Yarışı Daha mı? Halkın Elektromanyetik Silahlar Hakkında Bilmesi Gerekenler" başlıklı makalesinde, Cheryl Welsh şöyle yazmıştı:

> Birleşik Devletler halkının mevcut bir gizli silah programını bilmeye hakkı vardır. Birleşik Devletler ve Rus cephaneliklerinde elektromanyetik frekans (EMF) davranış veya zihin kontrol silahlarının bulunduğunu doğrulayan çok çeşitli makaleler var. Ayrıca, iki süper güç arasında bu devrimsel teknolojide üstünlüğü ve kontrolü ele geçirmek için gizli bir yarış sürdüğü konusunda kanıtlar da var. Atom bombası gibi, bu teknoloji de dünya görüşünü değiştirecek.
>
> Birleşik Devletler halkının aynı zamanda bu teknolojinin politikasını ve kullanımını belirleme hakkı da var. Hayatlarını derinden etkileyen konularla ilgili görüşlerini ifade etmek için demokratik hakka sahipler ama ne yazık ki zihin kontrol silahları gizli tutuluyor ve halkın görüşü alınmadan geliştiriliyor. Silah kontrol politikası hakkında görüşlerini ifade eden ve büyük etki yaratan nükleer savaş protestocuları gibi, EMF teknolojisinin de kamuoyunda tartışılması gerekiyor.
>
> Bu devam eden EMF silahlanma yarışının en güçlü kanıtı, Birleşik Devletler hükümetinden gelecektir ama Ulusal Güvenlik Kanunu altında gizli tutuluyor.

Birleşik Devletler halkına, atom bombasının gizlice geliştirildiği ancak 1945 yılında Hiroşima bombalandıktan sonra söylenmişti. Tarihin tekrarlaması kaçınılmaz görünüyor ve Birleşik Devletler halkı EMF silah yarışını da ancak silahlar kullanıldıktan veya basına sızdıktan sonra öğrenebilecek. Çok büyük bir olasılıkla, ancak kamuoyu bu gidişatı değiştirebilir.

Teknolojide büyük bir sıçrama gerçekleşti ve birçok makale, teknolojinin bilgisayar-beyin arayüzü olarak insan vücudundaki tüm sinirleri kontrol edebileceğini doğruluyor. Zihin kontrol teknolojisi, insanın Ay'a inişi kadar nefes kesici bir gelişme. Beynin fiziksel yapısı ve fonksiyonları, biyotıp seviyesinde biliniyor ve büyük ölçüde kontrol edilebiliyor. Bunun silah olarak kullanımı, atom bombasının kullanılması kadar ciddi sonuçlar doğurabilir. Süper güçlerin zihin kontrol teknolojisi geliştirme ve kullanma konusundaki amaçları giderek belirginleşiyor.

Silah teknolojisi hızla ilerliyor... Savaş tarihindeki bir sonraki silah nesli, karmaşık EMF ve davranış kontrol teknolojilerini de kapsayacak. Zihin kontrol silahları yarışının galibi, dünyayı kontrol etme gücüne sahip olacak. Dolayısıyla, davranış kontrol silahlarını düşman geliştirirse, o zaman Birleşik Devletler veya Rus hükümeti halkına karşı ihmalkar davranmış olacak. Ulusal Güvenlik Kanunu'na rağmen, zihin kontrol silahlarını geliştirmek konusundaki neden, nasıl ve kim sorularının cevapları açıkça ortaya çıkıyor.

Olası çözümler arasında, insan denekler üzerinde radyasyon, EMF deneylerinin veya benzer

türde başka deneylerin gerçekleştirilmesi ve denetlenmesi şartlarını belirleyecek şekilde Ulusal Güvenlik Kanunu'nun yenilenmesi de var.

HAARP karşıtı grup, aynı zamanda halkı Kongre'den bu yeni "ölümcül olmayan" veya "konvansiyel olmayan" silah teknolojisini ve ahlaki etkilerini incelemeyi istemeye çağırdı. HAARP karşıtı grup, HAARP'ı gelişim aşamasındaki ölümcül olmayan silahlar için mükemmel bir örnek olarak görüyor.

19. yüzyıl boyunca, birçok ülke giderek daha yıkıcı ve korkutucu hale gelen silahların savaşlarda kullanımıyla ilgili kurallar belirleme çabasıyla antlaşmalar imzaladı. Ama *U.S. News* şöyle bildiriyor:

> ...Konvansiyonel olmayan silahların kullanımına dair hiçbir antlaşma yok. İnsanlar uzun vadede bu silahlara maruz kaldığında neler olacağını da kimse bilmiyor. Dahası, tıp araştırmacıları sağırlarda işitme yetisini harekete geçirmek veya epilepsi hastalarında nöbetleri engellemek için elektromanyetik dalgaların kullanılması konusunda yaptıkları çalışmaların silah gelişiminde kullanıldığını görmekten dolayı büyük üzüntü duyuyorlar. Aslında, ordu sürekli olarak araştırma bilgisi almak için Ulusal Sağlık Enstitüleri'ne yaklaşıyor.

Daha önce, Rusların tıbbi ilerlemeleri silahlara çevirdiklerini görmüştük. İngilizlerin de tıbbi bilgiyi silah sistemlerine uyarladıkları biliniyor. Bu, kişiyi başka kaç ülkenin aynı prensibi izleyeceğini düşünmeye itiyor.

Birleşik Devletler Hava Kuvvetleri, mikrodalga silahlarını 2015 yılına kadar ve diğer ölümcül olmayan silahları daha önce cephaneliğine katmayı umuyor. "Bu olduğunda," diye uyarıyor, Birleşik Devletler Ordu Savaş Koleji Ulusal Güvenlik Meseleleri Profesörü Steven Metz, "bence halk ayaklanacak. Bu konunun hemen açıkça tartışılması gerekiyor." HAARP ile ilgili tartışmalar, muhtemelen bu sürecin ilk aşaması.

Manchester, İngiltere'de yayınlanan *Weekend Guardian*, 2-3 Şubat 1991'de Peter Kennard'ın "Kabuslar Tarlası" başlıklı makalesini sundu. Kennard şöyle diyordu:

> 1982 yılında, bir Birleşik Devletler Hava Kuvvetleri Biyoteknoloji İncelemesi şöyle bildirdi: Radyo frekansı radyasyonu (RFR*) alanları, güçlü ve devrimsel anti-personel askeri tehditler oluşturabilir... RFR deneyleri ve beynin elektrik odaklı bir organ olduğu konusunda giderek artan anlayışımız, elektromanyetik alanların amaçlı davranış konusunda engelleyici olabileceğini ve böyle davranışları yönlendirmeye izin verebileceğini gösteriyor. Bir hızlı tarama RFR sistemi, büyük bir alan içinde etkili bir şok veya öldürme kapasitesi sağlayabilir.

Makaleye göre, sistem geliştirilebilir. Bu bilginin, HAARP'ın operatörlerinden biri olan Birleşik Devletler Hava Kuvvetleri'nin kendi yayınlarından biri için çalışan bir İngiliz gazeteciden alınmış olduğuna dikkat edin.

Makale şöyle devam ediyor:

---

* RFR: Radiofrequency radiation. Ç.N.

Radyo Frekansı Radyasyonu kullanan kalabalık kontrol araçlarının var olduğu konusunda şüphe yok. Böyle araçların geliştirilmesi, iyi bilinen ve 1983 yılına kadar İngiliz Savunma Donanımı Kataloğunda tanıtılan sonik ve kızılötesi silahlarla tamamlanabilir. Bunlara, gece körlüğüne yol açan kızılötesi aleti Valkyrie ve Birleşik Devletler'in Vietnam'da kullanmak için geliştirdiği Bağırtı Kutusu ya da Ses Kesici de dahil. Bağırtı Kutusu, kurban üzerinde sersemlik ve mide bulantısı duyguları uyandırmak için tasarlanmıştı ve yönlendirilebilirliği sayesinde, hedefler görünmez bir etkiyle vurulabilir ve kalabalık arasında huzursuzluk ve şaşkınlık yayılabilir... 1984 yılında, Savunma Bakanlığı "frekans silahları" ile ilgili tüm tanıtım ve referansların Savunma Kataloğu'ndan kaldırılmasını istedi.

Diğer Birleşik Devletler askeri belgeleri de radyo frekanslı anti-personel silah programlarının devam ettiğini doğruluyor. Böyle araştırmalardan biri, Hava Kuvvetleri'nin Teksas'taki Hava Kuvvetleri Üssü'nde bulunan Armstrong Laboratuarı'nda devam ediyor. Bütçe belgelerine göre, laboratuar gelecek altı yıl içinde "Hava Kuvvetleri'nin güvenlik, barışı koruma ve savaş operasyonları için elektromanyetik radyasyonun ölümcül olmayan biyolojik etkilerini araştırmak amacıyla" 110 milyon dolardan fazla para harcamayı planladığını gösteriyor.

Bu tür askeri araştırmalarla HAARP arasındaki bağlantıyı gösteren özel bir çalışma, Eldon Byrd'a ait. 1980-1983 yılları arasında Deniz Komandoları Ölümcül Olmayan Elektromanyetik Silahlar projesini sürdüren

Byrd, araştırmasının büyük bölümünü Bethesda, Maryland'deki Silahlı Kuvvetler Radyobiyoloji Araştırmaları Enstitüsü'nde gerçekleştirmişti. "Beyindeki elektriksel faaliyetlere bakıyor ve onu etkilemenin yollarını arıyorduk," diyen Byrd, beyin dalgalarının dışardan beyne çarpan dalgalara "kilitlenmesinin" mümkün olup olmadığını görmek için hayvan ve insan denekler üzerinde – kendisi de dahil – deneyler yaptı. Deneylerinde VLF elektromanyetik radyasyon kullanıyordu. Davranış düzenleyici kimyasallar salgılatmak için beyni kandırabileceğini fark etmişti. "Bu frekanslarla onlara vurarak, hayvanları sersemletebiliyorduk," diyor. "Bu alanlar son derece zayıftı. Tespit edilmesi mümkün değildi. Etkileri ölümcül değildi ve geri döndürülebilirdi. Bir kişiyi geçici olarak etkisiz hale getirebilirsiniz. Şok silahıyla vurmak gibi olur."

U.S. News şöyle bildiriyordu:

> Byrd, donanımını sahada asla denemedi ve dört yıl olarak planlanan programı, iki yıldan sonra sona erdirildi. "Çalışma gerçekten harikaydı," diye homurdanıyor. "Bir yıl içinde gerçekten de bir silah yapabilirdik." Byrd, kendisine "işe yaramadığı takdirde" çalışmasının gizli kalmayacağının söylendiğini belirtiyor. Ama işe yaradığı için, programın örtbas edildiğinden şüpheleniyor. Diğer bilim adamları, elektromanyetik radyasyon araştırmaları yaparken başarılı sonuçlar elde ettiklerinde benzer durumlarla karşılaştıklarını söylüyorlar.

HAARP'ın örtbas edilmesi ne kadar sürecek? Bernard Eastlund, bunun uzun sürmeyeceği görüşünde. *U.S. News*'a şöyle demişti:

HAARP'ın gerçek güzelliği, dışarıdan görebileceğiniz hiçbir şeyin hassas olmaması. Asıl sır, ışın yönlendirme ve vericilerde darbe yaratma becerisi... Gizli operasyonlar gerçekleştirildiğinde, bilim ekibi, fonlar ve görev, karartılacak.

Daha önce belirttiğimiz gibi, HAARP Aralık 1996'da ve Mart-Haziran 1997'de en azından geçici olarak çoktan karartılmış olabilir. HAARP, Birleşik Devletler Senatosu tarafından "ileri seviyede silah" olarak sınıflanmıştı. Bir seviyede HAARP'ın silah veya ölümcül olmayan doğrudan enerjili bir silah geliştirmek için araştırma projesi olmaması mümkün mü? İçimizden "Ah-ha! İşte HAARP bu!..." demek geliyor ama çok daha fazlası var...

3. Kısım:
Zihin Kontrolü

Elektrojeti sanal bir antene çevirmek, ELF ve/veya mikrodalga yayını yapma becerisini Komplo'un hizmetine sokar. Bu bölümde, bu teknolojiyle ilgili biraz daha sinsi bazı olasılıkları incelemek, tarihi hakkında da biraz daha bilgi vermek istiyorum. Bu kısmın amacı, zihin kontrol teknolojisini geliştirme tutkusu taşıyan kişiler ve devlet kurumları olduğunu kanıtlamak ve bu isteklerini HAARP ile gerçekleştirme potansiyellerinin bulunduğunu göstermek.

Başkalarını gizlice kontrol etmek için "bilimi" kullanma araştırması, önceki yüzyıla kadar uzanıyor. Aslında kısmen, Sigmund Freud'un ve özellikle de Alman fizyolog ve psikolog Wilhelm Wundt'un çalışmalarıyla

başladı. Avusturyalı doktor ve uyuşturucu bağımlısı Sigmund Freud'u (1856-1939) hepimiz duyduk. O dönemde henüz yeni filizlenmeye başlayan psikoloji (yarı)biliminin özel bir uygulaması olarak psikanalizi geliştirdi. Aynı dönemde, Almanya'daki Leipzig Üniversitesi'nde profesör olan Wilhelm Max Wundt (1832-1920), bugün adına Sosyal Psikoloji dediğimiz şeyle insan kitlelerini kontrol etme üzerinde çalışıyordu. İlginç bir şekilde, Freud ve Wundt birbirlerine Edison ve Tesla'nın arasındaki tiksintiyle yaklaşıyorlardı.

Wundt, 1878 yılında Leipzig'de dünyanın ilk deneysel psikolojik laboratuarını kurmuştu. Wundt'un görüşü, insanın sadece bir et yığını olduğu yönündeydi; "ruh" diye bir şey yoktu. Wundt ve ardından gelenlere göre, psikolojinin incelemesi gereken "psiş" (Yunanca "ruh") aslında yoktu (sonuçta kendi varlık nedenlerini de inkar etmiş olmuyorlar mı?).

Wundt, bütün insan eylemlerinin ve davranışlarının, tepkiler bağlamında tanımlanıp açıklanabileceğine inanıyordu; yani farkında değildiniz de, sadece farkında olduğunuzu sanıyordunuz. Bir insanın yaptığı her şeyin, çevreye karşı önceden programlanmış bir şey olduğunu, düşünce ve mantığın pek konuyla ilgisi olmadığını savunuyordu. Wundt psikolojisi, bu tepkilerin sadece onların "bilimi" tarafından bilinen çeşitli unsurlarla kontrol edilebileceğine inanır (kan/beyin kimyası, eğitimsel şartlanma vs.).

Wundt, bu prensipleri bir bütün olarak topluma uyguluyor, bütün bir nüfusu kontrol etmek için teknikler geliştiriyordu. İnsanların sadece uyarı güdümlü robotlar olduğu inancı, onlara istediğiniz neredeyse her şeyi yapmanıza izin verir. Zil çaldığında köpeklerini salya akıtmaya şartlamasıyla ünlü olan Rus bilim adamı

Pavlov da aynı alanda çalışıyordu. Nazi ve Sovyet toplama kamplarında psikolojik deneyler yapanlar (2. Dünya Savaşı ve ardından gelen "gulag"lar*) ve bugünün endüstriyel psikologları, insanlarla ilgili aynı görüşü paylaşıyorlar. Bugün, insanları belli tetiklemelere belli şekillerde tepki vermeye şartlayarak kitleleri kontrol altına alma teknolojisine, Davranış Modifikasyonu deniyor. Bu alanda, B. F. Skinner (1904-1990) ve takipçileri hakimdir.

Wundt görüşüne sahip komplo üyelerinin, toplumu yeniden yapılandırmak için ellerindeki her türlü teknolojiyi kullanma hakkını kendilerinde görmeleri ve dahası bunu kendilerine görev bilmeleri çok ciddi bir endişe kaynağıdır. Diğer bir sorun da, bugünkü iyonosfer ısıtıcılarından birinin (Tromso, Norveç) Max Planck Enstitüsü tarafından inşa edilmiş olmasıdır. O enstitü, birçok Nazi ölüm kampı psikoloğunun diplomalarını aldığı yerdi ve bugün de "Wundt sonrası tarzda" psikolojik deneylerin yapıldığı ve eğitim verildiği önemli bir merkezdir.

Psikopatlar, bilim adamları, casuslar ve ordu, bu asır boyunca, başkalarını uzaktan kontrol etmelerini mümkün kılacak gizli bir teknoloji geliştirdiler. Sovyet psikologlar ve hipnoz uzmanları, 1930'larda deneklerine hipnotik emirler yaymak için radyoları kullanıyorlardı. 1950'lerde, mikrodalga yayınlarıyla benzer deneyler gerçekleştirdiler. 1970'lere gelindiğinde, Ağaçkakan sinyaline denk olabilirlerdi.

CIA ve Savunma Bakanlığı, 2. Dünya Savaşı'nın bitiminden bu yana Komünistlerle neredeyse aynı araştırmaları izlediler. Bu büyük ölçüde gizli bir araştırma

* Gulag: Sovyet çalışma kampları. Ç.N.

konusu olduğundan, bu alanda kesin olarak çok şey bilmek zordur. Ama kendi araştırmalarım, Ruslar 1930'larda bu alanda araştırma yaparken, bu teknolojinin gerçek mucitlerinin, toplama kamplarında çaresiz kurbanların üzerinde deneyler yapan Naziler olduğunu gösteriyor. 2. Dünya Savaşı'ndan sonra, hem Birleşik Devletler hem de Sovyetler Birliği, bulabildikleri bütün Nazi bilim adamlarını topladılar. Örneğin, ünlü Kağıt Raptiyesi Operasyonu, Werner von Braun ve personelinin büyük bölümünü Birleşik Devletler'e getirdi. 1912'de doğmuş olan von Braun, İngiltere'nin üzerine ölüm yağdıran V-2 roketini geliştirmiş olan Nazi roket bilimcisiydi. Üst düzey bir SS subayı olarak, aynı zamanda Peenemunende, Almanya'daki Nazi ileri seviyeli silah tesisindeki binlerce köle işçinin ölümünden de sorumluydu. Stratejik Hizmetler Ofisi (OSS-CIA'in öncüsü) tarafından, Nürnberg Mahkemesi'nde yargılanmaktan kurtarılmıştı. 1946 yılında White Sands, New Mexcio'ya götürülerek, yine OSS tarafından kaçırıldı. Orada, bir güdümlü füze grubuna teknik danışmanlık yaptı. Daha sonraları, Ordu Balistik Misil Servisi'ni (ABMA) yönetti. ABMA, sivil Ulusal Aeronotik ve Uzay İdaresi (NASA) oldu ve ilk dönemde, ölümüne kadar von Braun tarafından yönetildi.

Kağıt Raptiyesi ve diğer benzeri operasyonlar, muhtemelen süregelen "zihin kontrolü" silahlanma yarışının başlangıcıydı. Birleşik Devletler ve Sovyetler Birliği, önce Nazilere yetişmeye çalışmış, sonra da birbirleriyle yarışmaya başlamışlardı. Yakın zamandaki açıklamalara ve FOIA (Bilgi Özgürlüğü Kanunu*) keşiflerine göre, bu zihin kontrol araştırmalarının şimdiki Amerikalı

* FOIA: Freedom Of Information Act. Ç.N.

yöneticileri CIA, Savunma Bakanlığı, Ulusal Güvenlik Servisi ve – ilginç bir şekilde – Enerji Bakanlığı'dır.

Birçok ülkede çok sayıda araştırmacı, kişinin bilincinin etrafından dolaşarak beyni kontrol etmenin yollarını aradılar. Acı, ilaç ve hipnozdan elektrik şoku ve bilinçaltı mikrodalga yayını ya da ELF mesajlarına kadar birçok şeyi denediler. Bu teknikleri tek tek (örneğin, sadece hipnozu kullanarak) ve kombinasyon halinde (radyo dalgalarıyla hipnotik komutlar yaymak gibi) kullandılar.

Bu araştırmacıların hepsi "profesyonel" de değildi üstelik. Seks yamyamlığından suçlu bulunan Jefferey Dalhmer, kurbanlarının hiçbirini öldürmek niyetinde değildi aslında. Aslında zombi tarzında seks köleleri yaratmaya çalışıyordu ama çoğunlukla kafalarının içinde delikler açarak içlerine asit dökmeyi içeren deneyleri biraz fazla zalimceydi. Bu yöntem kulağa çok "kaba" gelse de, özellikle Naziler başta olmak üzere profesyonellerin kullandığı yöntemler de sadece biraz daha "nazik" idi.

HİPNOTİZMA

Colgate Üniversitesi Psikoloji Bölümü yönetim kurulu üyesi olarak konuşan Dr. George H. Estabrooks (1895-1973), şöyle demişti: "Bir insanı farkında olmadan hipnotize edebilirim ve Birleşik Devletler'e ihanet etmesini sağlayabilirim." Bu sözleri söylediğinde, Dr. Brooks, ülkenin hipnotizma alanındaki en saygın seslerinden biriydi. Psikolog, Washington'daki yetkililere sadece 200 iyi eğitimli hipnoz uzmanıyla, savaş zamanları için zihinleri kontrol edebilen bir ordu yaratabileceğini söylemişti.

Hipnotizmanın neler başarabileceğinin kesinlikle farkında olan ve ülkenin güvenliğinden korkan Estabrooks, bir düşman doktorun binlerce hastayı nasıl hipnotik zihin kontrolü altına sokabileceği ve onlar sayesinde zaman içinde kilit noktalarındaki subayları düşman doktorun talimatlarını izlemeye zorlayabileceği yönünde bir senaryo yarattı. Dr. Estabrooks, bu taktikler sayesinde bütün Birleşik Devletler ordusunun ele geçirilebileceğine inanıyordu. Ayrıca, çok sayıda sabotajcının da böyle kolayca yaratılabileceğini ve düşman güçleri üzerine gönderilebileceğini iddia ediyordu.

Amerikan askerlerinin üzerinde deneyler yapmasına izin verilerek, Dr. Estabrooks'a teorisini kanıtlama fırsatı sunuldu. Düşük rütbelerden ve çok az resmi eğitim geçmişinden gelen gönüllü askerler, hipnoza sokuldu. Testler, hipnotizmayı deneğin karmaşık sözel bilgileri tutabilme becerisini geliştirmeyi ve kontrol etmeyi de kapsıyordu. Denekler, hipnoz altındayken kendilerine verilen bilgileri tutmakta şaşırtıcı bir başarı sergilediler.

Dr. Estabrooks, *Science Digest*'in Nisan 1971 sayısında "Hipnoz Olgunlaşıyor" başlıklı bir makale yayınladı. Makalesinde şöyle diyordu:

> Hipnozun en nefes kesici ama en tehlikeli uygulamalarından biri, askeri istihbarat için kullanımıdır. Bu, iki dünya savaşında Birleşik Devletler'in kullandığı teknikler için prensipler geliştirmekten dolayı aşina olduğum bir alandır. Savaşta iletişim daima sorundur. Şifreler çözülebilir. Profesyonel bir casus, sadık kalabilir veya kalmayabilir. Sadakat bir yana, adamlarınızın yargı yeteneği daima tartışmaya açıktır. Diğer yandan, "hipnotik kurye," eşsiz bir çözüm sunmaktadır. 2.

Dünya Savaşı sırasında, bu çalışma için birçok denek hazırladım. Başarılı örneklerden biri, adına George Smith diyeceğimiz bir Kara Kuvvetleri yüzbaşısıydı. Yüzbaşı Smith, aylar boyunca eğitim gördü. Mükemmel bir denekti ama farkında değildi. Hipnoz sonrası önermelerle, hipnotize edildiği yönündeki hafızasını bile ondan almayı başarmıştım. Önce, ordu yetkililerinden yüzbaşıya Washington'ı aratmalarını, orada merkezi Tokyo'da bulunan X Bölümü'ne ait mekanik bir aletle ilgili rapor gerektiğini söylemelerini istedim. Smith'e ertesi sabah uçakla gitmesi, raporu alması ve hemen dönmesi emredildi. Bu emirler ona uyanıkken verilmişti. Bilinçli olarak bildiği tek şey, arkadaşlarına ve karısına anlattığı tek hikaye buydu. Sonra onu derin hipnoza soktum ve ona – sözel olarak – Japonya'ya ulaştığında orada askeri istihbaratta görevli belli bir albaya – adı Brown olsun – doğrudan ileteceği, hayati öneme sahip bir mesaj verdim. Benim dışımda Yüzbaşı Smith'i hipnotize edebilecek tek kişi, Albay Brown idi. Kilit noktası da buydu. Hipnoz altındaki Yüzbaşı'ya şunu söyleyerek kilidi kapadım: "Benden başka emirler alana kadar, sadece Albay Brown ve ben seni hipnotize edebiliriz. 'Ay temiz,' parolasını kullanacağız. Bu parolayı benden ya da Brown'dan duyduğunda, hemen derin hipnoza gireceksin." Yüzbaşı Smith tekrar uyandığında, transtayken neler olduğu konusunda hiçbir fikri yoktu. Bildiği tek şey, belli bir raporu almak için Tokyo'ya gitmesi gerektiğiydi. Oraya ulaştığında, Brown ile görüştü ve parolayı duyunca onun tarafından hipnotize edildi. Hipnoz altındayken,

Smith mesajımı iletti ve başka bir mesajı bana iletmek üzere aldı. Uyandığında, kendisine rapor teslim edildi ve geri dönmek için uçağa bindi. Yanıma döndüğünde tek bir parolayı kullanarak onu tekrar hipnotize ettim ve Brown'ın gönderdiği cevabı bilinçaltından bana kolayca iletti.

Görünüşe bakılırsa, sistem gerçekten çok sağlamdı. Bu örnekte gösterildiği gibi, bilgi gerçekten de sadece parolayı bilen iki kişi tarafından çıkarılabilecek şekilde, bilgi Smith'in bilinçaltına kilitlenmişti. Denek olanları kesinlikle hatırlamadığından, bilgiyi başkasına sızdırma olasılığı yoktu. Parolayı bilse bile, başka biri onu hipnotize edemezdi. Ama askeri istihbaratta kullanılan hipnotizma yöntemlerinin hepsi bu kadar düzgün çalışmaz.

Bu araştırma alanının en ürkütücü tarafı, kasıtlı olarak kişilik parçalanması yaratması. *The Manchurian Candidate (Mançuryalı Aday)* ve *Telephone (Telefon)* adlı filmleri hatırlıyor musunuz? 20. yüzyıl boyunca, casus doktorlar programlanmış suikastçılar yaratmanın yollarını aradılar ve kişilik parçalanması, en büyük ilgi alanları oldu. Dr. Estabrooks, bu casuslardan biri olabilir. Şöyle yazmıştı:

> 'The Three Faces of Eve'i (Eve'in Üç Yüzü) belki okumuşsunuzdur. Kitap, 1905'te Massachusetts Genel Hastanesi ve Harvard'da Dr. Morton Prince tarafından bildirilen bir vakanın raporuna dayanıyordu. Kişilik parçalanması sorunu olan Beauchamp adında bir kadını iyileştirdiğini söyleyerek herkesi şaşırtmıştı. Hastanın çocuksu, zıt

kişiliğini ortaya çıkarmak için hipnoz önermelerini kullanmış, Bayan Beauchamp'ın diğer iki kişiliğini onunla uzlaştırmış, sonra da tek bir kişilik halinde hepsini birleştirmişti. Tüm dünyadaki klinik hipnozcular, nefes kesici bir cephe olarak hemen kişilik parçalanması vagonuna katılmışlardı. 1920'lerin sonlarında, bu tuhaf sorunla başa çıkmak için sadece hipnoz önermelerini uygulamayı değil, aynı zamanda karmaşık bireyleri Jeckyll-Hyde tarzında çoklu kişiliklere bölmeyi de öğrenmişlerdi. Bunun askeri istihbarat potansiyeli kabus gibiydi. 2. Dünya Savaşı sırasında, adına Jones diyeceğim hassas bir deniz komandosu teğmeniyle bu tekniği uyguladım. Donanma İstihbaratı'nın dikkatli gözlemi altında, kişiliğini Jones A ve Jones B olarak böldüm. Bir zamanlar "normal" bir deniz komandosu olan Jones A, tamamen farklı biri oldu. Komünist doktrininden söz ediyordu ve bu konuda ciddiydi. Komünist hücreler onu hevesli bir şekilde karşıladı ve utanç verici bir şekilde Donanma'dan atıldı; aslında bu elbette ki planın bir parçasıydı. Ama joker, Jones B idi; yani ikinci kişiliği. Hipnoz altındayken, bu Jones önermelerle dikkatli bir şekilde yönlendiriliyordu. Jones B, daha derin kişilik olarak Jones A'nın bütün düşüncelerini biliyordu, sadık bir Amerikalı idi ve bilinçli durumunda hiçbir şey söylememek üzere şartlandırılmıştı. Yapmam gereken tek şey, adamı bir bütün olarak hipnoza sokmak, Jones B ile bağlantı kurmaktı; böylelikle doğruca Komünist kampının göbeğine uzanan bir boru hattına sahip oluyordum. Bu denekle aylar boyunca gayet güzel gitti ama teknik geri tepti.

Bir düşmanın Jones'un çift kişiliğini ortaya çıkarma şansı olmamasına rağmen, şüphelendiler ve daha sonra aynı numarayı bize yaptılar.

Estabrooks'un hikayesi, Başkan John F. Kennedy'nin iddia edilen suikastçısı Harvey Oswald'ın hikayesine çok benziyor. O da bir deniz komandosuydu, Komünist olmuştu, Rusya'ya gitmişti ve sonra Birleşik Devletler'e geri dönmüştü. FOIA talepleri, FBI'dan J. Edgar Hoover ve Dr. Estabrooks arasında yoğun yazışmalar olduğunu ortaya çıkardı. FBI personeli birçok kez Estabrooks'u ziyaret etmişti. Birçok ordu ve FBI psikolojik savaş uzmanı, onun çeşitli atölye çalışmalarına katılmıştı. Hipnozun gizli operasyonlarda saldırgan amaçla kullanımı, yazışmalarla tartışılmıştı. Bu kanıtlar dahilinde, Dr. Estabrooks'un aslında 2. Dünya Savaşı sırasında veya sonrasında kişilik parçalanması durumları yarattığı ve birçok kişinin muhtemelen bunun farkında olduğu açıkça görülüyor.

Estabrooks'un ardından, J. G. Watkins, ordudan bir dizi gönüllüyle testlere devam etti. Askerleri, sadece kendi ahlak kurallarına değil, aynı zamanda temel eğitim sırasında beyinlerine kazınmış askeri kurallara bile karşı gelmelerine neden olacak eylemlere yöneltti. Watkins, bu adamları bir üstlerine saldırtmayı başarıp başaramayacağını görmek istiyordu ve böyle bir hareketin cezası, askeri mahkemeye çıkmaktı.

Deneylerden birinde, normal, dengeli erleri derin translara soktu. Er hipnoza girdiğinde, Watkins adama karşısında oturan subayın bir düşman askeri olduğunu ve subayın kendisini öldürmeye kalkışacağını söylüyordu; eri, bir ölüm-kalım durumunda olduğuna inandırıyordu. Sonuç daima aynıydı. Hipnoz etkisindeki er, de-

gişmez bir şekilde subaya hemen saldırıyordu. Deney defalarca tekrarlandı ve bir örnekte hipnoz altındaki adamla saldırıya uğrayan subay, aslında çok yakın arkadaşlardı. Diğer bir deneyde, hipnoz altındaki denek bıçağını çekti ve neredeyse subayı bıçaklıyordu. Tahmin edileceği gibi, Watkins hipnoz yoluyla gerçeklikleri bozulduğu takdirde, insanların kendi ahlak kurallarının dışında hareket edeceği sonucuna varmıştı.

Watkins, bir süre daha orduyla çalışmaya devam etti ve çeşitli deneyler gerçekleştirdi. Bu deney dizilerinden birinde, kadın subayları askeri personeli askeri sırları açıklamaya ikna edebilecekleri şekilde eğitip eğitemeyeceğini görmek istedi. Buna bağlı bir deneyin yarım kalması gerekti, çünkü kendisi de deneklerden biri olan bir araştırmacı, hipnozcuya çok sayıda çok gizli projeyi açıklıyordu ve hipnozcunun bu bilgiyi alma yetkisi yoktu. Dahası, bilgi utanç verici bir şekilde 200 askeri personelden oluşan bir seyirci kalabalığı önünde açıklanmıştı!

Ordu ve FBI, bu "teknolojiyi" inceleyen casusların tamamı değildi. *The Search for the Manchurian Candidate (Mançuryalı Aday Arayışı)* adlı kitabında, John Marks CIA'in "programlanmış bir suikastçı" yaratmak için eski bir girişimini anlatıyordu. CIA'in ilk davranış araştırmaları uzmanı olan Morse Allen'ın, sekreterlerinden ikisiyle bir deney yaptığını açıklamıştı. Sekreterlerden birini, "kurban"ı, Allen derin transa soktu ve ona aksi emredilene kadar uyumasını emretti. İkincisi, "katil" hipnotize edildi ve ona da uyuyan arkadaşını uyandıramadığı takdirde "öfkesinin çok büyük olacağını ve onu öldürmekte tereddüt etmeyeceğini" söyledi. Yakında boş bir silah duruyordu. İkinci sekreter her türde ateşli silahtan korktuğunu daha önce söylemiş ol-

masına rağmen, silahı aldı ve uyuyan arkadaşını "vurdu." Allen "katili" transtan çıkardığında, olayı kesinlikle hatırlamıyor ve birini vurduğunu inkar ediyordu.

MKULTRA

CIA'in 50'lerde ve 60'larda LSD ve diğer ilaçlarla yaptığı deneylerle HAARP arasında doğrudan bir bağlantı olmasa da, CIA'in bu ülkedeki hiçbir şeyden habersiz denekler üzerinde yeni bir teknolojiyi (LSD) kullanmasından öğrenilecek çarpıcı bir ders var. Teknolojinin (HAARP) böyle yanlış kullanılma olasılığı bugün için de mevcut. Bu iki program arasında kesinlikle bir paralellik görüyorum. MKUltra hakkında bilinen bazı gerçekleri size açıklarken, lütfen şunu düşünün: Hükümetimiz bunu o zaman yapabildiyse, şimdi HAARP ile ne yapabilir?

1970'ler boyunca, dünya CIA ve diğer casusluk servisleriyle çalışan araştırmacıların bir dolu tuhaf ve yasa dışı denebilecek zihin kontrol deneylerine giriştiği haberleriyle çalkalandı. Örneğin, 1976 yılında, eski CIA yetkilileri çok gizli belgeleri gazeteci James Moore'a sızdırdı; bu belgelerde, "Radyo-Hipnotik Intra-Beyinsel Kontrol ve Elektronik Hafıza Kaybı" gibi zihin kontrol yöntemleri açıklanıyordu. 1977 yılında kapak kalktı. MKUltra, inanılmaz bir haberdi ve bütün ulusun ilgisini çekmişti. Bunun bir nedeni, Walter Bowart'ın *Operation Mind Control (Zihin Kontrol Operasyonu)* adlı açıklayıcı çalışmasıydı. Başkan Carter ve Senato İstihbarat Komitesi, o zamanki CIA Şefi Amiral Stansfield Turner'ı tanıklık yapmaya çağırdı. Turner, MKUltra'nın sadece ilaç deneylerinden oluşan bir program olduğunu,

davranış kontrolü gibi bir amacı bulunmadığını belirtti. FOIA kendisinden CIA kayıtlarını teslim etmesini istediğinde, yazar John Marks bir basın konferansı düzenledi. Marks, Turner'ı tanıklığında çeşitli "değiştirmeler" yapmakla suçladı. Muhabirlere, CIA'in sürdürdüğü davranış kontrolü deneylerini gözler önüne seren bir dolu CIA belgesi gösterdi. Çok geçmeden kamuoyunun tepkisi Senatör Ted Kennedy'nin başında olduğu Senato Tıbbi ve Bilimsel Araştırmalar Alt Komitesi'ni halka açıklamaya yapmaya zorladı.

Kennedy'nin alt komitesi, CIA'in MKUltra Operasyonu'nun detaylarını büyük ölçüde, programdan sorumlu psikiyatr Dr. Sidney Gottlieb'in (d. 1918) tanıklığı sayesinde öğrendi. Dr. Gottlieb, CalTech'ten kimya doktorasını almış olan bir Bronx yerlisiydi ve CIA'in Teknik Hizmetler Personeli diye adlandırdığı ahlaksız doktorlarla dolu bir bölümünün başıydı.

Gottlieb'in amiri olan Gizli Hizmetler'in şefi (resmi olarak Operasyon Şefi deniyordu ama Servis içinde "kirli hileler bölümü" diye anılıyordu) Richard Helms idi. zaman içinde CIA'in başına geçen Helms, CIA'in atası OSS'e, kurucu General William "Vahşi Bill" Donovan tarafından atanmıştı. Casus olmadan önce, Helms genç bir gazete yöneticisiydi ve 1936 yılında United Press International için çalışırken Adolf Hitler ile yaptığı röportaj ile ün kazanmıştı.

MKUltra'nın operasyon kolunun kod adı MKDelta idi. İki isimdeki MK, Almanca "zihin kontrolü" anlamına gelen ifadenin kısaltmasıydı. MKDelta'nın amacı, Dr. Gottlieb'in yeminli tanıklığına göre, "kişinin davranışlarını gizli yöntemlerle değiştirmenin mümkün olup olmadığını ve bunun yöntemlerini" araştırmaktı. Ulusal Güvenlik Kanunu'nun koruması altına girmek isteyen Dr.

Gottlieb, Senato alt komitesine bu deneylerle neler öğrenildiğini veya kazanıldığını açıklamayı reddetti.

Dr. Gottlieb, programın Sovyetler ve Birleşik Devletler'in diğer düşmanlarının bu alanda öne geçecekleriyle ilgili endişeler üzerine başladığını söyledi. Alt komite, CIA'in deneylerinin gerçek yaşam durumlarında hiçbir şeyden haberi olmayan Amerikalı vatandaşlara LSD vermeyi de içerdiğini öğrendi. Yüzlercesi girdikleri durumdan kurtulamamış ve birçoğu ölmüştü.

Bu deneyler serisinin sonunda MKUltra'nın üretilmiş olabileceği fikri, muhtemelen 1941 yılına dayanıyor. O yılın Kasım ayında, OSS bir "gerçek ilacı" programına 5,000 dolar harcamıştı. Sopolamin ve morfinle yapılan ilk deneyler, verimsiz ve çok tehlikeli olmuştu. Program zaman içinde çeşitli ilaçların – mesalin, barbitüratlar, benzerdin, hint keneviri ve diğer birçokları – denenmesiyle devam etmişti. O zamandan beri, filmler, romanlar ve benzerleri, "gerçek serumlarının" kullanımıyla ilgili kurgular ve teoriler üretti.

Başlangıçta, deneyler gönüllü Birleşik Devletler Ordusu ve OSS personeli üzerinde yapılıyordu. Test aynı zamanda savaştan kaynaklanan ruhsal çöküntü için bir tedavi görünümünde sürüyordu. Gönüllüler, Tümgeneral William J. Donovan'a ithafen "Donovan Hayalperestleri" adıyla tanındı. "Vahşi Bill" Donovan, 1941'deki Pearl Harbor baskınından önce Beyaz Saray'da istihbarat danışmanı olarak kariyerine başlamış, iri yarı, enerjik bir Cumhuriyetçi milyonerdi.

OSS deneyleri, başında Dr. Winfred Overholster'ın bulunduğu bir "gerçek ilacı" komitesinin gözetiminde sürüyordu. O kadar gizli çalışıyorlardı ki onları sadece en üst düzey birkaç subay biliyordu. Başkan Franklin Roosevelt, deneylerin farkında olan birkaç sivilden bi-

riydi. Bu "gerçek ilacı" arayışı, o dönemde sınırlı bir başarıya ulaştı.

Eli Lily, CIA'e LSD sağlayan en önemli Amerikalı üreticiydi. Altmışlı yılları bilenleriniz, The Animals adlı İngiliz Rock grubunu hatırlayabilirsiniz. Şarkılarından biri "Sandoz Adındaki Kız" idi ve Avrupalı eczacılık kralı Sandoz'dan söz ediyordu; Sandoz, LSD'yi kırklı yıllarda keşfetmişti. Sandoz, 1950'lerde CIA'e ve orduya LSD sağlayan kaynaktı. CIA yetkilileri Amerikalı bir üreticiyle çalışmak istediklerinden, Eli Lily ile anlaşma yaptılar.

Başkan George Bush, Yeni Dünya Düzeni ifadesini kullanan ilk dünya liderlerinden biriydi. Aynı zamanda, eski bir CIA şefiydi ve Eli Lily Yönetim Kurulu'nun eski bir üyesi olarak büyük bir hissedardı!

CIA tarafından LSD yol bulucuları olarak tanımlanan kişiler arasında şunlar da vardı: Bob Hyde'ın Boston Psikopatik grubu; Sina Dağı Hastanesi ve Columbia Üniversitesi'ndeki Harold Abramson; NIMH sponsorluğundaki Lexington Bağımlılık Araştırma Merkezi'nden Harris Isbell; Oklahoma Üniversitesi'nde görevli Louis Jolyon "Jolly" West. MKUltra'nın diğer önemli bir oyuncusu, davranış modifikasyonun büyük ustası B. F. Skinner'ın kendisiydi. Başka bir oyuncu, HAARP'ı anlamaya çalışanlarımız için özel bir isim, bugün HAARP'ın başındaki iki askeri organizasyondan biri olan Deniz Araştırmaları Ofisi idi. Burnunuza kokular geliyor mu?

CIA, MKUltra deneyler için parayı üç öncelikli kanaldan geçirerek katılımını gizliyordu: İnsan Ekolojik Vakfı (HEF), Josiah Macey Jr. Vakfı ve Geshickter Tıbbi Araştırmalar Fonu. Dr. Charles Geshickter, MKUltra sorumlularından biriydi ve Servis'e on yıldan uzun bir süredir çok çeşitli hizmetler sağlıyordu.

MKUltra, HEF tarafından finanse ediliyordu ve başkaları da büyük paralar yatırıyordu. Çoğu için, bu normal bir fon vakfı gibi görünüyordu. Katılımcıların birçoğu her şeyden habersizdi ve iyi bir amaca hizmet ettiklerini sanıyorlardı. Ama diğerleri, neler döndüğünü tam olarak biliyorlardı.

CIA'in kiraladığı sahtekar beyaz önlüklülerden biri, Kanadalı psikiyatr Dr. D. Ewen Cameron idi. 1950'lerde, "araştırması" HEF'in atası olan İnsan Ekoloji Araştırmaları Derneği tarafından finanse ediliyordu. Yöntemi, elektro-şok terapisiyle hastanın davranış kalıplarını bölmeye (buna "kalıp bozma" diyordu); tekrarlanan dozlarda LSD'ye; bazı durumlarda felç edici zehirlere dayanıyordu. Bu işkencelerden sonra, bir hafta boyunca veya daha uzun süre, günde 16 saat, teybe kaydedilmiş bir mesaj tekrarlanıp duruyordu. Bu gizli iğrençlik örneği, *U.S. News and World Report*'ta "Birleşik Devletler Haber Araştırma Raporu" olarak 24 Ocak 1994 tarihinde şöyle yer aldı:

> ...İnsan Ekoloji Derneği'ne 60,000 dolarlık bağışta bulunan CIA için, beyin yıkama analojisi açıktı. Cameron'ın McGill Üniversitesi Allen Memorial Enstitüsü'nde depresyon, alkol bağımlılığı ve diğer sorunları için tedavi arayan eski hastalarından dokuzu, 1979 yılında CIA'e dava açtı. Rita Zimmerman adında bir hasta, 30 elektro-şok seansının arkasından gelen 56 gün süreli ilaçla uyutulma nedeniyle "kalıp bozulması"na uğramıştı. Bu, onda bel gevşekliği yarattı; diğer hastalar kalıcı beyin hasarlarına uğradılar, işlerini kaybettiler veya başka türde zararlarla karşılaştılar. *Orlikow-Birleşik* Devletler davası,

1988 yılında 750,000 dolar tazminat kararıyla sonuçlandı.

MKUltra, insanları LSD ile kızartmaktan biraz daha fazlasıydı. MKNaomi kod adlı bir alt proje – Ordu'nun Fort Detrick'teki biyolojik araştırmalar merkezinin Özel Operasyon Bölümü (SOD) ile ortak bir girişimdi. MKNaomi kapsamında, SOD bilim adamları, CIA'in kullanımı için çeşitli zehirli maddelerden oluşan bir cephanelik yarattılar. *The Search fot the Manchurian Candidate* adlı kitabın yazarı John Marks, şöyle yazmıştı: "Servis operatörleri intihar hapıyla birini birkaç saniye içinde öldürmek zorunda kalırsa diye, SOD onlara son derece öldürücü, deniz kabuklularının zehirlerinden yapılmış solüsyonlar hazırladı." Servis, bu ölümcül hapları Mafya'daki müttefiklerini zehirlemek için kullandı. Başka örnekler için, Marks şöyle yazıyordu: "Eğer CIA yetkilileri bir suikastın doğal nedenlerden dolayı ölüm gibi görünmesini istiyorlarsa, normalde belli ülkelerde görülen hastalıkların uzun bir listesi [biz katalog diyelim] içinden birini seçebilir." SOD aynı zamanda CIA'e ölümcül olmayan zehirler de sağlıyordu.

Geshickter Fonu tarafından finanse edilen MKUltra projelerinden sadece biri, Washington'daki George Washington Üniversitesi Hastanesi'nin eki olarak Gorman Müştemilatı'nı inşa etmekti. CIA, MKUltra parasını Geshickter'a aktardı. Para özel bir vakıftan geliyor gibi göründüğünden, federal hükümetin başka bir sektöründen gelen fonla uyum yaratıyordu ve bu yüzden CIA bütçesini ikiye katlamak zorunda kalmıştı. Gorman Müştemilatı, ölümcül kanser hastaları üzerinde zihin kontrolü deneyleri yapmak için inşa edilmişti. Üç CIA biyokimyacısı, tam gizli bir şekilde Gorman Annex'e alındı.

Bunun HAARP açısından önemi, bu hükümetin bazı birimlerinin, "bilgi dahilinde rıza" ve İnsan Hakları gibi inceliklere metelik vermediğini kanıtlamasıdır. "Ulusal savunma" adına, hiçbir şeyden haberi olmayan binlerce deneğe LSD verebiliyorlarsa, bugün de aynı derecede ürkütücü şeyler yapabilirler. HAARP sıkı bir şekilde sivil kontrol altına alınmazsa, bize karşı kullanılabileceği ve kullanılacağı konusunda iddiaya girerseniz kazanırsınız.

ELEKTROMANYETİZMA VE ZİHİN KONTROLÜ

İnsan davranışlarını kontrol etmek için elektromanyetizmayı kullanma çalışmalarında öncülük eden, üç önemli Kuzey Amerikalı bilim adamı vardı. Çalışmaları 30 yıl önce başlamıştı. Bu bilim adamları, Amerikalı beyin uzmanlarının büyük üstadı Dr. Jose Delgado (d. 1939) ve iki çağdaşıydı. Biri, daha önce sözünü ettiğimiz, çalışmasının büyük bölümünü UCLA'deki Beyin Araştırmaları Enstitüsü'nde psikolog olarak geçiren Dr. W. Ross Adey (d. 1922) idi. Diğeri, araştırmalarını Kanada'da gerçekleştirmiş bir Amerikalı olan Dr. Wilder Penfield (1891-1976) idi.

1969 yılında, Yale Üniversitesi Tıp Fakültesi'ne bağlıyken, Dr. Delgado "Zihnin Fiziksel Kontrolü: Psiko-uygar Bir Topluma Doğru" başlıklı raporunu yayınladı. Şempanzelerin ve insanların beyinlerine elektrotlar sokarak (beynin elektriksel uyarımı (ESB)* adı verilen bir teknoloji) yaptığı yıllar süren araştırmalarından sonra insan hareketlerini, bez fonksiyonlarını, belli zi-

* ESB: Electrical simulation of the brain. Ç.N.

hinsel ifadeleri kontrol etmenin ve doğaçlama hareketten ayrılamaz davranışlar üretmenin mümkün olduğunu belirtti. Şöyle yazmıştı: "Kişi beynin bu şekilde doğrudan kullanımına karşı savunmasızdır, çünkü en önemli biyolojik tepkisellik mekanizmalarından yoksun kalmıştır."

Daha sonraları, Dr. Delgado, Kongre'ye şunları söyledi:

> Toplumumuzun politik kontrolü için, bir psikocerrahi programına ihtiyacımız var. Amaç, zihnin fiziksel kontrolüdür. Belli normlardan uzaklaşan herkes, ameliyatla düzeltilebilir.
>
> Kişi, en önemli gerçekliğin kendi varlığı olduğunu düşünebilir ama bu sadece kişisel bir bakış açısıdır. Tarihsel bakış açısından yoksundur.
>
> İnsanın kendi zihnini geliştirme hakkı yoktur. Bu türde liberal bir amaç çekici olabilir. beyni elektriksel olarak kontrol altına almalıız. Bir gün ordular ve generaller, beynin elektriksel olarak uyarılmasıyla kontrol edilecek.

Dr. Delgado'nun bu sözleri, 24 Şubat 1974'te Kongre Kayıtları No 26, Cilt 118'de yayınlandı. Dr. Delgado'nun Kongre karşısında söylediği bu cüretkar sözlere rağmen, Deniz Araştırmaları Ofisi (daha önce MKUltra projesine katıldığını ve şimdi HAARP'ın yöneticilerinden biri olduğunu hatırlayın), Hava Kuvvetleri Aero-Tıp Araştırma Laboratuarı ve Boston Kamu Sağlığı Vakfı, onun çalışmalarını finanse etti.

İşin daha da şaşırtıcı tarafı, Dr. Delgado bugün saygın bir bilim adamı olarak tanınıyor ve beynin elektriksel uyarımı teknolojisinin geliştirilmesindeki öncü çalışmalarından dolayı hayranlık görüyor. Çalışmalarının

bir başka örneği, 17 Mayıs 1965 tarihli *The New York Times*'ta yayınlanan "Radyolu Matador, Vahşi Boğayı Durdurdu" başlıklı makalesinde bulunabilir. Bu makale, Dr. Delgado'nun Yale Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde yaptığı deneyleri ve Cordova, Ispanya'daki saha çalışmalarını anlatıyordu. *The New York Times* şöyle diyordu:

> Öğleden sonra güneşi, arenanın etrafındaki yüksek tahta bariyerlere vururken, cesur boğa silahsız matadora doğru yönelmişti; hayatı boyunca hiç kızgın bir boğayla karşılaşmamış bir bilim adamına doğru! Ama saldıran hayvanın boynuzu, kalın kırmızı pelerinin arkasındaki adama asla ulaşamadı. Bu olmadan hemen önce, Dr. Delgado elindeki küçük bir radyo vericisinin bir düğmesine bastı ve boğa aniden durdu. Sonra vericinin başka bir düğmesine bastı ve boğa itaatkar bir şekilde sağa dönüp uzaklaştı. Boğa, önceki gün acısız bir şekilde yerleştirilmiş ince tellerin bulunduğu belli bölgelere gönderilen radyo sinyalleriyle yaratılan elektrik uyarılarıyla gelen beyin komutlarına uyuyordu.

Dr. Delgado'ya göre, bu türde deneyler, insanlar üzerinde de yapılabilirdi. 1965 yılında bir konferans verirken, Dr. Delgado şöyle dedi: "Bilim, yeni bir inceleme metodolojisi ve hayvanlarla insanlarda beyin fonksiyonları üzerinde kontrol imkanı sundu." Bu bölüm, beynimize "acısız bir şekilde" teller yerleştirilmesine gerek kalmadan hepimizi o boğaya çevirebilecek olan HAARP'ın Dr. Delgado'nun araştırmasının ilerlemiş bir hali olması olasılığının incelenmesidir.

Dr. Penfield'ın deneyleri, ameliyata giren epilepsi hastalarının kortekslerine derinlemesine elektrotlar

yerleştirilmesini kapsıyordu; elektrik uyarılarıyla, bu hastaların hafızalarını belirgin şekilde geliştirmeyi başarmıştı. Dr. Adey'in çalışması, Dr. Delgado'nunkine benziyordu. Kedilerin ve şempanzelerin beyinlerine minik alıcı-vericiler yerleştiriyordu. Bunlar, laboratuarındaki bir alıcıya sinyal göndererek, beyindeki elektrik faaliyetlerini gösteriyordu. Ayrıca, hayvanın beynine sinyaller göndererek, operatörün isteğine uygun olarak davranışı yönlendiriyordu.

Bir deneğin kontrol edilmesi için radyo aktarımlarının ve hipnotizmanın kullanılmasına, Radyo-Hipnotik Beyinsel Kontrol (RHIC)* adı verilmektedir. Bu teknoloji, 1930'lardan bu yana geliştirilme aşamasındaydı ve aynı dönemde Leningrad Üniversitesi'nde fizyoloji profesörü L. L. Vasiliev de deneyler yapıyordu:

> Deneğin durumunu kontrol etmek için, kendisi başka deneylerle uğraşırken bir radyo kullanıyordu. Elde edilen sonuçlar, radyo sinyallerinin kullanılmasının deneysel olasılıkları artırdığını göstermiştir. I. F. Tomaschevsky [bir Rus psikolog] bir-iki oda ötedeki bir denekle ilk deneylerini gerçekleştirmişti ve denek, kendisi üzerinde deney yapıldığını bilmiyor veya böyle bir şeyden şüphelenmiyordu. Diğer durumlarda, sinyalleri gönderen aynı evde bile değildi ve deneğin davranışlarını başka biri gözlemliyordu. Belirgin uzaklıklardan yapılan başka deneyler de başarıya ulaştı. Böyle bir deney, uzaktaki bir parkta gerçekleştirildi. Uykuya dalma yönünde verilen zihinsel komutlar, bir dakika içinde yerine getirildi.

* RHIC: Radio-Hypnotic Intracerebral Control. Ç.N.

Muhtemelen Amerikalıların RHIC gelişimi çabalarına dolaylı olarak katkıda bulunan 1950'lerdeki ilginç bir olay, 1958 yılında 14 yaşında bir çocuk dahinin Nörofon'u icat etmesiydi. Nörofon, sesi (müzik, kelime vb.) vücut üzerindeki bir noktadan doğruca beyne aktarabilecek elektrik dürtülerine çeviren bir alettir. Patent ofisini aletin işe yaradığına ikna etmeleri için altı yıl gerekti. Sonunda, mucit Patrick Flanagan, avukatı ve çalışan bir modeliyle patent ofisine gitti. Orada, icada inanmayan bir incelemeci, sağır bir patent ofisi elemanının duymasını sağlarlarsa, patenti vereceğini söyledi. Alet denendi ve incelemecinin şaşkın bakışları altında, sağır elaman "duydu." Patent hemen verildi.

1962 yılında, *Life Magazine,* Gillis Patrick Flanagan'ı dünyanın en büyük bilim adamlarından biri olarak listeledi; üstelik daha yirmi yaşında bile değildi! Zaman geçtikçe, genç Üstat Flanagan, Tufts Üniversitesi'nde bir araştırmacı olan Doktor Flanagan oldu. Orada, Donanma için bir insan-yunus konuşma sistemi üzerinde çalıştı. Bu araştırma, Nörofon'un geliştirilmiş bir versiyonunu getirdi. Geliştirdiği modelin patentini almak istediğinde, Savunma İstihbarat Servisi (DIA) dört yıl süreyle modeli gizlilik emri altına aldı. HAARP'a bakan araştırmacılar, hükümetin Dr. Flanagan'ın icadına olan ilgilerini koruduğunu açıkça görebiliyorlar. Eğer mesajları alan kişiyle doğrudan fiziksel bağlantıya girmeden kablosuz şekilde çalışmasını sağlayabilirlerse, kesinlikle bir zihin kontrol aleti elde edebilirler.

Yıllar boyunca, deneklerin zihinlerine kelimeler aktarma çabalarıyla çeşitli aletler kullanıldı ve deneyler yapıldı (rıza dahilinde veya haricinde). Bazıları şaşırtıcı derecede başarılı oldu. HAARP'ın düşmanlarının ba-

zıları, bunun tesisin diğer bir özelliği olabileceğinden korkuyorlar. HAARP verici olursa, HAARP'ın menzili içindeki (en azından dünyanın kuzey yarısı ve belki kürenin tamamı olabilir) herkesin zihinlerine "kelimeler" yerleştirilebileceğinden endişeleniyorlar.

Nörofon benzeri başka bir alet, Philip L. Stocklin'e aitti. Mütevazı bir şekilde tasarlanmış "İşitme Cihazı" için Birleşik Devletler 4,858,612 patent numarasını almıştı. Bu patent, mikrodalga taşıyıcı kullanarak kişinin beynine doğrudan ses taşıma fikrine dayanıyor. Bu alette:

> Ses sinyallerini elektrik sinyallerine çeviren bir mikrofon kullanılmıştır. Elektrik sinyalleri, farklı frekanslarda mikrodalga sinyalleri elde etmek üzere kontrol sağlamak için analiz edilmekte ve işlenmektedir. Çoklu frekans mikrodalgaları, daha sonra beyindeki işitsel kortekse uygulanmaktadır. Bu yöntemle sesler, mikrofon tarafından alınan ilk sesin temsilcisi olan memeliler tarafından algılanmaktadır.

CIA'in 1969 yılında beyin ve bir bilgisayar arasında doğrudan iletişim kurduğu konusunda söylentiler var. 1970'lerde, *South China Morning Post*, bir Amerikan üniversitesinin kişinin düşüncelerini kaydedebilen bir zihin okuma makinesi icat ettiğini bildirdi. Bu icadın asıl amacı, yetkililerin ciddi araba kazalarını araştırmalarına yardımcı olmaktı. Komaya girmiş insanlar üzerinde kullanılması düşünülmüştü. Söylendiğine göre, CIA bunu öğrenmiş ve patenti satın almıştı.

İlginç bir "onay," İnternet'te yayınlanan isimsiz bir yeminli ifade. Şöyle belirtiyor:

1984 baharında, Tayvan'daki Ulusal Savunma Bakanlığı'nda hizmet eden bir yarbaydım. O dönemde, hizmet ettiğim bakanlıkta gizli bir belge okudum. Belge, Tayvan'daki Askeri Polis Teşkilatı'nın Birleşik Devletler'den zihin (düşünce) okuma makinesi satın aldığını açıklıyordu. (Tayvan'da makineye verilen isim, Psikolojik Dil Makinesi idi; yani makine zihin okuyabiliyordu.) Belge, bozulan makinelerin onarımı için Birleşik Devletler'den parça talebiydi. Tayvan'dan ayrılmamdan önce, bu makine Tayvan'daki güvenlik organizasyonlarında en etkili silah haline gelmişti; Polis Merkezleri, Askeri Polis Teşkilatı ve Ulusal Güvenlik ve Soruşturma Bakanlığı gibi.

O zamandan beri çeşitli araştırmacılar böyle şeylerle karşılaştılar. Örneğin, 1994 yılında Colorado merkezli bir şirket olan Advanced Neurotechnologies Inc., adına Beyin Bağlantısı dedikleri bir alet geliştirdiğini ilan etti; bu, bilgisayar arayüzüne bağlanan bir beyin dalgası aletiydi. Aletle ilgili yaptıkları açıklamalara göre, 0.5 Hz ila 40 Hz beyin dalgalarını güçlendirerek onları dijital biçimlere dönüştürüyordu. Bu, mevcut olan veya yakında olacak olan çeşitli ürünlerden sadece bir tanesi.

Nexus Magazine, Ekim/Kasım 1996 sayısında şöyle belirtiyordu:

İngiliz bilim adamları, gözün arkasında kafatasına yerleştirildiğinde kişinin yaşamı boyunca bütün düşünce ve hislerini kaydedebilecek bir bilgisayar çipi kavramı üzerinde çalışıyorlar.

"Bu, ölümün sonu," diye belirtiyor British Telecom'un yapay yaşam ekibinden Dr. Chris Winter.

Otuz yıl içinde, deneyimlerini bir bilgisayarda tekrar göstererek, başkalarının yaşamlarını yeniden yaşamanın mümkün olacağını tahmin ediyor. "Bu bilgiyi kişinin genlerindeki bir kayıtla birleştirerek, bir kişiyi fiziksel, duygusal ve ruhsal açıdan yeniden yaratabiliriz."

Dr. Winter ve BT'nin Martlesham Heath Laboratuarlarındaki ekibi, çipe "Ruh Yakalayıcı" adını vermişler. Dr. Winter şöyle diyor: "Yerleştirilen bir çip, bir uçağın kara kutusu gibi olacaktır ve iletişimi mevcut kavramların hepsinin ötesine geçirecektir." Örneğin, polis bir saldırıyı, tecavüzü veya cinayeti kurbanın görüş açısından yeniden görüntüleyerek, suçluyu kolayca yakalayabilecek. "...Tatillerimdeki kokuları, sesleri ve görüntüleri bile, arkadaşlarım için yeniden yaratabilirim."

Daha korkutucu başka uygulamalar arasında ise, çipi aktararak yaşlı birinin deneyimlerini yeni doğmuş bir bebeğe aktarmak da var.

Doğrudan insan zihni/bilgisayar arayüzü, diğer bir deyişle bir tür "zihin modemi," hiç şüphesiz birkaç yıl sonra bugün kullandığımız klavyeler ve monitörler kadar gerçek ve yaygın olacak. Elbette ki bu iki yönlü bir cadde. Bazıları, makinenin kişinin zihnine doğrudan bilgi yerleştirebilmesinden veya alabilmesinden korkuyor. Daha az ürkek diğerleri, hiç şüphesiz bu yeniliği çok sevecek. Bilgisayar aracılığıyla birbirine bağlanan iki kişi, "sanal" telepati kurabilir. Potansiyel açıdan, bunun insanlık tarihindeki en büyük ilerlemelerden biri olacağı açık. Tabii, Dr. Delgado'nun inancından ("İnsanın kendi zihnini geliştirme hakkı yoktur.") hareketle, Komplo bu teknolojiyi hepimizi köleleştirmek için kullanmazsa.

Pandora Projesi Moskova'daki büyükelçilik binamıza yönelen bombardımanı inceledikten sonra, Batılı istihbarat çevreleri, gizli zihin kontrol deneylerinde giderek artan bir şekilde mikrodalga, ELF ve diğer türde EMR sistemleri kullanmaya başladılar. 1974 yılında, Ordu Tıp ve Bilgi Servisi, bir FOIA talebine cevap verirken, Dr. Allen Frey ve diğerlerinin araştırmalarını inceleyen "Elektromanyetik Radyasyonun Biyolojik Etkileri" başlıklı bir belge yayınladı. Bu belge, en azından ordu için çalışan bilim adamlarının, mikrodalga radyasyonunun biyolojik etkilerinin saldırı silahı olarak kullanılma potansiyeli olduğunu açıkça bildiğini gösteriyordu.

Bilim adamları tarafından seçilen araştırma yolları arasında şunlar olduğu belirtiliyordu: Davranış kalıplarını bozmak veya engellemek ya da soruşturmalarda kullanmak için içsel ses algısını araştırmak; kan-beyin arasındaki engeli değiştirerek kandaki nörotoksinlerin beyne ulaşmasına izin vermek suretiyle ciddi nöropatolojik semptomlar yaratılması için elektronik değiştirme yöntemlerinin kullanılması; çok düşük güç yoğunluklarında sinyal modülasyonu kullanarak beynin içinde sesler yaratılması.

Dr. Frey'in çalışması, rapor hazırlandığında on yıldan uzun bir geçmişe sahipti. *Journal of Applied Physiology*'nin Temmuz 1962 sayısında, "İnsan İşitme Sisteminin Değiştirilmiş Elektromanyetik Enerjiye Tepkisi" başlıklı bir makale yayınladı. Bu makalede, Frey sağır insanların bile radyo frekanslarındaki ses kalıplarını ve konuşmaları alabileceğini, beyni bir alıcı gibi kullanabileceğini belirtiyordu. Dr. Frey, bir kurbağanın kalbini durdurmak için mikrodalgalar kullandığı bir deneyi detaylıca anlatıyordu. Aynı zamanda, hipotalamusa

yönlendirilen mikrodalgaların duygular üzerinde güçlü bir etkisi olduğunu da keşfetmişti.

Philip Stocklin'in "İşitme Cihazı"na paralel bir araştırmada, Dr. Frey 300 ila 3,000 MHz mikrodalgaların, belli bir hızda attığında, sağır olsalar bile insanlar tarafından duyulabildiğini keşfetmişti. Denekler için sesler, kafalarının hemen arkasından geliyor gibiydi. Frekansa bağlı olarak, sesler patlıyor, tıklıyor, tıslıyor veya vızıldıyordu. Bu araştırma alanının asıl önemi, sesin teller aracılığıyla aktarılması, Dr. Flanagan'ın Nörofon'unun aksine, denekle doğrudan fiziksel teması gerektirmemesiydi.

Dr. Frey'in deneklerinin duyduğu tıklama, yaklaşık üç yıl sonra Mart 1978'de, Eugene, Oregon mikrodalga radyasyonuna maruz kaldığında duyuldu. *The Oregon Journal*, hikayeyi şu başlık altında verdi: "Gizemli Radyo Sinyalleri Endişe Yaratıyor." Federal Komünikasyon Komisyonu (FCC) sinyallerin California'dan yüzlerce mil uzaktaki bir Donanma vericisinden geldiğini tespit etti. FCC'nin olayla ilgili raporu şöyle sonuçlanıyordu: "Mikrodalgalar, Oregon Devlet Üniversitesi'ndeki fakülte araştırmacıları arasında görülen ani hastalıkların muhtemel nedeniydi." Birçok Oregonlu, baş ağrılarından, yorgunluktan, uyuyamamaktan, ciltlerinin kızarmasından, "başlarının tıkırdamasından" ve tiz sesli bir ulumayı andıran vızıltıdan yakınıyordu.

Aynı yıl daha sonra Timmons, Ontario, Kanada'da benzer bir durum oluştu. Dr. Robert Beck, ELF alanları ve EEG zincirlerinin, Kanadalılarda tehlikeli ruh hali değişimlerine yol açtığını bildirdi. Aynı şekilde, 1980'lerin başlarında başka bir araştırmacı, William Bise, Pasifik Kuzeybatı'da yaşayan insanların beyin dalgası kalıplarında tehlikeli değişimler keşfetti. Hem

Dr. Beck hem de Bay Bise, diğer birçok gözlemci gibi, bu değişikliklerin Rus Ağaçkakanı vericisinden kaynaklandığına inanıyordu.

İnsanların zihinlerine sesler yerleştirmek (ya da en azından bunu yapmaya çalışmak), onyıllardır askeri/istihbarat çevrelerinde yaygın bir zaman geçirme yöntemi oldu. 1974'teki başka bir FOIA talebi, Arlington, Virginia'daki Ortak Yayınlar Araştırma Servisi'ni buldu; bu doğrultuda, J. F. Schapitz, "Mühendislikte Psikotronik" başlıklı bir monograf yayınlamıştı ve bu da başka bir önemli keşfi getirmişti. Dr. Schapitz, bir hipnozcunun sözlerinin, modüle edilmiş elektromanyetik enerji sayesinde beynin bilinçaltı bölümlerine doğrudan aktarılabileceğini ortaya koymuştu. Mesajlar göndermek için herhangi bir teknik alet kullanmaya gerek duymadan ve kişiye bilgi girdisini kontrol etme şansı vermeden, bu yöntemle bilinçaltını programlayabileceğine inanıyordu. Dediğine göre, bu teknoloji, uzaktaki denekleri hipnoza sokmak için kullanılabilirdi ve modüle edilmiş mikrodalga taşıyıcı frekanslarıyla, insan denekler çeşitli eylemleri gerçekleştirmek üzere şartlanabilirdi. Bu teknolojiyi geliştirmek için bir araştırma programı da önerdi. Ayrıca, çeşitli ilaçlarla yaratılan beyin dalga kalıplarını kaydetmeyi, sonra denek üzerinde daha önceden kaydedilmiş ilacın zihinsel rahatsızlığını yaratmak için bu kalıpları mikrodalgalar aracılığıyla deneklere aktarmayı da önerdi. Araştırma projesi daha sonra Birleşik Devletler Savunma Bakanlığı tarafından finanse edildi; HAARP'ı finanse edenler tarafından! FOIA taleplerine rağmen, bu çalışmanın sonuçları asla açıklanmadı. Bir gün HAARP da hedef bir topluma LSD benzeri etkiler yaymak için kullanılabilir mi? Görünüşe bakılırsa, bu sorunun cevabı "evet." Bu, savaş

alanındaki askerleri rahatsız etmekten fazlasını yapmak için kullanılabilir. Bir nüfus merkezine insanları – örneğin – aşırı güçlü seks arzularına veya kontrolsüz öfkeye sürükleyecek "önceden kaydedilmiş ilaç" ışını gönderirlerse, neden olabilecekleri kargaşayı, ölümü ve yıkımı siz düşünün. "Ecstasy," "Crack" veya "Ice" ile yapabildikleri düşünüldüğünde, açıkçası, LSD oldukça hafif kalıyor.

Dr. Schapitz'in ilhamı, önceki yıl Walter Reed Hastanesi'nde yapılan bir deney olabilir. Orada, 1973 yılında, Dr. Joseph C. Sharp, ses geçirmez bir odada, odanın dışından birinin söylediği sözleri duymuştu. Bunu başarmak için 300 MHz ila 3 GHz arasında yayınlanan mikrodalga audiogram (bir sesin bilgisayar simülasyonu) kullanmışlardı. Sinyaller, Dr. Sharp'ın beynine kelimeleri anlayabileceği şekilde ulaşmıştı.

Bu deney, Dr. Robert O. Becker ve Gary Selden'ın *The Body Electric: Electromagnetism and the Foundation of Life (Beden Elektriği: Elektromanyetizma ve Yaşamın Temeli* – Wm. Morrow & Company, 1985) adlı kitaplarında şöyle bir yorumu getirmişti: "Böyle bir aletin, hedefi 'sesler' ile delirtmek veya programlanmış bir suikastçıya tespit edilemeyecek talimatlar vermek için tasarlanmış gizli operasyonlarda çok yararlı olacağı açıktır." Her gün haberlerde, zihinlerinde kendilerine emir veren sesler duyduktan sonra korkunç suçlar işleyen insanları okuyoruz. Böyle bir eski zihin hastası, The Beatles grubundan John Lennon'ı öldüren Mark Chapman idi. O sabah New York'ta John Lennon'a doğru yürürken, zihninde bir ses tekrarlanıp duruyordu: "Yap, yap, yap..."

Bu insanların yüzde kaçı gerçekten deli ve yüzde kaçı kontrolden çıkmış bir devlet biriminin yeni oyuncak-

larını "test etmesinin" kurbanı? İnsanların sadece böyle tacizlerin kurbanı olduklarına inanmakla kalmadığı, aynı zamanda Birleşik Devletler, İsveç, İngiltere ve Kanada gibi ülkelerin hükümetlerine karşı dava açtığı vakalar bir hayli fazla.

Başkalarının zihinlerini kontrol etme yönündeki bu kapsamlı araştırma, bugüne kadar serbest bir şekilde devam etti. İnanılmaz bir şekilde, bu türde araştırma projelerinden gelen sonuçlar genellikle ticari yayın yapan bilimsel ve teknik dergilerde, büyük yayınevlerinin kitaplarında bulunabiliyor. İlgilenen okurlar, örneğin, James C. Lin'in *Electromagnetic Interaction With Biological Systems* (*Biyolojik Sistemlerle Elektromanyetik Etkileşim* – Plenum Press, 1989) adlı kitabını okuyabilirler. O zamanlar Illinois Üniversitesi, Chicago'da Biyomühendislik Bölümü'nde çalışan Profesör Lin, Walter Reed'de gerçekleştirildiğini yukarıda belirttiğimiz deneyin tasarımcısıydı ve bu konuda çok sayıda kitap ve makale yayınlamıştı.

Deney, aslında İleri Seviyede Araştırma Projeleri Ajansı (ARPA) 1965 yılında Walter Reed'de bir laboratuar kurduktan sonra başlayan bir deneyler dizisinin parçasıydı. Zaman içinde bu laboratuarın araştırmaları, mikrodalgaların merkezi sinir sistemi etkilerine yol açabildiğini ve davranışları etkileyebildiğini ortaya koydu.

Neyse ki her bilim adamı CIA ve orduyla işbirliği yapmıyor. Böyle bir bilim adamı, insan-yunus iletişimi araştırmalarında öncülük eden ve insan bilincini anlamak ve araştırmak için zihin durumu değiştirici ilaçlar kullanan Dr. John C. Lilly idi. 1950'lerde, Ulusal Sağlık Enstitüsü'nde (NIH) maymunlar üzerinde deneysel araştırmalar gerçekleştiriyordu. Dr. Delgado'nunkine

benzer araştırmalarda, beynin belli zevk, acı, korku, endişe ve öfke merkezlerini uyarmak için elektrotlar yerleştirme yöntemini keşfetti. Bu çalışmanın beklenmedik bir sonucu, Lilly beyin "haritalarını" mükemmelleştirirken, CIA ve diğer servislerin bilgi talebiyle üzerine çullanması oldu. Dr. Lilly, bütün bilgilerin halka açıklanması konusunda ısrarcıydı. Bu tutumun, "güvenlik" zihinli yetkililerin hoşuna gitmediğini tahmin etmek zor değil. Lilly, araştırmasının, dünyanın dört bir yanında ölümcül görevlerle dolaşan CIA ajanlarının beyinlerine uzaktan kumanda edilecek elektrotlar yerleştirmesine yol açacağından korktu. NIH'in gerçekte bir arada olmak istemediği türden insanlar için bir paravan olduğunu anlaması uzun sürmedi. Prensiplerinden vazgeçmeden NIH'te çalışmasının imkansız olduğunu anlayarak, 1958'de istifa etti.

1970 yılında RAND Corporation (Hava Kuvvetleri'nin bir kolu), iki rapor yayınladı. "Düşük Yoğunluklu Mikrodalgaların Sinir Fonksiyonları Üzerindeki Etkisiyle İlgili Kısa Bir Literatür Araştırması" başlıklı birincisi, Birleşik Devletler'de yayınlanan mikrodalga rehberlerinin, halka ısıtıcı seviyede olmayan mikrodalgaların insanlarda davranış bozukluğuna yol açtığı konusunda bilgi sağladığını tespit etmişti. Bu bozukluklar arasında şunlar sayılıyordu: Sinirlilik, hafıza kaybı, yorgunluk, baş ağrıları, titremeler, halüsinasyonlar, otonom sinir sistemi bozuklukları ve bozuk duyu fonksiyonları. Rapor, bu etkileri yaratabilecek çeşitli olası mekanizmaları ele alıyordu.

"Mikrodalga Radyasyonunun Nöroelektrik Fonksiyon Üzerindeki Doğrudan Etkisi İçin Doğrudan Bir Mekanizma" başlıklı diğer rapor, R. J. MacGregor tarafından hazırlanmıştı. Bu raporda, belli enerji seviye-

lerinin, hâlâ düşük yoğunluklu ve ısıtıcı olmayan olarak değerlendirilebilecek bir alanda işitsel halüsinasyonlara yol açtığı bildiriliyordu. Birleşik Devletler tarafından belirlenen mikrodalga güvenlik standartlarının, ısıtmadığı takdirde zarar vermez varsayımına dayandığını unutmayın. Rapor, nöroelektrik etkilerin mikrodalga alanında azami etki sergilediğini açıklıyordu.

Walter Reed'de işitsel mikrodalga aletleriyle kazanılan başarılardan sonra, çoğu CIA'in MKUltra kapsamında olmak üzere çeşitli servislerin şemsiyesi altında, araştırmacılar planlar hazırladılar. Lin'in ve Frey'in tekniklerini kullanarak ve Dr. Schapitz'in teorilerini geliştirerek, zihnin bilinçaltı bölümüne doğrudan hipnotik komutlar aktarmaya çalışmak niyetindeydiler. Bu deneylere kalkışıp kalkışmadıkları hâlâ bilinmiyor, çünkü ilgili belgeler yok edildi.

Elektromanyetik davranış modifikasyonu alanında Dr. Delgado'nun çalışmasının başarısını izleyerek CIA'in sürdürdüğü bir araştırma programına Uyuyan Güzel adı verilmişti. Dr. Ivor Browning, New Mexico'daki laboratuarın başına getirilmişti. Çalışması, hipotalamusla veya beynin "tatlı noktası"yla çalışmaya odaklanıyordu. Burada, beynin bu sözde "zevk merkezi"ne doğrudan uyarı uygulandığında, kişilerde yoğun esrime ve heyecan durumları yaratılabildiğini keşfetmişti.

Dr. Browning, bir eşeğin zevk merkezine, hayvanda yoğun mutluluk duygusu yaratmasını sağlayabilecek bir radyo alıcısı yerleştirdi. Zevk dalgasını "elektronik havuç" gibi kullanarak, Browning hiçbir şeyden haberi olmayan hayvanı 600 metre yüksekliğinde bir New Mexico dağına gönderdi ve başlangıçtaki noktasına ge-

ri döndürdü. Eşek hedefine doğru ilerlediği yolu izlediği sürece, sürekli bir zevk akışıyla ödüllendiriliyordu; eğer istenen yoldan uzaklaşırsa, sinyal kesiliyordu. Dr. Browning şöyle demişti: "Bütün hayatınız boyunca yoldan çıkmamaya bu kadar kararlı bir eşek görmemişsinizdir!"

FOIA, CIA'in aynı elektronik havuç tekniğini güvercinlerle uyguladığını gösteren belgeler yayınladı. Minyatür mikrofon vericiler sayesinde, güvercinler bir KGB gizli evinin kenarına indirilmiş, mikrofonlarla bina içindeki konuşmalar dinlenmişti.

Elektromanyetik radyasyon, CIA ve KGB tarafından yaygın şekilde kullanıldı. Rusların bu sistemi kullanışına bir örnek, KGB'nin insanları elektromanyetik alanlarda sorguya çektiğini açıklayan 1989 tarihli bir raporda görülebilir. Normal şartlarda deneğin algılayamayacağı bu alanların bir panik tepkisi yarattığı, dolayısıyla sorgulama sırasında dirençlerini kırdığı açıklanıyordu. Elbette ki deneklere bu ışınların etkisi altında oldukları söylenmiyordu. Bu, birkaç yıl önce Dr. W. Ross Adey tarafından ortaya çıkarılan tuhaf bir aletle ilgili görüşleri de haklı çıkarıyor. Adey, Rus Lida adını verdiği bir makineyle ilgili fotoğraflar ve teknik özellik bilgileri yayınlamıştı. Bu alet, 10 Hz dalgalar yayan küçük bir vericiden oluşuyordu ve söylendiğine göre, amacı deneği hipnotik önermeleri almaya hazır hale getirmekti. Alet, artık uzun zamandır demode kabul edilen bir vakumlu tüp tasarımı kullanıyordu. Bu raporu kanıtlar bir şekilde, Kore'den dönen Amerikalı savaş esirleri, oradaki esir kamplarındaki sorguları sırasında benzer aletler gördüklerini söylediler.

Dr. Robert O. Becker, *Crosscurrents*'ta şöyle yazmıştı:

1970'lerin ortalarından bu yana, [Dr. Jose] Delgado, saygın İspanyol nörofizik laboratuarı Centro Ramony Cajal'ın yöneticisiydi. İlgi alanı, beynin doğrudan elektrikle uyarılmasından, elektromanyetik alanların biyolojik etkilerine kaymıştı. Elektrotlar veya radyo alıcıları kullanmadan, manyetik alanların belli frekanslarının maymunların davranışları ve duyguları üzerindeki etkilerini incelemişti. Dr. Delgado çalışmasını bilimsel dergilerde yayınlamamasına rağmen, varlığıyla ilgili haber yayıldı.

Yüzlerce araştırmacı, beynin elektromanyetik çıktısını son birkaç onyıldır araştırıyordu. Şimdilerde, her biri belli zihin durumlarıyla bağlantılı dört temel beyin dalgası frekansı grubu tespit ettikleri yönünde genel bir fikir birliği var. Genel frekanslar: Beta (13-30 Hz); Alfa (8-13 Hz); Teta (4-7 Hz) ve Delta (0.5-4 Hz).

Adına "beta dalgalar" denen ilk grup, kişinin günlük eylemlerine dikkatini yönlendirdiği zamanki "normal" farkındalık seviyesiyle ilgili. Beta dalgalarının en tepesinde, saniyede 30 (artı) döngüyle, araştırmacılar öfke, korku, stres etkileri gibi sinirlilik durumlarını tespit ettiler (düşünce ve mantık becerilerini engelleyebilecek etkiler). İkinci beyin dalgası grubuna "alfa dalgaları" adı veriliyor ve bunlar da zihnin gevşek durumlarıyla ilgili. Bu, öğrenme ve odaklı zihinsel fonksiyonlar için ideal durum olarak görünüyor. Pazarda satılan sayısız elektronik meditasyon ve biyo-geri bildirim makinelerinin, alfa durumuna ve/veya daha alt seviyede kalan teta durumuna ulaşmaya yardımcı oldukları iddia ediliyor. "Teta dalgaları" zihinsel imge-

lem, derin köklenmiş anılara ulaşım ve içsel zihinsel odak (meditasyon gibi) ile bağdaştırılıyor. Bu durum, genellikle çocuklarda görülüyor ve davranış değişiminde veya net rüya deneylerinde yaygın şekilde kullanılıyor. Dördüncü ve en düşük beyin dalgası frekansı (0.5 ila 4 Hz), ultra yavaş olan "delta dalgaları" ki bunlar uyku sırasında ortaya çıkıyor.

CIA'in uzun vadeli hedeflerinden biri, kesin, harici, elektromanyetik kanallarla zihin kontrolünün sağlanıp sağlanamayacağını keşfetmekti. Gerek Batı'da ve gerekse Sovyetler Birliği'nde araştırmacılar, insan beyninin elektromanyetik spektrumun en altındaki bu dar alanda hareket ettiğini artık biliyorlar. ELF dalgaları, iyonlaştırıcı radyasyon taşımaz (atom bombalarından gelen türden radyasyon) ve çok düşük ısı üretir, dolayısıyla canlı organizmalar üzerinde gözlemlenebilir etkiler yaratmazlar.

Onyıllar süren araştırmalardan sonra, ELF ile ilgili sağlık riskleri nihayet genel olarak biliniyor. Ama tespit edilemez olmaları, ELF sinyallerini gizli kullanım için ideal kılıyor. Devletin psişikleri bu bilgiyi öğrendiklerinde, ELF aralığında EMR kullanımıyla zihin kontrolünü başarmaya odaklanan tamamen yeni bir araştırma başladı. HAARP ile ilgili ciddi bir sorun, HAARP tesisinin geniş çaplı deneylerinde bu aralığın kullanmasının hedeflenmesi.

Daha önceki bölümlerde, Sovyetlerin yararlı ve tehlikeli ELF frekanslarını belirlemek konusunda ciddi ilerlemeler kaydettiklerini belirtmiştim. Örneğin, Sovyetlerin ELF ile yaptığı deneylerin yayınlanan sonuçları, ELF jeneratörlerine yakın çalışan denizcilerde psikiyatrik ve merkezi sinir sitemi bozuklukları ve stres semptomları artışı görüldüğü vurgulanıyordu. Basın

hala açıklamasa da, Batılı bilim de benzeri keşifler gerçekleştirmekten geri kalmadı.

Örneğin, California'da, Dr. Adey hayvan beyin dalgalarının doğrudan ELF alanlarıyla değiştirilebileceğini ortaya koydu. Maymun beyinlerinin, ELF dalgalarıyla "faz düşüklüğüne" uğratılabileceğini gösterdi. Bu dalgalar, normalde merkezi sinir sistemini dışarıdan gelecek etkilerden koruyan kafatasını kolayca geçebilir. Yukarıda belirttiğimiz gibi, pazarda istenen zihinsel durumu (yoğun düşünce veya derin meditasyon için "alfa" veya "delta" gibi) yaratmaya yardımcı olan yüzlerce biyo-geri bildirim veya beyin destekleme makinesi var. Bu aletler doğrudan kafaya bağlandığında – Dr. Delgado'nun çalışmasında olduğu gibi – beyne istenen durumla aynı seviyede zayıf bir ELF sinyali gönderiyorlar. Gelen "mesajı" sempatik rezonansına alan beyin, o dalgaya "kilitleniyor." HAARP'ın yayın yapmasına izin verilirse, hepimiz onun "mesajına" kilitlenebiliriz.

Bu alandaki başka bir araştırmacı, 1970'lerde San Leandro, California'daki Teknik Araştırmalar Laboratuarı'nın yöneticisi olan Dr. Elizabeth Rauscher idi. 1990'ların ortalarında, arka plandaki ELF'i gözlemleyerek depremleri tahmin etmekte büyük başarı kazandı. Onyıllardan beri, ELF'in insanlar üzerindeki etkilerini inceliyordu. İnsan denekler üzerinde ELF etkileriyle ilgili bir deney dizisinde, ELF'in belli bir frekansta bir saatten uzun süren mide bulantılarına yol açtığını keşfetti. "Marihuana frekansı" adını verdiği başka bir frekans, insanları güldürüyordu. "Bana para ve üç ay verin," diyordu Dr. Rauscher, "bu şehirdeki insanların davranışlarını kendileri farkında olmadan yüzde seksen oranında etkileyebilirim."

GÜÇ TACİZİ

Devletin insan hakları alanındaki geçmiş taviz kayıtları son derece iyi belgelenmiş durumda. Sadece son 30 yıl içinde, tuhaf isimli operasyonların etkilerini gözlemledik: MKUltra, MHChaos ve COINTELPRO gibi. Bu programların ortaya çıkarılan suçlarıyla ilgili kamuoyu tepkisi, çeşitli Yönetim Emirleri'nin (EO) yayınlanmasına ve tüzük uygulamalarına yol açtı. Bunlar, askeri ve istihbarat çevrelerinin – özellikle CIA – suikastçılık, yerel istihbarat toplama operasyonları gerçekleştirme, gönülsüz insan denekler üzerinde deneyler yapma gibi çok çeşitli suç faaliyetlerini yasaklıyordu. Ama Devlet gücünün bu araçları, anayasal cumhuriyet prensiplerine olan inancımızı paylaşsaydı, bu kanunlar ve EO'lar elbette ki gerekmeyecekti.

Sayısız araştırmacı ve vatandaş uyarı grupları, denetim komitelerinin çok yetersiz kaldığı ve istihbarat operasyonlarına yeterince sınırlama getirmediği yönünde dağ gibi kanıt topladı ama bu çalışmalar düşmanlıkla veya kurnazca bastırmalarla karşılandı. Hepimizin bildiği gibi, kanunların olduğu yerde boşluklar vardır ve bireylerle kurumlar, bu boşluklardan yararlanmaya çalışırlar. Resmi olarak hâlâ reddedilen İran-Kontra/Kontra-kokain bağlantısı, bunun en güzel örneklerinden biridir.

Tartışılmaz bir taciz vakası, 1996 yılında Başkanlık İstihbarat Denetim Kurulu (IOB) tarafından bildirildi. IOB, Başkan Clinton tarafından IC'nin yasa dışı faaliyet iddialarını araştırmak için kurulmuş özel bir paneldir. 29 Haziran 1996'da, Birleşik Devletler'in Guatemala'nın baskıcı silahlı kuvvetleriyle bağlantısı olduğunu yayınladı. IC gözlemcileri, CIA'in Guatemala'daki mer-

kezinin ülkenin zalim güvenlik güçlerine onyıllardır yardım ettiğini çok uzun bir süreden beri biliyordu. CIA'i çeşitli ve ciddi insan hakları ihlalinden sorumlu Guatemalalı askeri personelle bağlantılarını kesmeye çağıran IOB'nin bu sıra dışı suç raporu, casus gözlemcilerine açık havada güzel bir nefes gibi geldi.

CIA'in en azından kısmen, Guatemala'daki Birleşik Devletler vatandaşlarını kaçırma, işkence etme ve öldürme suçlarından sorumlu Guatemala ordusuna finans desteği sağladığı ortaya çıktığında, Başkan Clinton Mart 1995'te bir IOB incelemesi yapılmasını emretti. Yüksek profilli bir vakada, Guatemalalı askerlerden oluşan bir grubun (aralarında CIA elemanları da vardı) Amerikalı avukat Jennifer Harbury ile evli asi lideri Efrain Bamaca Velasquez'e işkence ettikten sonra öldürdüğü ortaya çıktı. Suçlamalar basında geniş yankılar uyandırınca, Clinton soruşturma yapılmasını emretmek zorunda kaldı.

Kurulun en önemli sonuçları arasında şunlar vardı:

> CIA'in uygulamalarının kesinlikle kabul edilemez olduğu iki alan bulduk. Öncelikle, 1994 yılının sonlarına kadar, çok sayıda merkez üyesine veya bağlantısına karşı girişilen ciddi insan hakları ihlalleriyle ilgili yeterince özenli davranılmadığı görüldü. İkincisi, CIA bu konuda politika tasarımcılarına ve Kongre'ye, uygun politikaların ve Kongre kararlarının belirlenmesi için yeterli bilgi sağlamadı.
>
> İncelememiz sırasında, çeşitli CIA elemanlarının, suikast, yargısız infaz, işkence veya adam kaçırma gibi ciddi insan hakları ihlallerini emrettiği, planladığı veya bu ihlallere katıldığı öğrenil-

di; üstelik, CIA'in Operasyon Yönetim (DO) merkezi, bütün bunların farkındaydı.

Merkezin bağlantılarından birçoğu – merkezin resmi kapasiteyle çalıştığı Guatemalalı yetkililer – de insan hakları ihlallerine katılmış veya örtbas edilmelerini sağlamıştı.

IOB'nin bulguları, birçok eylemcinin ve Birleşik Devletler'in Guatemala politikasını eleştirenlerin uzun zamandır sürdürdükleri iddiaları kanıtlıyordu: CIA, dünyanın en ünlü insan hakları ihlalcilerine maaş bağlamıştı. İnsan hakları savunma grubu Uluslararası Af'ın bir sözcüsü, IOB'nin raporunun "istihbarat operasyonlarının insan hakları boyutunu ihmal ettiği yönünde sistematik bir sorunu açıkça ortaya koyduğunu" söyledi. Elbette ki bu konuyu gündeme getirmemin nedeni şu: Eğer CIA bunu Guatemala'da yapabiliyorsa, her yerde yapabilirler; HAARP'ı ellerine geçirirlerse, insan haklarımız ne kadar güvende olabilir?

Kanunlar, EO'lar ve Denetim Kurulları uzlaşmadığından, bugün Big Brother daha önce hiç olmadığı kadar dikkatli izliyor. Amerika'nın ve dünyanın her yerinde cadde köşelerinde polis kameraları çalışıyor. Özel endüstri ve işler, gözlem çılgınlığına kapıldı ve hem çalışanlar hem de müşteriler izleniyor. 1996 yılında, Başkan bütün yeni telefon donanımlarının devletin istediği anda dinlemesine izin verecek şekilde hazırlanması için bir Telekomünikasyon Kanunu çıkardı. Yakın zamanda çıkarılan diğer kanunlar – Anti-Terörizm Kanunu gibi – daha önce benzeri görülmemiş ve açıkça anayasaya aykırı bir şekilde, polisin ve federal güvenlik organizasyonlarının, gözlem güçlerinin artırılmasını sağladı. Yakın zamanda yayınlanan bir haberde, Clinton dönemin-

de, Bush dönemine oranla telefon dinleme eylemlerinin %40 arttığı bildirildi.

Big Brother'ın şaşırtıcı bir örneği, Finansal Suçlar Denetim Ağı (FinCEN) oldu. 1995 yılında kabine seviyesindeki çeşitli servisler bir İşbirliği Muhtırası imzaladıktan sonra, Adalet Bakanlığı FinCEN'i kurdu. FinCEN, şimdi IRS, FBI, Uyuşturucuyla Mücadele Dairesi, Gizli Servis, Gümrük Hizmetleri, Posta Hizmetleri, Nüfus Dairesi, CIA, Ulusal Güvenlik Servisi (uluslararası kablolu aktarımlarda verileri izliyor), Savunma İstihbarat Servisi, Alkol, Tütün ve Ateşli Silahlar Bürosu, Göçmen ve Yerleştirme Hizmetleri, Ulusal Güvenlik Konseyi, Federal Deposit Insurance Corporation, Döviz Denetimi, Federal Rezerv ve Dışişleri Bakanlığı İstihbarat ve Araştırma Bürosu'nun veritabanlarını gözlemliyor.

FinCEN, aynı zamanda emlak sahipliği, mülk vergi ödemeleri, motorlu araçlar, sürücü belgeleri gibi devlet kayıtlarına da ulaşabiliyor. Kredi kayıtlarını, telefon kayıtlarını, dergi abonelik listelerini ve hatta süpermarket alışveriş bilgilerini bulabileceği ticari veritabanlarına da ulaşımı var; o güzel yeni indirim kartlarıyla satın aldığınız her şey, doğruca FinCEN'e gidiyor. FinCEN'in bütün bu bilgilere ve bütün ilgili veritabanlarına istediği anda ulaşımı var.

FinCEN, bu bilgiyi, yapay zekalı bilgisayar sisteminin finansal açıdan izlenebilir bir suç işlediğinden şüphelendiği herkes hakkında dosya yaratmak için kullanıyor. Bu dosyalar, daha sonra bu suçları araştırmak isteyebilecek herhangi bir federal servise gönderilebiliyor. CIA'in yerel gözlem yapması gerçekten "önlenmişse," bu engelle karşılaşan tek servis CIA demektir!

Amerikalılara karşı casusluk yapmak ve yerel istihbarat operasyonlarına girişmek konusundaki kanun ve

talimatların etrafından dolaşmanın diğer bir yolu da, bir "ulusal güvenlik" paravanının arkasında gizli. Ordu/endüstri/istihbarat çevreleri, onyıllardır "ulusal güvenlik" kaçamağını kullanıyorlar. "Ulusal güvenlik" ve "ulusal güvenlik riski" gibi terimlerin açık tanımlamaları olmadığından, bir örtbas keşfettiler.

Biz halkın ve seçilmiş temsilcilerimizin isteklerinin etrafından dolaşmak için federal ve askeri servisler tarafından kullanılan başka bir taktik, karanlık bütçelere dalmaktır; diğer bir deyişle, kendilerine Kongre'den ve ulusal bütçeden gelmeyen bir gelir sağlıyorlar. Örneğin, Ollie North tarafından Kontra'ya yasa dışı malzeme sağlanması, bir karanlık bütçe operasyonudur. Diğer bir yöntem de bir şeyden haberi olmayan taşeronların kullanılmasıdır. İstihbarat faaliyetlerini sınırlayan EO'lar ve tüzükler, istihbarat dışı hükümet servislerine veya taşeronlarına uzanmaz. EO 12333, devlet taşeronlarının Birleşik Devletler İstihbarat servislerine sağladıkları hizmetlerin amacını bilmelerinin gerekmediğini ifade eder. Muhtemelen HAARP ile ilgili durum da böyle. HAARP projesine katılan birçok üniversite var. Bazılarının gizli projelere girişmelerini engelleyen sıkı politikaları var. HAARP'ın görünüşteki açıklığı, "temiz bir vicdanla" katılmalarına izin veriyor. EO 12333, CIA/Savunma Bakanlığı'nın HAARP gibi bir projeyi, katılımcılara projenin gerçek amacıyla ilgili hiçbir bilgi vermeden başkalarına havale etmesini sağlar.

8 Temmuz 1992 tarihli raporunda, Senato Hükümet Yönetimi Gözlemi Alt Komitesi, devlet taşeronu olan araştırma ve geliştirme merkezlerine gönderilen paraların izlenememesi sorununa değiniyordu. Rapor, sorunun Savunma Bakanlığı'nın taşeronlarının izlenmesini zor-

lıştırmasından kaynaklandığını belirtiyordu. Ne taşeronlar ne de onlarla çalışan devlet servisleri, Kongre'ye karşı doğrudan sorumlu değiller. Kongre denetiminin ötesinde kaldıklarından, "resmi" olarak hiçbir şey bilmedikleri istihbarat operasyonlarında çalışma yetkileri var.

Ordu'nun Araştırma ve Teknoloji Programı, 42 laboratuar ve ARGE merkezi çalıştırıyor; bu merkezlerde 10,000 civarında bilim adamı ve mühendis hizmet ediyor. Yıllık 1.3 milyar dolarlık bütçe, Savunma Bakanlığı harcamalarının çok küçük bir parçası. Silah araştırması – "ölümcül olmayan" silahların geliştirilmesi ve denenmesini de kapsıyor – istihbarat servislerinin faaliyetlerini sınırlayan kanunlardan bağımsız ama bu servislerin bu araştırmalara katkıda bulunduğu ve yarar sağladığı düşünülebilir.

Radyo dalgalarının (özellikle mikrodalga bandının) insanların zihinlerine kelimeler yerleştirmek için kullanılabileceğini gördük. Bu kelimelerin, insanları delirtmek veya onları hipnotize etmek için kullanılabileceğini de gördük. İstihbarat çevrelerinin ve ordunun, "insanların zihinlerindeki savaşı kazanma" arzusu taşıdığını ve bunu başarmaya çalışırken insanları zombilere dönüştürmeyi umursamadıklarını da gördük.

Daha kaç tane Watkins ve Dr. Delgado, insanların zihinleriyle oynamak için fırsat kolluyor? Böyle bir araştırmanın ortaya çıkaracağı bilgiler, Yeni Dünya Düzeni planlarında nasıl kullanılabilir? HAARP, her şekilde görüldüğü gibi, onyıllardır bu gizli savaşı sürdüren insanların elinde. En azından üç kuşaktır Amerikalıların, kendi vatandaşlarının beyinlerini yaktıklarını, ilaçladıklarını ve elektriklendirdiklerini gördükten sonra, gerçekten iyi niyetlerle hareket ettiklerine hâlâ inanabilir miyiz?

Ne yazık ki bu bölüm Ulusal Güvenlik adına sergilenen bu iğrençliklere çok az değinebiliyor. Komplo'nun zihin kontrolünü nasıl kullandığı konusunda daha detaylı bilgi ve analiz için, Jim Keith'in *Mind Control, World Control (Zihin Kontrolü, Dünya Kontrolü)* adlı kitabını okumanızı öneririm.

Buraya kadar bildiklerimizi özetlemek için, şunu söyleyebiliriz: Araştırma pahalı, geniş kapsamlı ve devam ediyor; Birleşik Devletler hükümetinin bu teknolojiyi kullanan zihin kontrolü deneylerine giriştiği yönünde ciddi kayıtlar var; çeşitli devlet servislerinin bu faaliyetler üzerine konmuş yasal sınırlamaların etrafından dolaşmayı tekrar tekrar başardığı yönünde ciddi kayıtlar var; ne Kongre ne de mahkeme, karanlık istihbarat ve silah geliştirme programlarına yakından eğilmek istemiyor; çok sayıda Birleşik Devletler hükümet servisi, yönlendirilmiş enerji teknolojilerini gerçek yaşam şartlarında vatandaşların üzerinde deneme eğilimi içinde olabilirler. Örneğin: Savunma Bakanlığı, "ölümcül olmayan silahlar"ın derecesini ve menzilini ölçmek veya "güvenlik" sınırlarını araştırmak isteyebilir; CIA kesinlikle davranış değişimi becerilerini test etmek isteyecektir; Ulusal Güvenlik Servisi, teknolojik gelişim amacıyla bu tür testlerle ilgilenebilir.

4. Kısım:
Çevresel Modifikasyon

İnsanoğlu her zaman için havaya karşı yoğun bir ilgi duymuştur. İnsanlık tarihi boyunca, havanın ekinler üzerindeki etkisini ve şiddetli fırtınalar yüzünden insanların ölümünü ve mülklerini kaybedişini gördük.

Antik zamanlarda, insanlar havayı etkileme çabasıyla tanrılara kurban verirlerdi. Dünyanın birçok yerinde insanlar hâlâ yağmur ve verimlilik için karmaşık törenler düzenliyor. Bugün bilim şiddetli doğaya ve tahmin edilemeyen ya da istenmeyen hava şartlarına karşı savaş açmış durumda.

"Çevresel modifikasyon," kasıtlı ya da kasıtsız olarak, insanların hava şartlarını yaratan atmosferik süreçlere ve olaylara müdahale etmesini tanımlamak için kullanılan bir terimdir. Çevresel modifikasyon ya da ENMOD, aynı zamanda başka çevresel modifikasyonları da kapsar; örneğin, okyanus akıntılarının değiştirilmesi, ozon tabakasının delinmesi veya sera gazlarının üretilmesi gibi. ENMOD, yerel, bölgesel ve küresel etkilerin tamamını kapsar.

Çevrenin ve özellikle havanın bilimsel yöntemlerle kasıtlı olarak değiştirilmesi, bu yüzyılın ortalarından beri süren ve aslında 1946 yılında Birleşik Devletler'in bulut oluşturma çabalarıyla başlayan girişimlerdir. Bu ülkede ve dünyanın çeşitli yerlerinde bulut oluşturmak için çeşitli teknolojiler geliştirilmiştir ve bunların amacı:

- Havaalanlarındaki sisleri temizlemek.
- Dağ bölgelerinde kar yığınlarını artırmak.
- Yazları yağışları çoğaltmak.
- Doluların neden olduğu yıkımı azaltmak.
- Orman yangınlarını söndürmek.

Kasıtsız modifikasyon ise, antik çağlardan beri var olmuştur. Aşırı tarım yüzünden antik Mezopotamya'nın (Sümer ve Babil) verimli bir tarım bölgesi (Verimli Hilal) olmaktan çıkarak bir çöle dönüşmesi, bunun bir örneğidir. Hava, şehirler ve elektrik santralleri (dumanlı sis ve asit yağmurlarına yol açarak) veya sulama ve or-

manları keserek tarla açma gibi tarımsal faaliyetler yüzünden de değişime uğrayabilir.

1950'lerde, hava modifikasyonu bilimkurgunun ve popüler "bilim öncüleri" hikayelerinin konusuydu ama 1970'lerin sonlarında sadece bilimsel bir gerçek olmaktan çıkıp, ulusal ve uluslararası kanunların bir konusu haline geldi. Örneğin, Birleşik Devletler, Birleşmiş Milletler Askeri veya Diğer Türde Düşmanca Çevresel Modifikasyon Tekniklerinin Kullanımının Yasaklanması Konvansiyonu'nun (ENMOD Konvansiyonu) üyelerinden biri oldu. ENMOD Konvansiyonu, doğal süreçler üzerinde kasıtlı manipülasyonlarla geniş çaplı, uzun vadeli veya ciddi etkiler yaratan ve deprem, deniz yükselmesi (ya da çekilmesi) ve iklim veya hava şartlarında değişimler gibi fenomenlere yol açan tekniklerin kullanılmasını yasaklamıştır.

Çeşitli araştırmacılar, biri bunu yapacak teknolojiye sahip olmadığı (ya da yakın gelecekte böyle bir teknolojiye sahip olacağı düşünülmediği) sürece, Birleşmiş Milletler'in çevresel modifikasyona karşı bir kanun çıkarma zahmetine girmeyeceğini belirtmektedir. Kasıtlı olarak deprem yaratılmasının bu yasaklanan kullanımlardan birine dahil olduğunu unutmayın. Ordu ve/veya bilim adamları, istedikleri zaman deprem yaratabilirler mi? Biraz sonra, bunu yapabilecekleri yönünde giderek artan kanıtlar olduğunu size göstereceğim; HAARP'ın bu teknolojinin bir parçası olduğunu da.

Birleşik Devletler'in federal seviyede hava kontrol araştırmalarına katılması ve bu çalışmaları desteklemesi, bilimsel hava modifikasyonunun çok başlarına uzanıyor. Ama 1959 mali yılından öncesine kadar, bu amaçları kapsayan federal bütçe kayıtları bulunmuyor. O dönemde, Kongre, Ulusal Bilim Vakfı'nı "hava

modifikasyonu alanında bir inceleme, araştırma ve değerlendirme programı başlatmaya ve desteklemeye" ve "bu çalışmalarla ilgili Başkan ve Kongre'ye yıllık raporlar sunmaya" çağırmıştı. 1959 mali yılında 3 milyon dolarla başlayarak, kasıtlı hava modifikasyonu araştırmalarına ayrılan doğrudan federal araştırma fonu 1980 mali yılında 20 milyon doları geçmişti ve o zamana kadar yedi farklı federal kurum da işe karışmıştı.

Ulusal Bilim Vakfı'na ek olarak, öncelikli katılımcılar arasında Ticaret Bakanlığı, Savunma Bakanlığı ve İçişleri Bakanlığı da vardı. Diğer daha küçük oyuncular arasında Tarım Bakanlığı'nın Orman Hizmetleri, Enerji Bakanlığı, Ulaştırma Bakanlığı ve NASA vardı. Bu fonlar, yağış artırma (sözde yağmur yaratma), sis ve bulut modifikasyonu, dolu ve yıldırım bastırma, kasırga modifikasyonu ve kasıtsız hava modifikasyonu araştırmaları gibi deney ve çalışmaları destekliyordu.

1958 yılında, Beyaz Saray hava modifikasyon danışmanı Yüzbaşı Howard T. Orville, Savunma Bakanlığı'nın yürüttüğü Tesla tarzında bir araştırmayı basına tanımladı. Savunma Bakanlığı, gökyüzünde seçilmiş alanlarda iyonlaşma yaratmak veya iyonlaşmayı gidermek için atmosferin elektronik yöntemlerle modifikasyonunu kullanarak, "dünya, gökyüzü ve hava şartlarını kontrol etmenin yollarını arıyordu." Bu açıklamanın ardından, tuhaf deneylerle, tuhaf hava ve havadan kaynaklanan felaketlerle dolu onyıllar geçti. Birçok Amerikalı (örneğin, babam) tuhaf hava şartları için atmosferik nükleer testleri suçladı. Ama atmosferi kontrol etme konusundaki diğer girişimleri çok azı biliyordu. Devlet, o zamandan beri gökyüzüne ve gökyüzünde tuhaf şeyler yapmaya devam etti.

1960'larda, çok sayıda önemli üst atmosfer deneyleri gerçekleşti. Birinde, bakır iğneler "telekomünikasyon kalkanı" olarak iyonosfere atıldı. Devlet, radyo iletişimlerini kesintisiz devam ettirebilmek için yapay bir iyonosfer yaratmaya çalıştıklarını iddia etmişti. Doğal iyonosfer, çok çeşitli etkenler tarafından sürekli olarak etkileniyor, bu etkileşimler radyo aktarımlarını engelliyordu. Yerden 2,000 mil kadar yüksekte, her biri 2 ila 4 cm uzunluğunda 3.5 milyar bakır iğne yerleştirmeye çalışmışlardı. Bunlar, 6 mil kalınlığında ve 25 mil genişliğinde yapay bir iyonosfer oluşturacaktı. Deney başarılı olduğu takdirde, Birleşik Devletler iğne sayısını artırmayı planlıyordu. Uluslararası Astronomlar Birliği, bu plana şiddetle karşı çıktı.

Baryum tozu gibi çeşitli kimyasallar da daha az inanılası açıklamalarla üst atmosfere atıldı. İsrailli bilim adamları, ölümcül e-koli bakterisini bulut yaratıcı madde olarak kullandıklarını bile iddia ettiler. Bu açıklama, "standart" madde olan "gümüş iyodid"in sadece soğuk bulutlar yarattığı ve bakterinin sıcak havada çalışabildiği varsayımına dayanıyordu. Bu açıklamalarına gerçekten inanılıp inanılmadığını bilmiyoruz.

Donanma'nın da bir süredir hava modifikasyonu çalışmalarına katıldığını belirtmekte yarar var. Birçok bulut tohumu endüstrisinde standart hale gelen yakıcı teknik tohumları geliştiren Donanma idi.

Hava modifikasyonu konusunda bilimsel araştırmalar, 1970'lerde gerçekten hızlandı. Bunun kısmi nedeni, bulut yaratma teknolojisinin giderek artan bir şekilde kullanılmasıydı. Bir bilimsel altyapının evrimi ise, muhtemelen daha da büyük önem taşıyordu. Daha da güçlü bilgisayarlar ve karmaşık istatistiki yaklaşımlar ortaya çıkmıştı. Ayrıca, giderek artan bilimsel insan gü-

cü, araştırma bütçelerinin giderek artmasına neden olmuştu. Bütün bunlar, atmosferik dinamiklerle ilgili araştırmaların, anlamlı bilimsel sonuçlar getirmesini sağladı. Ellili yıllardaki hava balonları ve sesli roketler, yetmişlerde yerlerini jeosenkronize uydulara ve iyonosfer ısıtıcılarına bıraktı.

Bu alandaki keşiflerin hızı giderek artmaya devam etti. Bazı araştırmacıların HAARP'ın sadece iyonosferin özellikleriyle ilgili temel keşiflerde bulunacağı yönündeki resmi açıklamaya kulak asmamalarının bir nedeni budur. Bu araştırmacılar, hava araştırmalarının "keşif çağı"nı çok geride bıraktığına inanıyorlar; havanın metaforik "Kolomb ve Macellan"larının zamanı çok geride kaldı. Artık uygulama çağındayız.

Bunun olası kanıtları, 1997 tarihli bir haberde görülebilir. Associated Press (AP), devletin sahibi olduğu isimsiz bir Rus şirketinin, Malezya'nın dumanla kaplı göklerini temizlemek için insan yapımı "kasırgaları" kullanmayı önerdiğini bildiriyordu. AP şöyle açıklıyordu: "Tayland'dan Avustralya'ya kadar gökyüzü dört aydır yoğun bir dumanla kaplı ve milyonlarca insanın hayatı tehlikede... Bu dumanın kaynağının Endonezya'daki orman yangınları – bazıları arazi açmak için kasıtlı olarak başlatılmıştı – olduğu düşünülüyor." Ruslar, teknolojilerini bedava kullandırmayı öneriyorlardı; ilk kez. AP, *The Star* ve diğer Malezya gazetelerinin 13 Kasım 1997'de bildirdiğine göre, Çevre Bakanlığı yetkilisi Hieng Din şöyle demişti: "Bize bir maliyeti olmadığından, sunum yapmalarına izin vermenin bir sakıncası yok." Başka bir Malezya gazetesi olan *The Sun,* Hieng Din'in şu sözlerini de aktarıyordu: "Yeni teknoloji roketleri, devasa fanları, uçakları veya kimyasalları değil, uyduları kullanıyor. Hava sistemlerini değiştirecek

güçte olduğu dışında, size bütün mekanizma hakkında başka bir şey söyleyemem." AP, bu test başarılı olduğu takdirde, Malezya hükümetinin havayı temizlemek için milyonlarca dolar ayırdığını açıklıyordu. Rusların testinin başarılı olup olmadığı bilinmiyor. Yangınlar söndüğünde, hava zaman içinde insan müdahalesine gerek kalmadan temizlendi.

NÜKLEER ENMOD

1950'lerde ve 1960'larda, atmosferde 300 megatonluk nükleer bomba patladı. Bu süreç, çok yüksek miktarda elektrik ve radyoaktif yüklü partikülün saçılmasına neden oldu; tabii 40,000'den fazla elektromanyetik vuruşun da (EMP).

İlk HAARP belgelerinde, HAARP'ın yapay EMP üretimi için kullanılması olasılığına değiniliyordu. Bu, nükleer araçlar kullanmaya gerek kalmadan EMP'nin etkilerine karşı "sertleştirici" elektronik aletlerin başarısını ölçmek için bir yol olarak düşünülüyordu. Bu elbette ki nükleer kirlilik tehdidini ortadan kaldırırken, milyonlarca dolarlık tasarruf da sağlayacaktı. Ne var ki HAARP yapay EMP üretmek için kullanılabilirse, bu, savaş zamanlarında muazzam bir potansiyel anlamına da gelecekti; yaklaşan düşman füzelerini etkisiz hale getirmekten, düşman bilgisayarlarını ortadan kaldırmaya kadar.

Üst atmosfer hakkındaki anlayışla ilgili önemli bir adım, 1958 yılında Dr. James Van Allen, dünyanın manyetik alanında yüklü partiküller bulunduğunu kanıtladığı zaman ortaya çıktı; atmosferin gazlı zarflarının en üst seviyelerinin üzerinde, binlerce mil yukarıdaki manyetosferden söz ediyordu.

Aynı yıl daha sonra, Uluslararası Jeofizik Yılı'nın (1958-1959) bir parçası olarak Argus Projesi, Ağustos ve Eylül 1958'de Van Allen Radyasyon Kuşakları'nda üç nükleer bomba patlattı. Bu, dünyanın önde gelen bilim adamlarının yoğun itirazlarına rağmen gerçekleştirildi. Bu patlamalar, o zamandan beri vergi mükelleflerinin trilyonlarca dolarına mal oldu. Nasıl mı? Argus Projesi'nden önce, Van Allen kuşakları bir hayli zayıftı. Nükleer bombaların patlatılması, kuşakları yüzlerce kat güçlendirdi. Şimdi, ne zaman bir uzay aracı fırlatılsa, bu kuşaklardan olabildiğince hızlı bir şekilde geçmesi gerekiyor. Bunun amacı, aracın personelinin, yükünün ve hassas elektronik donanımların zararlı radyasyonlara olabildiğince kısa süre maruz kalmasını sağlamak. Argus Projesi ve ardından gelen diğer nükleer patlamalar olmasaydı, birçok bilim adamına göre, hâlâ uzay görevlerinde yörüngeye ve ötesine araçlar göndermek için daha az yakıt yoğunluklu fırlatıcılar kullanabilirdik.

Argus Projesi patlamaları sadece mevcut kuşakları güçlendirmekle kalmadı, aynı zamanda çok sayıda yeni iç radyasyon kuşakları yarattılar ve bunun etkileri bütün dünyada hissedildi. O zamandan beri, diğer üst atmosfer nükleer patlamaları, doğal olarak var olanları yeniden biçimlendirip dengesizleştirirken, daha da fazla yeni radyasyon kuşağı yarattı. Bazı bilim adamları, kuşakların doğal durumlarına, biçimlerine, yoğunluklarına ve yüksekliklerine dönmesinin asırlar sürebileceğini düşünüyorlar. Argus Projesi, Savunma Bakanlığı bilim adamlarının "kimin umurunda, biz istediğimizi yaparız" tutumlarının diğer bir çarpıcı örneği. Bu türde insanların iyonosferle oynamasını gerçekten istiyor muyuz? Dr. Van Allen, Argus Projesi'ni hevesle desteklemişti ve bugün aynı hevesi HAARP için de gösteriyor.

Argus Projesi, bilim adamlarının inanılmaz ve tahammül edilmez bir kibirle davrandıkları tek sefer de değil. Böyle bir diğer olay, Atom Çağı'nın başlamasını sağlayan olaydı. Manhattan Projesi'nde ilk atom bombasının patlatılmasından hemen önce, birkaç düzine Manhattanlı bilim adamı bombanın atmosferde bir zincirleme tepki başlatacağı konusunda uyarılarda bulunmuştu. Endişeleri, patlamanın sıcaklığının havadaki oksijenin yanmasına yol açmaya yeterli olacağı yönündeydi. Bomba atmosferi ateşe verirse, bu gezegendeki bütün yaşamı yok eder ve geride bir kül yığını bırakırdı. *Voyage To the Bottom of the Sea (Denizin Dibine Yolculuk)* ve *Damnation Alley (Lanet Caddesi)* gibi filmlerdeki alevli gökyüzü, bu korkuyu yansıtmaktadır. Manhattan Projesi bilim adamlarının küçük bir azınlığı, bombanın patlatılması planlarının iptal edilmesini resmi olarak rica ettiler. Savaş Bakanlığı (şimdiki Savunma Bakanlığı), bu ricalara aldırmadı ve bu dünyanın toptan yok olması riskini göze alarak, 16 Temmuz 1945 günü sabah erken saatlerde bombayı patlattı (Trinity Testi).

HAARP'ın temsil ettiği son derece gerçek olan tehlikeler ve resmi kayıtsızlık (belki başka bir "savaş çabası" olarak) düşünülürse, belki de hiçbir şeyin değişmediği anlaşılabilir. Bomba girişiminde "şanslı" idik. Hava ateş almadı ama yakın zamanda Ulusal Kanser Enstitüsü'nün yayınladığı raporlar, o yıldan beri radyoaktif serpinti yüzünden çocuklarda kanser vakalarında her yıl artış gözlemlendiğini rapor etti. HAARP ile de o kadar "şanslı" olabilecek miyiz?

Nükleer silahlara karşı kanıtlar, Trinity'den bu yana arttı. Bunun bir örneği, bulguları 1962'de yayınlanan Bebek Dişi Araştırması idi. Nükleer Bilgi Komitesi (CNI) 80,000'den fazla bebek dişi topladı ve bu dişleri

inceleyerek, 1949-1957 yılları arasında bebek dişlerindeki stronsiyum-90 seviyesini yüzde 14 kat arttığını gözlemledi. Stronsiyum-90, nükleer patlamalarda ortaya çıkan ölümcül bir radyoaktif maddedir. Bebek Dişi Araştırması, sonunda Sınırlı Test Yasağı Antlaşması'nın (LTBT) imzalanmasını getiren bir kamuoyu tepkisine yol açtı.

LTBT, 1963 yılında Birleşik Devletler ve Sovyetler Birliği arasında imzalandı. O zamandan beri, nükleer silahların sualtında, atmosferde veya dış uzayda denenmesini yasaklayan bu antlaşmayı 100'den fazla ülke imzaladı. Bu antlaşma, nükleer testi durdurmuyor, sadece nükleer testlerin çevresel hasarını azaltma çabasıyla nükleer patlamaları yeraltı testlerine sınırlıyor. Fransa ve Çin, henüz LTBT'yi imzalamadı.

LTBT yürürlüğe konmadan önceki yıl, Birleşik Devletler, gücü Argus Projesi'ndekinden bin kat daha fazla olan bir nükleer bombayı atmosferin üst kısmında patlattı. Bu, 9 Temmuz 1962 tarihli Deniz Yıldızı patlamasıydı. Bu, nükleer aletlerin iyonosfer üzerindeki etkilerini görmek için yapılan bir dizi atmosferik testin parçasıydı. Deniz Yıldızı, bütün tahminlerin ötesine geçti. Yarattığı manyetik fırtına üç uyduyu yok etti ve bütün Havai'yi karartti!

Geride kalmak istemeyen Sovyetler Birliği, aynı yıl daha sonra atmosferin üst kısmında benzer nükleer denemeler yaptı. Bu patlamalar, dünya yüzeyinin 4,300 ila 8,000 mil üzerinde yeni radyasyon kuşakları yarattı.

1990'larda, bir Birleşik Devletler kurumu olan Ulusal Kanser Enstitüsü (NCI), 1950'lerde ve 1960'larda Birleşik Devletler'de gerçekleştirilen atom bombalarının yüzey üzerindeki serpintilerini inceledi. Bu incelemeler büyük ölçüde Nevada Test Sahası'nda yapıldı.

NCI'ın Ağustos 1997 tarihli raporu, bu nükleer bomba testlerinin neredeyse bütün Birleşik Devletler kıtası üzerine serpinti bulutları gönderdiğini açıkladı. NCI'ın araştırmasının odak noktası, iyodin-131 (I-131) adıyla bilinen bir izotoptu; tıpkı stronsiyum-90 gibi, bu izotop da atom patlamalarıyla yayılan zararlı maddeler arasındadır ve rüzgarla taşınarak, yağmurla yeryüzüne inebilir. Bu radyoaktif partiküller (I-131) tiroit bezinde toplanır ve kanserin "şüpheli" nedenleri arasındadır.

Bir NCI temel veri tablosuna göre, enstitü serpintinin "48 eyalette yaşayan neredeyse herkesin belli bir ölçüde I-131'e maruz kalmasına neden olacak ölçüde" geniş olduğu anlaşılmıştı. 10,000 ila 75,000 tiroit kanseri vakasının, bu testlerden kaynaklanmış olabileceğini tahmin ediyorlardı. "Çoğu insan için," diye bildiriyordu NCI, "en büyük I-131 tehdidi, radyasyonlu süt içmekten geliyor." İnekler (ve sütleri ineklerden daha fazla iyodin-131 barındıran keçiler), serpintiyle kirlenmiş otları yemiş, dolayısıyla sütlerinde bu madde yoğunlaşmıştı ve hiçbir şeyden haberi olmayan Amerikalılar bu sütleri içmişti. Kırsal kesimlerde yaşayan çocuklar, şehirlerdeki çocuklara oranla radyasyona daha çok maruz kalmışlardı. Bunun nedeni, çiftçilerin genellikle kendi ihtiyaçları için evde bir inek tutmalarıydı; dolayısıyla, çiftlik çocukları, taze serpintiye bulaşmış taze süt içerken, şehirlerdeki çocuklar mandıradan marketlere, oradan evlere veya okullara ulaşması genellikle bir hafta kadar süren sütleri içiyorlardı. O bir haftalık süre içinde, yarım yaşam süresi 8 gün olan I-131'in büyük bölümü radyoaktif olmayan iyodine dönüşüyordu.

Nükleer testlerin sivil ve askeri kurbanlarının kurduğu bir organizasyon olan Downwinders, NCI raporunun çok geç kaldığını ve çok az bilgi verdiğini bildiren

bir beyanat yayınladılar. Grup, devleti nükleer testlerden kaynaklanan radyoaktif zehirlenmelerini tam anlamıyla araştırmaya ve detaylı rapor vermeye davet ediyor. Hazırladıkları bir beyanatta şöyle diyorlar:

> İncelenmeyen izotoplar arasında Stronsiyum-90, Sezyum-137, Zirkonyum vs. var. Bunların hepsinin yarı yaşam süresi İyodin-131'inkinden çok daha uzun ve birçoğu bugün hâlâ mevcut. Bunların birçoğu – Stronsiyum-90 gibi – vücuttaki dokuları arar ve orada yerleşerek kişinin yaşamı süresince kalır... Bu durumlar lösemi ve diğer türde kanserlere yol açabilir. En kötüsü, eğer sadece İyodin-131, 10,000 ila 75,000 tiroit kanseri vakasına yol açtıysa, diğer izotoplar kaç vakaya yol açtı ve yüz binlerce vakanın kaçında masum, hiçbir şeyden haberi olmayan Amerikalı öldü?

Diğer kamu sağlığı uzmanları ve test kurbanları, NCI'ın raporunda bulunan bilgilerin onyıllar önce açıklanması gerektiği görüşünü paylaşıyorlardı. Bu maddelere maruz kalma oranının şaşırtıcı ölçüde yüksek olduğu Iowa'dan Senatör Tom Harkin, bu konuda oturumlara başladı. Haziran 1997'de kardeşini tiroit kanseri yüzünden kaybeden ve kendisi de ciddi tiroit sorunları yaşayan Harkin, devleti bildiklerini, ne kadar zamandır bildiğini ve neden böylesine önemli bir bilginin halktan gizlendiğini açıklamaya davet etti.

Enerji Bakanı Hazel O'Leary 1994 yılında gerçekleri açığa çıkarana kadar, devletin onyıllardır bu deneylerle ilgili hiçbir sağlık riski bulunmadığı konusunda halka güvence verdiğini hatırlamak önemlidir; tıpkı bugün bize HAARP konusunda güvence verdikleri gibi. Ellili ve

altmışlı yıllarda tehlikeyi biliyorlar mıydı? Kanser yüzünden "birkaç" kişinin ölmesinin, "barışın bedeli" olduğunu düşünerek olayı örtbas mı etmişlerdi? Yoksa deneylerin tehlikeleri konusunda gerçekten bilgisizler miydi ve öğrendikten sonra mı örtbas etmişlerdi? HAARP'ın ölümcül bir tehlike temsil ettiğini, kurbanlar gömüldükten onyıllar sonra mı öğreneceğiz?

Görünüşe bakılırsa, atom bombasının geliştirilmesinden beri hiçbir şeyden haberi olmayan insan denekler üzerinde yüzlerce farklı radyasyon deneyi yapıldı; örneğin, test çocuklarına Quaker Yulaf Gevreği'nde kasıtlı olarak plütonyum yedirmek gibi. Bu canavarlıklar onyıllar boyunca gizli tutuldu. Bu bilgi, ancak Enerji Bakanı O'Leary, federal hükümetin katılımını gösteren belgeleri ortaya çıkardıktan sonra halka açıklandı. Bugün, elektromanyetik ve radyo frekanslı silahlar konusunda insan denekler üzerinde deneyler yapıldığını gösteren kanıtlar giderek artıyor. HAARP da bu tehditlerden bir diğeri mi olacak? HAARP ile ne tür pis işler yapıldığını, gelecek kuşaklar mı öğrenecek?

ENMOD TÜZÜĞÜ

1976 yılında, Birleşik Devletler Senatörü Claiborne Pell (D-Rhode Island) şöyle dedi:

> Birleşik Devletler ve diğer dünya güçleri, savaş aracı olarak havayla oynamayı yasaklayan bir antlaşma imzalamalıdırlar. Havayı bir silah olarak kullanmayı düşünmek kulağa delice gelebilir ama Birleşik Devletler'in yağmur yaratma tekniklerini Güneydoğu Asya'da savaş silahı ola-

rak kullandığına kesinlikle inanıyorum. Bu tür eylemleri engelleyen bir antlaşmaya ihtiyacımız var; dünyanın askeri liderleri düşmanlarına fırtınalar, zorlu iklim şartları ve depremler göndermeye karar vermeden önce. Bugün bunlar kulağa bilimkurgu gibi gelebilir ama askeri teknolojide bugün bilimkurgu olan şey, yarının stratejik gerçeğidir.

Bernard Eastlund'ın belirttiği gibi: "Bilimkurgu ile bilim arasındaki sınır, önerdiğiniz şeyi gerçekten yapıp yapamadığınızdır." HAARP bu sınırı çoktan geçmiş gibi görünüyor.

1966 yılında, Dr. Gordon J. F. MacDonald (d. 1929) şöyle yazmıştı:

Jeofiziksel savaşın anahtarı, ne miktarda küçük enerjinin hangi büyük enerjileri salıverebileceğini bilmenizi sağlayacak çevresel dengesizlik tanımlamalarıdır.

Bu, Nigel Calder'ın *Geophysical Warfare: How to Wreck the Environment* (*Jeofiziksel Savaş: Çevreyi Nasıl Yıkarsınız* – Viking Penguin, 1968) adlı kitabına kattığı Barış Gelmediği Sürece: Yeni Silahlarla İlgili Bilimsel Tahminler" başlıklı bölümden alınmıştır. Dr. MacDonald, çatlağın teki değildir; bu ülkenin en büyük, uluslararası üne sahip bilim adamlarından biridir. Bu kelimeleri kaleme aldığında, UCLA'deki Jeofizik ve Gezegen Fiziği Enstitüsü'nün Müdür Yardımcısı idi. aynı zamanda Başkanlık Bilim Danışmanlık Komitesi'nin bir üyesiydi ve daha sonra Başkanlık Çevre Kalitesi Komitesi'nin üyeleri arasına katılmıştı.

Gelecekteki silah teknolojileri üzerine sayısız makale ve belge yayınlamıştı (Senatör Pell'in tanıdık olduğu gibi). Bunlar, hava ve iklim şartlarının kontrolü, okyanus dalgalarının yönlendirilmesi, kutup buzullarının eritilmesi veya dengesizleştirilmesi, ozon tabakasının kasıtlı olarak delinmesi, depremler yaratılması ve dünyanın enerji alanlarını kullanarak insan zihinlerinin kontrol edilmesi gibi "ileri seviyede" silahları kapsıyordu. 1969 yılında, Dr. MacDonald şöyle yazmıştı:

> Temel çevresel bilim ve teknoloji hakkındaki anlayışımız çok ilkel seviyede ama bu teknolojilerin kullanılmasının sonuçlarıyla başa çıkmak için ihtiyaç duyacağımız uygun politik biçimler ve yöntemler hakkındaki bilgilerimiz daha da ilkel seviyede.

Çevresel bilim ve teknoloji hakkındaki bilgimizle bu bilgiyi politik bir organa dönüştürme konusundaki anlayışımız arasındaki fark, o zamandan beri çok az şeyi değiştirdi. Bilimin Pandora'nın Kutusu'ndan daha da büyük ve ölümcül canavarları çıkartmasını önlemek için bir yol bulmak zorundayız. Bu, okur ve vatandaş olarak sizin harekete geçmenizi gerektiriyor. "Bu teknolojilerin kullanılmasının sonuçlarıyla başa çıkmak için ihtiyaç duyacağımız uygun politik biçimler ve yöntemler" ancak sizin yardımınızla yaratılabilir.

Profesör MacDonald'ın "küçük içeri/büyük dışarı" şeklindeki reçetesi, HAARP'ın temel prensiplerinden biridir. HAARP, açıkça çevresel zayıflıklardan yararlanacak şekilde tasarlanmıştır; tıpkı Dr. MacDonald'ın önerdiği gibi. Onun yazılarını okuduktan sonra HAARP'a bakmak ve tanımladığı gibi bir silah sistemi görmemek çok zor.

HAARP belgelerinde, bilim adamları tekrar tekrar "doğrusal olmayan" yöntemlerden söz ediyorlar; bunlar nedir? Araştırmacı bilim adamı, Al Zielinski, aşağıdaki doğrusal olmayan "küçük içeri/büyük dışarı" etkiler örneğiyle bunu açıklıyor:

1. Deney

Sınırsız sayıda domino taşımız olduğunu ve bu taşları buradan, diyelim ki Paris'e kadar dizdiğimizi düşünelim. İlk domino taşını 10 gram güç uygulayarak devirebiliriz; o devrilirken, ikinci domino taşını da devirir ve böyle gider. İlk 10 gramlık güç, Paris'teki son taşa kadar bütün domino taşlarının devrilmesine neden olur.

Bu deneyden anladığımız şey, bütün domino taşlarının devrilmesine neden olan şeyin 10 gramlık güç olmadığıdır; gerçekte, 10 gramlık gücün ilk domino taşında yarattığı dengesizliktir. Ama bütün domino taşlarının devrilmesine neden olan şey, aslında yerçekimidir. Diğer bir deyişle, sadece 10 gramlık bir eylem, buradan Paris'e kadar bütün domino taşlarının devrilmesine neden olacak şekilde yerçekimi faaliyetini harekete geçirmeye yetmiştir.

2. Deney

Yine sınırsız sayıda domino taşımız olduğunu ama bu kez taşların her birinin bir öncekinden daha büyük olduğunu düşünelim. Bu taşları buradan Paris'e kadar dizdiğimizde, son taş 1,000 metre yüksekliğinde ve milyonlarca ton ağırlığında olacaktır. Yine sadece 10 gramlık güç uygulayarak ilk domino taşını devirdiğimizde ve diğer

domino taşlarının devrilmesine neden olacak bir zincirleme tepki başlattığımızda, Paris'teki son domino taşı Eiffel Kulesi'ni dümdüz edebilir.

Burada anlamamız gereken şey, Paris'teki Eiffel Kulesi'ni yıkan gücün 10 gram olmadığıdır; gerçekte, Eiffel Kulesi'ni dümdüz eden bir yerçekimi gücü yaratmak için 10 gramlık gücün yeterli olduğudur.

Diğer bir deyişle: Sadece 10 gramlık bir güç, Eiffel Kulesi'ni dümdüz edecek doğrusal olmayan bir yerçekimi faaliyeti başlatmaya yetmiştir.

Belki de Birleşik Devletler'in uluslararası hava anlaşmalarına doğru ilk adımı, 1968 yılında Mutabakat Kararnamesi 67'yi geçiren 90. Kongre toplantısında atılmıştı. Bu kararname, Birleşik Devletler'in politikasının hava modifikasyonunda diğer ülkelerle işbirliği yapmak olduğunu gösteriyordu.

Hava modifikasyonu bilgi alışverişiyle ilgili resmi bir anlaşma, Mart 1975'te Kanada'da imzalandı. Bu anlaşma, kuzey Washington'da, Kanada sınırında bir ticari bulut yaratma teklifiyle ilgili duygusal endişe yüzeye çıktıktan sonra imzalandı. Bu anlaşmada, Birleşik Devletler ve Kanada, 200 mil uluslararası sınırda yapılacak faaliyetlerle ilgili önceden bilgi paylaşmak ve karşılıklı danışmak için birbirlerine söz vermişlerdi. Aynı şekilde, Birleşik Devletler 1978 yılında Doğu Pasifik'teki kasırgalarla ilgili ortak bir deneysel program başlatma olasılığına doğru Meksika ile görüşmelere başladı. O zamandan beri çok sayıda ülkenin yer aldığı teknik tartışmalar devam etti.

1978 ENMOD Konvansiyonu, şu şekilde etkileri olabilecek doğal süreçlerin (depremler, dalgalar, iklim ve

hava şartlarında değişiklik yaratacak şekilde) kasıtlı olarak kullanılmasını yasaklar:

(1) Yaygın (yüzlerce kilometreyi kaplayan bir alan olarak tanımlanmıştır)

(2) Uzun ömürlü (aylar veya bir mevsim boyunca sürebilecek etkiler olarak tanımlanmıştır)

(3) Şiddetli (insan hayatına, doğal ve ekonomik kaynaklara ya da diğer değerlere ciddi şekilde zararlar verebilecekler etkiler olarak tanımlanmıştır).

Bu antlaşmanın imzalanmasında, Birleşik Devletler'in Vietnam Savaşı sırasında bulut yaratma tekniklerini kullanmasının büyük rolü vardı. Patlak Göz Projesi olarak bilinen bir pilot program, 1966 yılında Güneydoğu Asya'da muson mevsimini uzatma girişimi olarak başlatılmıştı. Amaç, aşılması imkansız çamur birikintileri yaratmak için Ho Chi Minh Geçidi üzerinde bulutlar oluşturarak trafiği yavaşlatmaktı. Laos ve Kamboçya üzerinden Güney Vietnam'a doğru Kuzey Vietnam boyunca uzanan bir bulut şeridi yaratmak için, C-130, F4 ve A-1E uçaklarından gümüş iyodit serpildi. Alınan olumlu sonuçlar, 1967-1972 yılları arasında operasyonların sürmesini sağladı. Bazı bilim adamları, bu programın etkinliği tartışmalı olsa da, Kuzey Vietnamlıların operasyonlarını engelledikleri inanıyor. Ruslar ise programın işe yaradığını düşünmüşlerdi ve doğal olarak itiraz etmişlerdi.

Patlak Göz Projesi'nin ortaya çıkışı, ilk olarak Dr. Daniel Ellsberg 1970 yılında sözde *Pentagon Belgeleri*'ni yayınlamasıyla oldu. Köşe yazarı Jack Anderson "Aracı-Vatansever" kod adıyla 18 Mart 1971'de *Washington Post*'taki köşesinde bilgileri açıkladığında, bir anda halkın dikkatini çekti. Senatör Claiborne Pell, Savunma Bakanlığı'nın hava modifikasyonunu savaş sila-

hı olarak kullandığını duyduktan sonra, ENMOD Konvansiyonu'nun önde gelen savunucularından biri oldu. Minnesota'dan Kongre Üyesi Donald Fraser da 1974-1975 yıllarında Temsilciler Meclisi ile aynı şeyi yaptığında, bir alt komite kuruldu.

Lowell Ponte, ordunun çevreyi enkaza çevirme becerisini sınırlandırmaya çağrı konusunda başka bir etkili ses oldu. Washington'da International Research & Technology Corporation'da Savunma Bakanlığı için çevresel ve tuhaf silahlar danışmanı olarak çalışmıştı ve daha sonraları, *Skeptic Magazine*'in editörü oldu. *The Cooling (Soğuma* – Prentice-Hall, Inc., 1976) adlı kitabında, Kongre alt komitesinin celselerini şöyle tanımlıyordu: "Ortaya çıkan şey, Savunma Bakanlığı'nın çevresel modifikasyonları silah olarak kullanmak konusunda sürdürdüğü uzun vadeli araştırma ve deneylerin bir görüntüsüydü."

Senatör Pell şöyle yazıyordu:

> Dizginlenemeyen çevresel savaş olasılığının katıksız dehşeti dışında, bence böyle bir eylemi engellemenin bir nedeni daha var. Hiçbir ülkenin herhangi bir savaş teknolojisi üzerindeki tekelini uzun süre koruyamayacağını artık biliyoruz ya da bilmeliyiz. Havasal savaş teknikleri geliştirebilmişsek, bunu başka önemli güçler de yapabilir ve yapacaktır. Deneyim, bize silahların bugün bize kendimizi güvende hissettirdiğini ama düşmanlarımız aynı silahlarla karşımıza dikildiğinde, ürkütücü olduğunu öğretti.

Senatör Pell, Temsilciler Meclisi üyesi Gilbert Gude ve yukarıda sözü geçen Kongre Üyesi Donald Fraser,

Amerikan ordusunun hava ve iklim modifikasyonları araştırmalarının en önemli üç yasama eleştirmeniydi. Birlikte, Başkan Gerald Ford'a bir mektup göndererek, devleti bu tür modifikasyonların barışçıl kullanımlarını desteklemeye çağırdılar. Aynı zamanda, gerek askeri gerekse sivil, böyle araştırma ve operasyonların Kongre ve Başkan'a karşı sorumlu bir sivil kurum tarafından denetlenmesini istediler. Ama bu mektuplara aldıran olmadı.

The Cooling adlı kitabında, Lowell Ponte ENMOD Konvansiyonu'na uzanan olayları tanımlıyordu:

> 3 Temmuz 1974'te Başkan Nixon ve Sovyet Başbakanı Leonid Brezhnev arasında gerçekleşen bir zirve görüşmesinde, ülkeler çevresel savaş konusunda bir yasaklama getirilmesi için tartışmalar yapmaya söz verdiler. Bu görüşmelerin Kasım ayında Moskova'da gerçekleşmesine karar verilen ilkinden önce, Sovyetler Birliği, Birleşmiş Milletler Genel Meclisi huzurunda çevresel savaşı yasaklayan bir kararname sundu. Üzerinde biraz değişiklik yapıldıktan sonra, kararname 102'ye sıfır oylamayla geçirildi. Birleşik Devletler ve yarım düzine ülke, oylamaya katılmamıştı. Senatör Pell, başkanın beklenmedik Sovyet eylemiyle şaşırdığını düşünüyordu, çünkü bu hareket, çevresel modifikasyonun yasaklanmasında ilk adımı Birleşik Devletler değil, Sovyetler Birliği atmış gibi gösteriyordu. Aslında, Sovyet kararnamesi, Kasım 1972'de Kuzey Atlantik Meclisi'nde geçirilen birine ve Senatör Pell'in yazarak Temmuz 1973'te Birleşik Devletler Senatosu'na onaylattığı başka birine benziyordu.

Birleşik Devletler ve Sovyet temsilcileri arasındaki görüşmeler, 24 Şubat 1975'te Washington'da devam etti. 21 Ağustos 1975'te, iki ülke, çevresel modifikasyonu savaş silahı olarak kullanmayı yasaklayan bir kararnameyi, Cenevre Silahsızlanma Konferansı'nda otuz bir ülkeye sundular.

ENMOD Konvansiyonu, daha sonra Birleşmiş Milletler Genel Meclisi tarafından geçirildi ve 1977'de imzaya sunuldu. 5 Ekim 1978'de, 20 ülke tarafından onaylanarak yürürlüğe kondu. Ama içinde uluslararası bir denetleme mekanizması bulunmadığından, aslında hiçbir yaptırımı olmayan bir antlaşmadır. Bu tür önlemler olmadığı sürece, antlaşmanın ihlal edildiğinin tespiti – imkansız değilse de – çok zordur.

Savunma Bakanlığı'nın Vietnam'da bulut yaratma çabaları tartışmalı sonuçlar getirdikten sonra, Savunma Bakanlığı, hava modifikasyonunun bir savaş silahı olarak pek fazla yararı olmadığını duyurdu. Birçokları, bu ifadenin açıkça kasıtlı olduğunu görmüştü. Hava kontrolü, kesinlikle askeri operasyonların sonucu üzerinde önemli etki yapardı. Asıl sorun elbette ki hava şartlarının etkilenip etkilenemeyeceği değil, bunun nasıl yapılabileceğiydi. Birçok araştırmacı, Savunma Bakanlığı'nın asla bu yöntemleri araştırmaktan geri kalmadığına inanıyor. HAARP, böyle bir araştırmanın sonucu olabilir; elbette ki aynı zamanda da ENMOD Konvansiyonu'nun potansiyel bir ihlali.

Sorunun yerel tarafında, Ulusal Hava Modifikasyon Politikası Kanunu, 1976 yılında geçirildi. Bu kanuna göre, Ticaret Bakanlığı, hava modifikasyon bilimi ve teknolojisinin durumu üzerinde kapsamlı bir inceleme

yapacak, sonuçları Başkan ve Kongre'ye bir raporla bildirecekti. Bu incelemeyi yapmak için, Ticaret Bakanlığı, Hava Modifikasyon Danışmanlık Kurulu'nu kurdu. Kurul, 1979 yılında Ticaret Bakanlığı aracılığıyla Ulusal Hava Modifikasyon Politikaları ve Programları başlığı altında bulgularını sundu.

Bu görevin Ticaret Bakanlığı'na verilmesinin nedeni, kurumlarından biri olan Ulusal Okyanus ve Atmosfer Dairesi'nin (NOAA), o dönemde hava modifikasyonunda önemli bir oyuncu olmasıydı. NOAA, altmışlarda ve yetmişlerde birçok araştırma projesinden dolayı basında geniş yankılar uyandırmıştı. Örneğin, 1967'den bu yana NOAA tropik bölgelerde bulunan kümülüs bulutlarının yağmur potansiyelini artırmak konusunda araştırmalar yapıyordu ve sonuçlarının gelişmekte olan tropik ülkeler için önemli uygulamaları olacaktı.

Diğer bir NOAA operasyonu, Fırtına Öfkesi Projesi idi. İnternet'teki bir açıklamada, proje şöyle tanımlanmıştı:

> 1962-1983 yılları arasında kasırga modifikasyonları üzerinde yürütülen tutkulu bir deneysel araştırma programıdır. Önerilen modifikasyon tekniği, gümüş iyodid ekimiyle odak noktası dışında yapay bir konveksiyon yaratmaktır. Teoriye göre, bu yapay konveksiyon doğal odak noktasıyla rekabet edecek, odak noktasının büyük bir çapla değişmesine yol açacak ve dolayısıyla, açısal ivmenin kısmi gözlemiyle, en güçlü rüzgarlarda azalmaya neden olacaktır.
>
> En güçlü rüzgarları daha da güçlendiğinde bir kasırganın yıkıcı etkisi hızla arttığından, yüzde 10 gibi küçük bir düşüş önemli olacaktır. Modifikas-

yon, sekiz farklı günde dört kasırga üzerinde denenmiştir. Bu dört günde, rüzgarlar yüzde 10 ila 30 arasında zayıflatılmıştır. Diğer günlerdeki tepki yetersizliği, bulut ekiminde yanlışlık veya kötü madde seçimlerine dayandırılmıştır. Bu umut vaat eden sonuçlar, 1980'lerin ortalarında söz konusu olmuştur, çünkü müdahale edilmeyen kasırgalar şunlara işaret etmiştir: Kasırgalar çok fazla doğal buz ve çok az aşırı soğuk su içerdiğinden, bulut ekiminin başarı olasılığı çok düşüktü ve olumlu sonuçlar, 1960'larda insan müdahalesi ve doğal kasırga davranışları arasındaki farklar anlaşılamadığı için tam olarak değerlendirilemiyordu.

Hava Modifikasyon Danışmanlık Kurulu (WMAB) kapsamlı, iyi finanse edilmiş, sürekli bir araştırma programının uygulanmasını önerdi. Aynı zamanda, çok yönlü araştırma ve gelişim anlaşmalarıyla, kapsamlı uluslararası anlaşmalar da öneriyordu. WMAB, şöyle sonuçlandırıyordu: "Bir ulusal hava modifikasyon politikasının en büyük önemi, atmosferin kendisi hakkında daha çok şey öğrenmektir." HAARP'ın savunucuları, HAARP'ın bu tavsiyenin bir ifadesi olduğuna bizleri inandırmaya çalışıyorlar.

1979 tarihli raporunda, WMAB şöyle belirtiyordu: "NOAA, Kongre'nin ve kendisinin gözünde, atmosfer ve okyanuslarla ilgili konularda öncelikli kurumdur." O dönemde NOAA'nın emrinde çok sayıda araştırma laboratuarı çalışıyordu ve aralarında şunlar da vardı:

• Ulusal Şiddetli Fırtınalar Laboratuarı, Norman, Oklahoma.

• Ulusal Kasırga ve Deneysel Meteoroloji Laboratuarı, Miami, Florida.

• Araştırma Tesisleri Merkezi, Miami, Florida.

• Atmosferik Fizik ve Kimya Laboratuarı, Boulder, Colorado.

• Dalga Yayılım Laboratuarı, Boulder, Colorado.

• Jeofizik Sıvı Dinamikleri Laboratuarı, Princeton, New Jersey.

• Hava Kaynakları Laboratuarları (ülkenin çeşitli yerlerinde).

NOAA, aynı zamanda federal devletin sivil atmosferik hizmetlerinden de sorumluydu (Ulusal Hava Hizmetleri, Ulusal Çevresel Uydu Hizmetleri ve Çevresel Bilgi ve Veri Hizmetleri gibi).

WMAB, raporunda NOAA'dan şöyle söz ediyordu: "Federal devlet için, hava modifikasyon programları ve değerlendirmeleri alanında yetenek, gözlem, veri ve bilgi açısından öncelikli kaynaktır."

Yağmur ve okyanusları anlama görevinin verildiği kurumun adı bana her zaman ilginç ve gülünç gelmiştir: "Nuh!"* Yukarıdaki açıklamalara bakarak, NOAA'nın HAARP ile yakından ilgili olduğunu düşünmemek imkansız, çünkü diğer her şey bir yana, HAARP ile atmosferin üst kısımlarında araştırmalar yapılması planlandığı belirtiliyor. Ama ilginç bir şekilde, ne NOAA ne de laboratuarlarından herhangi biri HAARP projesinin dahilinde değil. Bunu, HAARP'ın atmosferik araştırmalarla bir ilgisi olmadığının açık kanıtı olarak alıyorum. HAARP gerçekten iddia edildiği gibi bir şeyse, Savunma Bakanlığı'nın değil, Ticaret Bakanlığı'nın yönetiminde bir proje olmalıydı. Elbette ki NOAA hava modifikasyonuyla uğraştığından, HAARP'ı NOAA'nın

* Hz. Nuh'un İngilizce'deki adı, Noah'dır ve kurumun adıyla (NOAA) aynı şekilde okunur. Ç.N.

gözetimine sokmak, bir ölçüde amacını daha inanılır kılacaktı.

The National Journal'ın 20 Mayıs 1978'de belirttiğine göre, NOAA artık "yağmur yağdırma," "hava modifikasyonu," "iklim kontrolü" gibi ifadeleri bile kullanmıyor. Tüm bunlar için kullanılan uygun ifade "hava kaynakları yönetimi."

İYONOSFERİK ENMOD

Daha önce gördüğümüz gibi, radyo ve elektromanyetiğin bazı esasları, yüzyılın başlarında Nikola Tesla tarafından araştırılmış ve patentleri alınmıştı. Elbette ki bu konuda yalnız değildi. Marconi, radyo dalgalarının işe yararlığını gösterdikten sonra, binlerce bilim adamı ve amatör hevesli, bu olasılıkları araştırmaya başladı. HAARP ile ilgili önemli bir keşif, 1924 yılında, radyo dalgalarının iyonosferden sektiğinin doğrulanmasıydı. O zamandan beri "iyonosferik" araştırmalar devam etti.

Belki iyonosfer alanındaki en önemli keşiflerden biri, "Lüksemburg Etkisi" idi. 1930'ların başlarında, minik Avrupa ülkesi Lüksemburg'da yüksek güçlü bir radyo istasyonu kuruldu. 1933 yılında, Tellegen adında bir araştırmacı, Lüksemburg'dan yapılan bir yayının, Beromunster, İsviçre'deki çok daha zayıf bir radyo vericisinin yayınının arka planında duyulabileceğini açıkladı. Çok geçmeden, 1934 yılında, Bailey ve Martyn adındaki araştırmacılar, bu etkiyi Lüksemburg vericisinin iyonosferdeki radyo yayılım özelliklerini değiştirmesine bağladılar. Beromunster sinyali bu bölgeden geçerken, değişime uğramış iyonosferik şartlar yüzünden yayılı-

mı etkileniyordu ve bu şekilde, Lüksemburg sinyali Beromunster sinyaline karışıyordu. Böylece, Lüksemburg etkisi "karşı modülasyon" olarak anıldı. Bu durum, bilim adamlarını Lüksemburg Etkisi'ni yüksek güçlü radyo dalgalarının kontrollü deneylerde kullanılması konusunda "temel" almasına neden oldu.

İlk modifikasyon deneylerinde, araştırmacılar gökyüzüne yüksek güçlü radyo dalgaları gönderiyor, iyonosferik özeliklerde küçük değişimler yaratıyorlardı. Bunun üzerine, düşük güçlü dalgaları kullanılarak, iyonosferin değiştirilen radyo dalgalarını nasıl yaydığı incelendi. Büyük ölçekli elektron ısı "genişlemeleri" yaratmak için yüksek güçlü radyo dalgalarının kullanıldığı bu deneyler sırasında, iyonosferik ısıtma teknikleri geliştirildi.

Bu, 1970'lerde HAARP'ın atalarının doğumuna yol açtı. 1972 yılında, Showen yükselmiş elektron ısılarının tutarsız bir radar yarattığını gördü. İyonosferi değiştirmek için yüksek güçlü bir 40 MHz dalga kullandı. Bu, HAARP'ın yapacağı türden bir iyonosferik ısıtmaydı. 1970'lerin ortalarında, iyonosferi ısıtmak için HF (Yüksek Frekans) deneyleri Plattesville, Colorado, Armidale, New South Wales, Avustralya ve Arecibo'da başladı. Onyılın sonlarında, daha önce sözünü ettiğimiz Batı Almanya'daki Max Planck Enstitüsü, Tromso, Norveç yakınlarında 100 megavatlık bir ısıtıcı yapmıştı. Adına Avrupa Tutarsız Dağılmış Radarı (EISCAT) denen bu tesis, beş ülkeden oluşan bir konsorsiyum tarafından yönetiliyor.

HAARP'ın ortak yöneticileri, HAARP ile ilgili sayısız "temel veri" tabloları yayınladı. "Soru-Cevap" biçiminde olan bir tanesinde, proje hakkında bol miktarda genel bilgi veriliyordu ve şöyle saçmalıklar da yer alıyordu:

İyonosferik Araştırmanın Değeri nedir?

İyonosfer, dünya yüzeyinin yaklaşık 35 mil üzerinde başlar ve 500 mile kadar uzar. Dünyaya yakın olan ve neredeyse tamamen doğal gazlardan oluşan yoğun atmosferin aksine, ince iyonosfer hem doğal gazlar hem de iyonlar ve elektronlar olarak bilinen yüklü partiküller içerir. Bu iyonlaştırılmış ortam, radyo sinyallerini değiştirebilir, yansıtabilir ve emebilir; böylece, sayısız sivil ve askeri iletişim kanalını, havacılığı, denizciliği, gözlemciliği ve uzaktan algılama sistemlerini çok çeşitli şekillerde etkileyebilir. Örneğin, uydudan yere bir iletişim bağlantısının performansı, sinyallerin geçtiği iyonosfer yüzünden etkilenebilir. Gündüz saatlerinde istasyondan sadece birkaç mil uzaktan duyulabilecek AM yayınlı programlar, iyonosferin gündüz zayıf olan yansıtma kapasitesinin geceleri güçlenmesi nedeniyle, yüzlerce millik mesafeye yayılabilir...

Güneş radyasyonu iyonosferi yaratıp koruduğundan, bu radyasyonda ani değişimler – örneğin, güneş parlamalarının neden oldukları gibi – radyo sistemlerinin performansını etkileyebilir. Bazen değişiklikler, elektrik güç aktarım ızgaralarında büyük akımlara ve dolayısıyla geniş çaplı elektrik kesintilerine yol açabilir. Yıldırımın iyonosferin alt kısımlarında ısınmaya ve iyonlaşma yoğunluğunda değişime yol açtığı biliniyor ve yer temelli HF vericilerinin – radarlar ve güçlü radyo istasyonları dahil – iyonosferi değişime uğratabildiğini ve sistemlerin performansını etkileyebildiğini gösteren işaretler var. Belki de bunun en ünlü örneği, "Lüksemburg" etkisi olabilir...

Performansı tansiyonosferik yollara bağlı olan uzay temelli sivil ve askeri sistemlerin çoğalması, sadece iyonosferin özelliklerinin anlaşılması ve gözlemlenmesi için değil, aynı zamanda iyonosfer üzerinde kontrollü yerel modifikasyonların bu sistemler üzerinde yapabileceği değişimlerin incelenmesini de teşvik ediyor. Dolayısıyla, HAARP tesisinin iyonosfer içinde minik bir alanda kalan plazma süreçlerinin tetiklenmesi ve kontrolüyle, iyonosferik bilim konusundaki anlayışımızda önemli bir ilerleme sağlaması bekleniyor. Ayrıca, uzay temelli sistemlerin planlanmasında ve ekonomilerinde de önemli etkiler sağlayacağı tahmin ediliyor.

Bir seviyede, HAARP gerçekten de atmosferin üst kısımlarının doğasının ve özelliklerinin araştırılması amacını taşıyor olabilir. Ama yine, HAARP güç alanının tanımlanmasıyla güç alanının kullanımı arasındaki köprü de olabilir. HAARP'ın resmi belgelerine göre, HAARP, bilim adamlarının çeşitli katmanların ve bölgelerin dinamik ve etkileşimlerini görebilmesi için iyonosferde belli olaylar yaratma amacını taşıyor. Bu deneyler, toprak delici tomografi testlerinden çok farklı ve çoğu elektrojetin doğrudan manipülasyonunu içermiyor.

HAARP'ın 4 Kasım 1993 tarihli temel veriler raporundan:

Teklif edilen araştırma, yüksek güçlü radyo vericilerinin çeşitli modern bilimsel teşhis araçlarıyla birlikte kullanılmasıyla iyonosferin araştırılmasını kapsıyor. HAARP, Alaska'da kutup ışımalarının gerçekleştiği bölgede kurulacaktır. Bu araştır-

ma tesisinin eşsiz bir özelliği, yüksek güçlü ve yüksek frekanslı radyo dalgalarının, gökyüzünde istenen bir noktaya enerji ışını yönlendirebilmesi olacaktır. Benzer – ama daha az etkili – başka araştırma tesisleri, bugün bütün dünyada çeşitli yerlerde bulunmaktadır ve iyonosferde bilimsel araştırma yapma amacıyla sürekli olarak kullanılmaktadır. Birleşik Devletler'de, böyle sistemler Arecibo, Puerto Rico ve Fairbanks, Alaska'da bulunmaktadır. Diğer tesisler arasında Tromso, Norveç; Moskova, Nizhny Novgorod ve Apatity, Rusya; Kharkov, Ukrayna; Duşanbe, Tacikistan sayılabilir. Ne var ki bu mevcut sistemlerin hiçbiri, HAARP için planlanan türde deneyleri gerçekleştirmek için gereken ışın yönlendirme yeteneği ve frekans kombinasyonu özelliklerine sahip değildir.

HAARP tesisinde yapılacak araştırmaların, iyonosferin anlaşılmasında önemli bilimsel ilerlemeler sağlaması bekleniyor. Araştırma tesisi aynı zamanda iletişim ve gözlem sistemlerinin performansını değiştirebilecek iyonosferik süreçleri anlamayı, tetiklemeyi ve kontrol etmeyi de kapsıyor. Bu araştırma, mevcut sivil becerileri geliştirecek, çünkü iyonosferik süreçleri kontrol etmek için teknikler geliştirilmesini sağlayacak...

...Işının genişliği, frekansa bağlı olarak ayarlanabilecek ve böylece, iyonosferin alt kısımlarında çapı millerce ölçülebilen bir alanı etkileyebilecek ve bu alanın genişliği iyonosferin üst kısımlarında onlarca mile çıkabilecek.

İyonosferde 40 ila 100 km'lik alanda kimyasal "patlamalar" yaratma yöntemi, dünyanın çeşitli yerlerinde

yapılan ısıtma deneylerinden bazılarında kullanılmıştı. HAARP için de benzer deneyler yapılacağı, bu projeyle ilgili bilimsel belgelerde açıklanıyor. Diğer ısıtıcılardan yayılan kimyasallar arasında, titanyum, boron, baryum, stronsiyum, lityum ve kalsiyum da bulunuyor. Bazı Alaskalı ve Kanadalılar, başlarının üzerindeki havaya bu kimyasalların fırlatılarak deneyler yapılması konusunda o kadar da hevesli değiller.

HAARP'ın kalbi, iyonosferik araştırma aracı olarak anten sırası (IRI), güçlü radyo dalgaları iyonosferde titreşim yaratabildiği için "iyonosferik ısıtıcı" olarak tanımlanmıştır. İyonosferin bu şekilde kışkırtılması, birkaç derece ısınmasına yol açacaktır. Kulağa küçük bir değişiklik gibi gelse de, öylesine hassas bir doğal sistemden söz ediyoruz ki potansiyel etkisi inanılmaz olabilir.

HAARP Hakkında Sıkça Sorulan Sorular'dan:

> HAARP havayı etkileyebilir mi?
>
> Güneşin radyasyonuyla oluşan ve sürekli yenilenen iyonosfer, Dünya'nın atmosferinin üst kısımlarıyla etkileşim içindedir. Ama iyonosferik değişikliklerin aşağıdaki atmosferi etkileyeceğini gösteren hiçbir kanıt yoktur; hatta güneşin bir jeomanyetik fırtına sırasında üretebileceği sıra dışı yüksek seviyelerde bile. Eğer güneşin kendisi tarafından yaratılan elektromanyetik sorunlar havayı etkilemezse, HAARP'ın da bunu yapma olasılığı yoktur.

HAARP'ın savunucuları, HAARP'ın ne yerdeki ne de havadaki ortamı etkileyemeyeceğini ve etkilemeyeceğini öne sürüyorlar. Ama bu sonuca ulaşırken, kendi amaçlarına uymadığı için bazı kanıtları görmezden ge-

liyorlar. "Hiçbir kanıt yoktur" ifadesi, kesinlikle bir yalandır. Atmosferin en üst kısımlarıyla en alt kısımları arasında bağlantılar olduğu, henüz "bilim çevrelerinin büyük çoğunluğu tarafından evrensel olarak kabul edilmiş" bilimsel bir gerçek değildir. Ama böyle bir bağlantının mevcut olmadığı veya bu konuda hiçbir kanıt bulunmadığı iddia edilemez.

1975 yılında Stanford'dan Profesör Robert Helliwell, elektrik hatlarından yayılan VLF emisyonlarının iyonosferi değiştirdiğini bildirmişti. Bu, yerdeki olayların gökyüzünün belli kısımlarını – yerden millerce yukarısını – etkileyebildiğini göstermektedir. Buna karşılık, Gary Lockhart, aksinin, yani iyonosferin yeri etkilemesinin de mümkün olduğunu gösterdi. *The Weather Companion* (*Hava Dostu* – Wiley & Sons, Inc.) adlı kitabında, şöyle belirtiyordu: "Görece küçük miktarda enerjiyle, dünyanın kutup ışımalarını yapay olarak etkileyebiliriz ve kuzey ışımalarında patlamaların hava kalıplarını değiştirebileceğini biliyoruz."

Aynı şekilde, atmosfer araştırmacısı Charles A. Yost şöyle yazmıştı: "Iyonosfer büyük ölçüde bozulursa, aşağıdaki atmosfer de büyük ölçüde bozulur. Atmosferin üst kısımlarında gerçekleşen olayların alt kısımları etkilediği ve bunun tersinin de geçerli olduğu konusunda giderek artan kanıtlar bulunmaktadır. Ama henüz kanıtlar o kadar kesin değildir."

Daha önce, PACE'den (Gezegensel Temiz Enerji Derneği) söz etmiştim. Yayınladıkları bir sirkülerde (Cilt 3, No.1, Haziran 1981), Dr. Ralph Markson'ın şu araştırma sonuçlarına ulaştığını belirtiyorlardı:

> Atmosferik değişimler havayı etkileyebilirse, aynı etkiyi Aşırı Düşük (ELF) ve Çok Düşük

(VLF) frekansta radyo dalgalarının doğru şekilde kullanımıyla yaratmak da mümkündür.

Yıldırım gibi fenomenlerin yarattığı VLF radyo dalgalarının, manyetosferdeki plazmanın dengesinin bozulmasıyla atmosfere partiküller atılmasına neden olduğu biliniyor. Bu türde partiküllerin üretilmesiyle ilgili deneyler, uzay araçlarından yapılmıştır.

Birçok saygın bilim adamı, atmosferdeki olayların yerelleştirilemeyeceğini, atmosferin herhangi bir yerinde olan olayların, bütün sistemi – küresel havayı – etkilediğini açıklamışlardır. HAARP belgeleri, etkilenen bölgenin doğrudan HAARP tesisin üstünde olacağını tekrar tekrar vurguluyor ama bu da bir yalan. IRI, 30 dereceye kadar "ışın yönlendirme" becerisine sahip ki bu da IRI'dan millerce uzakta kalan bölgeleri bile etkilemelerini mümkün kılıyor; hatta ufuk çizgisinin üzerinden de.

HAARP ve diğer iyonosferik ısıtıcıların birçok HAARP belgesinde karşılaştırılmasına, reklamcılıkta "pozisyonlandırma" deniyor. Amacı, iki nesneyi veya kavramı bir araya getirerek (bir kalıp banyo sabunuyla, mis kokulu bir gün gibi) okuru veya izleyiciyi ikisinin aynı şey olduğuna inandırmak. Sabunun sizi mis gibi kokutacağını düşünmeniz gerekiyor, aynı şekilde, HAARP'ın durumunda, bütün iyonosferik ısıtıcıların da aynı olduğunu düşünmeniz isteniyor. Ama kullanılan diğer iyonosferik ısıtıcıların hiçbiri HAARP gibi değil. Ne yaygın güçleri aynı ne de onlar Eastlund patentli odaklama ve "ışın yönlendirme" becerisine sahip. HAARP'ı diğer küçük "aktif iyonosferik araştırma" tesisleriyle karşılaştırmak, bir Bengal kaplanıyla sıradan bir ev kedisini karşılaştırmak gibidir.

Eastlund, aletinin hava modifikasyonu sağlayabildiğinden emin. Bu özelliği patentlerinde yazdığı gibi, çeşitli yazarlarla da bu konuyu uzun uzadıya konuştu. Resmi HAARP belgeleri, iyonosferin ısıtılmasının nasıl genişlemesine yol açabileceğini ele alıyor. Bu belgeler, daha sonra santimetre başına elektronları detaylıca anlatarak kafa karıştırırken, uygulamalarından ve Eastlund'ın çalışmasıyla bağlantılarından dikkatle kaçınıyor.

Bunun bir örneği, HAARP'ın bu ısıtma işlemini iyonosferin bir bölümünü kaldırmak veya yükseltmek için kullanabilmesidir. İyonosfer, bir radyo aynası gibi çalışır ve radyo dalgalarını sektirerek, kısa dalga radyo yayınlarının binlerce mil uzaktan duyulabilmesini sağlar. İyonosferin bir bölümünün pozisyonunu değiştirmekle, HAARP iyonosferin radyo dalgalarını yansıtma özelliklerini belirgin bir şekilde değiştirebilir ve radyo iletişimini dünya çapında engelleyebilir. Savaş zamanlarında, bu güçlü bir silah olabilir. Ayrıca, iyonosferin nerede bozulduğunu kesin olarak bilmek, düşmanın radyo aktarımlarını keserken kendi yayın kanallarını açık tutmanızı sağlayabilir.

HAARP, yapay iyonosferik ayna (AIM) denen sekme noktalarının yerlerini ve özelliklerini kesin olarak bilmenizi sağlayabilir. HAARP'ın yarattığı AIM'ler, yapay ve istikrarlı bir iyonosfer sağlayarak, radyo aktarımlarınızı güçlendirmenize yardımcı olabilir. Bu AIM'ler aynı zamanda Savunma Bakanlığı'na ufuk çizgisi üzerinden radar imkanı sunarak, HAARP'ın yöneticilerinin gelen füzeleri, alçaktan uçan uçakları ve diğer gizli hava nesnelerini fark etmelerini kolaylaştırabilir. İşin ilginç yanı, bazı resmi HAARP belgeleri HAARP'ı AIM yaratmak için kullanmayı açıkça tartışırken, diğer resmi belgeler, HAARP'ın bu amaçla kullanılamayacağını iddia ediyor. Kim kimi yalanlıyor?

Bir belge, HAARP araştırmasının "C3 becerilerini büyük ölçüde güçlendirecek tekniklerin tanımlanmasına ve kullanımına odaklanacağım" söylüyor. C3, Komünikasyon, Kumanda ve Kontrol için kullanılan askeri bir terimdir. Aynı belge, HAARP'ın bir fonksiyonunun "yüksek miktarda HF enerjisinin iyonosferin yüksek noktalarına odaklanarak, potansiyel açıdan Savunma Bakanlığı'nın amaçları doğrultusunda kullanılabilecek iyonosferik süreçler başlatabileceğini" öne sürüyor. Bu amaçlar neler olabilir acaba?

Troposferde hava yaratan konveksiyon, stratosferde gerçekleşemez, çünkü burada yükseklik arttıkça hava ısınır. Ama iyonosferin büyük bölümünde konveksiyon gerçekleşebilir. İyonosferin aşağı seviyelerinde, yükseklik azaldıkça ısı düşer; tıpkı troposfer gibi. Bu bölgede iyonosferin bir bölümü ısıtılırsa yükselir ve düşük seviyedeki iyonosferik maddelerin orta seviyelere sızmasına neden olur. İyonosferin üst tabakası olan termosfere girdiklerinde, bunun tersi gerçekleşir ve hava tekrar yükseklikle birlikte ısınır. Bu konveksiyon, AIM'lerin yaratılmasının bir yoludur.

Paul A. Kossey, Ekim 1990'da AGARD Konferans Tutanakları 485 için hazırlanan "İyonosferik Modifikasyon ve Askeri Sistemlerin Performansını Yükseltme veya Düşürme Potansiyeli"ndeki "Yapay İyonosferik Aynalar (AIM). Kavram ve Konular" başlıklı yazısında buna derinlemesine değinmişti. Bu yazıda, AIM'lerin iletişimi nasıl güçlendirebileceğini ve zayıflatabileceğini tartışıyordu. AIM'lerin avantajlı tarafı, çok daha fazla iletişim kanalı yaratmak için kullanılabilmeleridir. Yer temelli bir "verici" bir dizi AIM yaratabilir ve her biri belli bir radyo frekansını yansıtacak şekilde ayarlanabilir. Böyle bir düzenleme, bant geniş-

liklerini artırır ve aynı zamanda, karşılıklı müdahale sorununu da ortadan kaldırır (bir radyo yayınının arka planında başka bir radyo kanalını duymazsınız). Ayrıca, AIM'lerin iletişimi bozmak için gizlice kullanımının da mümkün olduğunu, çünkü yarattıkları müdahalenin doğal olandan ayrılamayacağını belirtmektedirler.

Eastlund, AIM'leri atmosferin belli alanlarında güneş enerjisini odaklayabilecek yapay lensler olarak düşünmüştü. Güneşli bir günde hiç büyüteçle oynadınız mı? Birçok çocuk, bu bilim uygulamasını karıncaları kızartmak için kullanmıştır. Bunu savaş alanında yapabildiğinizi düşünün. Savunma Bakanlığı'nın Vietnam Savaşı'nda geçişi imkansız kılan çamur birikintileri yaratmak için bulut ekme yöntemini kullandığını biliyoruz. Savunma Bakanlığı sizce cephedeki düşman tanklarını kızartabilecek bir silahı eline geçirmek için neler yapardı?

Bir *Omni* makalesinin ifade ettiği gibi:

> Hesaplamalarını yaparken, Eastlund elindeki enerji miktarının muazzam olduğunu fark etti. Radyo dalgaları bir kez iyonosfere ulaştığında, orada sıkışmış elektrik yüklü partiküllerle güçlü bir etkileşime gireceklerini hesaplamışı. Bunun sonucu, ayna gücü olarak bilinen bir manyetik fenomen olacaktı. Temelde olacak olan şey, yüklü atmosferin dev bir kısmının yukarı kalkması ve bu elektromanyetik güçle dünyadan uzaklaşmasıydı.
>
> Eastlund şöyle diyor: "Üst atmosferin bir kısmını sanal olarak kaldırabilirsiniz." Ayrıca, şunu ekliyor: "Güneş ışığını odaklamak için, bir atmos-

ferik bulut tabakası yaratabilirsiniz. Işığı yoğunlaştırıp kontrol ederek, dünyanın belli bir bölümünü ısıtabilir ve yerel rüzgar kalıplarını kullanabilirsiniz."

Yani, yerel hava kalıplarını kontrol ederek, kişi Etiyopya'ya yağmur yağdırabilir veya Karayipler'deki yaz fırtınası kalıbını değiştirebilir.

Omni makalesi, Princeton'dan bir fizikçi olan Richard Williams'ın şu sözünü aktarıyor: "Eastlund'ın makinesi, dünyanın atmosferi için ciddi bir tehdit haline gelebilir ve telafisi imkansız hasarlar yaratabilir... Atmosferdeki etkiler belli bir alana sınırlanamaz... Patentin dili, bunun küresel ölçekte etkiler sağlama amacı taşıdığını açıkça gösteriyor." Yine de HAARP ile ilgili belgeler, HAARP'ın gökyüzünün "minik bir bölgesine odaklanacağı" konusunda ısrar ediyor.

Hava modifikasyonu söz konusu olduğunda, barış zamanlarında insanlık için muhteşem bir avantaj sağlayabilir. Kuraklık sorunu yaşanan bölgelere yağmur getirmek veya aşırı yüklü bulutların sele yol açmasını önlemek için hava akımı dikkatle yönlendirilebilir. Kasırgalar durdurulabilir veya denize taşınabilir. Ama savaş zamanlarında, bu son derece yıkıcı bir silah da olabilir: Üçüncü dünya ülkeleri dev sellerle kaplanabilir veya ekinler susuz bırakılarak düşmanın kendi insanlarını doyurması engellenebilir. Bu kullanımlar elbette ki Birleşmiş Milletler Çevresel Modifikasyon Antlaşması'nın ihlalidir. Mevcut HAARP belgelerinin HAARP'ın gökyüzündeki veya yeryüzündeki diğer bölgeleri etkileme potansiyelini özenle gizlemesinin nedeni bu olabilir mi? Çünkü bu konuları açıkça tartışırlarsa, "minik" Bengal kaplanı kafesten çıkar.

DEPREM İSTEYEN VAR MI?

Amerikalı bilim adamları, depremlerin iyonosfer ve manyetosferde değişimlere yol açtığını keşfettiler. Bunun tersine inanmak için de nedenler var; yani iyonosfer ve/veya manyetosferdeki değişikliklerin depremlere neden olmasına. Bazıları, "Tesla teknolojisini" kullanarak topraktan radyo dalgaları aktarmanın, vericiden uzak yerlerde depremlere ve atmosferik değişimlere yol açabileceğini öne sürüyorlar. HAARP'ın veya Ağaçkakan'ın kasıtlı veya kasıtsız olarak, doğal güçleri taklit ederek veya doğadaki zayıflıklardan yararlanarak depremler yaratması mümkün mü? İnsan yapımı depremler, çevre modifikasyon teknolojisinin kesinlikle Tesla tarzında uygulaması olurdu.

İlk bakışta, "istendiği anda deprem" yaratma kavramı, delilik gibi görünüyor. Ama Tesla yapay olarak yarattığı bir depremle neredeyse New York'u dümdüz ediyordu. Bunu, armonik rezonans prensibini sergileme için laboratuarında yaptığı bir araçla gerçekleştirmişti. Binanın altında toprağa çelik bir kazık çakmış, sonra buharla çalışan bir pistonla ona belli bir frekansta vurup durmuştu. Dakikalar boyunca hiçbir şey olmamıştı. Tesla neredeyse deneyi bırakacaktı ama tam o sırada, binanın gerçekten de armonik rezonansa girdiğini fark etmişti. Birkaç dakika içinde, bütün bina şiddetle sarsılıyordu. Civardaki binaların da sallandığını o zaman anladı. Laboratuarını merkez alan bir deprem dairesi, giderek yayılıyordu. Buharlı çekici neredeyse durduramıyordu ve bir balyozla buhar tankını delmek zorunda kalmıştı. Deneyi sona erdirdiğinde, binlerce cam kırılmıştı ve binlerce vatandaş öfkeli ve korku içindeydi.

40 yıldan uzun bir süre sonra, 11 Temmuz 1935'te, *New York American* şu başlıkla bir makale ayınladı: "Tesla'mn Kontrollü Depremleri." Tesla'nın "topraktan mekanik titreşimler yayma deneylerinin – kendisi 'telejeodinamik sanatı' diyordu – bilim adamı tarafından bir tür 'kontrollü deprem' olarak tanımlandığını açıklıyordu." Makale, Tesla'nın şu sözlerini de aktarıyordu:

> Ritmik titreşimler, neredeyse hiç enerji kaybetmeden toprağın içinde ilerliyor... Bu mekanik etkileri en uzak mesafelere taşımak ve her türde eşsiz etkiler yaratmak mümkün... Bu icat, savaşta yıkıcı etkiler yaratmak için de kullanılabilir...

Şubat 1912'de The World Today'e verdiği bir röportajında, Tesla, titreşimlerin dünyanın doğru rezonansıyla birleştirilmesiyle gezegenin yarılmasının mümkün olduğunu söylemişti. Şöyle diyordu: "Birkaç hafta içinde, yerkabuğunu titreşimlerin onlarca metre yükselip alçalabileceği, nehirlerin yataklarından taşabileceği, binaların yerle bir olabileceği ve uygarlığın yok olabileceği titreşimler yaratabilirim."

Daha önce, Rus Ağaçkakanı'nı ve bazı etkilerini incelemiştik. Rus Ağaçkakanı programının daha da radikal özelliklerinden biri, *Specula* dergisinin Ocak 1978 sayısında öneriliyordu. Ağaçkakan sinyallerini açıklarken, şöyle diyorlardı:

> Belli frekanslarda bir elektromanyetik sinyal, topraktan aktarılabilir ve 30 derecenin belli katlarında toprak yüzeyine -çıkarılarak dalgalar yaratabilir... Belli açı durumlarında, dalgalar aynı

zamanda tuhaf bir fenomen başlatabilir: Dünyanın erimiş çekirdeğinde bir dalga oluşabilir ve elektromanyetik akımların minik bir kısmı, dalgaları besleyerek büyütebilir.

Bu noktada, ilginç bir oluşum ortaya çıkar: Toprağa verilen sinyal, ızgara sinyalidir ve dünyanın erimiş çekirdeğindeki muazzam enerji, katot ve güç kaynağıdır. Burada ortaya çıkan tutarlılık, ızgara sinyalinin büyütücü unsuru olarak çalışır ve çok daha fazla enerji toprağın yüzeyine yüklenir. Bu "dev rezonans" dalgaları, şimdi dünyanın içinde bulunan çok büyük bir odaklanmış enerjiyle birleştirilebilir.

Frekansa, odaklamaya, dalga biçimine bağlı olarak, uzak mesafede belli bir noktada depremler yaratılabilir veya orta ve üst atmosferde hedeflenen bir alanda ciddi bozukluklar oluşturulabilir... bu da anormal hava şartlarına yol açacaktır.

Bu "atmosferik bozukluklar" Tesla Etkisi olarak bilinmektedir. Tesla'nın asrın başlarında enerji yayma girişimleri, yüzlerce orman yangınına yol açan inanılmaz yıldırımlar yaratmış, düşen yıldırımlar Colorado ve Utah'ta elektrik hatlarını mahvetmişti. Tesla'nın kendisi de elindeki donanımlarla "dünyayı elma gibi bölebileceğini" iddia ediyordu. Tesla, yapay dalgalar yaratarak veya sempatik rezonans yoluyla depremler yaratma potansiyelini ortaya koymuştu. 13 Haziran 1975'te, o zamanlar Sovyetler Birliği Başbakanı olan Leonid Brezhnev, şöyle demişti: "Şu anda, dünyanın şimdiye dek tanıdığı her şeyden çok daha korkunç, yeni türde silahlarımız var." Bu teoriyi destekler şekilde, *Newsweek Ma-*

gazine'in Ocak 1977 sayısı, Birleşik Devletler Hava Kuvvetleri İstihbarat Şefi Tümgeneral George J. Keegan'ın şu sözlerine yer vermişti:

> Sovyetler, inanılmaz yeni silahlar üzerinde çalışıyorlar ve bu teknolojiler, Birleşik Devletler'de düşünülen her şeyden en az yirmi yıl ileride; o kadar muhteşem ki Sovyetler gelecek on yıl içinde balistik ve denizaltı füzelerimizin tamamını yok edebileceklerine inanıyorlar.

HAARP, EMR/ELF hava/zihin kontrolü silah teknolojileri arasındaki bu boşluğu kapama çabası mı?

Andrija Puharich, Ocak 1978'de "Küresel Manyetik Savaş – 1976-1977 Yılları Arasında Dünya Üzerinde Yapay Olarak Yaratılmış Sıra Dışı Etkilere Meslek Dışından Birinin Bakışı" başlıklı bir makale yayınlamıştı. Özellikle, Sovyetlerin TMT'lerle yaptığı deneylere bakıyordu. Ona göre, kontrollü depremler, bu çalışmanın bir parçası ve özüydü. Bu konuda şunları yazmıştı: "1976'daki büyük depremlerin birçoğu arasında özellikle biri özel ilgi gerektiriyor: 28 Temmuz 1976, Tangshan, Çin depremi." O deprem, şehri yok etmiş ve yaklaşık 650,000 kişinin ölümüne yol açmıştı. Yaklaşık bir yıl sonra, *The New York Times* 5 Haziran 1977'de şöyle bildirmişti:

> Sabah 3:42'deki ilk sarsıntıdan hemen önce, gökyüzü "gündüz gibi" aydınlandı. Çok renkli ışıklar – özellikle kırmızı ve beyaz – 200 mil uzaktan bile görünüyordu. Ağaçlardaki yapraklar yandı ve tarlalardaki ekinler alev topu çarpmış gibi tek taraflarından kavruldu.

O zamandan beri sayısız araştırmacı, o depremin yaratılması için bir TMT kullanıldığına kesinlikle inanıyor. Ocak 1981'de, *The Washington Post* şöyle bildirmişti: "Dünya 1980 yılı süresince 71 büyük depreme tanık oldu; önceki yıl böyle depremlerin sayısı 56 idi ve dünya çapında ölüm sayısı 7,140'tan beş kat daha fazlaydı." Belki sadece tesadüftür ama Rus Ağaçkakanı sinyali gücünü artırdıkça, depremlerin sayısı da arttı.

Başka bir önde gelen Tesla araştırmacısı ve nükleer mühendis, Amerikalı Yarbay Thomas Bearden, 1981 yılında Birleşik Devletler Psikotronik Derneği Sempozyumu'nda (USPA) şunları söylemişti:

> Tesla, dünyanın içinde (dünyanın erimiş çekirdeğinde veya kayaların arasında) şiddetli dalgalar yaratabileceğini keşfetmişti. Kendisi bu kavrama güçlendirici verici diyordu.

Bearden, TMT'lerin çalışma şeklini şöyle açıklıyordu:

> Her şeyden geçebilirler. Yaptığınız şey, toprak boyunca dalgalar yaratmaktır ve dünyanın erimiş çekirdeği bu dalgaları beslemeye başlar (şimdi Tesla'dan söz ediyoruz). Bu dalgaları elde ettiğinizde, dünyanın erimiş çekirdeğinin o enerjiyi beslemesidir ve böylece sinyalinizi giderek artan bir sürece sokmuş olursunuz. Sonra yapmanız gereken tek şey, frekansı değiştirmektir. Frekansı bir şekilde değiştirirseniz, enerjiyi dünyanın diğer tarafından atmosfere boşaltırsınız. Havayı iyonlaştırmaya başlar, hava akışı kalıplarını değiştirebilirsiniz. Eğer yavaş yavaş boşaltırsanız, havayı gerçekten etkilersiniz. Elinizdeki şey, ne-

fes kesici bir hava makinesi olur. Aniden bırakırsanız, iyonlaştırıcı etki elde edemezsiniz. Sadece dünyanın yüzeyine inecek ateş topları (plazma) elde edersiniz. Böylece bütün bir kıta üzerinde ileri geri oynayarak muazzam hava değişiklikleri yaratabilirsiniz.

Bearden başka bir yerde şunları yazmıştı:

> Sovyet buluşunun ve onyıllar süren ateşli gelişmelerin bir sonucu olarak, Batı'nın daha önce hayal bile edemediği türde inanılmaz silahlar, şu anda Sovyetler'in elinde mevcut... Boğazımızda bir ip yavaşça ve istikrarlı bir şekilde sıkılıyor.

HAARP bir TMT ise ve bu araştırmacılar Tesla'nın çalışmasını doğru anlıyorlarsa, başımız ciddi dertte olabilir. HAARP üzerinde çalışan bilim adamlarının neyle oynadıklarını bilmemeleri muhtemel. Bilim adamları, kendi disiplinlerinin ötesinde kalan detaylarla pek fazla ilgilenmezler. HAARP üzerinde çalışan atmosferik bilim adamlarının Tesla etkileri ve benzeri konularda bir şey bilmemeleri veya çok az şey bilmeleri mümkün.

Bunun ötesinde, HAARP gerçekten askeri bir projeyse, cehaletleri iki kat fazla olabilir. Ordu, sırları kademeli olarak gizler. Böyle bir operasyonda, her birim sadece bilmesi gerekenleri bilir ve genellikle diğer birimlerin varlığından bile haberdar olmayabilir. Gerçekte neler olup bittiğini sadece kontrol grubu bilir.

HAARP üzerinde çalışan bilim adamları, gerçekten de sivil bir projeyle uğraştıklarını düşünüyor gibi görünüyorlar. Ama bana göre, HAARP daha ziyade askeri olarak kademelendirilmiş bir proje. Orada çalışan sivil

bilim adamları, muhtemelen ordunun (ya da Komplo'nun) gerçek amaçlarından habersiz olabilirler. Eğer Tesla teknolojisinden habersiz bilim adamlarının ve teknisyenlerin hareketlerini yönlendiren bir kontrol grubu varsa, daha düşük seviyelerdekilere yaratılmış hava veya üretilmiş depremlerle ortalığı birbirine katmaları söylenmiş olabilir ve ne yaptıkları konusunda en küçük bir fikirleri bile bulunmayabilir.

HAARP programı gerçekten söylendiği gibi "sadece" atmosferik bilim olsa bile, saf bilim, saf cehalet sayesinde saf felaket yaratabilir. Peki, ya Savunma Bakanlığı veya Komplo, HAARP'ın potansiyelinin farkındaysa? Deprem yaratma becerisi, küresel güç pazarlıklarında avantaj olarak kullanılabilir mi? Bazıları bunun çoktan olduğunu düşünüyor.

1984 yılında, başka bir USPA Sempozyumu'nda, Thomas Bearden "Kuzey Amerika Üzerinde Sovyet Hava Savaşı" başlıklı bir konferans verdi. Bu konuşmasında, Amerika'nın birçok yerinde görülen yeni ve sıra dışı bulut yapılarından söz etti. Bunların, TMT kullanıldığının kanıtı olduğuna inanıyordu. Bu tuhaf bulut kalıplarından biri, kendisi tarafından "dev radyal" diye tanımlanmıştı ve bir halkanın merkezinden uzanan ince çizgiler şeklindeydi. "Bu bulut radyalları," diyordu, "Japonların eskiden savaş sancaklarında kullandığı 'Yükselen Güneş' sembolüne çok benziyor." Aynı zamanda, Yer Dalgası Acil Durum Ağı (GWEN) sisteminin yeraltı anten formasyonlarına da çok benziyor.

GWEN antenlerinin yakınlarında çok çeşitli rahatsız edici etkiler gözlemlendi. Örneğin, tesisin 200 ila 250 millik civarında dünyanın manyetik alanını bozabildiği veya değiştirebildiği kanıtlanmıştı. HAARP'ın resmi belgeleri tarafından yalanlansa da, güvenilir bi-

limsel kanıtlar, dünyanın manyetik alanındaki değişikliklerin yağışları etkileyebildiğini gösteriyor. GWEN tesisi, 1993'teki büyük selde Orta Batı'nın sular altında kalan bölümünün merkezindeydi.

1984 tarihli konferansında, Bearden, Sovyetlerin Hertz skalasında bulunmayan frekanslarla yayın yaptığından da söz etti.

> Bu dalgalardan iki ışını uzakta bir noktada birleştirerek, bir etkileşim yaratmak mümkündür. Vericinin yavaş rotasyonu sayesinde, uzaktaki bu etkileşim bölgeleri de hareket ettirilebilir. Bu plan, çeşitli bulut kütlelerinin yönlendirilmesini, hava akımlarının yönünün değiştirilmesini, yüksek ve alçak basınç bölgelerinin kullanılmasını ve Sovyetlerin Kuzey Amerika üzerinde havayı kontrol altına almasını mümkün kılar.

Basında yer alan sayısız rapor da Bearden'ın değerlendirmelerini destekliyor. Örneğin, *The Washington Post,* 9 Ağustos 1983'te, Washington'daki Hava Hizmetleri İklim Analiz Merkezi'nden meteorolog A. James Wagner'ın tahminlerini yayınladı; Wagner, felaket ölçülerinde kıtlık ve sıcak hava dalgaları yaratan bir hava sisteminden söz ediyordu. TMT'nin kapsamı düşünüldüğünde, Ağaçkakan'ın bu işteki "parmak izleri" kolayca görülebilir: "bu geniş formasyonda, hava dünya ile atmosfer arasında dikey olarak hareket etmekte ve pek fazla yatay harekete girmemektedir." Wagner, bu dev yüksek basınç blokajının "haftadan haftaya" değiştiğini de vurguladı.

Benzer şekilde tuhaf bir fenomen, 11 Aralık 1986'da *The Chicago Tribune*'da yayınlandı. Haberde şöyle deni-

yordu: "Norveç sahillerinde saatte dört deniz mili hızla hareket ederek denizcilerin hayatını tehlikeye atan, bazıları yaklaşık 60 mil genişliğinde dev girdaplar görüldü... Bu dev girdapların görünür bir merkezi yok ve fark edilmesi çok zor." Haberde, bu devasa girdapların 1980 yılından önce görülmediğini bildiriyordu. Tesadüf sonucu, Birleşik Devletler ve Sovyetler Birliği ELF dalgaları üretip yayınlamaya başladıktan sonra ortaya çıkmış olabilir mi?

Aviation Week & Space Technology Magazine, 16 Mart 1987'de benzer ölçüde şaşırtıcı bir haber yayınladı. Sovyetlerin MIR uzay istasyonundan gelen aktarımların kopyalarını aldıklarını iddia ederek, "MIR mürettebatı beklenmedik bir okyanus fenomeniyle karşılaştıklarını bildirdi," diye açıklanıyordu. "'Güçlü konsantre dalgalar, dingin bir denizin ortasında aniden beliriyor.' Kozmonotlar, dalgaları nerede gördüklerini söylememişlerdi ama dairesel biçimlerin genişliği milleri buluyordu."

ELF VE DEPREMLER

ELF dalgaları, deprem fenomeninin doğal bir parçası olabilir. *The Washington Times,* 29 Mart 1992'de, ELF sinyallerinin depremlerle bağdaştırılması üzerine şunları bildirmişti:

> 1986-1987 yıllarında California'da, 1988'de Ermenistan'da, 1989'da Japonya ve Kuzey California'da büyük depremler gerçekleşmeden önce, uydular ve yer alıcıları gizemli radyo dalgaları veya ilgili elektrik manyetik faaliyet tespit ettiler.

Atina Üniversitesi'nden bir fizikçi de, bir yıllık süreçte Yunanistan'da gerçekleşen yedi depremden altısında benzer elektromanyetik sinyaller gözlemlediğini belirtmişti.

Gizemin ilginç bir parçası, "Charlotte Sendromu" olarak bilinen bir durumla ilgiliydi. Charlotte King'in tuhaf durumu – toprağı duyduğunu söylüyordu – algılar, fizik ve jeoloji bilimleri açısından değerli görüşler sunuyor. Charlotte King, 22 Nisan'da Joshua Tree'de gerçekleşen 6.3 şiddetindeki depremini önceden haber vermiş ve Good Evening personeli tarafından görüntülenmişti (KGW-TV, Portland); sonra, Cumartesi ve Pazar günleri, 25 (7.1 şiddetinde) ve 26 Nisan'da (6.6; 6.7 şiddetlerinde) gerçekleşen Cape Mendocino depremlerini tahmin etmişti. Pazartesi günü, Güney California için henüz bitmediğini söylemişti. Bant, 17 Nisan 1992 Pazartesi günü yayınlandı.

Dünyanın başka bir yerinde bir volkanik patlama olduğunda, Charlotte King karın ağrıları çekiyordu. Washington'daki Saint Helens Yanardağı uyandığında, güçlü karın ağrıları yüzünden yerlerde kıvrandı. 18 Mayıs 1980'de bir dağ patladığında, küçük bir kalp krizi geçirdi. Bu, 1981 yılında katıldığı *That's Incredible!* adlı televizyon programında açıklandı. Bir bilimsel araştırma grubu, on dört yıl boyunca "Charlotte Sendromu"nu incelediler. Sonunda, dünyanın elektromanyetik alanındaki dalgalanmalara karşı duyarlı olduğu sonucuna vardılar.

Piezoelectricity (Yunanca baskı anlamında "piez" ve İngilizce elektrik anlamında "electricity") pek anlaşılamayan bir fenomendir. Bilim adamları, belli şartlar altında kristallerin yüksek basınca maruz kaldıklarında elektrik akımı yaydıklarını ortaya koydular. Charlotte

King'in hissettiği deprem sinyalleri, tektonik olarak salınan elektrik basıncından kaynaklanıyor olabilirdi. Yani, dünyanın kabuğundaki baskı, bazı kaya katmanlarını elektrik yaymalarına neden olacak ölçüde sıkıştırıyor olabilirdi. Ortaya çıkan elektrik akımı elektromanyetik etkiler üretiyor, belki de Charlotte'un beyninin alabildiği ELF aralığında "yayınlar" yapıyordu.

UFO alanındaki çeşitli araştırmacılar, bazı UFO'ların aslında aynı elektrik basıncı fenomeninden kaynaklanan "deprem ışıkları" olabileceğini keşfettiler. Dağ zirvelerinden fışkıran ışıklar, antik zamanlardan beri görülüp kaydedilmişti ve bu tür bir elektik boşalımının sonucu olabilirlerdi.

Prof. Dr. Elizabeth Rauscher (daha önce sözünü etmiştik) ve elektrik mühendisi Bay William L. Van Bise, 14-17 Haziran 1992 tarihleri arasında Lake Arrowhead'de düzenlenen bir Uluslararası Atölye Çalışması'na katıldılar. Başlık şuydu: "Düşük Frekanslı Elektrik Habercileri: Gerçek mi, Kurgu mu?" Partikül fizikçisi ve eski Birleşmiş Milletler bilim danışmanı olan Dr. Rauscher ve Van Bise, ELF sinyallerinin ölçümlerini gösteren bir belge sundular. Dr. Rauscher, 7 şiddetinde ya da daha yüksek şiddette bir depremin, "çok yakında konferansın gerçekleştiği bölgeyi vuracağını" bildirdi. 28 Haziran'da, konferans alanının 44 mil doğusunda Landers depremi (7.5 şiddetinde) gerçekleşti. Birkaç saat sonra, sadece 20 mil doğuda, 6.6 şiddetiyle Big Bear Lake depremi geldi. Charlotte King ile bağlantıları sayesinde, bölgeye, zamanlamaya ve güce odaklanabilmişlerdi. Saniyede 3.8 döngülük sinyalleri alabilmek için, Reno, Nevada yakınlarındaki bir anten tesisini kullanmışlardı. Bir yıl sonra Eylül 1993'te Tokyo'da benzer bir konferans düzenlendiğinde, daha fazla detay sundular.

8 Ocak 1994'te, Dr. Rauscher, 30 gün içinde olması beklenen olayları bildirmek için Kongre Kütüphanesi'nin deprem tahmin merkezini aradı. Dünyadan gelen eşsiz sinyaller, Los Angeles bölgesinde bir ya da daha fazla depremin gerçekleşeceğini gösteriyordu. 17 Ocak'ta Northridge depremi geldi. Depremden iki hafta önce, 3.8 ila 4.0 Hz sinyaller tespit edilmişti.

Başka bir araştırmacı çift, R. J. Mueller ve M. J. S. Johnston, *Physics of the Earth and Planetary Interiors*'da (Cilt 57, 1989), 18 Mayıs 1980'de patlayan St. Helens Yanardağı'ndan büyük ölçekli manyetik alan bozukluğu algıladıklarını bildirdiler. Şöyle yazmışlardı: "California'daki San Andreas fay hattı boyunca, San Francisco'dan Salton Denizi'ne kadar, 800 kilometrelik bir çizgide dizilmiş manyetometreler yardımıyla, manyetik alan bozukluğu tespit edildi."

Begich ve Manning, *Angels Don't Play This HAARP* adlı kitaplarında, Maggie Valley Merkezi Vakfı, Kuzey Carolina'dan bir araştırmacı olan Leigh Richmond Donahue ile yaptıkları özel bir yazışmadan bölümler aktarmışlardı. Bayan Donahue'dan söz ederken şöyle yazıyorlardı:

> Savaş sonrası yıllarda ve 1977 boyunca, bir fizik dehası olan rahmetli eşi Walter Richmond ile birlikte olayları takip etmişti. Şöyle yazıyor:
>
> "Ordu 'radyo dalgalarını yansıtmak ve algıları netleştirmek için iyonosfere minik bakır teller gönderdiğinde, Alaska'da 8.5 şiddetinde bir deprem gerçekleşti ve Şili sahil şeridinin hatırı sayılır bir bölümünü kaybetti. O bakır teller, gezegenin manyetik alanına müdahale etmişti."

HAARP da benzer bir şekilde dünyanın manyetik alanına müdahale edecek mi? Eğer ederse, bunu nasıl bileceğiz?

HAVA KUVVETLERİ 2025: HAVAYA SAHİP OLMAK

"Güç Artırıcı Olarak Hava: 2025 Yılında Havaya Sahip Olmak," Albay Tamzy J. House, Yarbay James B. Near, Jr., Yarbay William B. Shields, Binbaşı Ronald J. Celentano, Binbaşı David M. Husband, Binbaşı Ann E. Mercer ve Binbaşı James E. Pugh tarafından hazırlanan bir araştırma belgesinin başlığıydı. 17 Haziran 1996 yılında bu belgeyi Hava Kuvvetleri 2025'e sundular. Belge şöyle tanımlanmıştı:

> Hava Kuvvetleri personel şefliğinden gelen talimatla, Birleşik Devletler'in gelecekte havadaki ve uzaydaki hakimiyetinin sürmesi için gereken kavramların, yetilerin ve teknolojilerin incelenmesi ve değerlendirilmesi...

Bu raporda ifade edilen görüşlerin sadece yazarlara ait olduğu, Birleşik Devletler Hava Kuvvetleri, Savunma Bakanlığı veya Birleşik Devletler hükümetinin resmi politikasını veya görüşlerini yansıtmadığı da belirtilmişti. Ne var ki raporda açıklanan hava modifikasyon yetilerinin, Hava Kuvvetleri'nin uzun vadeli planlama ofisinin "operasyon ortamları ve görevleri" ile tutarlı olduğu da açıklanmıştı. HAARP'ın bu uzun vadeli planların bir parçası olduğuna kesinlikle inanıyorum. "Hava Kuvvetleri 2025," ilerleyen yıllarda hava modifi-

kasyon teknolojisiyle ilgili olarak askeri planların nereye gittiğini açıkça gösteriyor.

2025'in Yönetim Özeti şöyle başlıyor:

> 2025 yılında, Birleşik Devletler hava kuvvetleri, ortaya çıkmakta olan teknolojileri elde ederek ve bu teknolojilerin savaş uygulamalarına odaklanarak, "havaya sahip olabilir." Böyle bir yeti, savaş araçlarına savaş alanını daha önce hiç olmadığı şekilde biçimlendirme avantajı kazandırabilir.
>
> Yüksek riskli, yüksek getirili bir girişim olarak, hava modifikasyonu atomun bölünmesine benzer bir ikilemi de beraberinde getiriyor. Toplumun bazı kesimleri hava modifikasyonu gibi tartışmalı konuları incelemekte her zaman isteksiz olduğundan, bu alandan doğabilecek muazzam askeri avantajlar, kendi zararımıza olsa bile görmezden gelinecektir. Dost operasyonları güçlendirmek veya düşman operasyonlarını bozmadan, küresel iletişime ve karşı uzay kontrolüne tamamen hakim olmaya kadar, hava modifikasyonu savaşta düşmanı yenmek veya etkisiz hale getirmek açısından çok geniş seçenekler sunuyor.
>
> Hava modifikasyonunda etkili sonuçlar alabilmek için, beş önemli alanda teknolojik ilerlemeler gereklidir: (1) İleri düzeyde doğrusal olmayan modelleme teknikleri, (2) hesaplama yetileri, (3) bilgi toplama ve aktarımı, (4) küresel bir alıcı tesisi ve (5) hava müdahale teknikleri. Bazı müdahale teknikleri bugün mevcuttur ve diğerleri gelecekte geliştirilip mükemmelleştirilebilir.
>
> Mevcut teknolojiler, gelecek 30 yıl içinde gelişerek hava kalıplarını değiştirme konusunda ge-

rekli kaynakları sağlayacaktır. Mevcut demografik, ekonomik ve çevresel trendler, birçok ülkenin veya grubun bu hava modifikasyonu olasılığını bir yetiye çevirmeye karar vermeleri için gerekli isteği yaratacaktır.

Hava modifikasyonunun uygun uygulamaları, daha önce hiç hayal bile edilmemiş ölçülerde savaş alanı hakimiyeti sağlayabilir. Gelecekte, böyle operasyonlar havadaki ve uzaydaki üstünlüğü artırarak, savaş alanlarını biçimlendirmek ve tanımak açısından yeni seçenekler sunacaktır. "Teknoloji orada ve parçaları birleştirmemizi bekliyor." 2025 yılında "Havaya Sahip Olabiliriz."

"4. Bölüm: Operasyon Kavramı" konunun daha da özüne değiniyor. İşte, metinden alınmış özellikle belirgin bazı paragraflar:

Hava modifikasyon sisteminin temel içeriği, havayı değiştirmek için kullanılan müdahale teknikleridir. Belli müdahale tekniklerinin sayısı, sadece hayal gücüyle sınırlıdır ama birkaç istisna dışında, enerji ya da kimyasalların, doğru yer ve zamanda meteorolojik süreçlere doğrudan katılmasıyla sağlanabilir. Müdahale, havayı çeşitli şekillerde değiştirmek üzere tasarlanabilir; örneğin bulutları ve yağışları, fırtına yoğunluklarını, iklimi veya sisi etkilemek gibi.

Uluslararası anlaşmalar, Birleşik Devletler'in uzun vadeli, geniş çaplı veya şiddetli sonuçlar doğuran hava modifikasyon operasyonlarını araştırmasını engellemektedir. Ne var ki kısa vadede, sınırlı ve potansiyel açıdan olumlu sonuçlarla yerel

hava modifikasyonu üzerine çalışmalar yapılabilmesi için seçenekler mevcuttur (antlaşmaların sınırları dahilinde).

Bu olasılıklar, yağış modifikasyonuyla ilgili daha önceki deneylerimize kadar uzanmaktadır. Journal of Applied Meteorology'de yayınlanan makalede belirtildiği gibi:

> Yüzyılın son çeyreğinde gerçekleşen neredeyse bütün hava modifikasyon çabaları, buz ve su arasındaki doymuş buhar basıncını kullanarak bulut ölçüleri üzerinde değişiklikler yaratmaya odaklanıyordu. Bu eleştirilmemelidir ama hava modifikasyonunu başka uzay-zaman ölçeklerinde ve diğer fiziksel teoriler bağlamında düşünme zamanı gelmiştir.

Askeri amaçları desteklemek için fırtınaları değiştirme isteği, hava modifikasyonunun en saldırgan ve tartışmalı yönüdür. Fırtınaların yarattığı hasar, gerçekten de inanılmazdır. Örneğin, bir tropik fırtınanın gücü, 10,000 adet 1 megatonluk hidrojen bombasınınkine eş değerdedir ve 1992 yılında Andrew Kasırgası, Homestead AFB, Florida'nın neredeyse tamamını yok etmiş, Birleşik Devletler'in güneydoğusundaki askeri hava araçlarının çoğunun oradan alınmasını gerektirmiş ve 15.5 milyar dolarlık hasara yol açmıştır.

Yakın uzay ortamının modifikasyonu, uzaydaki hakimiyet açısından çok önemlidir. Eski Başkumandan General Charles Horner, en kötü ka-

busunun "uzaydan yaratılan imgelem ve düşman istihbaratını çürütememesi yüzünden bütün bir Donanma taburunun yabancı topraklarda yok edildiğini görmek" olduğunu söylüyordu. Aktif modifikasyon, düşmanın aktif ve pasif gözlem ve keşif sistemlerini kilitleyerek, "teknolojik çözüm" sağlayabilir. Kısacası, yakın uzay ortamını değiştirme becerisi, 2025 yılında uzaydaki üstünlüğü garanti altına alır; bu beceri, güçlendirilmiş iletişim, yön bulma ve kesin çarpışma sistemleriyle savaş alanını biçimlendirmemizi ve kontrol etmemizi mümkün kılar.

İletişimin güçlendirilmesi veya engellenmesi için iyonosferin değiştirilmesi, yakın zamanda bir aktif araştırma konusu haline geldi. Lewis M. Duncan ve Robert L. Showen'e göre, Eski Sovyetler Birliği, bu alanda Batı'daki programlara oranla çok daha geniş kapsamlı teorik ve deneysel araştırmalar gerçekleştiriyor.

İyonosferi değiştirmek için çok çeşitli yöntemler geliştirildi veya önerildi; bunlar arasında kimyasal buharların enjeksiyonu ve elektromanyetik radyasyon veya partikül ışınları (iyonlar, nötr partiküller, x ışınları, MeV partikülleri ve enerjik elektronlar) yükleyerek ısıtma da var. Atmosferin üst kısımlarını değiştirmek için önerilen tekniklerin birçoğunun deneysel ortamda başarıyla sergilendiğini anlamak önemlidir. Eski Sovyetler Birliği tarafından kullanılan yer temelli modifikasyon teknikleri arasında, dikey HF ısıtma, eğri HF ısıtma, mikrodalga ısıtma ve manyetosferik modifikasyon da yer almaktadır. Bu operasyonların önemli askeri uygulamaları arasında düşük fre-

kanslı (LF) iletişim üretimi, HF iletişimi ve yapay iyonosfer yaratımı da bulunmaktadır. Dahası, gelişmekte olan ülkeler de iyonosferik modifikasyonun avantajlarını fark etmeye başlamışlardır: "1980'lerin başlarında, Brezilya kimyasal enjeksiyon yoluyla iyonosferi değiştirmek için bir deney yaptı."

...İyonosferin modifikasyonu, potansiyel uygulamalar açısından çok zengin bir alandır ve aynı zamanda, incelenmesi gereken yan uygulamalar da ortaya çıkacaktır.

...Radyo dalgalarını yansıtmak için iyonosfere dayanmanın önemli dezavantajı, normal uzay ortamı, güneş parlamaları ve jeomanyetik fırtınalar yüzünden değişken olmasıdır. İyonosfer, hava şartlarına göre görece pozisyonu inip kalkan kırışık bir mumlu kağıt tabakası gibi düşünülmelidir. Kırışık kağıdın yüzey topoğrafisi de sürekli değişir ve yansıma, emme, ve aktarım özelliklerini sürekli değiştirir.

...Yapay bir iyonosferik ayna (AIM) seçilmiş belli bir frekansta veya frekans aralığında elektromanyetik radyasyon için kesin bir ayna görevi görebilir. Dolayısıyla, hem dost iletişimi güçlendirmekte hem de düşman iletişimini engellemekte etkili olacaktır.

Belli noktalarda uydu ve diğer uzay araçlarına düşman olması için, iyonosfere potansiyel olarak yapay şekilde yükleme yapılabilir veya belli noktalarda radyasyon enjekte edilebilir. Bunun sonucu, hedefin geçici olarak etkisiz hale getirilmesinden tam olarak yok edilmesine kadar değişebilir. Elbette ki böyle bir yetinin etkili olarak kullanıl-

ması, uzayda seçilecek bölgelere doğru olarak uygulanmasına bağlıdır.

Yukarıda belirtilen yaralayıcı etkilere ek olarak, iyonosferin belli bölgeleri potansiyel açıdan değiştirilebilir veya uzaydaki nesneleri yeniden canlandırmak için kullanılabilir (elektrik yüklemesi yapılarak). İyonosferin doğal yükü, uyduya gidecek enerjinin çoğunu veya tamamını sağlayabilir. Son on yıl içinde uzay araçlarında elektrik yüklemesiyle ilgili çok çeşitli belgeler yayınlandı. Ama bir yazara göre, "gerek deneysel gerekse teorik alanlarda gösterilen önemli çabalara rağmen, araç yükleme sorunu tam olarak anlaşılamamıştır." Teknik sorun büyük olmakla birlikte, uydunun güç birimlerini yüklemek için elektrostatik enerjinin kullanılması mümkün olabilir ve böylece uzaydaki nesnelerin yaşam sürelerinin maliyeti bir hayli kısılabilir. Buna ek olarak, elektronları görece yüksek enerjilere doğru hızlandırmak için güçlü HF radyo dalgalarının kullanılması, düşman uzay nesnelerinin doğrudan HF yüklü elektron ışınlarıyla bombardımana tutularak zayıflatılmasını ve yok edilmesini getirebilir. Yapay HF iletişim bozukluklarına gelince... Düşman uzay araçlarının bu teknikle zayıflatılması, kesinlikle doğal çevre etkilerinden ayrılamaz olacaktır. HF hızlanması mekanizmalarının gerek dost ve gerekse düşman amaçlar için araştırılması, gelecekteki araştırma çabaları için önemli bir konudur.

"5. Bölüm: Araştırma Önerileri. Buradan Oraya Nasıl Gidebiliriz?" şöyle sonuçlanıyor:

Bugünün teknolojik açıdan en ilerlemiş orduları bile, açık havada savaşmayı tercih etmektedir. Ama savaş teknolojileri geliştikçe, teknolojik avantaja sahip olan taraf, kendilerine üstünlük kazandıracak hava şartlarını tercih edebilir. Birleşik Devletler Ordusu, "havaya sahip olma" kavramına bu yaklaşımdan söz etmektedir. ["Güç Artırıcı Olarak Hava," *Military Review*, Kasım/Aralık 1995] Buna uygun olarak, fırtına modifikasyonu zaman içinde büyük önem kazanacaktır. Yağış modifikasyonu da aynı derecede önemlidir, çünkü dünyanın patlayıcı kısımlarında içilebilir su kaynakları bir hayli azdır.

Giderek daha fazla sayıda ülke hava modifikasyonu teknolojilerini geliştirdikçe, onların çabalarını tespit ederek gerekli faaliyetlerle karşılık vermeliyiz. Böyle hava modifikasyonu teknolojilerinin ve yetilerinin kapsamı düşünüldüğünde, böyle bir hamlenin rolü daha da önem kazanacaktır.

Dünyanın sınırlı kaynakları ve sürekli ihtiyaçları, insanları ve mülkleri koruma, tarlalarımızı, ormanlarımızı ve açık arazilerimizi daha verimli şekilde kullanma isteğini ve zorunluluğunu artıracaktır. Bu bağlamda, hava modifikasyonu beceriler, hem ekonomik hem de savunma açısından önem kazanmaktadır.

Tarihteki dersler, gerçek bir hava modifikasyonu yetisinin zaman içinde riske rağmen mevcut olacağını göstermektedir. İstek ortadadır. İnsanlar daima havayı kontrol etmeyi istemişlerdir ve bu istekleri, onları bu amacın peşinde koşmaya yönlendirecektir. Motivasyon mevcuttur. Potansiyel yararlar ve güç, geliştirme kaynaklarına sa-

hip olanlar için son derece kazançlı ve çekicidir. Bu istek, neden ve kaynak bileşimi, zaman içinde teknolojiyi de getirecektir. Tarih, aynı zamanda teknoloji başkaları tarafından geliştirilip kullanılırken, hava modifikasyon yetisine sahip olmama lüksümüz bulunmadığını da göstermektedir. Bizim kullanma niyetimiz olmasa bile, başkalarının olabilir. Atom silahları benzetmesini tekrar kullanarak, onların yetisini kendi yetimizle karşılayabilecek durumda olmalıyız. Dolayısıyla, hava ve istihbarat çevreleri, bu amaç doğrultusunda çabalarını diğerleriyle birleştirmelidir.

Hava modifikasyonu, savaş ortamının her alanında kullanılabilecek muazzam bir güç artırıcıdır. Dost operasyonların desteklenmesi ve düşman operasyonların engellenmesinden, küresel iletişim ve uzay kontrolüne hakim olmaya kadar, hava modifikasyonu savaşta çok geniş çaplı olanaklar sağlamaktadır... Ama hava modifikasyon çabalarının Birleşik Devletler kuvvetleri tarafından büyük bir dikkatle ele alınacağı kesinken, bir düşmanın böylesine seçkin bir hava modifikasyon teknolojisine sahip olmasına izin verme lüksümüz yoktur.

HAARP böyle bir fütürist senaryonun parçası mı? Savunma Bakanlığı'nın HAARP'ın araştırmalarının devam etmesiyle ilgili "amaçlarını" hatırlayın. Bence şimdiye kadar ne oldukları açıkça ortaya çıkmıştır; hava modifikasyonu, AIM ve yapay iyonosferlerin yaratılması, düşman uzay "yapılarının" (MIR uzay istasyonu olabilir mi?) yok edilmesi, düşman yeraltı hedeflerinin tanımlanması vs. 2025'in yazarları, potansiyel açıdan

düşman devletlerin bu teknolojiyi geliştirmesine izin veremeyeceğimizi de belirtiyor. Belki haklılar. Ama bunun önemli bir ulusal tartışma konusu olduğu – veya olması gerektiği – açıktır. Ama HAARP hakkında yalan söyleyerek, ordu bu tartışmayı önlemeye ve hükmen galip olmaya çalışıyor.

Peki, ya da daha çılgınca özellikler? HAARP deprem yaratabilir mi? Dürüst olmak gerekirse, bunu yapıp yapamayacağını bilmiyorum ama cevabı zor yoldan öğrenmek istemeyeceğinizden eminim. HAARP üzerinde çalışan insanların da HAARP'ın bunu yapıp yapamayacağı konusunda bir fikirleri olmadığından eminim (bu kitabı veya Begich ve Manning'in daha önceki kitaplarından birini okumadılarsa). Ayrıca, içlerinden birinin böyle bir olasılığı ciddiye alacaklarını da sanmıyorum.

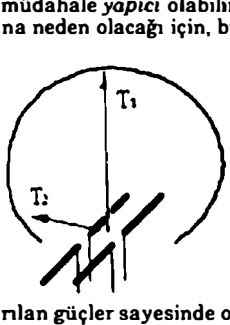
O halde, HAARP'ın kontrolden çıkmış bilimin bir örneği mi, yoksa gizli bir silah sistemi mi olduğunu buraya kadar inceledik. Her ikisi birden olduğu bence açıkça görülüyor. Ne var ki HAARP'ın gerçek amacı, ahlaksız bilimin veya ahlaksız silah sistemlerinin çok ötesine uzanabilir. Bazı araştırmacılar, HAARP'ın Komplo'nun gizli amaçlarına hizmet ettiğini düşünüyor; gerçek amaçları şimdiye dek ortaya koyduğumuz her şeyden çok daha sinsice, çok daha cüretkar ve çok daha kötücül olan bir Komplo'nun. Gelecek iki bölümde, bu olasılıkları inceleyeceğiz.

HAARP Anten Tesisi

En basit anten sistemleri, tek bir anten unsuru içerir ve genellikle bu unsur bir çift kutuplu *(dipole)* veya bir halkadır *(loop)*. Bu basit anten tipleri, genellikle aktarılan (veya alınan) radyo sinyalleri gibi geniş radyasyon kalıplarıyla çalışırlar. Bu yayın, birçok uygulama için uygun olabilir. Örneğin, cep telefonları, kullanıcı nerede olursa olsun, telefonu vericiye uzatmak zorunda kalmadan en yakın kuleden sinyal alıp göndererek konuşabilmesini mümkün kılar. Bunun sonucu olarak, bu uygulamada kullanılan antenin çok geniş bir yayın alanı vardır.
Diğer uygulamalarda, radyo sinyalinin nereden geldiğini tespit etmek mümkün olabilir. Örneğin, ticari ve Savunma Bakanlığı uydu sistemlerinde kullanılan antenler, kullanıcıların bulunduğu Dünya yüzeyine doğru radyo sinyallerini yayacak ve alacak şekilde tasarlanmıştır. Bu uydular, genellikle sabit dururlar ve Dünya'ya ulaşan gücü azamileştirmek için oldukça dar radyasyon kalıpları kullanırlar.
HAARP tesisinde Aktif İyonosfer Araştırmaları'nda kullanılan bir HF anten sistemi, iyonosferde bulunan diğer tesis araçlarına yardımcı olacak şekilde tasarlanmıştır. Bunun sonucu olarak, o da dar bir alanda yayınlanan radyo dalgaları kullanır. Bunu başarmak için, HAARP sistemi bireysel antenlerden oluşan bir "sıra" sistemi kullanır. HAARP anten sırası, gerek askeri ve gerekse sivil uygulamalarda kullanılan direktif anten tiplerine çok benzer; örneğin, hava trafik kontrol radar sistemleri, uzun menzilli gözlem sistemleri, yönlendirilebilir iletişim sistemleri ve yön bulma sistemleri gibi.

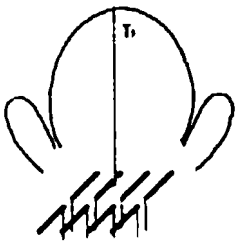
Sıra Temelleri

İki ya da daha fazla basit anten yapısı (HAARP'ta kullanılan çift kutuplular gibi) bir araya getirildiğinde ve aynı frekansta bir güç kaynağından yayın yapacak şekilde kullanıldıklarında, ortaya çıkan anten kalıbı, bireysel unsurlar arasında etkileşime giren sinyaller yüzünden karmaşıklaşır. Bazı açılardan, sinyaller güçleneceği için bu müdahale *yapıcı* olabilir. Bazı açılardan ise, sinyallerin zayıflamasına neden olacağı için, bu müdahale yıkıcı etki yapabilir.

Soldaki 1. Şekil'de, iki çift kutuplu anten birbirine yakın yerleştirilmiştir ve bir vericiyle tetiklenmiştir. Vericinin gücü iki unsur arasında eşit şekilde bölünmekte ve her çift kutuplu eşit genişlik ve faz almaktadır. Ortaya çıkan anten sırası, iki çift kutuplu antenin tek başlarına yapabileceği geniş çaplı sinyalden daha güçlü ve daha dardır. Sinyalinin gücünün tek antenli sinyale oranına *mode kazanımı* denir. Model kazanımı, başka yönlerde aktarılan güçler sayesinde ortaya çıkar. Şekildeki T2'de görülen sinyalin gücü, iki çift kutupluya oranla daha zayıf olacaktır.

Anten sırasının amacı, aktarılan sinyali belli bir yöne yönlendirme becerisini elde etmektir. Eğer çok sayıda unsur kullanılırsa, aktarılan sinyalin belli bir yöne odaklanması veya diğer yönlere aktarılan sinyalin tamamen ortadan kaldırılması mümkündür.

Başka anten unsurları eklenerek, model daha da daraltılabilir. Soldaki 2. Şekil'de, dört tane çift kutuplu antenin yan yana yerleştirilmesini ve tek bir vericiden tetiklenmesini görüyorsunuz. Bu durumda model, önceki iki unsurlu sıraya göre daha dardır (T3 > T1). Buna ek olarak, sinyalin yayın gücü, yine öncekine oranla daha fazladır. Bu, istenmeyen yönlerde dağılan gücün ortadan kaldırılmasıyla sağlanır.

2. Şekil aynı zamanda toplam anten modelindeki daha düşük yan yayını da gösteriyor. Yanyayın, karmaşık anten sıralarının karakteristik bir özelliğidir. Genellikle bir anten sisteminin istenmeyen getirisidir ve yan yayınları bastırmak için yıllar boyunca çeşitli teknikler geliştirilmiştir.

Eğer her unsurun tetiklemesi kontrol edilebilirse, yan yayınların tamamen bastırılması teorik açıdan mümkündür. Anten modelini yan yayınları ortadan kaldıracak şekilde biçimlendirmeye sivrileştirme adı verilir. Yan yayınları ortadan kaldırmak, modelin toplam azamisinde düşüşe yol açsa bile, daha geniş bir ana yayın alanı sağlar.

Anten modelinin biçimi bireysel unsurların tetiklenmesinde genişliğin ayarlanmasıyla kontrol edilebilirken, her anten unsurunda tetiklemenin fazları ayarlanarak, model azamisinin açısı da değiştirilebilir. Böylece doğru tetikleme seçimleri yapıldığında, ana yayın alanı yeni bir açıya yönlendirilebilir. Genel olarak, yeni açıda azami sinyal gücü (3. Şekil'de T4) geniş alana orana yakın ama daha düşüktür.
Model yeni bir yöne yönlendirildiğinde, yan yayınların biçim ve yönü de değişebilir. Eğer çok fazla açıyla yönlendirilirse, yeni bir yan yayın açısı ortaya çıkar. Bu yan yayının ortaya çıktığı nokta, azami yararlı yönlendirme açısıdır. Ana yayın o noktadan daha fazla kaydırılamaz.

Bölüm 5:
Gizli Komplo Bilimi

Şu ana kadar, HAARP'ın ne olduğuna ve neler yapabileceğine oldukça geleneksel bir açıdan baktık. Şimdi, ancak genellikle süpermarket dergilerinin ele almaya cesaret edebileceği konulara cesurca dalmak üzereyiz. Şu ana kadar, devletin HAARP'ın gerçek amacıyla ilgili söylediklerini kabul etmenin zor olduğunu gördük. HAARP'ın sadece başka bir büyük sivil bilim parçası olduğu konusunda ısrar ediyorlar. Kurum bilimcileri dahil olmak üzere birçok araştırmacı, bu değerlendirmeyi sorguluyor. Ayrıca, HAARP gerçekten söylendiği şey olsa bile, hâlâ son derece tehlikeli olabileceğini de gördük. HAARP üzerinde çalışan bilim adamlarının neyle uğraştıkları konusunda bir fikirleri olduğunu gösteren çok az kanıt var. Yeni bir silah teknolojisinin kavramsal kanıt aşaması olabileceğini de gördük. Bir elektromanyetik "beyin bombası" olarak, ordu düşmanı düzgün düşünmekten veya davranmaktan alıkoyan, nesne, mühimmat ve binalara zarar vermeyen, insanları "asgari" düzeyde yaralayan bir makineye sahip olabilir. HAARP'ın ELF aralığında yayın yapabilme becerisi, aynı zamanda zihin kontrol teknolojisi için nihai gelişme olabileceğini de düşündürüyor. HAARP yayın aralığındaki insanların zihinlerine kelimeler yerleştirebilirse,

insanlığın nasıl olması gerektiği konusunda bütün bir halkın fikrini değiştirerek kontrol altına alabilir ve böylece asırlık bir davranış değişimi hedefini de gerçekleştirmiş olur.

Ya da daha da çılgınca bir şey olabilir. Giriş bölümünde belirttiğim gibi, HAARP'ın arkasında gerçekte kimin olabileceği ve ne tür bir gizli amaç güdebileceği konusunda başka olası yorumlar da var. Bu ve bir sonraki bölümde, bu diğer yorumlardan bazılarını ele alacağım. Bu soruşturma açısına, Walter Cronkite'ın eski bilim danışmanı ve bir Angstrom Bilim Ödülü sahibi NASA danışmanı Richard Hoagland'ın bir teorisiyle başlamak istiyorum. Bay Hoagland, son birkaç yılını, NASA'nın yörünge sondalarından birinin çektiği ilginç fotoğrafları araştırmak için Mars gezegenine insanlı bir görev hazırlığı üzerinde çalışarak geçirdi.

Mars gezegeninde, Cydonia Bölgesi denen bir alanda, yukarı ve uzaya bakan bir yüz olduğu gözlemlendi. Eğer gerçekten varsa, bu yüz bir buçuk mil genişliğinde, üç-dört mil uzunluğunda ve üzerinde durduğu düzlükten burnunun ucuna kadar olan yüksekliği 300 metreden fazla. Aynı bölgede, doğal olamayacak başka özelikler de göze çarpıyor ve bunlara birkaç piramit de dahil. NASA, "yüz"ün bir ışık oyunu olduğu konusunda diretiyor ama birçok uzman bu görüşe katılmıyor. *The Case for the Face: Scientists Examine the Evidence for Alien Artifacts on Mars (Yüz Davası: Bilim Adamları, Mars'ta Uzaylı Kalıntılarıyla İlgili Kanıtları İnceliyor)* adlı kitap, 1998 yılında AUP tarafından yayınlandı. Farklı alanlardan 20 bilim adamının yüzü ve diğer özellikleri inceleyerek vardıkları sonuçları kapsıyor; görünüşe bakılırsa, bu bilim adamları bunların yapay olduğunu düşünüyorlar. Yüzü ve diğer özellikleri ilk kez de-

taylıca analiz eden NASA görevlisi bilim adamı Vince DiPietro, kitaba bir yazısını da eklemiş.

Hoagland, "yüz"ün gerçekten bir yüz olduğuna ve antik bir ırk tarafından orada oyulduğuna inanıyor. Ayrıca, o yüzle Giza'daki Büyük Piramit arasında da doğrudan bir bağlantı olduğunu öne sürüyor. Hoagland, iki "anıtın" da binlerce yıl önce burada, gezegenimizde yaşamış ve gelişmiş olan ileri teknolojili bir veya birkaç uygarlığın çalışmaları olduğundan şüpheleniyor. Bu kültürler gerçekten var olduysa, küresel felaketler sonucunda yok olmuş olmalılar; elbette ki bu felaketler öylesine büyük olmalı ki insan hafızasından tamamen silinmelerine neden olmuş.

Daha önceki zamanlarda var olmuş ileri teknolojili bir uygarlık fikri, Hoagland için sadece çılgınca bir hayal olmanın çok ötesinde. Kürenin dört bir yanındaki kültürler, daha önceki ileri seviyedeki uygarlıklarla ilgili geleneklerini hikaye anlatımıyla kuşaktan kuşağa aktarmışlar. Arkeolojik kayıtlar da bizimkine denk kayıp uygarlıkların ortadan kalkmış olabileceği yönünde sessiz kanıtlar gösteriyor. Bilimsel görüş henüz bunu gerçek olarak kabul etmemiş olsa da, birçok "asi" bilim adamı, araştırmacı ve yazar, bu davayı savunuyorlar ve teorilerini desteklemek için yirminci yüzyıl boyunca bir sürü kanıt ortaya koydular.

Yazar David Hatcher Childress'ın *Vimana Aircraft of Ancient India and Atlantis (Antik Hindistan'ın Vimana Hava Aracı ve Atlantis)* ve *Lost Cities of China, Central Asia & India (Çin, Orta Asya ve Hindistan'ın Kayıp Şehirleri)* (ikisi de Adventures Unlimited Press, Kempton, Illinois yayını) adlı kitaplarında belirttiğine göre, Hindistan'ın kutsal metinlerinden biri olan Mahabharata, Rama kültürünün çöküşünü anlatmaktadır. Mahabha-

rata'nın bir bölümü olan Ramayana'ya göre, Rama kültürü, yaklaşık yirmi bin yıl önce var olmuştu. Uçan makineleri ve kitlesel imha silahları vardı. Yıldızlara yolculuk yapmışlardı. Dünyanın diğer tarafındaki ileri teknolojili başka bir uygarlıkla dünya çapında bir savaşa girerek ortadan kaybolmuştu. Yani dünyanın sonunu getireceği düşünülen "3. Dünya Savaşı" belki de yirmi bin yıl önce çoktan olmuştu! Güney Pasifik'te yaşayan bazı ada halkları, teknelerine atlayıp engin denizlere açılmalarının nedenini, Rama'nın düşüşüne ve kendilerinin o felaketten kurtulan mülteciler olmalarına bağlıyorlar. Bazıları, son Buzul Çağı'nın o savaşı izleyen "nükleer kış"ın sonucu olduğuna inanıyor.

Kuzey Amerika'daki yerli halkların sözel geleneklerinden Sümerlerin antik çivi yazısı tabletlerine kadar, bu dünyadaki birçok halk ve kültür, daha önce insanlığın çok yüksek bir seviyeye ulaştığı ve/veya yıldızlardan gelerek kendilerini eğiten uzaylı varlıklarla bağlantı kurduğu konusunda hikayeler anlatıyor. Bu, yine dünyada yaşayan ileri seviyedeki kültürlerden insanların, çok daha ilkel olanlarla karşılaşmasının bir sonucu da olabilir. Bu yazılı ya da sözel hikayelere ek olarak, şaşırtıcı fiziksel kalıntılar da var. Hindistan'daki paslanmayan demir kule (bilinen tüm kültür döngülerinden daha eski) veya gizemli Sfenks (daha önce tahmin edilenden on bin yıl daha yaşlı olabileceği anlaşıldı), gezegenin her yanına dağılmış binlerce kalıntıdan sadece ikisi.

Erich Von Daniken'in *Chariots of the Gods (Tanrıların Arabaları)* adlı kitabından T. Lobsang Rampa'nın *Cave of the Ancients (Antik Mağaralar)* adlı kitabına, Churchward'un *Lost Continent of Mu (Kayıp Mu Kıtası)* kitaplarından Edgar Cayce'in geçmiş yaşamlarıyla ilgi-

li rüya anılarına, Zacharia Sitchin'in antik Sümer metinlerini yeniden incelemesinden L. Ron Hubbard'ın geçmiş yaşamları hatırlama teknolojisine kadar, birçok yazar ve araştırmacı insanlığın hafıza kaybını delmek için çabaladılar. Richard Hoagland, böyle bir araştırmacı. Ayrıca, kendi deyimiyle bu eski "epik uygarlıklar" ile HAARP arasında da bazı bağlantılar buldu.

Pekala; sözde "Mars'taki Yüz" ve Giza'daki Büyük Piramit ile HAARP arasında ne gibi bir bağlantı olabilir? HAARP, toprak delici tomografi özelliği nedeniyle Birleşik Devletler Senatosu'ndan öyle yüklü bir bütçe almadı. Richard Hoagland, insanlığın gizli manipülatörlerinin – basitçe ifade etmek için ben adına Komplo diyorum – bu teknolojiyi daha önceki epik uygarlıkların bilgelik ve kalıntılarını araştırmak için kullanmak istediklerine inanıyor. HAARP'ın bu işteki rolüne inanmasının en büyük nedenleri, James Clerk Maxwell'in "çokboyutlu" fiziği ve NASA'nın Mart 1996'da giriştiği ama berbat ettiği "bağlı uydu" deneyi.

MAXWELL'İN "ÇOKBOYUTLU" FİZİĞİ

Bir İskoçyalı olan James Clark Maxwell (1831-1879), tüm zamanların en büyük matematikçilerinden biriydi. Elektrik, manyetizma ve gazların kinetik teorisiyle ilgili devrimsel teoriler geliştirmişti. Bir deneysel fizikçi olarak, renk algılama ve renk körlüğüyle ilgili bazı çalışmalar da yaptı. Özellikle elektrikle manyetizmayı birbirine bağlayan denklemleriyle ünlüdür. Yeri yerinden oynatan çalışması, 1900'lerin başlarında Kuantum Fiziği'nin gelişmesi için yolu açtı ve arkasından Einstein'ın görecelik teorisi geldi. Cowles Ansiklopedisi'nin

yayıncıları (1964 baskısı), onu "dünyanın en büyük 100 erkek ve kadını" arasında listelemişlerdi. Manyetik akım birimi olan maxwell, adını ondan almıştır.

Maxwell'in bilime yaptığı ilk büyük katkı, Satürn gezegeninin halkalarını incelemekti ve kendisine Cambridge Adams Ödülü'nü kazandırdı. Maxwell, dengenin sağlanabilmesi için halkaların ancak sayısız küçük partikülden oluşması gerektiğini göstermişti ve bu teorisi 100 yıl sonra Voyager 1 uzay aracı tarafından doğrulandı.

Maxwell'in en önemli başarısı, Michael Faraday'ın elektrik ve manyetik güç hatları teorilerini genişletip formülleştirmesiydi. Manyetik güç hatları, ilk kez onlara "güç hatları" adını veren Michael Faraday (1791-1867) tarafından tanımlanmıştı. Faraday, elektrik ve manyetizma alanında en büyük kaşiflerden biriydi ve elektrik jeneratörleriyle transformatörlerin çalışma prensiplerini geliştirmiş, elektrokimyanın temellerini atmıştı.

Tüm zamanların en seçkin teorilerinden birinde, Maxwell elektromanyetizmayı ve elektromanyetik dalgaların yayılımını açıklayan denklemler yazmıştı. Bu dört kısmi diferansiyel denklemi – şimdi Maxwell Denklemleri olarak biliniyor – ilk kez 1873 yılında *Electricity And Magnetism'de (Elektrik ve Manyetizma)* tam olarak gelişmiş şekilde yayınlanmıştı. 19. yüzyıl matematiğinin en büyük başarılarından biriydiler ve elektromanyetik teorinin temel taşını oluşturdular.

Maxwell'in denklemleriyle yaptığı ilk şeylerden biri, elektromanyetik dalganın yayılım şiddetini hesaplamaktı. Bunu yaptığında, şiddetin ölçülen ışık şiddetiyle neredeyse aynı olduğunu gördü. Buna dayanarak, ışığın aslında bir elektromanyetik dalga olduğunu öne sü-

ren ilk kişi de o oldu. Maxwell şöyle yazmıştı: "Işığın, elektrik ve manyetik fenomenin nedeni olan aynı medyumun enine dalgalanmaları içinde yer aldığı sonucuna varmaktan kaçınamayız." Maxwell, elektromanyetik radyasyonun uzakta bir eylemi içermediğini açıklamak için daha sonraları terk edilen "gökyüzü" kavramını kullandı. Elektromanyetik radyasyon dalgalarının gökyüzü tarafından taşındığını ve manyetik güç hatlarının gökyüzünün bozulması olduğunu öne sürdü.

Maxwell'in genç meslektaşı Alman Heinrich Hertz, 1886 yılında bu türde dalgaların hızla alternatif akım yaratan kısa bir anten aracılığıyla yayınlanabileceğini hesapladı. Sonra, bir elektrik kıvılcımından böyle bir akım alarak (elektrik yüküyle hızlı bir şekilde ileri-geri osilasyon yapıyordu), "Hertz dalgaları" deneyini gerçekleştirdi. Çalışması, bütün dünyada bilim adamları tarafından devam ettirildi; 1895 yılında yıldırımın (doğal bir kıvılcım) içindeki radyo dalgalarını keşfeden Alexander Stepanovich Popov, Tesla ve Marconi de dahil olmak üzere.

Radyo ve televizyon dalgalarını, mikrodalgaları, kızılötesi ışınları, gözle görünür ışığı, morötesi ışınları, x ışınlarını ve gamma ışınlarını taşıyan dalgalar, Maxwell'in oluşturduğu temel kavramın çeşitli varyasyonlarından ibarettir; diğer bir deyişle, hepsi elektromanyetik dalga ailesine dahildir. Bu aile, bugün elektromanyetik spektrum adıyla biliniyor.

Richard Hoagland, Maxwell'in denklemlerinin geleneksel olarak yükseklik, genişlik, uzunluk ve zaman olarak dört boyutlu diye bilinen evrenin aslında çok daha fazla boyuttan oluştuğu fikrini vurguladığına inanıyor. 20. yüzyıl boyunca çokboyutlu fizik deneyleri yapıldı ama şimdiye kadar belirgin bir sonuç elde edilemedi.

Bazı matematikçiler çokboyutluluğu çoktan kanıtladıklarını düşünürken, diğerleri böyle fikirleri ve iddiaları "sahte bilim" olarak görerek bir kenara atıyorlar.

Abbot'un muhteşem taşlaması *Flatland*'de *(Düzdiyar)* yaptığı gibi, bazı yazarlar zihinlerimizin daha fazla boyut fikrini kavrayamayacak kadar sınırlı olduğuna inanıyorlar. Bu yüzyıl boyunca, Yeni Çağ taraftarları bu daha yüksek boyutlarla ve o boyutlarda yaşayanlarla bağlantı kurmaya çalıştılar. Bazı UFO araştırmacıları, UFO ve "uzaylılar"ın aslında başka dünyalardan değil, bu dünyanın başka boyutlarından geldiğine inanıyorlar.

BAĞLI UYDU DENEYİ VE KOMPLO

Çokboyutlu fiziğe inanmasının yanı sıra, Richard Hoagland aynı zamanda NASA içinde bir komplo olduğuna da inanıyor; ona göre, uzay merkezinin içindeki gizli bir grup, kurumu kendi amaçları doğrultusunda kullanmaya çalışıyor. 7 Mart 1996'da "Coast To Coast A.M." adlı programda Art Bell'e söylediği gibi:

> NASA içinde başka bir NASA olduğunu görüyoruz. Sisteme dahil olanların çoğu neler döndüğünü anlamıyor ve küçük bir grup insan, verilerle ve haberleşmeyle oynuyor, ne yaptıklarının farkında bile olmayan insanlara istedikleri şeyleri yaptırıyorlar. İşlerini yaptıkları ve kesinlikle güvendikleri insanlar, onlara bütün doğruları söylemiyor.

Jim Keith, IlumiNet Press'ten yayınlanan *Casebook On Alternative 3: UFOs, Secret Societies and World*

Control (3 Alternatif Üzerine Tez Kitabı: UFO'lar, Gizli Örgütler ve Dünya Kontrolü – 1994) ve *Saucers of the Illuminati (Illuminati'nin Uçan Daireleri* – 1993) adlı iki kitabında, benzer bir sonuca varmıştı: Komplo tarafından sürdürülen gizli bir uzay programı olduğuna. Hoagland ile aynı çokboyutlu kavram üzerinde çalışan yazar Bruce Cathie de benzer bir sonuca vardı. Cathie, Komplo'nun dünyanın kilit enlem ve boylamlarında nükleer araçlar kullanarak, dünyanın çokboyutlu zarfını delebilmek için çokboyutluluğu araştırıyor.

Hoagland, HAARP projesinin toprak delici tomografi özelliğinin, projenin yapılmasının gerçek nedeni olduğunu ama askeri amaçlar taşımadığını veya hatta Dr. Begich'in dediği gibi petrol aramak için olmadığını düşünüyor. Hoagland, NASA'nın ve ordunun iplerini elinde tutanların, eski uygarlıkların yeraltında kalmış izlerini bulmaya çalıştığına inanıyor. Ayrıca, bu Komplo üyelerinin çokboyutlu fiziğin farkında olduklarına ve bu bilgiyi kendi çıkarları için kullandıklarına inanıyor. Bağlı uydu deneyinin ellerinde patlamasının nedenini, neyle uğraştıklarını tam olarak anlamadıklarının bir kanıtı olarak görüyor.

HAARP'ın sivil bilim görüntüsü altında ordu projesi olması, en azından, çok büyük bir olasılık. Hoagland, Mart 1996'da gerçekleştirilen bağlı uydu deneyinin de sivil görüntü altında gerçekte gizli bir proje olduğunu düşünüyor. Bağlı uydu deneyi, İtalyan Uzay Servisi tarafından koordine edilmişti. Deneyin amacının, iyonosferin elektrik yüklü partiküllerde oluşan "F" katmanına bir kablo uzatarak elektrik üretilip üretilemeyeceğini görmek olduğu belirtilmişti. Bu, önceki bölümde belirttiğimiz gibi, bir uzay aracına yakıt ikmali yapmak için iyonosferin kullanılması amacını taşıyordu. Deneyde,

uzay aracı, kendisine 13 millik bir kabloyla "bağlı" bir uydu bırakacaktı. Uydunun belli bir süre içinde iyonosferden enerji toplaması, sonra da bunu uzay aracına aktarması gerekiyordu. Ama kablo koptuğunda, deney "başarısızlıkla sonuçlandı," detaylarını birazdan anlatacağım.

Hoagland, Art Bell'e, araştırmacı Bruce dePalma kendisine bu bağlı uydu deneyiyle ilgili yaptığı bazı hesaplamaları gösterdiğinde, aradaki HAARP bağlantısını kurmuş olduğunu söyledi. DePalma, bu haliyle deneyin enerji üretmek için kesinlikle etkisiz bir yol olduğunu ama ELF aralığında yayın yapabilecek mükemmel bir anten haline geldiğini keşfetmişti.

Daha önce belirttiğimiz gibi, HAARP vericileri, yüksek frekanslı vericidir ve 2.8 ila 10 MHz aralığında yayın yapmaktadır. Ama bu yayın ELF sinyalleriyle modüle edilmektedir ve dolayısıyla, iyonosfer, manyetosfer veya elektrojette herhangi bir değişiklik yapmasa bile, ELF yayını yapma potansiyeli vardır. Hoagland ve dePalma, bunun HAARP'ın tıpkı "bağsız" uydu gibi "kasıtsız" bir anten kullanabileceği anlamına geldiğini düşünüyorlar. HAARP'ın tasarımcılarının uyduları HAARP deneylerinde kullanmayı düşündükleri konusunda HAARP belgelerinde hiçbir şey belirtmediklerini ama Ağustos 1997'de NASA WIND uydusuyla deney yaptıklarını hatırlayın. Hoagland, bunun da o uzun vadeli planlardan biri olduğunu düşünüyor.

Bağlayıcı kablo eridiğinde bağlı uydu bağsız hale gelince, uydu, 13 mil uzunluğunda metal bir "ip" taşıyan bir "balon" oldu. Böylelikle bu "ip," kendisine ayarlanmış herhangi bir enerjinin orijinal sinyal gücünü binlerce kat artırarak yayın yapabilecekti. Yer bazlı vericinin antenin empedansına ve büyüklüğüne uyan bir fre-

kansı olması gerekiyordu ve bu da 13-14 KHz olarak hesaplanmıştı; yani toprak delici tomografi için mükemmeldi! Dahası, Hoagland, iyonosferin tutma, kanalize etme ve dalga rehberliği özelliklerinden dolayı, bağsız uyduya yöneltilen elektromanyetik enerjinin dünya üzerinde herhangi bir yerden kolayca yayınlanabileceğini düşünüyordu.

HAARP gerekli ELF radyo dalgalarını yayınlarsa, yüzeyden 200 mil yukarıda asılı duran bu "antene" ulaştıklarında, dünyanın etrafında tam bir tur atmış olacaklardı. Buna karşılık, anten o dalgalarla rezonans yapacak ve küresel bir kalıpla doğruca aşağı yeniden yayınlayacaktı; o anda dünyanın yörüngesinde dolaşırken altından ne geçiyorsa. Bu antenden gelen ELF ışını, uydunun üzerinden geçtiği herhangi bir bölgeyi veya nesneyi incelemek veya onunla iletişim kurmak için kullanılabilirdi. Hoagland şöyle diyordu: "HAARP belgelerine ve Bruce'un spekülasyonlarına daha çok baktıkça, bu şeyin aslında ikili bir amacı olduğuna o kadar çok inanıyorum."

Hoagland, bağlı uydu deneyinin elektrik üretimiyle ilgili olduğu fikrini kabul etmiyor. Resmi olarak sadece dört deney gerçekleştirmesi gereken uydunun 550 kilo geldiğini söylüyor. Jüpiter ve Satürn'e gönderdiğimiz araçlar sadece 5 ila 8 kilo geldiğinden, bunun gerçekte uydunun başka bir amaç taşıdığının kanıtı olduğuna inanıyor. NASA, uzay aracı nesneyi uzaya çektikten sonra uydunun bataryalarının boşaldığını söylüyor. Hoagland, bunun da yine elektrik üretme amacının sahte olduğu yönünde bir kanıt olduğuna inanıyor. Neden o bataryaları yeniden yüklemek için üretilen elektriği depolamanın bir yolunu bulmamışlardı? Aslında, Hoagland'a göre, uydunun veya uzay aracının hiçbir yerinde,

üretilen elektriği toplayıp kullanacak bir araç bulunmuyordu. Neden? Hoagland'a göre cevap son derece açık: Çünkü amacı bu değildi.

İşte bu noktada, kazayla bağı kopan uydunun yörüngesi onu çok meraklandırmış. Her doksan dakikada bir yörüngesini tamamlayarak iki hafta boyunca dünyanın etrafında dolaşırken, Hoagland'ın çok ilginç bulduğu bazı yerlerin üzerinden geçmiş ve bu yerler arasında Giza Platosu da var. Hoagland, HAARP'ın Alaska'daki konumunun (62 derece kuzey enlemi (62° 23.5' N) ve 145 derece batı boylamı (145 ° 8.8' W)) Giza Platosu'nu incelemek için Maxwell'in çokboyutlu fiziğini kullanmak amacıyla mükemmel olduğunu söylüyor.

Hoagland, bağlı uydu deneyinde uzay aracında bulunan astronotların başına gelen şeyin aslında olmaması gerektiğini düşünüyor. Yörüngede kaldığı iki hafta boyunca, kablo inanılmaz bir şekilde parlamış ve dünyanın her yerinden görülebilmişti. Hoagland, bağın iyonosferin iki katmanı arasında 13 mil uzunluğunda doğrudan bir kısa devre yaratacağını anlamamakla, hepimizden çok daha büyük güçlerle oynadıklarının bir sembolünü istemeden yarattıklarını düşünüyor. Hoagland, hesaplama hatalarının, Maxwell'in çokboyutlu fiziğini anlamamalarından kaynaklandığını da vurguluyor. Hoagland, dünyanın elektrodinamik devresindeki enerjinin önemli bir bölümünün, bu gezegen tarafından çokboyutlu bir jeneratör kullanılarak üretildiğine inanıyor. Hoagland, kablonun parlamasının, çokboyutluluk nedeniyle gerek voltaj ve gerekse amper açısından o kablo boyunca inanılmaz bir akım gönderilmesinden kaynaklandığını düşünüyor.

Dahası, bu akımın biraz gizli deneyler yapma amaçlarını engelleyebileceğini veya engellemeyebileceğini

söylüyor. Ama inandığı bir şey var: Ona göre, Komplo, başından beri kablonun kopmasını planlamıştı ve gerçek deneylerini yapacakları zaman da oydu. Gerçekte, elektrik üretimi deneyiyle devam etmiş gibi görünüyorlardı. Elektrik üretmeye çalışacaklardı. Ama işleri bittiğinde ve bağlı uyduyu kargo bölümüne çekme zamanı geldiğinde, astronotlar şöyle diyecekti: "Ah! Bir sorunumuz var, Houston, uyduyu geri çekemiyoruz."

Bunun üzerine, Houston doğal olarak astronotlara uyduyu unutmalarını, kabloyu bırakmalarını, kapılarını kapayıp evlerine dönmelerini söyleyecekti. Böylece, herkes bağı kopan uydunun uzayda yeni bir hurda olduğunu düşünürken, gizli deneylerini kolayca gerçekleştirebileceklerdi. Astronotlar güvenli bir şekilde geri dönerken, kimse o zaman bağsız kalan uydunun kendi enerjisini sağladığını fark etmeyecek, bunu sorgulamayacak, Komplo da kendi deneylerini kimse anlamadan gerçekleştirebilecekti.

Ama bir terslik oldu: 1 Mart Cuma akşamı Merkezi Standart Saat ile saat 19:30'da, hâlâ kendisine bağlı duran uyduyla uzay aracı ekvator çizgisini (gece ve gündüz arasındaki çizgiden) geçmek üzereyken, bilgisayar başındaki biri dört dakika boyunca devreyi açtı. Bu, 13 mil uzunluğundaki kabloda muazzam, belki de 300,000 volt değerinde bir enerjinin birikmesine neden oldu. Sonra uzay aracına sıçradı ve bağı kızartıp eritti. NASA'nın yayınladığı televizyon görüntülerinde de görülebileceği gibi, kablo dağılıverdi.

Hoagland şöyle diyor:

> Bana kalırsa, o kulenin tepesindeki kargo bölümünde küçük bir "bomba" patladı. Bir elektromanyetik bomba, çünkü bir doğrudan devreniz

vardı. Bağdan uzay aracına sıçradı ve uzayda hava olmadığı ve "F" katmanı o seviyede son derece ince olduğu için, yüz binlerce voltluk bir güç oluşmuş olmalı. İşte o noktada, uzay aracında işler kontrolden çıktı. Bu kadar paniğe kapılmalarının nedeni buydu.

HAARP VE BAĞLI UYDU

Dr. Nick Begich'e göre, bağlı uydu deneyi yapılırken, HAARP'ın toprak delici tomografi testleri tam kapasiteyle devam ediyordu. Resmi olarak, HAARP belgeleri bu deneylerin yapılmadığını söylüyor. Bu testler, Begich'e göre, 16-22 Mart tarihleri arasında oldu. O dönemde, uydu Giza'nın üzerinden tekrar tekrar geçti ve sonunda 20 Mart tarihinde dünyanın atmosferine yeniden girerken yok edildi. FCC'nin bu süreçte pilotları uydu yer tespit ışıklarına dayanmamaları konusunda uyarması ilginçti.

HAARP programındaki bütün önemli sayılar, örneğin ilk anten sıralamasındaki birim sayıları (72 fit* yüksekliğinde 48 kule) ve tesisin yayın gücü (360 milyon vat), Hoagland'ın belirttiğine göre, çokboyutlu sayılar. Hoagland, bunun HAARP'ta bir Komplo bağlantısı olduğunun başka bir kanıtı olduğuna inanıyor. Dolayısıyla, Jim Keith'in kitaplarında belirttiği gibi, Komplo'nun HAARP'ı "gizli bilim"lerinin bir parçası olarak yaratmış olma olasılığı var.

Bu sayılar size tanıdık geliyorsa (12 ve 60'ın katları), gerçekten öyle olmalı. Batı'da zamanı ve bir yayın dere-

* Metrik sisteme özellikle çevrilmemiştir. Ç.N.

celerini ölçmek için kullandığımız matematik sistemi, antik Sümerlerden geliyor. Sümer, yaygın bilim tarafından kabul edilen en eski insan uygarlığıdır. Bugün Irak'ın güneyinde, Basra şehrine yakın bir bölgede kalan Sümer, bundan 7,600 yıl önce var olmuştu. Eğer matematiğimizin kilit noktaları – zamanı belirleme ve bir daireyi bölme yöntemlerimiz – Sümerlerden kaldıysa, Sümerlerin matematik ve teknolojisinin ne kadarı daha önceki, unutulmuş, "epik" bir uygarlıktan kalmış olabilir? Sümer matematiği hakkında sahip olduğumuz az miktardaki bilgiler, çokboyutlu fiziği tanıdıklarını gösteriyor. Bu bilimin ne kadarı, bilgilerini babadan oğla, öğretmenden öğrenciye, kuşaktan kuşağa aktararak binlerce yıl boyunca koruyan gizli dernekler tarafından günümüze getirilmiş olabilir?

Bu derneklerden biri, kökeni Sümerlere dayanan Farmasonlardır. Birazdan göstereceğim gibi, Farmasonların Komplo ile çok yakın bağlantıları vardır. Onların veya Komplo ile bağlantısı olan başka bir grubun, yüzlerce, binlerce ve hatta on binlerce yıl öncesinden kalma bilgileri günümüze taşıdığına inanmak çok mu zor?

Daha önce, Vedalardan ve antik Hindistan'ın Mahabharata Destanı'ndan söz etmiştim. Vedalar ve Mahabharata, ünlü Ramayana da dahil olmak üzere, tam anlamıyla binlerce yıl boyunca sözel gelenekle ezberlenerek kuşaktan kuşağa aktarılan epik şiirlerdir. Vedalarda, "Vimana"ları tanımlayan 30,000 mısralık şiirler bulunmaktadır: Kontrol sistemlerinden pilotların beslenme düzenine kadar! Böyle bir bilgi Vedalar sayesinde açıkta kaldıysa, neler gizli tutuluyor olabilir?

Diğer birçokları gibi, Hoagland da HAARP'ın sadece bilimden ibaret olmadığına inanıyor. İyonosferi incele-

mek ve özelliklerini anlamak gibi ham bilimsel faaliyetlerin çok ötesine geçtiğimizi düşünüyor. 20. yüzyılın ikinci yarısında, üst atmosferi balonlarla, uydularla, yörüngesel jeofizik gözlemevleriyle, radarlarla vs. doldurduk. Hava Kuvvetleri'nin, 90'lı yıllarda iyonosferin özelliklerini inceleme ihtiyacına halkın inanacağını beklemesinin gülünç olduğunu söylüyor; özellikle de onyıllardır iyonosfere yüksek frekanslı radyo enerjisi gönderebilirken. Hoagland, Art Bell'e şöyle demişti:

> Sorun şu ki teknik uygulama seviyesine indik ve [HAARP'ın] gerçekte ne için kullanıldığını bilmiyoruz. Sayılar işte bu yüzden çok önemli. Akronim önemlidir. Bu gezegenin çokboyutlu ızgarasıyla ilgili olarak, tesisin konumu da çok önemli.

Hoagland, HAARP'ın amaçlarının petrol bulmak kadar küçük olduğuna ve hatta "Soğuk Savaş" ile bir ilgisi bulunduğuna inanmıyor. HAARP'ın çokuluslu bir yapısı olduğunu, daha önceki bir danışmanlık panelinde eski Rus bilim adamı Roald Zinurovich Sagdeev'in de bulunmasının bunun bir kanıtı olduğunu, dolayısıyla HAARP'ın kazanç amacından veya ulusal rekabetten çok daha önemli olduğunu düşünüyor.

7 Mart 1996'da *Coast To Coast A.M.* programında Art Bell ve Dr. Nick Begich ile konuşurken, Richard Hoagland şöyle demişti:

> İlk olmama olasılığımız giderek artıyor. Görünüşe bakılırsa, Nick ve Art, her ne nedenle olmuşsa geride sadece izler bırakarak ortadan kaybolmuş daha önceki bir ileri teknoloji uygarlığının mirasını taşıyoruz; bununla ilgili hem fiziksel

hem de efsanevi, tarihi, metinsel veya nesnel kalıntılar var. Bu modelde, eğer periyodik veya yarı periyodik aralıklarla insan ırkını tehdit eden bir felaket söz konusuysa, olacak şeyin zamanı yaklaşırken bazı insanları kurtarmak için çaba harcanıyor olabilir. Bir modele göre, daha önceki uygarlıklar nüfusun had safhaya ulaştığını anladıklarında, bir elit grup, yerde devasa delikler kazmak ve felaketin geçmesini beklerken orada saklanmak da dahil olmak üzere, çeşitli seçeneklerle kendilerini kurtarmaya ve nüfusun azalmasına izin vermeye çalışıyor olabilir.

Bu, 1970'lerde BBC'de yayınlanan ve Jim Keith'in *Casebook on Alternative 3: UFOs, Secret Societies and World Control* adlı kitabını derinlemesine inceleyen Alternatif 3 senaryosuna çok benziyor. Komplo'nun dünyanın sonundan (aşırı nüfusun, kirliliğin vs. neden olduğu bir son) kurtulmak için başvurabileceği üç "alternatif" yöntem. İlk alternatif, biriken sıcaklık ve kirliliği boşaltmak için atmosferin üst tabakalarında delikler açmak amacıyla nükleer silahlar kullanılmasıydı. Bu alternatifin denendiği ve başarısız olduğu söylenebilir.

İkinci alternatif, seçkinlerin kaçması için yeraltı şehirleri oluşturarak yeraltına inmekti. Şu anda FEMA'nın (Federal Acil Durum Yönetim Bürosu) yönettiği COG (Hükümetin Devamlılığı), 1950'lerden bu yana yüz ya da daha fazla yeraltı tesisi oluşturmak için milyarlarca doların harcandığı bir program. Bunlar, nükleer savaş durumunda devlet yetkilileri için sığınak olarak tasarlanmıştı. Weather Dağı tesisi gibi bazıları, binlerce insanı barındırabilecek yeraltı şehirleri durumunda.

Üçüncü alternatif, seçkinleri dünyadan götürmekti. Bu, Ay ve Mars'ta koloniler kurulması için gizli bir uzay programını gerektiriyordu. Jim Keith, BBC'de anlatılan hikaye kurgu olmasına rağmen, gerçek projelere ve programlara korkunç şekilde yakın olduğuna inanıyordu. Hoagland'ın HAARP ile ilgili şüpheleri yönünde projeler kesinlikle hayal değil.

Ordunun, bu kaynaklara sahip olan ve böyle bir programı sürdürmek için dünya çapında yalan söyleyebilecek "NASA içindeki NASA" veya Komplo tarafından yönetildiğine inanıyor. *Dreamland*'de Nick Begich ile yapılan röportaj sırasında, Hoagland ordunun antik sığınakları bulmak için neden HAARP'ı kullanabileceği yönünde iki neden daha önerdi. Birincisi, gerektiği takdirde içlerinde saklanmaktı ve daha yüksek bir olasılık olduğuna inandığı diğeri şuydu:

> İlk olmadığımızı varsayalım... Yetişmeyi bile umamayacağımız bir teknoloji seviyesine ait elektronik cihazlar, kütüphaneler, bilgi depoları ve diğer malzemeler, biri tarafından derinlere ama çok derinlere gömüldü. Bizimkiler bunları bulmak istemezler mi? Noel gibi olmaz mı? Hepsini yeni silahlara dönüştürebilecekleri onca malzeme; işte bu noktada ordu gerçek yüzünü gösteriyor.

Daha sonra, Nick Begich ile konuşan Richard Hoagland şöyle devam ediyordu:

> İki araştırmamız burada kesişiyor... Bir tarafta ben antik uygarlıklara ve kalıntılarına – gezegende veya gezegen dışında – bakıyorum ve siz de

HAARP'ın neden şimdiki yerinde olduğunu, neden olması gerekenden çok daha güçlü göründüğünü ve neden aldatmacalar, örtbaslar, şaşırtmacalar olduğunu merak ediyorsunuz... Bu üzerinde "üsler, tüneller, bir şey depoları" yazılı yeraltı boşluklarına bakarken benim bulduğum şey, HAARP'ın Giza Platosu'nu incelemek için mükemmel bir yerde olduğuydu.

Hoagland, Fransızların o röportajdan birkaç hafta önce Güney Pasifik'te yaptıkları nükleer testlerin, dünyayı saran çokboyutlu ızgarayı aynı zamanda Giza Platosu'nu incelemek amacıyla kullanma girişimi olduğuna inanıyor. Hoagland şöyle diyordu:

Aslında, Güney Pasifik'teki Fransızların nükleer silahlarını ateşledikleri mercan adasına bakarsanız, Giza Platosu'ndan tam olarak dünyanın yüz seksen derece diğer tarafında kaldığını görürsünüz. Eğer Giza Platosu... son yüksek epik uygarlıkların bir kalıntısıysa, yani on iki bin yıl öncesinden kalmışsa, platonun altında neden bir sürü şey olduğunu da anlarsınız. Şu anda o kalıntıların üzerinde oturanlar Mısırlılar. Belki de bizimkiler, onların çoktan şüphelendikleri veya gündeme getirdikleri şeyi istiyor ve Mısırlıların kendi teknolojileriyle ulaşamayacakları kadar derinde olduğunu düşünüyorlardır.

Richard Hoagland, Fransızların testlerinin ve HAARP testlerinin, Komplo'nun odaklanmış çabaları olduğu, birçok ülkenin kaynaklarının kullanıldığı, Giza Platosu'nu ellerindeki en gelişmiş teknolojiyle incelemeye

çalıştıkları konusunda ısrarcıydı. Richard Hoagland, HAARP ile Fransızların nükleer testi arasında doğrudan bir bağlantı görüyor, çünkü şöyle diyordu:

> Çokboyutlu fiziğin örümcek ağını çimdiklemenin yolu, belli stratejik enlem ve boylamlara yerleştirilmiş nükleer silahlarla ağı delmektir.
>
> Bunu anlayan ilk kişi, Bruce Cathie oldu ama ancak o enlem ve boylamlarda bir nükleer silah patlatmak gerektiğini düşünüyordu. Bana kalırsa, son otuz yıldır bu çokboyutlu ızgarayı delmek için nükleer silah kullanıyorlar. Yine, askeri-endüstriyel kompleksin çoğu hakkında konuşmuyoruz. Bu çevreler dahilinde ülkelerin kaynaklarını, şirketlerini ve kurumlarını kendi çıkarları için kullanan ve bunu yaparken başkalarına hizmet ediyormuş gibi görünen küçük bir gruptan söz ediyoruz.

Richard Hoagland'ın HAARP'a bakış açısı doğru mu, yoksa sadece çılgınca bir spekülasyon mu? HAARP veya NASA yetkilileri ellerinde kanıtlarla ortaya çıkmadıkları sürece, muhtemelen asla bilemeyeceğiz. Giza Platosu'nun onyıllardan beri yeraltı yapılarıyla ilgili olarak yoğun şekilde incelendiğini ve Sfenks altında çok sayıda oda gibi birçok inanılmaz keşfin gerçekleştiğini biliyoruz. HAARP gizlice bu araştırmaya yardım etmek için mi yaratıldı?

Yoksa Richard Hoagland sadece kısmen haklı olabilir mi? Art Bell ve Nick Begich ile paylaştığı bu röportajda, askeri ve bilimsel kurumları bu şekilde kullanmanın iki büyük nedeni olabileceğini söylemişti: Birincisi, yukarıda belirtildiği gibi, yeraltı kalıntılarını araş-

tırmak; ikincisi ise, önce fikir yürüttüğü ama sonra çürüttüğü uzaylı bağlantısıydı. Daha sonraları HAARP haline gelen gökyüzü tarayıcısını ilk hayal eden kişi olan Dr. Eastlund, Ronald Reagan'ın Stratejik Savunma İnisiyatifi için söylediği gibi aracının "tam ölçekli bir küresel kalkan" yaratma becerisine sahip olduğunu düşünüyordu. Peki, ya bu kalkanın amacı Rusları, Kızıl Çin'i veya Irak füzelerini değil de, çok daha ölümcül bir şeyi veya birini durdurmaksa?

UZAYLI BAĞLANTISI

Bu kitabın başında, MJ-12'den söz etmiştim. Hikayelere göre, MJ-12, 1947 yılında Roswell, New Mexico yakınlarında düşen ve bulunan bir UFO'dan sonra, üst düzey ordu ve hükümet yetkililerinin kurduğu ultra gizli bir gruptu. John Lear ve Bill Cooper gibilerine göre, MJ-12 grubu o zamandan beri hükümetleri yöneterek, uzaylılarla anlaşmalar yaparak vs. dünya politikasında hakim güç haline geldi. Onlar gibi UFO bilimciler, MJ-12'nin ve aramızda yaşayan uzaylıların Komplo'nun kendisi olduğu görüşünü sürdürdüler. Ya haklılarsa? Ya Üçlü Komisyon ile bu dünya dışı varlıklar (E.T.ler) arasında nihai bir komplo varsa?

Uzaylı bir kültür biz dünyalı insanlarla resmi bağlantı kurmak istiyorlarsa, bütün insanlık adına konuşacak tek bir sese (tek bir dünya hükümetine) sahip olmamızı istemeleri son derece mantıklı. Acaba, tek bir dünya hükümeti kurma çabası, aslında bizi daha büyük bir galaktik düzenin parçası haline getirme çabası mı? MJ-12 gerçekte dünyanın kurtarıcısı mı? Yakında, bir Birleşik Dünya Federasyonu uzay limanları mı kurma-

ya başlayacak? Dünya'yı, Pleiades takımyıldızından gezegenlerle ticaret ilişkisi içinde mi bulacağız?

Ama UFO konusuyla ilgilenenlerin çoğu, uzaylıların bizim yararımızı gözetmedikleri görüşündeler. Hikayelerinin çoğunda uzaylıların bizi aptal, düşük seviyede canlılar olarak gördüklerini tekrarlıyorlar; tıpkı bizim sığırları gördüğümüz gibi. Bizi sadece DNA deposu ve belki de öğle yemeği olarak gördükleri söyleniyor. Dünya, gezegen çapında bir genetik fabrikası veya öncelikli ürünü insanburger olan bir fastfood restoranı haline gelmek üzere mi? Yoksa, Komplo böyle düşünmemizi mi istiyor?

Özellikle "eski" askeri istihbarat yetkilileri tarafından beslenen bu karanlık paranoya, MJ-12 gibi merkezi bir bağlantı grubunun, geri kalanlarımızı zaman içinde sığırlar gibi güdülmemiz (mezbahaya veya yün kırpmaya doğru) için uzaylılarla işbirliği yaptığını mı iddia ediyor?

Son yıllarda, dünya dışı zeki varlıklarla bağlantı kurulması konusunda çok çeşitli filmler ve televizyon programları hazırlandı. *Close Encounters of The Third Kind (Üçüncü Türden Yakın Hesaplaşmalar), E.T.* ve televizyon dizisi *Alf* gibi bazıları, uzaylıları bize yardım etmeye veya en azından dost olmaya gelen iyi varlıklar olarak gösterdi. *Independence Day (Kurtuluş Günü)* veya *Third Rock From The Sun (Güneşten Üçüncü Taş)* gibi diğerleri ise, uzaylıları buraya dünyamızı bizden çalmaya gelen istilacılar gibi gösterdi. Bazıları, Komplo medyanın sahibi olduğundan, bu program ve filmlerin aslında psikolojik programlama olduğunu, uzaylılar nihayet kendilerini gösterdiklerinde resmi açıklamaları kabul etmek için halkı yumuşatma amacı taşıdıklarını ileri sürdüler. Bazıları ise, bu programların gerçekte

uzaylıların olmadığı, Komplo üyelerinin sadece Yeni Dünya Düzeni'ni gizleyebilmek için uydurdukları bir hikaye olduğu konusunda bizi şartlandırma amacı taşıdıklarını düşünüyor.

HAARP veya HAARP gibi bir araç, gerçek veya hayali "uzaylılar geliyor!" senaryolarında önemli bir rol oynayabilir. Eğer HAARP gerçekleşmiş bir *Yıldız Savaşları* teknolojisiyse, Ruslar veya Çinliler ile değil, istilacı uzaylılarla savaşmak için kullanılabilir. HAARP gibi bir aracı "tam ölçekli küresel kalkan" gibi kullanma fikri çok zorsa bile, aslında oldukça basit. Eastlund, aracının "göreceli partiküller" yaratabileceğine inanıyordu; bunlar, ışık hızıyla hareket eden elektrik yüklü partiküllerdir; tıpkı elektronlar gibi. Bu partiküllerin, karşılaştıkları herhangi bir uzay aracını yok edebilecekleri söyleniyor. En azından teoride, dünya üzerindeki bir ülkenin, başka bir ülkeyi yok etmek için gönderdiği füzeler, HAARP'ın yarattığı göreceli partikül bulutunu geçemez. Bu beceriyi kullanarak, HAARP aynı zamanda uzay araçlarının dünya atmosferine girmesini de engelleyebilir. Eastlund, patentinde bu aracın göreceli partikül yaratmak amacıyla nasıl kullanılabileceğini açıklamıştı. HAARP'ın şimdiki planlarında, tamamlanmış FIRI muhtemelen onları üretemeyecek ama daha önce değindiğimiz gibi, HAARP'ı tam Eastlund/Yıldız Savaşları kapasitesine ulaştırmak için önlerinde zaman, para ve kamuoyundan başka bir engel yok.

Buna karşılık, gerçekte uzaylılar yoksa ama insanlar buna inandırılmaya çalışılıyorsa, ülkeler ortak düşmanla savaşmak için birleşmek zorunda bırakılacaktır. Daha şimdiden, havada hologramlar yaratmak amacıyla ordunun denediği çeşitli araçlar var. 31 Ocak 1996'da, örneğin, CNN Worldwide News, Hava Kuvvet-

leri Sekreteri'nin düşmanı korkutmak veya şaşırtmak için gökyüzünde holografik görüntüler yaratacak askeri savunma silahlarının geliştirilmesi için çalışmaların başladığını belirttiği açıklandı. Bazı araştırmacılar, HAARP'ın bu şekilde kullanılabileceğini düşünüyorlar. HAARP gezegen çapında bir film projektörü olursa (en azından, zihinlerimize ses bantlarını sokarak) ve senaryoyu Komplo yazarsa, neler olabilir? Dünyayı ne tür saçmalıklara inandırabilirler?

İnsanların bu şekilde kandırılması, işe yaradığı takdirde, Yeni Dünya Düzeni'nin yaratılmasında büyük bir adım olabilir. Bazı araştırmacılar, ordunun ve/veya CIA istihbarat çevrelerinin (casus uydularımızı yöneten Ulusal Keşif Organizasyonu gibi) nükleer lazerler gibi diğer Yıldız Savaşları parçalarını gizlice yörüngeye yerleştirdiğini iddia ediyorlar. Bu araştırmacılardan bazıları, bu silahların dünyadaki hedeflere ateşlenmesine ek olarak HAARP (ve benzeri araçlar) tarafından yaratılan işitsel ve görsel illüzyonlar kullanıldığında, Komplo'nun *"Marstan Gelenler"* filmini yaratabileceğini ve başımızın tepesinde oynatabileceğini düşünüyor.

Bölüm 6: Komplo Nedir?

Komplo'yu incelemeye geri dönelim. Son iki asır boyunca, çok çeşitli komploların varlığı hakkında on binlerce kitap yazıldı. Son birkaç onyıldır yazılan kitapların çoğu, oldukça doğru bir bakış açısından yaklaşabilecek yazarlar tarafından kaleme alındı. Soğuk Savaş sırasında, bu yazarlar onları sözde Dünya Çapında Komünist Komplosu olarak gördü; ya da Rush Limbaugh veya John Stormer gibi bazıları, Komünizm ve Sosyalizm'i oyunlarında piyon olarak kullanan pek iyi anlaşılamamış ve yanlış tanımlanmış bir "sol"un komplosunu gördüler. Gary Allen'ın *None Dare Call It Conspiracy (Kimse Ona Komplo Demeye Cüret Edemez* – Concord Press, 1971) gibi birkaç komplo kitabı, keşiflerinin şokuyla sersemlemiş şaşkın liberal gazetecilerden geldi.

Yakın zamanda, "Komünizmin ölümü" (erken ilan edildi) ve "Yeni Dünya Düzeni" gibi ifadelerin dünyanın önde gelen politikacılarının dilinden düşmemesi, aşırı soldan, aşırı sağdan ve aralarındaki çok sayıda ülkeden çeşitli yazarları, şaşırtıcı çeşitlilikte komplo teorilerine sürükledi. Örneğin:

- Ed Meese yönetiminde, Adalet Bakanlığı'nın Promus yazılımını Inslaw'dan çalması ve suçu gizlemek için şirketi iflasa sürüklerken bir yan-

dan da yazılımı yasa dışı yollardan dünyanın çeşitli yerlerindeki polis merkezlerine satması gibi bazı hükümet yetkililerinin suç eylemleri;

• "Ekim Sürprizi" gibi kirli hileler üzerine öfke kusmak (Kasım seçimlerinden önce bir "Ekim Sürprizi" operasyonu yaparak İran'daki Amerikan Büyükelçiliği binasında rehin tutulan büyükelçilik çalışanlarını kurtarmasını ve seçimi yeniden kazanmasını önlemek için, Reagan-Bush kampanyası ve İranlılar arasında rehinelerin tutulması için anlaşma yapılması yönündeki iddia);

• Ollie North'un İran/Kontra silah satışı planları veya CIA'in yasa dışı yollardan fon yaratmak için geri dönen uçaklara kokain doldurması gibi Kongre'nin gizli kapaklı çalışmaları;

• Denetlemeleri gereken endüstri devlerinin doldurduğu federal denetleme makamlarına karşı öfke kusmak (FDA'de görev "sürelerini" doldurduktan sonra, denetlemeleri gereken ilaç şirketlerinde 5-6 haneli maaşlarla çalışmaya başlayan adamlarla dolu FDA gibi);

• Alkol, Tütün ve Ateşli Silah Bürosu (BATF) ve Weavers (Ruby Ridge, Idaho) ve Branch Davidians (Waco, Teksas) üzerine yaptıkları beceriksizce baskınlar gibi, kontrolden çıkmış gibi görünen federal kurumların davranışları;

• Giderek artan ulusal borcumuz, federal bütçe açıkları ve IRS tacizleri gibi daha "geleneksel" endişeler;

• Federal Rezerv Sistemi'nde özel olarak sahip oldukları bankalar, yurt içinde ve dışında faiz ve döviz manipülasyonları gibi şeylerle, uluslararası bankacıların ve döviz spekülatörlerinin Amerikan

ekonomisini kontrol ediyor olabileceği yönündeki şüpheler;

- Yönetici seçkinlerin, topluma yarar sağlar görünümündeki kurum, organizasyon ve vakıflarıyla (Dış İlişkiler Konseyi – CFR ve Üçlü Komisyon gibi) sosyal kontrol sağlama çabaları.

Bu komplo teorileri, uzaylılarla anlaşmalar yapan hükümet hikayelerine kadar uzanıyor. Ne yazık ki burada herhangi belli bir komplonun varlığını belgeleyecek veya kimlerin komploya dahil olduğunu kanıtlayacak kadar yerim yok. Yapabileceğim tek şey, birkaç temel komplo teorisine kısa bir bakış atmak ve HAARP'ın toplumdaki değişiklikleri etkilemek – veya kurtuluş ya da dünyadaki yaşamı yok etmek – için nasıl kullanılabileceği konusunda size bir görüş sunmak olabilir.

YENİ DÜNYA DÜZENİ

En tepede, büyük iş ve büyük banka çevreleri gerçekten de iç içe geçmiş çok geniş bir sistem oluşturuyor; toplumun en tepesindeki birkaç adam (ve bir avuç kadın) tarafından yönetilen bir sistem. Bu, birbirlerinin Yönetim Kurulu koltuklarında oturarak, birbirlerinin hisse senetlerini alarak, birbirlerinin ailelerinden birileriyle evlenerek, hükümet ve toplumun diğer sektörleriyle (işçi sendikaları ve yardım organizasyonları gibi) kurumsal bağlantılar kurarak vs. oldu. Muhtemelen Rockefeller ve Rothchild aileleri gibi uluslararası bankacıların hakim olduğu bu ilişkiler ağı, Komplo'nun kendisi olabilir.

Uluslararası bankacılar, belli bir ölçüde, bu finansal, ailevi ve politik bağlantılar ağının göbeğindeki pozisyonlarından, hem dünyanın hükümetlerini hem de önemli ulusal ve çokuluslu banka ve şirketleri yönetiyorlar. "Eski para" yönetici seçkinleri arasında en eskileri onlar. Birçoğunun asırlar öncesine dayanan kraliyet bağlantıları var. İşlerin yanı sıra hükümetlere finans sağlayacak, her ikisinin de operasyonlarında söz sahibi oluyorlar. Ayrıca, dünya çapında basını (gazeteler, filmler, radyo ve televizyon) da kontrol altında tutuyor, bize ulaşan bilgileri dolaylı olarak kontrol ediyorlar.

Bu süper zenginler, aynı zamanda "düşünce tankları"nın (Birleşik Devletler'de Demokratik Kurumlar Araştırma Merkezi ve İngiltere'de Kraliyet Dış Meseleler Enstitüsü veya Tavistock Enstitüsü gibi), "vatandaş" danışmanlığı ve işbirliği gruplarının (İngiltere'de Cecil Rhodes'un Yuvarlak Masa'sı; NATO altında Bilderberg Grubu ve Roma Kulübü; Birleşik Devletler'de Dış İlişkiler Konseyi (CFR) veya "dünya çapında" Üçlü Komisyon gibi) yaratılmasında da önemli rol oynadılar. Bu organizasyonlar, basın dünyasındaki uşakları tarafından ilan edilmeden önce hükümet ve iş çevrelerinin fikirlerinin belirlendiği yerler. Birleşik Devletler'de bu organizasyonlar aynı zamanda Kongre'ye sunulmak üzere kanun tekliflerini de hazırlıyorlar. 20. yüzyıl boyunca, bu tür telifler düzenli olarak hiç düşünülmeden onaylandı.

Uzun zaman önce, seçkin güçler değişimin kaçınılmaz olduğunu fark ettiler. Tek mantıklı yollarını değişim temsilcisi olmak, tarihin akışını kendi ekonomi imparatorlukları için en az zarar verici ve en fazla kazanç sağlayıcı şekilde yönlendirmek olduğunu görebildiler. Ne yapmak istedikleri konusunda kendi aralarında bir

fikir birliğine varmalarına izin verecek mekanizmaları kurabilmek için gerekli olan zaman ve kaynakların yanı sıra, zenginlik ve organizasyonlarının geliştirdiği planları gerçekleştirme gücüne de sahiplerdi.

Okullara ve üniversitelere yaptıkları büyük bağışların nedeni pek de vatandaşlık gururu değildi. Bunlar özel okullar (Columbia'daki Model Okul gibi) ve diğer akademik organizasyonların (Stanford'daki İleri Seviyede Araştırmalar Merkezi gibi) kurulması için harcandı. Bu kurumlar, uzmanlar ve kuşaklar boyunca entelektüel insan gücü sağlayacak, zenginler arasındaki anlaşmaların gerçekleşmesine yardımcı oldular. Buna ek olarak, bu okullar hem seçkinleri hem de özellikle seçilmiş elemanlarını, arzularını gerçekleştirmek için gerekli becerileri kazanmaları için eğitti (Rhodes Bursu gibi programlar sayesinde).

Dahası, seçkinler, kendileri ve elemanlarıyla planlarının gerçekleşmesini garantilemek için hükümete sızabilecekleri hükümet ajanslarının (Atom Enerjisi Komisyonu, Gıda ve İlaç Dairesi gibi) ve özel kurulların, panellerin ve komitelerin yaratılmasında da rol oynadılar. Günlük Kongre, bu komplo temsilcilerinin "uzman tanıklığı"na dayanıyor. Bu yeni bir şey değil elbette; bir asırdan uzun süredir yapıyorlardı zaten.

Bunun ötesinde, insanların zihinlerini ve yüreklerini kontrol etmek için hareketler, davalar ve belki bir-iki "Yeni Çağ" dini başlattılar. Birleşik Devletler'de bu, 1880'lerdeki Yerleşim Evi ile başladı. Avrupa'da bu olayın geçmişi daha da gerilere uzanıyor. Karl Marks, politik açıdan güçlü ve zengin adamlardan oluşturduğu İngiliz Fabian Sosyalistleri grubunun bir piyonuydu. Komünizm ve Sosyalizm, ya seçkinler tarafından yaratıldı veya erken zamanlardan itibaren onların bir oyun

aracı oldu. Bugün Komünizm ve Sosyalizm, daha sonrasında çokuluslulaların altında çökecek otoriter hükümetler yaratmak için kullanılan sosyolojik "Truva Atı" durumundalar. Onlar tarafından başlatılmayan hareketler de onların kontrolüne girdi; "doğal kaynakları koruma çabası"nın Komünizm'in yeni bir "yeşil" biçimine sokulması için kullanılan çevre hareketi gibi.

Bir çevreci olarak, HAARP projesinin temsil ettiği ekolojik felaket potansiyeli beni şaşkına çevirdi. Çevresel felaketler, gerçek ya da potansiyel olsun, Komplo'nun planlarının bir parçası gibi görünüyor. 12 Eylül 1989'da, *The Washington Post,* Dünya Bankası Başkanı ve Üçlü Komisyon üyesi Barber Conable'ın Tokyo, Japonya'da "Küresel Çevre" başlığı altında bir konferansta konuşma yaptığı haberini yayınladı. Bu konuşmasında, uluslararası bankacılık çevrelerinin uzun vadeli hedeflerinden birini açıkladı. Tam olarak şunu söylediği bildiriliyordu: "...Yüksek sıcaklıklar 'çok çeşitli felaketlere' neden olabilirken, aynı zamanda 'kuzeydeki soğuk ve verimsiz alanları üretken hale de getirebilir.'" Komplo ile bağlantısı olan çeşitli düşünce tankları o zamandan beri küresel ısınmanın aslında iyi bir şey olduğunu öne süren raporlar yayınladılar.

Komplo'nun küresel ısınmadan büyük bir çıkar sağlama peşinde olduğu şüphesiz. Bunu, sonunda Tek Dünya Hükümeti'ne götürecek uluslararası denetim talebi için bir araç olarak kullandıkları kesin. Bazı araştırmacılar, HAARP hava şartlarını değiştirebiliyorsa, dünyadaki tüm halkların küresel kontroller için yalvaracağı daha zorlu hava şartları yaratmak için kullanılabileceğini öne sürüyorlar. Basında belirtildiği gibi, birçok kişi şimdiden HAARP'ın bu şekilde kullanıldığına inanıyor.

Güç manyağı despotlar, antik zamanlardan beri başkalarını kontrol altına alma çabası içindeler. Küresel "kriz yönetimi" böyle manyakların elindeyken, onlara Nazileri küçük serseriler gibi gösterecek türde bir dünya polis devleti yaratma imkanı sunabilir mi? Bunun hayal edilemez bir şey olmadığı açık. Napolyon ve Hitler dünyaya hükmetmeye çalışmışlardı. Bir zamanlar, Büyük İskender bunu neredeyse başarmıştı. Bazıları, bu küresel ekolojik otorite girişiminin insanlığın son umudu olduğunu bile düşünüyor. Diğerleri ise bunu dünyanın yasal hükümetlerini yok etmek ve yerlerine tek bir totaliter rejim getirmek isteyen hileli, haince, suç kapsamına girecek bir komplo olarak görüyorlar. İki taraf da haklı olabilir.

Yukarıdakiler üç aşağı beş yukarı doğruysa, uluslararası bankacılara ve eş yaşamlılarına (Yeni Dünya Düzeni) sadece hayal edilemez bir zenginlik için değil, aynı zamanda bütün toplumları yönetmek için de muazzam bir potansiyel sağlayacağı ortada. Çok kısaca verdiğimiz biçimiyle bu Komplo, Komplo'nun sahibi olduğu basın tarafından "paranoyak ultra sağ"ın bir görüşü olarak değerlendiriliyor.

Basının büyük bölümü, belli nedenlerle, Yeni Dünya Düzeni'ne kulak asmıyor veya bu teorinin çılgınların hayal gücünün bir ürünü olduğunu öne sürüyor. Bunda biraz gerçek payı olsa da, 30 Ocak 1976'da Washington'da 32 Senatör ve 92 Temsilci imzalanan "Karşılıklı Bağımlılık Bildirgesi"ne ne diyeceksiniz? Bildirgede şu ilginç ifade de yer alıyor: "İki asır önce, atalarımız yeni bir ulus yarattılar: Şimdi yeni bir dünya düzeni yaratmak için diğerlerine katılmalıyız." Komplo teorilerini ve komplo teoricilerini reddeden birçokları, Yeni Dünya Düzeni'nin sadece Iraklıları Kuveyt'ten çı-

karmak için oluşturulan bir müttefik ülkeler koalisyonu olduğunu iddia ediyorlar. Ama en üst düzey Amerikalı politikacılar tarafından imzalanan bu Karşılıklı Bağımlılık Bildirgesi, Körfez Savaşı'ndan on beş yıl önce "yeni bir dünya düzeni"nin yaratılması çağrısında bulunuyordu!

Bazıları, Yeni Dünya Düzeni'nin Farmasonların bir komplosu olduğuna inanıyor. Cebinizden bir dolarlık banknot çıkarın. Banknotun ön ve arka taraflarında, Amerika Birleşik Devletleri'nin Büyük Mühür'ü var. Tamamlanmamış piramidin tepesindeki üçgenin içinde bulunan gözü görüyor musunuz? Bunlar, Farmasonlar arasında önemli sembollerdir. Gözün temsil ettiği pek çok şeyden biri, Farmasonların Mutlak Tanrısı GAOTU veya Evrenin Ulu Mimarı'nın "Her Şeyi Gören Gözü"dür. Tamamlanmamış piramit, aynı zamanda Tanrı'nın bu dünya için planlarının henüz tamamlanmadığı fikri de dahil olmak üzere çok çeşitli şeyleri temsil eder. Piramit aynı zamanda aristokratik sosyal düzenin de klasik sembolüdür; en üstte birkaç yönetici ve en altta çok sayıda güçsüz insan: Yeni Dünya Düzeni'nin ulu mimarlarının yaratmak istediği bir sosyal düzen!

Piramidin altında, şöyle yazan bir parşömen göreceksiniz: "NOVUS ORDO SECLORUM." Bu Latince ifade şöyle tercüme edilebilir: NOVUS: Yeni; ORDO: Düzen; SECLORUM: Maddi dünya, yani sonuç: Yeni Dünya Düzeni. Son 200 yıldır, "Yeni Dünya Düzeni" Komplo için bir kampanya sloganı haline geldi. İşte bu yüzden, dünyanın her yerindeki Komplo araştırmacıları, George Bush bu ifadeyi halkın karşısında açıkça kullanmaya başladığında çok şaşırdılar. Bu, Komplo'nun komplo araştırmacılarının gözüne kırmızı bayrak sallaması gibi bir şeydi!

Yeni Dünya Düzeni'nin daha özlü bir tanımını yapmak için, yazar Lindsey Williams'ın 10 Şubat 1991'de Seattle, Washington'da KIRO radyosundaki *The Jim French Show* programında söylediği sözleri aktarmak istiyorum:

Lindsey Williams: Şimdilerde çok yaygınlaşan, Başkan'ımızdan sık sık duyduğumuz ama kimsenin tanımını bilmediği bir ifade var: "Yeni Dünya Düzeni."

Jim French: Siz bunun tanımını biliyor musunuz? Resmi bir tanımı var mı? George Bush "Yeni Dünya Düzeni" dediğinde ne demek istiyor?

Lindsey Williams: Şey... Başkan Bush'un, yakın zamanda Brandt Komisyonu adı altında Almanya'da toplanan çok yakın bazı dostları var; bu komisyona aynı zamanda Beşinci Sosyalist Uluslararası da deniyordu. Çok prestijli insanlardan oluşan bu grup, toplantıları sırasında "Yeni Dünya Düzeni" ifadesi için resmi bir tanım kabul ettiler. Oradaki kişilerin kim olduğuna gelince... Başkan Bush'un yakın dostu ve eski Dünya Bankası Başkanı Robert McNamara oradaydı; eski Ticaret Bakanı Peter Peterson oradaydı; *Newsweek* dergisinin sahibi ve editörü Katherine Graham oradaydı... Bunlar, orada toplanan son derece saygın insanlardan sadece birkaçı.

Jim French: "Brandt Komisyonu" bu mu?

Lindsey Williams: "Brandt Komisyonu." Adına neden "Beşinci Sosyalist Uluslararası" veya "Brandt Komisyonu" dediklerini bilmiyorum. Tek bildiğim, Batı Almanya'da toplandıkları ve "Yeni Dünya Düzeni" ifadesi için resmi bir tanım belir-

ledikleri. Bu insanların hepsi tanımı kabul etti, imzaladı ve Başkan Bush, Bay Gorbaçov ve Bay Yeltsin tarafından kullanılan "Yeni Dünya Düzeni" ifadesi ilk kez saygın bir organizasyon tarafından tanımlandı.

Jim French: Peki tanım neydi?

Lindsey Williams: Okuyacağım: "Dünya ticaret ve endüstrisini kontrol edecek ulus üstü bir otorite; petrol üretimini ve tüketimini denetleyip kontrol edecek uluslararası bir organizasyon; doların yerini alacak uluslararası bir para birimi; özgür ve Komünist ülkelere fonlar sağlayacak bir dünya gelişim fonu; Yeni Dünya Düzeni'nin kanunlarını gözetecek uluslararası bir polis teşkilatı."

Jim French: Bunu nereden okuyorsunuz?

Lindsey Williams: Bu metin, McAlvany Intelligence Advisory'de yayınlandı ve Don McAlvany, dünyanın en saygın finansal sirkülerlerinden birini yayınlar. Kendisi de Şubat 1991'de Batı Almanya'da toplandıklarında, bunu Brandt Komisyonu'nun tutanaklarından almış.

FARMASONLAR VE ILLUMINATI'YE KARŞI VATİKAN

Bazı araştırmacılar, dünya politikasındaki en önemli dinamiğin Vatikan (dünya hükümeti olması engellenmiş bir makam) ve papalık karşıtı güçlerin sürekli değişen koalisyonu (muhtemelen, İngiliz İmparatorluğu, Farmasonluk ve Rothschild bankacılık imparatorluğunun üç başını oluşturduğu Cerberus benzeri bir canavar koalisyonu) arasındaki asırlar süren

savaş olduğuna inanıyor. Yeni ortaya çıkan diğer dünya güçleri – Çinliler veya radikal İslam dünyası gibi – genellikle Neo-İngiliz İmparatorluğu (kişinin o anda hangi teoriyi dinlediğine bağlı olarak genellikle Birleşik Devletler'i elinde tuttuğu düşünülüyor) ve Vatikan'a karşı mücadelesiyle ilgili temel komplonun dışında tutuluyor.

Lyndon LaRouche gibi bazıları, İngiliz oligarşisinin Komplo'nun kendisi olduğuna inanıyor; bazıları, Farmasonların Komplo olduğuna inanıyor; *Criminal Politics* ve *The Spotlight* gibi yayınların editörlerinin de dahil olduğu diğerleri ise, Komplo'nun uluslararası bankacılar olduğunu savunuyor. Presbyterianlar, Metodistler ve Luthercilerin oluşturduğu bu koalisyona karşı eski Roma Katolik Kilisesi, dünya hakimiyeti için süren mücadelenin zenginlikten fazlasını içerdiğini düşündürüyor. Acaba dini bir mücadele mi sürüyor? Bazıları, bunun Tanrı ile Şeytan arasındaki eski savaş olduğuna inanıyor.

Masonlar iyi mi, yoksa kötü mü? Liberal, demokrasi yanlısı, hümanist bir bakış açısından, Masonların iyiyi savunduğu söylenebilir. Amerikan Devrimi'nin bir Mason komplosu olduğu tartışılabilir. Amerikan Devrimi, bir grup Mason ve o zamanın aristokratik liberal düşünürleri tarafından planlanmış, monarşi karşıtları ve başka Masonlar tarafından desteklenmişti. Örneğin, Washington, Jefferson ve Franklin, Mason idi.

Bazı kayıtlara göre, o zamandan beri Masonlar Amerika'nın yönetiminde söz sahibi oldular. En azından sekiz Amerikan Başkanı, Mason olduklarını itiraf ettiler (bazı araştırmacılar, asıl sayının bunun iki katı olduğu görüşündeler). Başkanlık koltuğuna oturan en son Masonlar, George Bush ve Ronald Reagan idi. Bill Clinton,

Mason olduğunu reddediyor ama bir Mason gençlik organizasyonunun üyesi olduğunu itiraf ediyor.

Diğer yandan, Masonların kötüyü savunduğu yönünde de eşit ölçüde sağlam bir önerme yapılabilir; ya da Masonluğun kötü ikiz kardeşi Illuminati'nin. Illuminati, resmi olarak 1 Mayıs 1776'da Bavyera'da kuruldu. Weishaupt şöyle yazmıştı: "Düzen'in gerçek amacı, dünyayı yönetmekti. Bunu başarmak için, Düzen'in bütün dinleri yok etmesi, bütün hükümetleri devirmesi ve özel mülkiyeti ortadan kaldırması gerekiyordu." Ayrıca, (görünüşte) "monarşi karşıtı" organizasyonun, sızmalar yoluyla Bavyera'nın kontrolünü ele geçirmesini de istiyordu.

Bazı araştırmacılar, Amerikan Devrimi'nin gerçek mimarının, Bavyera'nın Antik ve Aydın Kahinleri'nin – diğer bir deyişle Illuminati'nin – kurucusu olan Adam Weishaupt olabileceğini düşünüyorlar. Weishaupt, takipçileri ve onların varisleri de Fransız ve Rus devrimlerinin perde arkasındaki eller olarak gösterilmişti. Illuminati, bugünlerde ortaya çıkan komplo teorilerinin birçoğunda gerçekten de başrol oynuyor. Eğer gerçekten varsa, Büyük Komplo olmak için önemli bir aday.

Peki, 1776'da kurulmasından bu yana Illuminati'nin hedeflerinden ne kadarı gerçekleşti? Toplumun her alanına sızmayı, hiçbir şeyin farkında olmayan bizleri yüzlerce farklı şekilde yönetmeyi başardılar mı? Yoksa sadece paranoyakların ve vatanseverlerin zihninde yaşayan, uzun zaman önce unutulmuş bir komplo olarak ortadan kayboldu mu?

Farmasonluk, Illuminati ile karıştırılmamalıdır (karıştırılmamalı mıdır?). Bir Mason olan Başkan George Washington, şöyle açıklamıştı: "Bu ülkedeki locaların

hiçbiri, Illuminati derneğinin prensipleriyle kirlenmemiştir." Ama Illuminati'nin 1782 yılında Farmasonların arasına sızdığı da biliniyor.

Amerika'daki locaları kendi istedikleri yöne çekmeyi başarıp başaramadıklarını bilmiyoruz. Masonlar kirli çamaşırlarını pek göz önüne sermezler. İşleri örtbas etmek konusunda büyük bir ünleri vardır. Örneğin, bazı araştırmacılar, Karındeşen Jack'in Kraliyet Ailesi'nin kirli işlerini temizleyen bir Mason Kraliyet Doktoru olduğuna inanıyorlar.

Şimdiye kadar, Farmasonların küçük arabalarında komik şapkalarıyla gezen adamlardan fazlası olduğunu anlamışsınızdır; çocuk hastaneleri veya fon yaratıcı sirkler kurmaktan fazlasıyla ilgileniyorlar. Farmasonluk, dünyanın en eski gizli derneklerinden biri. Sosyopolitik gündemi olan okült bir din olarak tanımlanıyor. Hıristiyanlık karşıtı olmasa da, papalığa karşı olan bir dernek. Özünde, Museviler için bile ezoterik bir gizem din/büyü sistemi olan Musevi Kabalası'nın laikleştirilmiş bir hali yatıyor.

Farmasonluk, insanın en eski dinlerinden kalma unsurları da koruyor. Bu unsurların daha önceki biçimlerden hayatta mı kalmış, yoksa "Yeni Çağ"ın bir yeniden yaratımı mı olduğu, tartışmaya açık bir konudur. Amaçları Weishaupt'un yazılarında belirtildiği gibi sadece dünyevi mi, yoksa Hz. İbrahim, Hz. Yakup, Hz. Musa ve Hz. İsa'nın devamı olan dinlerin yerini başka bir şeyle değiştirmek mi?

Saucers of The Illuminati adlı kitabında, Jim Keith UFO'ların bugün Illuminati'nin halkları kontrol etmek için kullandığı, gizli ama dünya kökenli bir teknolojinin ürünü olduğunu, bunun için istihbarat amaçlı olarak "uzaylılarla" karşılaşmalar "tezgahlandığını"

düşünüyor. *Casebook on Alternative 3: UFOs, Secret Societies and World Control* adlı kitabında, Keith UFO'lar ve komplo arasındaki bağlantıları (o kitabın yazıldığı dönemde, uluslararası faşizmin Illuminati sancağı altında yürüdüğü düşünülüyordu) ve gizli bir uzay programı da dahil olmak üzere kötücül amaçlarını gerçekleştirmek için bu "UFO" teknolojisini nasıl kullanabileceklerini daha derinlemesine inceliyordu. İki kitapta da, Illuminati ve Farmasonluk, toplam zenginlikleri Komplo için askeri-bankacılık-endüstriyel bir cephe oluşturan hanedan aileleri için daha geniş bir cephe olarak bağlanıyordu.

Çeşitli politik ve felsefi disiplinden gelen çok sayıda araştırmacı, gerek Avrupa'da ve gerekse Yeni Dünya'da asırlar boyunca Farmasonluk ve Illuminati'yi incelediler. Bu araştırmacılardan bazıları, Masonların tıpkı Amerika Birleşik Devletleri'nin Büyük Mühür'ünün arka tarafında sembolize edildiği gibi teokratik bir Yeni Dünya Düzeni kurma girişiminde bulunduklarına inanıyorlar. Teokrasi, yüzyıllar önce Vatikan'ın denediği gibi, bir halkın veya ulusun ilahi rehberlik aldığını iddia eden rahipler veya Tanrı tarafından yönetilmesidir.

Bazıları, diğer hepsinin üzerine çıkan bir Komplo'nun varlığına ve amacının teokratik bir dünya krallığı yaratmak olduğuna inanıyorlar. Çok sayıda en kötü teokrasi senaryoları üretildi ve bunlardan birini burada sizinle paylaşacağım. *Saucers of Illuminati* adlı kitabında, Jim Keith aşağıdaki listenin elit bir komplonun inanç yapısının temelinin kanıtı olduğunu söylüyor. Bunun, "düzen"in en yüksek dereceleri içinde ve sadece seçilmiş çok küçük bir azınlık arasında paylaşıldığına inanıyor. Bay Keith'e göre, komplonun papalık karşıtı

önemli çizgilerinden en azından biri – bunun Illuminati olduğunu düşünüyor – şuna inanıyor:

(1) Hz. İsa, Mecdelli Meryem ile evliydi...

(2) Hz. İsa çarmıha gerildiğinde, Mecdelli Meryem onun çocuğuna hamileydi.

(3) Tapınak Şövalyeleri'nin korumaya yemin ettiği Kutsal Kase, Son Akşam Yemeği'nde kurtarıcının varlığıyla "büyülenmiş" sıradan bir kadeh değil, Hz. İsa'nın soyu için kullanılan bir metafordu (belki de iç çember şifresi): Hamile olan Meryem ve Hz. İsa'nın varisleri.

(4) Haçlı Seferleri'nin sonunda Tapınak Şövalyeleri aslında Papalık Orduları tarafından yok edilmedi; yeraltına indiler ve daha sonrasında belki de İskoçya'da ortaya çıkarak İskoç Locası Farmasonluğu'nu kurdular.

(5) Hz. İsa'nın soyu, Avrupa'daki kraliyet aileleriyle birleşti ve bugüne kadar geldi.

(6) Bu dünyanın tahtına, Hz. Davut ve Süleyman'ın tahtına oturmaya hakkı olan biri var; Hz. İsa'nın şu anda hayatta, sağlıklı ve tahta çıkmaya hazır olan doğrudan bir varisi.

(7) Komplonun çeşitli kolları, Süleyman Tapınağı'nı yeniden kurmayı ve Yeni Dünya Düzeni'nin tahtı üzerindeki haklarını alarak Mesih kehanetini gerçekleştirmeyi planlıyorlar...

Bu yeterince "inandırıcı" gelmediyse... Masonluk belgeleri, Süleyman Tapınağı'nı Masonların yüreklerinde yeniden inşa etmek konusunda da konuşuyorlar. Kanıtlar, gerçek tapınağı 2000 yılı civarında yeniden inşa etmeyi planladıklarını gösteriyor.

TEOKRASİYE DOĞRU

O halde Komplo, zenginliklerini korumak isteyen ve dini dogmalara gerçekten inanan yönetici seçkin sınıfın üyelerini ve muhtemelen bazı tuhaf olanlarını kapsıyor. Komplo'nun bir veya daha fazla grubu, köktendinci vagona atlayabilir. Diğerleri daha tuhaf da olabilir. Tanrıça'ya ve hatta Şeytan'a tapabilir ve insan kurban edebilirler!

Liberal, ekümen* bir grup, Yeni Dünya Düzeni'nin ruhsal temelini atmak için dünya çapında dini-ahlaki bir geleneği yerleştirmek için aktif olarak çalışıyor. Belki tahmin edilir bir şekilde, sözde dini sağcı kesimdeki bazıları, İsa Karşıtının Krallığı'nı kurmak için bu çabaları kınadı.

Çok sayıda köktendinci Hıristiyan mezhebi, umutsuz bir şekilde Son'u istiyor: İnsanlığın ölümünü ve Cennet Krallığı'nda yeniden doğumunu. Son günleri yaşadığımızı düşünüyorlar ve cennetin açılıp Tanrı'nın onları eve götürmesini gerçekten bekliyorlar. Seçilmiş olanların hemen Cennet'e taşınacağına inanıyorlar. Bazıları, dev UFO'ların gelmesini ve onları Tanrı'nın kendileri için ayırdığı yere götürmesini bekliyorlar.

Bu Hıristiyanların hepsi sabırla beklemiyor. Bazıları, dünya üzerinde bir şeyleri çok fazla kötüleştirip Tanrı'yı harekete geçmeye zorlayarak, Son'un gelmesini çabuklaştırabileceklerini düşünüyorlar. Bu insanların bazıları, yüksek pozisyonlara ulaşmış durumda. James Watt, bir zamanlar İçişleri Bakanı idi ve sorumluluğu bu ülkenin doğal zenginliklerini ve kaynaklarını koru-

* Ekümen: Dünya çapında Hıristiyan birliğinin gerçekleşmesi için çalışan. Ç.N.

mak ve tahsis etmekti. Ulusal Ormanlarımızda kereste kesimini, rasgele madenciliği ve ekolojik açıdan vicdansızlık sayılacak diğer bazı uygulamaları savunuyordu, çünkü İkinci Geliş'in bu çağda olacağına, dolayısıyla doğayı korumanın bir anlamı olmadığına inanıyordu! Ya HAARP bu delilerden birinin elindeyse?

Şeytan'a tapan Komplo üyelerinin insan kurban etme töreninde son noktayı koymak için HAARP'ı kullanarak bütün gezegeni kızartmaya kalkışması mümkün olabilir mi? Şey, kesinlikle. Daha önce belirttiğimiz gibi, HAARP teknolojisinin çeşitli uygulamaları, küresel çapta yaşamı tehdit edici sonuçlar doğurabilir. İyonlaşma ve/veya ozon katmanlarında yırtıklar oluşursa, güneş radyasyonu doğruca üzerimize inebilir. Araştırmacı Michael Unum'un ortaya çıkardığı gibi, bu "küçük" bir ölçekte çoktan gerçekleşmiş de olabilir. Atmosferin üst tarafında bakır iğneler yerleştirerek "yapay iyonosfer" yaratma deneyi, dünyanın manyetik alanını bozarak depremlere neden olmuş olabilir. Elektrojetle oynamanın da tahmin edilemez sonuçlar getireceği açıktır; belki manyetik kutupların pozisyon değiştirmesine neden olarak, manyetik alanın çöküşüne veya tersine dönüşüne yol açarak. Bu olayların hepsi, dünyadaki tüm yaşam için felaket doğurabilir. Bazı "deliler" HAARP'ı dünyayı yok etmek için kullanmasalar bile, köktendinci bir Hıristiyan, Tanrı'yı harekete geçirmek için "yeterince" zarar vermek amacıyla HAARP'ı kullanmak isteyemez mi?

Sıra dışı küreselci John D. Rockefeller, Jr., 1917 yılında şöyle demişti:

> Kilise'nin, daha önce hiç olmadığı şekilde dünyadaki düşünceleri biçimlendirdiğini ve tüm bü-

yük hareketlere önderlik ettiğini görüyorum. Dünyada Tanrı'nın Krallığı'nı gerçekten kurduğunu görüyorum.

Üçlü Komisyon üyesi David Rockefeller bugün gerçekten de bir dünya hükümeti kurmaya çalışıyorsa, Tanrı'nın Krallığı derken neyi kastediyordu? Yaşlı Rockefeller sadece metafor mu kullanıyordu, yoksa gerçekten de yönetici seçkin sınıfın dini bir Dünya Kralı yaratmaya çalıştığını mı anlatıyordu?

Bu bizi, ekümen hareket ve organizasyonlarla ilgili bazı çok ciddi soruları sormaya itiyor. Böyle sorgulamaya değer önde gelen bir organizasyon, Rockefeller fonunun önemli bir alıcısı olan Anlayış Tapınağı'dır. 1959'da kurulan organizasyon, New York Piskoposu'nun koltuğu olan İlahi St. John Katedrali ile bağlantılıdır. İlginç bir şekilde, İlahi St. John Katedrali aynı zamanda Nikola Tesla'nın cenazesinin kalktığı yerdi; HAARP ile ilginç bir bağlantı daha. Anlayış Tapınağı'nın kurucuları arasında Dr. Albert Schweitzer, Jawaharlal Nehru, Eleanor Roosevelt, Ortodoks Patriği Athenagorus, eski Birleşmiş Milletler Sekreteri General U-Thant, Dalai Lama, Enver Sedat ve Papa XXIII. John ile Papa VI. Paul da vardı. Ayrıca, Mihail Gorbaçov'un Yeşil Haç'ıyla da yakından bağlantılıydı.

Yeşil Haç, politik/ruhsal bir organizasyondur. "Ekolojiyle ilgili ahlaki konuları" savunur. Bu, Komplo'nun çevreci harekete sızdığının açık bir kanıtıdır. Ne yazık ki burada bu konuyu açıklığa kavuşturmama yetecek kadar yerim yok. Lütfen, Yeni Dünya Düzeni/Komünistlerin ekolojik hareketini araştırın. Yaşam boyu bir çevresel eylemci olarak, bu sapıklık hakkında bildiklerim kanımı kaynatmaya yetiyor ve ödümü patlatıyor!

Dinler arası hareket, dünya dinleri arasında işbirliği ve diyalog sağlamaktan fazlasını hedefliyor gibi görünüyor; daha doğrusu, anlaşılan o ki tek dünya hükümetine paralel olarak, bir tek dünya dini yaratmayı amaçlıyorlar. Yeni Dünya Düzeni'nin "fermanları" için ruhsal/dini/ahlaki temel sağlayacak (Rio de Janeiro'da toplanan 1992 Dünya Zirvesi'ne göre, Mihail Gorbaçov tarafından yazılmış) bir evrensel ahlak yasası hazırlamakla görevliler. Anayasamız, İncil'deki ahlak kurallarına dayanılarak hazırlanmıştır; Yeni Dünya Düzeni'nin "anayasa"sı, aynı şekilde bu yeni "evrensel" ahlak yasasına dayanacak ama azılı (ah, pardon, "reformcu") bir Komünist tarafından yazılacaktır.

Yasanın nasıl bir şey olacağını anlamak için, Anlayış Tapınağı kurul üyesi Hans Kung'un *Global Responsibility: In Search of a New World Ethic (Küresel Sorumluluk: Bir Yeni Dünya Düzeni Ahlak Yasası Arayışı)* adlı kitabını okuyun. Ayrıca, Rio'daki Dünya Zirvesi sırasında 172 ülke tarafından imzalanmış olan "Gündem 21" ve Yeşil Haç hakkında da kitaplar okuyun.

Komplo'nun (ya da en azından bir kısmının) bu dini hareketin içindeki gücü anlamış olması ve Yeni Çağ ve/veya İkinci Geliş/Cennet Krallığı için çalışıyor gibi görünmesi de mümkün. Politikadan önce din ve politikacılardan önce rahipler vardı; farklı kıyafetler, aynı iş. Şüpheciler ve ateistler, her zaman için dini kozmik dolandırıcılar tarafından insanlığa karşı oynanmış bir hile olarak görmüşlerdir. Vicdansız insanın ahlaki sınırlamaları olmaz. Neden koyunlardan yararlanmasınlar? Şöyle düşündüklerini hayal etmek hiç de zor değil: "Bu aptallar İkinci Geliş'i istiyorlarsa, onlara istediklerini verelim!"

Dini ve politik komplolar arasındaki ilişki nedir? Bu bir dünya dini yaratma çabası bir paralel gelişim duru-

mu mu; politik komplonun dini başka bir propaganda ve halkı kontrol aracı olarak kullanması mı; yoksa bir ya da birden fazla inanca bağlı dinciler, amaçlarına ulaşmak için politik komployu mu kullanıyorlar? Her nasıl olursa olsun, HAARP, dünyayı aldatmayı başarmalarına yardım edebilecek inanılmaz bir silah.

Bu teknolojinin böylesine yanlış kullanımına bir örnek, Ontario, Kanada'daki Laurentian Üniversitesi'nden Dr. Michael Persinger'ın tasarladığı bir beyin araştırma aracı olan "Persinger Başlığı"nın etkilerinde görülebilir. 1980'lerin sonlarında bu aleti kullanırken, beynin arka tarafındaki hipokampus bölgesine belli frekanslar yöneltildiğinde, deneklerin UFO kaçırma deneyimleri, beden dışı deneyimler ve çok çeşitli bilinç değişikliği deneyimleri yaşadıklarını gözlemledi. Dr. Persinger'a göre, "başlık deneyi duygusal anlamı genişletiyor; o kadar ki normalde önemli olarak değerlendirilmeyecek bazı şeyler şimdi anlamlı geliyor" ve halüsinasyonlar "kesinlikle gerçek gibi algılanıyor." Komplo bu bilgiyle ve HAARP gibi bir araçla kafalarımıza "sanal" bir Persinger Başlığı yerleştirmek için neler yapabilir? Akla ilk gelen olasılık, sahte bir "Kurtuluş" yaratımı olabilir.

Daha önce gördüğümüz gibi, ordu yakında düşmanları şaşırtmak için holografik projektörler kullanacağını duyurmuştu. Komplo bundan nasıl yararlanabilir? Dünyadaki insanların tepesinde bir Tanrı, Tanrıça veya Tanrılar görüntüsü yarattığınızı ve her dinin yaygın olduğu bölgeye göre bunu ayarlayabildiğinizi düşünün; Şiva, Buda, Hz. Muhammed, Hz. İsa... Bunu yaparken, insanlara esrime duyguları ve/veya programlanmış bilinç durumları da ışınlanabilir. İnsanları, Tanrı'nın kendi zihinlerinin içinde konuştuğuna inandırabildiği-

nizi bir düşünün. Bütün Tanrıların Tek Tanrı olduğunu ve kurtuluş gününün geldiğini insanlara söyleyebildiğinizi, sonra da havadaki görüntüleri birleştirerek Tek Tanrı oluşturduğunuzu düşünün; tabii Yeni Dünya Düzeni'nin tasarımı olan bir Tek Tanrı. Böyle bir hareketle, Komplo bir anda dünya nüfusunun büyük bir bölümüyle yakın temas sağlayabilir.

Bölüm 7:
Suç Tutanakları

SAVAŞ YASASI

Tutarsız bir kavram gibi görünse de, ülkeler savaş sırasında uyulması gereken belli kuralları kendi aralarında belirleme ihtiyacı duymuşlardır. Savaş elbette ki insanların yaralanıp ölmesine ve mülklerin hasar görmesine neden olacaktır; ama uluslararası toplumun gözünde, sınırsız bir zulüm ve acımasızlık hareketi olması gerekmez. Savaşın zorunluluğu, hümanizm kanunlarıyla uzlaşmalıdır. Sonuçta ortaya çıkan sınırlamalar, uluslararası Silahlı Çatışma Kanunları (LOAC) ya da savaş yasası olarak anılacaktır.

Bu kavramlar insanlık tarihi boyunca izlenebilir. Antik Hindu Manu kanunları, çıkarılırken yarayı daha da kötüleştirdikleri için dikenli ok kullanımını yasaklıyordu. Romalılar, zehirli ilaç kullanmayı yasa dışı buluyordu. Orta Çağ boyunca, Papa yol açtığı ağır yaralar yüzünden tatar yayının kullanımını yasaklamıştı...

Birleşik Devletler Hava Kuvvetleri sponsorluğunda hazırladıkları "Ölümcül Olmayan Silahlar: Teknolojiler, Kanunlar ve Potansiyel Politikalar" başlıklı araştırma belgelerinde, Binbaşı Joseph W. Cook, Binbaşı David P. Fiely ve Binbaşı Maura T. McGowan böyle belirtiyorlar.

1868 yılında, Rus hükümeti Uluslararası Askeri Komisyon'u "savaş zamanında uygar ülkeler arasında belli silahların kullanılmasını yasaklamanın yararlarının incelenmesine" davet etti. Rusların endişesi, yeni türde bir mermiydi. Bu yeni "hafif patlayıcılar" veya "tutuşan mermiler," insanların üzerinde kullanıldıklarında, sıradan tüfek mermilerinden daha etkili değillerdi ama daha büyük yaralara neden oluyor ve kurbanın acılarını büyük ölçüde artırıyorlardı. Bunun sonucu olarak, St. Petersburg Bildirgesi 400 miligramın altında kalan patlayıcı mermilerin kullanımını yasakladı. Bu, modern zamanlarda savaşın uygulanması konusunda sınırlamalar getiren ilk uluslararası antlaşmaydı.

St. Petersburg Bildirgesi'nin bir önemi, silahların yasallığıyla ilgili bir mantık çizgisi geliştirmiş olmasıydı. Burada yasallık kavramını tanıtıyorum, çünkü HAARP'ın muhtemelen bir silah olduğuna inanıyorum; hem de muhtemelen yasa dışı bir silah. Ama en temel seviyede, HAARP bir bilimsel araştırma aracı. Yine de, bir silah sistemi prototipi gibi görünüyor ve bundan daha fazlası olma olasılığı da yüksek. HAARP'ın şu anki haliyle daha önce sözünü ettiğimiz türde bir silah olarak kullanılıp kullanılamayacağını bilmiyorum. Ama HAARP'ın oldukça kısa bir süre içinde Bernard Eastlund'ın canavarına dönüştürülebileceğinden eminim. Burada incelediğim soru şu: Bu araç bir silah ise veya silaha dönüştürülebilirse, kendisi veya kullanımı uluslararası kanunlara uygun mu?

Silahların yasallığıyla ilgili genel olarak kabul edilen mantık çizgisi, St. Petersburg Bildirgesi'nin giriş bölümünde bulunabilir:

> ...Uygarlığın ilerlemesinin savaşın felaketlerini de mümkün olduğunca hafifletmesi gerektiğini düşünerek. Savaş sırasında başarılması gerektiği yasal olarak düşünülen tek şey, düşmanın askeri güçlerini zayıflatmaktır. İnsan gücünü büyük ölçüde engellemek yeterlidir ve sakatlanan adamların acılarını gereksizce artıran veya ölümleri kaçınılmaz kılan silahlar kullanıldığında, bu amacın ötesine geçilmiş olur. Dolayısıyla, bu tür silahların kullanılması, hümanizm kanunlarına aykırı olacaktır.

Bütün dünyada çoğu ülke savaşın dehşetini sınırlama ihtiyacı duyarken, on dokuzuncu yüzyıla kadar bu duygular ve düşünceler uluslararası kanunlar haline getirilmedi. St. Petersburg Bildirgesi'nin ardından 1899 yılında Hague Konvansiyonu geldi; bunu, 29 Temmuz 1899'da düzenlenen Karada Savaşın Kanun ve Geleneklerine Saygı Konvansiyonu izledi. Sonraki on yıl boyunca birçok kez düzeltilerek geliştirildi; 18 Ekim 1907'de Karada Savaşın Kanun ve Geleneklerine Saygı Konvansiyonu No. IV Ek Tüzükleri gibi.

1929 ve 1949'da gerçekleştirilen Cenevre görüşmeleri, savaş sırasında sivillerin, savaş esirlerinin, hasta ve yaralıların şartlarının iyileştirilmesine odaklanmıştı. Bunlar, Antlaşmalar ve Diğer Uluslararası Kanunlar Serisi'nde (TIAS) (Washington, DC: Birleşik Devletler Dışişleri Bakanlığı, 1956) bulunabilir. Özel ilgi alanları şöyleydi:

• Cephedeki Silahlı Kuvvetler'de Hasta ve Yaralıların Şartlarının İyileştirilmesi için Cenevre Barış Görüşmeleri, 12 Ağustos 1949, TIAS 3362.

• Gemi Enkazlarındaki Hasta ve Yaralıların Şartlarının İyileştirilmesi için Cenevre Barış Görüşmeleri, 12 Ağustos 1949, TIAS 3363.

• Savaş Esirlerine Davranış Biçimleriyle İlgili Cenevre Barış Görüşmeleri, 12 Ağustos 1949, TIAS 3364.

• Savaş Zamanında Sivillere Davranış Biçimleriyle İlgili Cenevre Barış Görüşmeleri, 12 Ağustos 1949, TIAS 3365.

Silahlı Çatışma Kanunları'nda yapılan en son düzeltmeler, 8 Haziran 1977 tarihli Cenevre Barış Görüşmeleri 1977 Protokol İlavesi'ni de kapsıyordu ve Birleşik Devletler henüz kabul etmemişti.

Buna ek olarak, çok sayıda uluslararası antlaşma, belli silahların yasallığına da değiniyordu. Bunlar arasında şu anlaşmalar vardı:

• Savaş Sırasında Sakatlayıcı, Zehirli veya Diğer Türde Gaz ve Bakteriyolojik Yöntemlerin Kullanılmasının Yasaklanmasıyla İlgili 1925 Cenevre Protokolü, 17 Haziran 1925.

• Bakteriyolojik (Biyolojik) ve Zehirli Silahların Geliştirilmesinin, Üretilmesinin ve Depolanmasının Yasaklanması ve Böyle Silahların Yok Edilmesiyle İlgili Barış Görüşmeleri, 10 Aralık 1976.

• Çevre Modifikasyon Tekniklerinin Askeri veya Diğer Türde Zararlı Amaçlarla Kullanılmasının Yasaklanmasıyla İlgili Barış Görüşmeleri, 10 Aralık 1976.

- Aşırı Boyutlarda Yaralanmalara Yol Açabilecek veya Rasgele Etkileri Olan Belli Konvansiyonel Silahların Kullanımının Sınırlanması veya Yasaklanmasıyla İlgili Barış Görüşmeleri, 10 Ekim 1980.
- Tespit Edilemez Parçacıklarla İlgili Protokol, 10 Ekim 1980.
- Mayınların, Bubi Tuzaklarının ve Diğer Aletlerin Kullanımının Sınırlanması veya Yasaklanmasıyla İlgili Barış Görüşmeleri, 10 Ekim 1980.

10 Aralık 1976'daki ENMOD Antlaşması'nın potansiyel açıdan çiğnenmesi olarak, HAARP'ın "rasgele etkileri olan" silahların yasaklanmasıyla ilgili 1980 tarihli antlaşmaya karşı olduğunu düşünüyorum. Bir silahın yasallığı ve bir silahın belli kullanımlarının yasallığı, bu uluslararası kanunlarla ve diğer uluslararası konvansiyonlarla, uluslararası geleneklerle ve genel hukuk prensipleriyle belirlenmiştir.

Binbaşı William J. Neinast, *Military Law Review 24* (1964), "Birleşik Devletler Biyolojik Savaş Malzemeleri Kullanımı"nda şöyle yazmıştı: "Eski ya da yeni herhangi bir silahın kullanımını düşündüğünüzde, iki sorunun cevaplanması gerekir. Birincisi, bu silah yasa dışı olarak kullanılabilir mi? İkincisi, birinci sorunun cevabı olumluysa, bu silahın yasal kullanımı nasıl olabilir?" Gizliliği artırmak için bir hava üssünün üzerinde bulut oluşturmak gibi geçici etkiler yaratmak için kullanıldığında, HAARP yasal bir hava durumu silahı olabilir. Ama aynı şekilde, hava akımlarına yön vermek, tarlalardaki ekinleri yok etmek ve kıtlık yaratmak gibi ciddi ve kalıcı etkiler yaratmak için kullanıldığında, bu yasa dışı olur.

Elbette ki bu kanunları koruyup gözetecek çok fazla güç yok. Saldırgan bir ülke uluslararası mahkemede dava edilmedikçe veya saldırgan bir ülkenin yetkilileri uluslararası bir mahkemenin huzuruna getirilmedikçe – 2. Dünya Savaşı sonrasında Nürnberg'de olduğu veya şimdilerde Hague'de devam ettiği gibi – uluslararası kanunları koruyup gözetmek pek de mümkün değil.

Birleşik Devletler'de, uluslararası kanunlar yerel kanunlarımızın bir kısmını oluşturur; Anayasa'nın antlaşmaları ülkenin mutlak kanunları olarak belirlemesi gibi. 6. Madde'nin 2. Bölümü'nde, bu şöyle ifade edilmektedir: "...Birleşik Devletler Otoritesi altında imzalanmış veya imzalanacak bütün antlaşmalar, ülkenin mutlak kanunları sayılacaktır..." Uluslararası toplum bu kanunları uygulamaya zorlansa bile, Birleşik Devletler kendi Anayasası yüzünden bu antlaşmalara uymak zorundadır. Hükümetimizin bunu yapmasını sağlamak, vatandaşlar olarak görevimizdir. Elbette ki bir antlaşma Anayasamızı çiğnediğinde de, Birleşik Devletler'in o antlaşmadan çekilmesini istemek görevimizdir.

Nürnberg'de uluslararası askeri mahkeme bunu yapmaya çalışmıştı:

> Askeri zorunluluk, savaş kanunları altında savaşan bir ülkenin, mümkün olan en kısa sürede, en az can ve para kaybıyla düşmanı tam olarak teslim olmaya zorlayacak türden ve gerekli miktarda güç kullanmasına izin verir... Mülke verilen zararla düşmanı yenmek arasında belli ölçüde mantıklı bir bağlantı olması şarttır.

Yani, bir avantaj kaybı anlamına gelse bile, uluslararası kanunlara uyulmalıdır. 2. Dünya Savaşı Alman askeri zorunluluk doktrini olan Kriegsraison, amaçların yöntemleri haklı çıkaracağı inancıydı; yani "acil zorunluluk," LOAC'nin üzerine çıkabilirdi. Bu prensip, Nürnberg mahkemesinin şu kararıyla reddedildi:

> ...Saldırgan taraf kendi durumunun kritik olduğuna inandığında savaş kanunlarının ahlaksızca ve sadece saldırgan tarafın yararına olacak şekilde görmezden gelinmesi, savaş kanun ve geleneklerine tamamen karşı çıkılmasından başka bir şey değildir.

Bugün Savunma Bakanlığı'da bir tür "Kriegsraison" sürüyor olabilir. Savunma Bakanlığı, Hava Kuvvetleri ve Donanma suçsuz olsa bile, Komplo'nun böyle bir tutum izlediği neredeyse kesindir. Sivillerden oluşan bir komplonun, kendini askeri antlaşmalara bağlı görmemesi mümkündür. Ama Komplo'nun zaten pek de onura önem verdiği söylenemez.

Binbaşı Cook, Binbaşı Fiely ve Binbaşı McGowan'ın "Ölümcül Olmayan Silahlar: Teknolojiler, Kanunlar ve Potansiyel Politikalar"da belirttiği gibi:

> Uluslararası kanunlar, silah yasaklamasıyla ilgili kesin prensipler belirlemiştir. Bu prensiplerden ikisi, belli silahların yarattığı gereksiz acı ve rasgele etkilerdir.
>
> 1907 Hague Konvansiyonu'nun 23. Madde'si (e), "gereksiz acıya yol açacağı hesaplanan silahların, mermilerin veya malzemelerin kullanılmasını" yasaklamıştır. Bu kavram, gereksiz acının

kesin bir tanımı olmadığı için özellikle önemlidir. Hava Kuvvetleri Broşürü (AFP) 11031'de – Uluslararası Kanunlar: Silahlı Çatışmaların Gerçekleştirilmesi – belirtildiği gibi, bütün silahlar acıya yol açar. St. Petersburg Bildirgesi, "yaralı insanların acısını gereksiz şekilde artıran veya ölümü kaçınılmaz kılan" diye tanımladığı silahlardan söz etmektedir.

Silahlı Çatışma Hukuku'nun öncelikli endişesi, savaşmayanların korunmasıdır. Saldırgan taraf, savaşmayanlara saldıramaz ve savaşmayan nüfus üzerindeki zarar ve hasar orantısız olacaksa, yasal bir askeri hedefe yönelik saldırısını da iptal etmelidir. Saldırganlar, savaşmayanlarla savaşanlar arasında ayrım yapamayan "kör" bir silah kullanamazlar.

Kanların genel prensiplerine uyan bir silah, gelenekler veya antlaşmalarla sınırlanmış bir şekilde kullanılamaz. Hague Konvansiyonu, 22. Madde'sinde savaşın sürdürülmesiyle ilgili sınırlamalar olduğunu, "saldırganların düşmana hasar verme yöntemlerinin sınırsız olmadığını" belirtmiştir.

Silahlar, sadece askeri hedeflere karşı kullanılabilir. Bir nesne, kullanımı, doğası, yeri veya amacı askeri eyleme etkili katkı sağlıyorsa, askeri nesne olarak değerlendirilebilir. Bazı nesneler çift yönlü nesnelerdir. Sivil halkın ihtiyaçlarını karşılar ama aynı zamanda düşmanın askeri eylemlerine de etkili şekilde katkıda bulunabilir. Saldırıyla askeri avantaj kazanılacaksa, bu nesnelere saldırılabilir. Çöl Fırtınası sırasında, koalisyon güçleri Fırat Nehri üzerindeki köprüleri

bombaladı; bunun amacı sadece düşman güçlerinin hareketini kısıtlamak değil, aynı zamanda iletişim sistemine zarar vermekti. Köprüler, Saddam Hüseyin'e güçleri için fiberoptik bir iletişim sistemi sağlıyordu. Saldırı, koalisyon güçleri için askeri avantaj sağlıyordu.

LOAC, savaşmayanlara veya sivillere ait mülklere zarar verilmesini yasaklar. Yine, askeri hedeflere karşı saldırılar, korunan kişilere ve mülklere zarar verebilir. Korunan kişilere ve mülklere gelecek hasarı asgariye indirmek, saldırgan tarafın sorumluluğudur. Dine, sanata, bilime, yardım kurumlarına, tarihi anıtlara ve hastanelere ayrılmış alanlar, saldırıdan muaftır. Hague Konvansiyonu, aynı zamanda zehir, ihanet ve hile gibi yöntemlerin kullanılmasını da yasaklamaktadır. Kızılhaç gibi koruyucu amblemlere saygı duyulmalıdır. Üniformaların ve belli işaretlerin kullanımıyla ilgili kurallar vardır. Suikast yasaktır.

İnsan, sürekli olarak uluslararası hukukun ele alması gereken yeni silahlar geliştirmek için teknolojiyi kullanmaktadır. Bu silahlar, son derece ölümcülden ölümcül olmayanlara kadar değişiklik göstermektedir.

Ölümcül olmayan elektromanyetik silahlar, en basitinden en egzotiğine kadar değişebilmektedir. Birçoğu insana ve donanıma karşı kullanılabilir (veya yan etkileri olabilir). Körleştirme ve şok edici etkiler, bu silahların kullanımının ölümcül olmayan en yaygın sonuçlarıdır.

İkinci bir değerlendirme unsuru, "gereksiz acı"dır. Yüksek yoğunluklu ışık ve lazer gibi çeşit-

li elektromanyetik silahlar, geçici veya kalıcı körlüğe yol açabilir. Bu silahlar, çok fazla tartışma konusu olmuştur. İsveç, gereksiz acıya yol açtığı için lazerlerin kara savaşında insana karşı kullanılmasını aktif şekilde eleştirmektedir.

Lazerlerle ilgili tartışmalar, özellikle insanları kasıtlı olarak kör etmesinin yasallığına odaklanmaktadır. Bir pilotun gözüne lazer tutmak, bütün uçağın yok olması anlamına gelebilir. Saldıran bir piyade grubunu lazerle kör etmek, onları savaşamayacak hale getirir. Özellikle İsviçre ve İsveç'ten bazı araştırmacılar, bir askeri kalıcı şekilde kör etmek için kasıtlı olarak lazer kullanılmasının, kazanılan askeri avantajla orantısız bir sonuç olduğunu öne sürmektedirler. İddialarının temeli, St. Petersburg Bildirgesi'nin ancak çatışma sırasında bir düşmanı etkisiz hale getirmeye izin vermesidir. "Savaş kanunlarına göre düşmanı öldürmeye ve onu kalıcı olarak etkisiz hale getirmeye izin verilse de, askerleri sadece saldırı sırasında değil, hayatlarının geri kalanı boyunca da sakat bırakmak üzere özel olarak tasarlanmış silahlar veya yöntemler kullanmak yasaktır." Onlara göre, lazerle kalıcı ve tedavi edilemez bir şekilde kör bırakmak, "gereksiz acı"dır.

Birleşik Devletler bu görüşü reddetmektedir. Kanunun bir bölümünde, çatışma sırasında – ama sonrasında değil – düşmanı geçici olarak etkisiz hale getirmek üzere yaralamanın yasal bir sınırı olmadığı belirtilmektedir. Buna ek olarak şöyle denmiştir: "Körleştirme, savaş alanında görülen yeni bir şey değildir." Çok çeşitli konvansiyonel silahların kullanımı da körleştirmeye yol

açabilir. Ne var ki bu konvansiyonel silahlar, daha ziyade öldürmek için tasarlanmıştır. Birleşik Devletler, lazerlerin gereksiz acıya yol açtığı görüşüne katılmamakta, hatta konvansiyonel silahlara oranla daha az yaralayıcı olduğu için daha insancıl olduğunu öne sürmektedir.

Elektromanyetik silahların etkisiyle yaralanmalar, tipik olarak konvansiyonel silahların sonucu olan yaralanmalardan daha az ciddidir. Bu tür silahların kullanımının bir sonucu olarak saldırganın kalıcı şekilde yaralanması veya öldürülmesi mümkün olsa da, acının konvansiyonel silahlara oranla daha büyük olduğu yönünde bir kanıt yoktur.

Yukarıdaki sözlere bakarak, Birleşik Devletler'in tutumunun daha ziyade "engelleyen kesin bir kanun çıkarılana kadar bunu yapabiliriz" şeklinde olduğu sonucuna varılabilir. Eğer durum buysa, HAARP ve HAARP benzeri (Rus Ağaçkakanı gibi) silahların uluslararası denetimi için bastırmalıyız. "Körleştirici" veya savaşanla savaşmayan arasında ayrım yapamayan türde silahlar kullanmanın LOAC'ye karşı olduğuna dikkat edin. HAARP kesinlikle bu iki silah grubuna da girebilir.

Birleşik Devletler'de ve ülke dışında bu tür silahların kullanımına karşı kamuoyunu harekete geçirmek zorundayız. Kamuoyu daha önce orduyu durdurmayı başardı; Kırgınlık Projesi'nde ELF anteni dikilmesini engelledi ve Vietnam Savaşı'nı durdurdu. Kamuoyu, kesinlikle güçlü bir silahtır. William Randolf Hearst, İspanyol-Amerikan Savaşı'nı başlatmak için kamuoyunu kullanmıştı. HAARP ve Komplo'yu durdurmak için de onu kullanmalıyız.

HAARP gibi bir silah Komplo'nun elinde olduğunda, bu ülkeyi Anayasal prensiplere uygun yaşatma çabaları özellikle tehlikeye girecektir. Komplo ile vatansever "asiler" arasında silahlı bir çatışma olursa, sonucun ne olacağı bellidir. Komplo'ya doğrudan yöntemlerle karşı çıkmayı düşünenler, "Ölümcül Olmayan Silahlar: Teknolojiler, Kanunlar ve Potansiyel Politikalar"dan şu pasajı akıllarından çıkarmamalıdır:

> Bir isyanı bastırmanın anahtarı, etkilenmiş nüfusun zihin ve kalplerini kazanmaktır. Bu senaryoda, masum insanların veya mülklerin hasarını azaltan her türlü silah, avantajlıdır. Masum sivillerin arasına karışmış asileri tespit etmek özellikle zordur. Ama asiyi yenmek için onu öldürmeniz gerekmez veya bu tercih edilecek bir yol da değildir. Böyle taktiksel açıdan zor durumlarda, ölümcül olmayan silahlar daha sağlıklı sonuçlar getirir. Örneğin, Vietnam'da, "dost" bir köyden açılan ateş altında kalan bir devriyenin önündeki iki seçenek, (1) ateşe karşılık vermek ve sivil halkı öldürme riskine girmek veya (2) geri çekilmekti. İki seçenek de, daha büyük bir dost nüfusu daha fazla yabancılaştırma riskini getiriyordu. Asileri etkisiz hale getirebilmek, askerlere kimseyi öldürmeden iyiyle kötüyü ayırma şansı verecekti. Bir asiyi öldürmek yerine onu yakalamanın diğer bir avantajı, esirden toplanabilecek istihbarattır; bu da bir isyanı bastırmak için önemli bir unsurdur.
>
> İsyanlarda umut vaat eden ve ölümcül olmayan bazı teknolojiler arasında, kimyasal zayıflatıcılar ve gözyaşı gazları, yatıştırıcı ilaçlar, körleştirici silahlar ve akustik silahlar sayılabilir. Elbet-

te ki daha önce belirtildiği gibi, seçilen silah yasal olmalıdır. Buna ek olarak, ölümcül bir düşmanın karşısına çıkacak askerlere verilmeden önce, böyle silahlar taşınırlık, eğitim ve etkililik gibi konular açısından da değerlendirilmelidir. Asiler, ölümün pek olası olmadığını bilirlerse, güçlenebilirler ve daha fazla takipçi çekebilirler (daha az adanmış olsalar da). Dolayısıyla, kuvvetleriniz kendilerinin öldürüldüğü ama asilerin sadece yakalandığı ve etkisiz hale getirildiği bir oyuna sürüklenebilirler.

HAARP'ın hümanizm kanunlarını çiğnediğinin diğer bir kamtı, casusların ve/veya Komplo'nun zihinlerimize belli kelimeleri, düşünceleri veya inançları sokabilme potansiyelidir. Elektromanyetik saldırıya maruz kaldığı için zihninde duyduğu sesler yüzünden biri çıldırırsa, bu LOAC'nin çiğnenmesi olmaz mı? HAARP'ın işe yarayıp yaramayacağını görmek, "insan deneyleri" başlığı altında geliyor.

NÜRNBERG YASASI

"Askeri Araştırmalar Savaş Gazilerinin Sağlığına Zararlı mıdır? Yarım Yüzyıla Yayılan Dersler," 8 Aralık 1994'te Birleşik Devletler Senatosu Gazi Meseleleri Komitesi tarafından hazırlanan bir personel raporuydu. İçinde, Komite Üyesi IV. John D. Rockefeller, şöyle yazmıştı:

> Son birkaç yıldır, halk Birleşik Devletler Hükümeti araştırmacılarının kasıtlı olarak, bilgisi

ya da rızası olmayan Amerikalıları potansiyel açıdan tehlikeli maddelere maruz bıraktığı örneklerin farkına varmaya başladı. 1993-1994 yıllarında yer alma ayrıcalığını yaşadığım Senato'nun Gazi Meseleleri Komitesi, Birleşik Devletler ordusunda hizmet ederken gazilerin katıldığı bu tür araştırmaların boyutlarıyla ilgili geniş kapsamlı bir analiz gerçekleştirdi.

"III. Bulgular ve sonuçlar" başlığı altında, bu belge şöyle diyordu:

A. En azından 50 yıldır, Savunma Bakanlığı kasıtlı olarak askeri personeli potansiyel açıdan tehlikeli maddelere maruz bıraktı ve bunu sık sık gizlice yaptı.

B. Savunma Bakanlığı, savaş sırasında veya savaş tehdidi durumlarında insan denekleri askeri araştırmalara sokarken, gerekli ahlak standartlarına uymaktan tekrar tekrar geri kaldı.

C. Savunma Bakanlığı, amaçları iyileştirmek olduğu için, Basra Körfezi Savaşı sırasında kullanılan inceleme ilaçlarını araştırmadıklarını iddia etmektedir.

D. Savunma Bakanlığı, Basra Körfezi Savaşı sırasında inceleme ilaçlarını etkili olmayan şekillerde kullanmıştır.

E. Savunma Bakanlığı, Basra Körfezi Savaşı sırasında Birleşik Devletler askerleri üzerinde piridostigmin bromit kullanmanın güvenli olup olmadığını bilmiyordu.

F. 1994 yılında Birleşik Devletler askerleri Basra Körfezi'ne gönderildiğinde, Savunma Ba-

kanlığı'nın piridostigmin bromiti panzehir güçlendirici olarak kullanmanın güvenli olup olmadığı yönünde kanıt elde edememişti.

G. Böcek ilaçları ve diğer kimyasal maddelerle etkileşime girdiğinde, piridostigmin daha tehlikeli olabilir.

H. Basra Körfezi Savaşı'ndan önce botülizm aşısının güvenliği tespit edilmemişti.

I. Şarbon aşılarıyla ilgili kayıtlar, güvenlik değerlendirmesi için uygun değildir.

J. Askeri araştırmaların bazı türlerinde gönüllülerin bilgileri dahilinde rızaları yoktu.

K. Savunma Bakanlığı ve DVA [Gazi Meseleleri Bakanlığı], askeri araştırmaya katılanlara veya inceleme ilaçlarını almaları emredilenlere bilgi ve tıbbi takip sağlamaktan sürekli olarak geri kaldılar.

L. Federal Hükümet, potansiyel açıdan tehlikeli maddelere kasıtlı olarak maruz bırakılan gazilerin deneyimlediği üreme sorunlarıyla ilgili bilgi sağlayan bilimsel araştırmaları desteklemedi.

M. Federal Hükümet, çeşitli maruz kalma durumlarında zarar gören askeri personelle ilgili tazminat kararları için zamanında bilgi sağlayacak bilimsel araştırmaları desteklemedi.

N. Askeri araştırmalara katılım, askeri tıp kayıtlarında nadiren yer aldı ve gazilerin askeri araştırmalardan kaynaklanan hizmet bağlantılı sakatlık iddialarını desteklemeyi imkansız kıldı.

O. Savunma Bakanlığı, bugün hâlâ devam eden çeşitli maruz kalma durumlarının tehlikelerini sürekli olarak yanlış ifade etti.

Eğer Savunma Bakanlığı bunu halkın gözü önünde, Körfez Savaşı sırasında CNN'in canlı yayınında yapabiliyorsa, gizlice yaptıkları başka neler olabilir? HAARP'ı hiçbir şeyden haberi olmayan siviller üzerinde gizlice denemek için herhangi bir yöntem varsa, bunu bulacaklarından ve uygulayacaklarından hiç şüphem yok. Görünüşe bakılırsa, bu Savunma Bakanlığı'nın doğasında var. Lucille Clark'ın ilk halka açılış gününde HAARP'ın bilim adamlarına söylediği gibi: "Bana yanıldığımı söyleyin."

"Askeri Araştırma Gazilerin Sağlığına Zararlı mı? Yarım Yüzyıla Yayılan Dersler"de yazarlar şöyle diyor:

> Son 50 yıldır, yüz binlerce askeri personel, Savunma Bakanlığı'nın sürdürdüğü insan deneylerine ve diğer kasıtlı maruz kalma durumlarına karıştılar; üstelik genellikle kendilerinin bilgisi veya rızası olmadan. Bazı durumlarda, insan denek olarak hizmet etmeyi kabul eden askerler, kendilerini gönüllü oldukları zaman verilen bilgilerden çok farklı durumlarda buldular. Örneğin, fazladan izin karşılığında "yaz giysileri testi"ne gönüllü olan binlerce 2. Dünya Savaşı gazisi, kendilerini hardal gazı ve levisit etkilerinin test edildiği gaz odalarında buldular. Buna ek olarak, askerlere bazen komutanları tarafından belli araştırmalara katılmaları veya ciddi sonuçlara katlanmaları emredildi. Örneğin, Komite personelinin görüştüğü çok sayıda Basra Körfezi Savaşı gazisi, Çöl Kalkanı Operasyonu sırasında deneysel aşıları kabul etme emri aldılar; aksi takdirde hapse gireceklerdi.
>
> Araştırmalardan bazılarının daha da sorguya açık amaçları var. Örneğin, Savunma Bakanlığı,

sayısız "kırılma noktası" testi yaptırdı; bu, ölüme yol açacak seviyeyi belirlemek için askerlerin kimyasal silahlara maruz bırakılması anlamına geliyordu. Aynı şekilde, yüzlerce asker Ssavunma Bakanlığı'nın katıldığı veya CIA'in finanse ettiği deneysel programlarda halüsinojen maddelere maruz bırakıldı. Bu askerler genellikle zihin kontrolü veya davranış değişimi amaçlı ilaçların testlerinde insan denek olarak kullanıldı; genellikle kendi bilgileri veya rızaları olmadan. Bu deneylerin amacı Birleşik Devletler ordusuna ve istihbarat çalışmalarına yardımcı olacak bilgiler sağlamak olsa da, askerlerin en azından geçici olarak kendilerine zarar verecek deneylerde, istekleri dışında kobay fare gibi kullanılmasının ahlaki olmadığı konusunda çoğu Amerikalı hemfikir olacaktır.

Amaçları ve maruz kalınan ilaçlar önemli olsun ya da olmasın, bu deneyler yüz binlerce Birleşik Devletler askerini riske attı ve birçoğu için uzun süreli veya kalıcı zararlara yol açabilirdi.

Her yıl, Savunma Bakanlığı tarafından veya Savunma Bakanlığı için insan denek kullanan binlerce deney yapılmaktadır.

Bunlar yazıldığı sırada (1998'in başları), 28,000'den fazla Basra Körfezi Savaşı gazisi, Körfez Savaşı Sendromu (GWS) yüzünden hayatını kaybetti. Eşleri arasından da yüzlercesi öldü. Yüzlerce çocuk sakat doğdu. Savunma Bakanlığı ve Gazi Meseleleri Bakanlığı, GWS'in varlığını inkar ediyorlar. Üstelik askerlerin ve halkın zekiliği karşısında küstahça bir küçümseme içine giren Gazi Meseleleri Bakanlığı, GWS'in bir zihinsel rahat-

sızlık olduğu konusunda ısrar etti ve hastalık olmadığını iddia ettiği bu durum için sürekli olarak Prozac ve benzeri antidepresanlar önerdi! Araştırmacılar, bu inkarların kovuşturmaları önleme amacını taşıdığına inanıyorlar. Ama yukarıdaki Senato raporu, Savunma Bakanlığı'nın, Silahlı Kuvvetler'de hizmet eden Amerikan vatandaşlarının haklarını çiğnediğini ve hayatlarını tehlikeye attığını açıkça gösteriyor. Bu bir suçtur; suçluları Naziler olsaydı, hemen darağacına gönderilirlerdi.

Kathy Kasten şöyle yazıyor:

> Nürnberg Askeri Mahkemesi'nin *Birleşik Devletler-Karl Brandt* davasındaki kararı, şimdi adına Nürnberg Yasası denen, insan denekler üzerinde tıbbi deneyler yapma iznini sınırlayıcı on maddelik bir bildiriyi kapsıyor. Bu bildiriye göre, insan deneyleri ancak topluma yararlı sonuçlar doğurduğu ve "ahlaki ve yasal kavramların" temel prensiplerine uygun olduğu takdirde uygulanabilir.
>
> Nürnberg Yasası'nın 10 maddesini şöyle tanımlıyor:
>
> 1. İnsan deneyin gönüllü rızası şarttır. Denek olarak seçilen kişi, rıza verecek yasal kapasiteye sahip olmalıdır; özgür iradesiyle tercih yapabileceği bir durumda olmalı, zorlama, aldatma, dolandırma, manevi baskı, sömürme veya diğer türde sınırlama ya da baskı olmamalıdır; konuyu detaylıca anlayabilmesi ve sağlıklı karar verebilmesi için bütün unsurlar hakkında yeterli bilgi veril-

meli ve açıklama yapılmalıdır. Deneğin olumlu kararı kabul edilmeden önce, deneyin doğası, süresi ve amacı; deneyde uygulanacak yöntemler ve araçlar; beklenen tüm rahatsızlıklar, riskler ve sakıncalar; deneye katılmasından dolayı sağlığı veya kendisi üzerinde oluşabilecek tüm etkiler kendisine net bir şekilde açıklanmalıdır. Rızanın kalitesinin değerlendirilmesiyle ilgili görev ve sorumluluklar, deneyi başlatan, yöneten veya deneye katılan herkese bağlıdır. Bu, başkasına devredilemeyecek kişisel bir görev ve sorumluluktur.

2. Deney, toplumun iyiliği için olumlu sonuçlar doğuracak türden olmalı, doğasında rasgele ve gereksiz olmamalı, başka yöntemlerle veya araçlarla gerçekleştirilememelidir.

3. Deney, hayvan deneylerinin sonuçlarına dayanılarak tasarlanmalı, beklenen sonuçların deneyin performansını haklı çıkarması için incelenen hastalığın veya sorunun doğal tarihiyle ilgili bilgi bulunmalıdır.

4. Deney, her türlü gereksiz fiziksel ve zihinsel rahatsızlık ve yaralanmalardan kaçınılacak şekilde yürütülmelidir.

5. Ölüm veya sakatlayıcı bir yaralanma durumu doğabileceğine inanılıyorsa, deney hiçbir şekilde uygulanmamalıdır; deneyi yapan doktorların kendilerini denek olarak kullandıkları deneyler istisna olabilir.

6. Risk derecesi, deneyle çözülmesi amaçlanan sorunun hümanist öneminin belirlediği seviyeyi aşmamalıdır.

7. Çok düşük yaralanma, sakatlanma veya ölüm olasılıklarına karşı deneğin korunması için

uygun hazırlıklar yapılmalı ve yeterli tesis sağlanmalıdır.

8. Deney, sadece bilimsel açıdan yetkin kişiler tarafından gerçekleştirilmelidir. Deneyi gerçekleştiren veya gerçekleştirilmesine katılan kişilerden, deneyin tüm aşamalarından en yüksek beceri ve dikkat beklenmelidir.

9. Deneyin devamlılığının kendisine imkansız geleceği bir fiziksel veya zihinsel duruma ulaşmışsa, insan deneğe deneyi sona erdirme özgürlüğü tanınmalıdır.

10. Deney sırasında, deneyi yöneten bilim adamı, kendisinden beklenen iyi niyetle, üstün beceriyle ve dikkatli yargıyla, deneyin devamının deneğin yaralanmasına, sakatlanmasına veya ölümüne yol açacağına inanırsa, deneyi herhangi bir aşamada yarım bırakmaya hazır olmalıdır.

Senato Komitesi'nin Savunma Bakanlığı'nı "inceleme ilaçları"nı büyük ölçüde deneklerin rızaları veya bilgileri olmadan uygulamaktan ve Nürnberg Yasası'nı çiğnemekten suçlu bulduğu şüphesiz. Savunma Bakanlığı sadece yasayı çiğnemekle kalmadı, aynı zamanda bunu kendi insanlarını, üniformalı askerlerini tehlikeye atacak şekilde yaptı. Kendi insanlarıyla bile ahlaki davranışlara uymaya kendisini bu kadar az mecbur hissediyorsa, acaba biz sivillere nasıl davranacak?

Buna ek olarak, resmi iddialar aksi yönde olmasına rağmen, Körfez'de kimyasal ve biyolojik silahlar kullanıldığını gösteren kanıtlar geliyor. Uluslararası toplum tarafından yasaklanmış olan bu zehirlerin birçoğu, federal hükümetin bilgisi, izni ve teşviki dahilinde Amerikan firmaları tarafından Iraklılara sağlandı ve ulus-

lararası kanunlar hiçe sayıldı. Savaşın sonunda, kendi askerlerimize Birleşik Devletler tarafından sağlanmış zehirli madde depolarını havaya uçurmaları emredildi; askerlerimiz aldıkları emri yerine getirirken, Washington, DC'deki suçluların eylemlerini örtbas ettiklerini bilmiyorlardı. Washington, sorumluluğundan kurtulmak için Körfez'de biyolojik silah kullandığını inkar etmeyi sürdürüyor.

Eğer bu doğruysa – ki ben doğru olduğuna inanıyorum – kitle cinayetlerinden sorumlu savaş suçluları bugün hâlâ hükümetimizin politik güç merkezlerinde oturmaya devam ediyorlar. Soruşturmalardan uzak durmaya çalışırlarken, yüz binlerce Körfez Savaşı gazisinin ve ailelerinin acı çekmesine neden oldular. Süren inkarları yüzünden, GWS hastalığı Amerika'nın içine yayıldı. Kendi değersiz kıçlarını kurtarmak için hepimizi tehlikeye attılar. Bu konuda daha fazla bilgi almak için Amerikan Körfez Savaşı Gazileri Derneği'ne başvurabilirsiniz; 3506 Highway 6, South #117, Sugarland, TX 77478-4401; telefon 00 1 800 231-7631; Internet sitesi www.gulfwarvets.com.

Bazı Yeni Dünya Düzeni gözlemcileri, bu hastalığın planlı olduğuna inanıyorlar. Bazı komplo uzmanları, Körfez Savaşı Sendromu'nun eğitimli savaş adamlarımıza ve kadınlarımıza, Birleşik Devletler'i ele geçirme planının ilk adımı olarak kasıtlı şekilde bulaştırıldığını düşünüyor. Onlara göre, "savaşçı sınıf" ortadan kaldırıldığında, Yeni Dünya Düzeni'nin silahsız ve eğitimsiz sivilleri kontrol altına alması daha kolay olacaktır. İşin ürpertici yanı, bir kez Birleşmiş Milletler/Yeni Dünya Düzeni "küresel hükümet" planı savaşı ortadan kaldırdığında, savaşçı sınıfa ne olacağı konusunda son birkaç yıldır "küresel" basında çok ciddi ve derin tartışmalar oldu.

HAARP deneyleri, biz yerdekilerin o testlerden etkileneceği şekilde sürdürülürse (gamma radyasyonuna ve zihin kontrol tekniklerine maruz kalmak gibi), Nürnberg Yasası'nın 10 maddesine de karşı gelmiş olacaklar. İlki ve en önemlisi de "bilgili ve gönüllü rıza." 1950'lerde ve 1960'larda havada nükleer testler yaptıkları zaman bunu bize nasıl söylemedilerse, böyle deneylerden de bizi haberdar edeceklerini hiç sanmıyorum.

Ordu şu anda Amerika'nın demokratik değerlerine uyma kaygısı taşımayan silahlar geliştirmek peşinde koşuyor. HAARP böyle bir araca örnek gösterilebilir. Birleşik Devletler Ordusu Savaş Akademisi tarafından hazırlanmış ve dikkat çekici bir araştırma belgesi olan "Savaşsız Çatışmalarda Askeri Meselelerde Devrim"de, bu tür silahların geliştirilme aşamasında olduğu açıkça itiraf ediliyor ve yazarlar, bu araştırmaları terk etmektense, ordunun Amerikalıları bu yeni teknolojiyi kabul etmelerini sağlamak için yeniden eğitilebilecekleri bir program başlatması gerektiğini öne sürüyorlar! HAARP bir silahsa, kullanmakla gurur duyacağımız türden bir silah değil mi?

Ordunun sivil duyarlılıklara böylesine saygısızca davranması, hiç de yeni bir şey değil. Birleşik Devletler Kongresi, Nikaragua'daki iç savaşın dışında kalmaya, ne demokrasi yanlısı asileri ne de Marksist hükümeti desteklememeye karar vermişti. Reagan yönetimindeki Beyaz Saray, özellikle North, Poindexter ve Secord – yanı sıra CIA – buna katılmamıştı. Amerikan halkının seçilmiş temsilcileri olarak bu karara saygı duymak ve Anayasa'yı her şeyden üstün tutma yeminini sürdürmek yerine, çok büyük suçlar işlemeyi tercih etmişlerdi (eylemlerinin ihanet olması için, savaş ilan edildiği bir

dönem olmalıydı). Amaçlarına ulaşabilmek için, Kongre'ye yalan söylemekten cinayete kadar yüzlerce suç işlediler. Sivil hükümete karşı saygısızlıkları, bir uyanış çağrısıydı ama ne yazık ki bu çağrıyı çok az Amerikalının duyduğunu sanıyorum.

Bu olay, ordunun ve istihbarat çevrelerinin bir bölümünün tamamen kontrolden çıktığını gösteriyordu. "Askeri Meselelerde Devrim," Birleşik Devletler ordusunun içinde bir isyan başladığının açık kanıtıdır. Ollie North, bu ihaneti için cömertçe ödüllendirildi. CIA'in neredeyse bütün oyuncuları isimsiz ve cezasız kaldı. Ama komployu ortaya çıkarmaya çalışan bazıları öldürüldü veya hâlâ saklanıyor. Bu olay, buzdağının sadece görünen ucuydu. Biz vatandaşlar yakında harekete geçmezsek ve seçilmiş temsilcilerimizi orduyu göreve çağırmaya zorlamazsak, böyle bir darbenin tekrarlanması sadece an meselesidir.

BELGE DEĞİŞİKLİĞİ

Daha önce Alaska Vekilleri'nden söz etmiştim. Kendisi, Greenpeace, Ulusal Audubon Derneği, Alaska Çevre Merkezi, Sierra Kulübü, Alaska Vahşi Yaşam İttifakı, Kuzey Alaska Çevre Merkezi ve Ulusal Vahşi Yaşam Federasyonu adına konuşan bu grup, Birleşik Devletler Hava Kuvvetleri'nden HAARP'ın operasyonuyla ilgili olarak Temmuz 1993 Nihai Çevre Etki Bildirgesi'ni hazırlamalarını istediler. Bunu, HAARP'ın sözcü kuklası John Heckscher'a mektupla bildirdiler. Diğerleriyle birlikte ben de sesinizi bize katmanızı istiyoruz. Siz de onlara kendi mektubunuzu gönderin:

John Heckscher
PL/GPIA
Hanscom AFB, MA. 01731-5000

Resmi HAARP İnternet sitesine girebilir ve onlara e-posta yorumlarınızı da gönderebilirsiniz.

Hava Kuvvetleri, belli şartlara uyması gereken tamamlayıcı bir EIS hazırlayarak Ulusal Çevre Politikası Kanunu'na (NEPA) uymak zorunda olduğunu itiraf etti. Heckscher'in Alaska Vekilleri'ne yazdığı mektup, bu kitapta ve *Angels Don't Play This HAARP* adlı kitapta ele aldığımız türden şeylerle doluydu. "HAARP ile ilgili çevresel endişelerle ilgili önemli yeni bilgiler ve projede önemli değişiklikler" ile "bu görevin başladığına inanıyoruz," diyorlardı ve şöyle ekliyorlardı:

> Hava Kuvvetleri bu görevin zorlayıcı doğasına uymazsa, ihtiyari otoritenizi kullanarak tamamlayıcı bir ES hazırlanmasını sağlamanızı rica ediyoruz... Hava Kuvvetleri, bağımsız bir incelemeyi finanse etmeli ve desteklemeli, halkın projeyle ilgili endişelerine cevap vermelidir.

NEPA, bir federal makamın "insan ortamını önemli şekilde etkilediği her büyük eylem gerçekleştirdiğinde" bir EIS hazırlamasını istiyor. Daha önce gördüğümüz gibi, Hava Kuvvetleri HAARP'ın NEPA'nın EIS hazırlama zorunluluğunu harekete geçirdiğini kabul etti ve 1993 yazında Donanma ile birlikte Nihai Çevre Etki Bildirgesi'ni (FEIS) hazırladı. 18 Ekim 1993'te, Hava Kuvvetleri, projeye devam etme kararını bildiren Karar Kaydı'nı (ROD) yayınladı. Çevresel Kalite Konseyi (CEQ) NEPA'nın yönetiminden sorumlu öncelikli ma-

kamdır. CEQ tüzükleri federal makamların şu şartlarda EIS hazırlamasını zorunlu kılar:

> (i) Makam, çevreyle ilgili endişeler uyandıran eylemlerinde önemli değişiklikler yaptığında veya (ii) çevresel endişelerle ve söz konusu eylemin yürütülmesiyle veya etkileriyle ilgili önemli yeni şartlar veya bilgiler olduğunda.

CEQ tüzüklerine ek olarak, her federal makam, CEQ tüzüklerini her makamın faaliyetlerine uyarlayan kendi tüzüklerine sahiptir. CEQ tüzükleriyle uygun olarak, Savunma Bakanlığı tüzükleri şu şartlarda EIS hazırlanmasını zorunlu kılar:

> .....küresel çevreyle ilgili olarak söz konusu eylemde önemli değişiklikler yapıldığında veya çevresel endişelerle, söz konusu eylemin yürütülmesiyle veya küresel çapta çevresel etkileriyle ilgili yeni önemli bilgiler veya şartlar oluştuğunda.

Birleşik Devletler Anayasa Mahkemesi'nin belirttiği gibi, tamamlanma testi bir "neden kuralına" dayanır:

> Eğer "önemli bir federal eylem" gerçekleşecekse ve yeni bilgi eylemin "insan ortamının kalitesini" önemli bir şekilde "etkileyeceğini" göstermek için yeterliyse, bir etki bildirgesi hazırlanmalıdır. Marsh-Oregon Doğal Kaynaklar Konseyi, 490 B.D. 360, 373-74 (1989).

Son olarak, bir makam aynı zamanda eğer "bunu yaparak NEPA'nın amaçlarını gerçekleştireceğine karar ve-

rirse," bir bildirge hazırlama hakkına sahiptir. Alaska Vekilleri, bütün bunları Hava Kuvvetleri'nin HAARP için EIS hazırlaması gerektiğinin kanıtı olarak kullandı. Kitabın başlarında belirttiğimiz gibi, FEIS yayınlandıktan sonra HAARP'ın görevine toprak delici tomografinin de eklenmesi, muhtemelen bir EIS hazırlanması için yeterli nedendi. FEIS yayınlandığından beri biriken ELF ve EMR dalgaları hakkındaki yeni sağlık bilgisi zenginliği, kesinlikle yeni bir EIS hazırlanmasını gerektiriyordu.

Alaska Vekilleri, Hava Kuvvetleri'ne yazdıkları mektubu şöyle sonlandırdılar:

> HAARP'ın amacına, kullanımına ve etkilerine sadece devletin tanımladığı şekliyle bakıldığında görünüşte zararsız olmasına rağmen, yaygın basından, bağımsız bilim adamlarından ve araştırmacılardan elde edilen bilgiler, kesinlikle dikkat çekiyor. Bu bilgi, HAARP'ın çok çeşitli seviyelerde potansiyel etkileri olabilecek bir devlet projesi olduğunu, buna insanlar ve hayvanlar üzerindeki geniş kapsamlı ve çok az anlaşılan biyolojik etkilerin de dahil olduğunu düşündürüyor.
>
> Yöneltilen bu eleştirilerin iddialarını destekleyen veriler bulunmasına rağmen, Hava Kuvvetleri HAARP'ın bu sözü edilen Jules Verne tarzı özelliklerini veya potansiyelini henüz analiz etmedi. Yine de, HAARP'ta kullanılan teknolojinin tarihi incelendiğinde, HAARP'ın gerçekten de bu tür bir potansiyele sahip olabileceği görülüyor. Devletin HAARP'ın bu özelliklerini ve etkilerini bilmeden ya da kasıtlı olarak araştırması ve uygulaması bağlamında, HAARP potansiyel açıdan önemli bir küresel tehdit oluşturuyor.

HAARP hakkında devam eden ciddi sorular, Hava Kuvvetleri'nin kanunlara ve kamuoyuna uyma çabalarına rağmen, bu çabaların başarısız kaldığını gösteriyor. Bu endişelere cevap veren bir EIS hazırlanması, Hava Kuvvetleri'nin iyi niyetini ve dürüstlüğünü gösteren tarafsız kanıtlar sunacak bağımsız bir inceleme ve gözlem programının başlatılması, belirsizlik ve güvensizlik ortamının değişmesinde büyük rol oynayacaktır.

Hava Kuvvetleri bu isteği yerine getirseydi, halkın güvensizliğini gidermekte gerçekten de büyük rol oynayabilirdi; ama aynı zamanda minik Bengal kaplanlarının kafesten fırlamasına da neden olabilirdi! Bence açıkça ortaya çıkıp HAARP'ın gerçekten de bir silah olduğunu açıklama olasılıkları var. Ama daha büyük bir olasılıkla, şimdiye dek yaptıkları şeyi yapacaklar; HAARP'ın çevre için tehlike oluşturduğu yönündeki suçlamaları engellemeye, inkar etmeye ve yakalarını kurtarmaya çalışacaklar. Elbette ki bunu yaparken, karşı tarafın iddialarını da haklı çıkarmış olacaklar. İzlemeye devam edin. Eğer başka bir EIS hazırlamayı reddederlerse veya başka bir örtbas raporu yayınlarlarsa ve anlamlı bir sivil incelemeyi reddederlerse, HAARP'ın iftiracılarının söylediklerinin en azından kısmen doğru olduğundan emin olabilirsiniz. Burada asıl amaç devletin yalan söyleyip söylemediğini anlamak değil, hangi konuda yalan söylediğini anlamaktır.

ÖZET

Pekala, HAARP hakkında ne biliyoruz? Tamamlandığında, IRI dünyadaki en güçlü yüksek frekans (HF) yayın istasyonu olacak; "Power 2.8." Şu anda dünyanın herhangi bir yerinde çalışan herhangi bir iyonosfer ısıtıcısından katbekat güçlü olacak. Dahası, diğer benzerlerinin aksine, Bernard Eastlund'ın "dehası" sayesinde, eşsiz bir odaklama ve ışın yönlendirme becerisine sahip olacak.

HAARP ile yapmayı planladıkları deneylerin türü hakkında da bir şeyler biliyoruz. Neler olduğunu görmek için, iyonosferin çeşitli noktalarına birkaç Gigavat gücünde HF enerji odaklayacaklar. Ayrıca, "sanal" anten olarak kullanmak için elektrojeti, kutup ışımalarını ayarlamayı da düşünüyorlar. Kutup ışımaları HAARP'tan gelen sinyalleri yeniden yayacak bir sistem haline geldiğinde, nükleer silah karşıtı antlaşmalara uymak ve okyanusun derinliklerindeki denizaltılarla iletişim kurmak için toprağı ve denizi aşırı düşük frekansla taramayı planlıyorlar. Başarılı olurlarsa, bunu sivil kullanıma da açacak, yüzlerce yeni radyo ve televizyon istasyonunun kutup ışımalarından yayın yapmasına izin verecek, böylece çevrenin her gün maruz kaldığı EMR miktarını katbekat artıracaklar.

Bunlara kalkıştıkları zaman neler olacağı konusunda hiçbir fikirleri olmadığını da biliyoruz. Bunu biliyoruz, çünkü kendileri itiraf ettiler. Endişeli vatandaşların yanı sıra saygın bilim adamları, hayati doğal sistemlerle bu şekilde oynanmasının küresel yaşam üzerinde ciddi sonuçlar doğurabileceğini biliyorlar. Yaşamın şu anda olduğu gibi sürmesinin tek nedeni, güçle-

rin birbirleriyle doğal bir denge içinde olması; koruyucu ozon ve iyon katmanlarının oluşumlarında görüldüğü gibi. Eğer bir HAARP testi Nevada Test Sahası'ndaki gamma ışını detektörlerinden birini harekete geçirdiyse, HAARP'ın bu korumayı çoktan geçmiş olması mümkün.

HAARP yetkililerinin, Hava Kuvvetleri, Donanma ve Savunma Bakanlığı'ndaki sözcü kuklaların, HAARP'ın tamamen güvenli olduğu konusunda ısrar ettiklerini biliyoruz. HAARP'ın ne yapacağını kendileri bilmezken, tamamen güvenli olduğunu nasıl söyleyebilirler? Dürüst olmak gerekirse, yalan mı söylüyorlar, yoksa gerçekten bu kadar aptallar mı, bunu söylemek zor. Savunma Bakanlığı'nın yıllardır yürüttüğü diğer gizli operasyonlar düşünülürse, muhtemelen devletin bir kez daha bize yalan söylediğini düşünmek kolay.

O halde, bize yalan söylüyorlarsa, amaçları ne? Neyi gizlemeye çalışıyorlar? HAARP çok çeşitli antlaşmaları ve konvansiyonları çiğniyor olabilir. HAARP aynı zamanda kendi Anayasa'mızı da çiğniyor olabilir; İnsan Hakları Bildirgesi korumalarının etrafından dolaşmak için. Örneğin, Dördüncü Tashih gibi: "İnsanların haksız araştırmalar ve el koymalara karşı kişilik, mülkiyet, belge ve eser haklarına dokunulamaz..." Casuslar başkalarının zihinlerine kelimeler sokarken veya zihinlerinden bilgi alırken, kişilik hakları ne kadar güvende olabilir ki? Gökyüzüne gizli yiyecek veya silah depolarını ortaya çıkaracak bir göz koymak da aynı derecede haksız araştırmalara dahil olmuyor mu?

Acaba daha önceki HAARP kitabı yazarlarının inandığı gibi, HAARP bir hava şartları veya çevresel

modifikasyon aracı, Tesla teknolojinin ileri bir versiyonu mu? HAARP, benim şüphelendiğim gibi inanılmaz bir zihinsel kontrol aracı mı? Yoksa son iki bölümün gösterdiği gibi, HAARP çok daha tuhaf bir şey mi?

HAARP'ın kontrolü kimin elinde? Sivil bilim adamlarının mı? Hava Kuvvetleri'nin mi? Donanma'nın mı? Savunma Bakanlığı'nın mı? Kongre'nin mi? Halkın mı? Yoksa Komplo'nun mu? HAARP sorumluluğunu bilen bilim adamlarının veya iyi niyetli başka adamların elinde olsa bile, Hoagland'ın NASA personelinin kullanıldığını iddia ettiği gibi onlar da farkında olmadan Komplo tarafından kullanılıyorlarsa? Yeni Dünya Düzeni gerçek ve en kısa süre içinde tek bir dünya hükümeti yaratmak için uğraşıyor. HAARP bunu başarmalarını sağlayacak silah olabilir mi?

Doctor Strangelove: Or How I Learned To Stop Worrying And Love The Bomb (Doktor Tuhafaşk: Ya da Endişelenmeyi Bırakıp Bombayı Sevmeyi Nasıl Öğrendim) adlı filmi hatırlayın. Deli bir Hava Kuvvetleri generali, kasıtlı olarak 3. Dünya Savaşı'nı başlatıyor, bütün bu süre boyunca POE (Özün Saflığı / Dünya Barışı) hakkında gevezelik ediyordu. Gerçek hayatta bir delinin nükleer füze fırlatmasını önlemek için karmaşık önlemler alındığını hepimiz biliyoruz ama benzer şekilde bir delinin – ya da o türbanlı "uluslararası teröristlerden" birinin – HAARP'ın kontrolünü ele geçirdiğini bir düşünsenize! HAARP projesinden sorumlu olanlar bunu hiç düşündüler mi? Düşündülerse bile, belgelerinde bunu göremiyoruz. Üstelik bunun için Gakona'daki tesise dalmalarına bile gerek yok... yapmaları gereken tek şey, HAARP'ı silah olarak kullanabilecek birinin ailesinden birini kaçırmak. Umarım bu söylediklerim kimseye fikir vermez! Ordunun çok yük-

sek pozisyonlarında ve yönetici seçkinler arasında bile Satanistler var. Örneğin, Binbaşı Michael A. Aquino, San Francisco, California'daki eski bir Birleşik Devletler ordu üssü olan Presidio'da üst düzey subaydı (şimdi üs kapandı ve tesis Mihail Gorbaçov'un Yeşil Haç'ına ev sahipliği yapıyor). Aquino bir Yeşil Bereli olarak Vietnam Savaşı gazisiydi, bir sürü madalyası vardı ve askeri istihbaratta çalışan bir psikolojik savaş subayıydı. Aquino'nun Presidio'da bulunduğu dönemde, Set Tapınağı'nın da Yüce Rahibi idi (Anton LaVey'in Şeytan Kilisesi'nin bir uzantısı). Set Tapınağı'nın yayınladığı broşürler, dergiler ve kitaplar, onu Deccal olarak adlandırıyordu!

San Francisco Chronicle'ın Kasım 1987 sayısındaki başlık şöyle diyordu: "Ordu, Anayasa'nın Satanistlerin Üst Düzey Gizli Görevlere Gelmesine İzin Verdiğini Söylüyor." Birinci Tashih'in koruması altında, ordunun bilgisi dahilinde Şeytani törenler gerçekleştiriyordu; hem de Çok Gizli giriş iznine sahip olarak! Aquino, bir zamanlar Nazi SS'leri tarafından Üçüncü İmparatorluk döneminde kara büyü törenleri için kullanılan bir Alman şatosunda okült ayinler gerçekleştirmek için Almanya'ya gitti. *Crystal Tablet of Set* adlı kitabında, Aquino o ayinleri Şeytan'ın takipçileri için Şövalyelik düzenini yeniden yaratmak için yaptığını söylemişti! Hatta takipçilerini Nazi terörist grubu Vehm'in ve Hitler'in döneminden önce ve onun dönemi süresince var olan iki fanatik Aryan grubunun inançlarını incelemeye davet ediyordu: Thule Gesselschaft ve Ahnenerbe. Ya onun gibi biri Şeytan'ın gözüne girmek ister ve tüm dünyayı kurban etmeye kalkarsa?

Bu kulağa çok uçuk bir spekülasyon gibi geliyorsa, şunu düşünün: Binbaşı Aquino, psikolojik savaş ala-

nında bir uzmandı. Albay Paul E. Vallely ile birlikte, zihin kontrolü sağlayan psikotronik silahların ve silah sistemlerinin kullanımını anlatan 12 sayfalık (tarihsiz) bir ordu raporu hazırlamıştı. Orduda bu tür psikolojik operasyonlara "PSYOPS" adı verilir. Raporda şöyle belirtiliyordu:

> ELF (aşırı düşük frekanslar) dalgalar (100 Hz'e kadar) doğal olarak oluşur ama aynı zamanda yapay şekilde de üretilebilirler... ELF dalgaları normalde, yardımsız olarak, duyu organları tarafından algılanmaz ama insan bedeni üzerindeki rezonans etkileri hem psikolojik bozukluklarla hem de duygusal bozukluklarla bağdaştırılmıştır. Sesötesi titreşim (20 Hz'e kadar) beyin faaliyetini etkileyerek kendisini delta, teta, alfa veya beta dalga kalıplarına ayarlaması için etkileyebilir ve bu oluşumu yaşayan kişi, tedirginlikten pasifliğe kadar çeşitli zihin durumlarına geçiş yapabilir. Sesötesi, taktiksel olarak da kullanılabilir, çünkü ELF dalgaları çok uzaklara ulaşabilir; medya yayınıyla ortak halde de kullanılabilir.

Neredeyse HAARP'ı tanımlıyor gibi!

Bütün tartışmalı konularda olduğu gibi, HAARP tartışmasının da en az iki tarafı var. "Güç Katlayıcı Olarak Hava: 2025'te Havaya Sahip Olmak" adlı metnin yazarlarının oldukça mantıklı bir görüşleri var. HAARP bir hava durumu silahıysa, iyi bir şey olabilir; en azından, başka ulusların benzer silahlarına bir karşı güç oluşturduğu sürece. HAARP sivil bir hava durumu kontrol aracıysa, bütün insanlığa muazzam yarar sağlayabilir. Gerek askeri gerekse sivil bir proje olarak, HAARP'ın

neden Amerika ve tüm dünya için iyi olabileceği konusunda daha bir sürü neden düşünmüşsünüzdür. Stratejik Savunma İnisiyatifi'ni harekete geçirmek, Amerika'nın ışığını kurtarabilir...

Diğer yandan, HAARP'ın bünyesinde barındırdığı türden silahlar ve bu silahların diğer komplosal kullanımları, insanı böyle bir projeyi desteklemekten caydırmaya yetiyor. Eğer ekolojik felaket olasılığı ve potansiyeli bazı araştırmacıların dikkat çektiği kadar yüksekse – Dünya'daki yaşamı sona erdirecek ölçüde – o zaman HAARP kesinlikle durdurulmalıdır; hem de hemen.

YAZAR HAKKINDA

Jerry Smith'in yazar, şair ve editör olarak kariyeri otuz yıla yayılıyor. 1966 yılında Valley Bilimkurgu Derneği'nin "ValAPA" (Valley Amatör Basın İttifakı) bölümünde ilk amatör bilimkurgu fan dergisini yayınladığında (fanzin adı veriliyor), küçük dergi alanında kariyerine başladı. 60'lı yılların tamamında ve 70'lerin başlarında, fanzin alanında oldukça aktifti; fanzinlerde ve "APA"larda – Los Angeles Bilim Kurgu Derneği'nin "APA-L"ı gibi – sık sık yer alıyordu; 1974 yılında Klamath Falls, Oregon'da Unicorn Derneği'ni ve Unicorn Amatör Basın İttifakı'nı ("UnAPA") kurdu.

1972 yılında 22 yaşındayken, Güney California'dan Klamath Falls, Oregon'a taşındı. Burada çok çeşitli sanat dallarını inceledi; örneğin, Klamath Halk Tiyatrosu ve Klamath Çocuk Tiyatrosu'nda sergilenen oyunlarda gerek perde arkasında gerekse perde önünde oyunlar sergileyerek. Komplo/UFO yazarı Jim Keith ile birbirlerini Pomona'daki lise yıllarından beri tanıyorlardı. KTEC'te haftalık bir radyo programı yayınladılar ve 1975 yılında Oregon Teknoloji Enstitüsü'nün Klamath Falls kampusundan yayın yaptılar. 1973 yılında, Bay Smith *The Linkville Star* gazetesinin sanat yönetmenliğini yaptı. 1975 yılında, Jim Keith'in baş editör olduğu *Skyline: Klamath Falls*'ta aynı görevi aldı. Jim Keith'in

Dharma Combat adlı dergisinin editörü olarak devam etti ve 1988'deki kuruluşundan bu yana aynı dergide yönetici editör ve sanat yönetmeni olarak sık sık yer değiştirdi.

1970'lerde ve 1980'lerde, yüzlerce şiir ve kısa hikayeler yazdı. Şiirlerinden oluşan iki kitabı ve birkaç kısa hikayesi yayınlandı. 1990'larda, yazı konusunu ciddiye aldı; çeşitli türlerde kurgu kitaplar hazırladı ve 100 kitabının çoğu erkek dergilerine gitti. Reno-Sparks bölgesinin gazetesi olan *The View*'a, makaleler, film incelemeleri ve Jim Keith ile birlikte yazdığı Fool's Gold adlı bilimkurgu arkası yarımıyla sürekli katkıda bulundu.

1992 yılında, Ulusal UFO Müzesi'nde yöneticilik görevine geldi ve burada yönetim görevlerine ek olarak organizasyonun üç ayda bir yayınlanan "Notes from the Hangar"ın editörlüğünü üstlendi ve bu dergide yazılar yazdı.

Op-Ed parçalarını yerel gazetelerde ve bölgesel dergilerde yayınlatan Smith, California ve Nevada Özgürlük Koalisyonları tarafından yayınlanan "Sentinel of Freedom"'un Yaz 1997 sayısında "Telekomünikasyon Kanunu Anayasal Konuları Gündeme Getiriyor" başlıklı makalesini yayınladı (Juanita Cox ile birlikte yazmıştı). Ulusal bir dergide ilk kez "Uzay Yolu: Bilim Kurgu mu, Yoksa Psikolojik Savaş mı?" başlıklı makalesiyle yer aldı (Paranoia Magazine, Sonbahar 1996). *HAARP: Nihai Komplo Silahı,* ilk kurgu dışı ulusal pazar kitabı oldu.

Bay Smith eşinden boşanmıştır ve bir oğlu vardır. Dinsel açıdan kendisini "dinini uygulamayan bir Taoist ile matematikten bihaber bir kuantum fizikçisi" şeklinde tanımlamaktadır. Diğer yandan, kendini politik açıdan "biraz anarşist eğilimli tam bir Jeffersoncu Liberal" olarak tanımlamaktadır.

MOSSAD GİZLİ TARİHİ

1951 yılında savaş içindeki İsrail'in geleceğini güvence altına almak için kurulan Mossad, en heyecan verici, en acımasız casusluk, anti-terörizm ve suikast operasyonlarının sorumlusu oldu. Gordon Thomas'ın ilk kez 1999 yılında yayınlanan ve Mossad ajanları, muhbirleri ve casus liderleriyle kapalı kapılar ardında yapılan görüşmelerin yanı sıra çok-gizli belgelere ve kaynaklara dayanan araştırmalar sonucunda ortaya çıkan *Gideon'un Casusları* adlı kitabı, İsrail'in efsanevi istihbarat servisi hakkında daha önce açıklanmamış gerçekleri gün ışığına çıkarıyor. Ve şimdi, bu yeni baskıda Thomas ilk metni güncelleştiriyor ve Mossad'ın gerçekte ne olduğunu gösteriyor: Zeki, acımasız ve kusurlu ama kesinlikle nefes kesici!

– Çin'in, ABD merkezli paravan şirketleri ve bunların Usame Bin Ladin ile bağlantıları.

– Mossad'ın 11 Eylül saldırılarının öncesinde ve sonrasında olan olaylardaki rolü; Usame Bin Ladin ve El Kaide hikâyesinin ardında yatan gerçekler.

– Mossad, Saddam Hüseyin'i hedef alan suikast planını nasıl hazırladı.

– Saddam'm tuhaf yemek tatma ritüeli ve hükümeti içindeki şaşırtıcı "kaynak".

– Prenses Diana'nın ölümüyle ilgili bulgular ve Mossad.

– Vatikan Bankası'ndan Polonya Dayanışma Hareketi'ne aktarıldığı iddia edilen ama yerine asla ulaşmayan milyonlarca dolar.

– Radikal İslamcıların intihar komandolarını kadınlar da dahil olmak üzere eğitme yöntemleri.

– Mossad'ın Irak Savaşı'ndaki açıklanmayan rolü.

– Saddam'ın yargılanma sürecindeki planları.

– İstihbarat servisleri hangi ileri teknoloji ürünü sistemleri kullanıyor ve bunlarla neleri başarabiliyor.

– Mehmet Ali Ağca'yı Papa II. John Paul'u öldürmeye gönderenler ve eğitim kamplarında beynini yıkayanlar.

GORDON THOMAS: İstihbarat dünyasına yakınlığıyla tanınan Thomas'ın *Gideon'un Casusları* adlı kitabı yaklaşık 30 dile çevrildi. Bu çalışma günümüzde Mossad hakkında başvurulan en önemli kaynak olarak gösterilmektedir.

DÜNYANIN EFENDİLERİ

Fransız İhtilali'nin aslında Tapınakçıların yüzyıllar önce ölmüş Üstatlarının intikamı olduğunu; AIDS'in siyahileri ve eşcinselleri yok etmek için ABD laboratuvarlarında üretildiğini; Lady Diana'nın İngiliz gizli servisi tarafından öldürüldüğünü; insanoğlunun aslında aya hiçbir zaman ayak basmadığını; dünyanın gizliden gizliye Bilderbergler, masonlar, 'İlluminati', Cizvitler ya da Rockefeller, Rothschild gibi multimilyarder aileler tarafından veya George Bush ve seçimlerdeki rakibi John Kerry'nin de üyesi olduğu "Kurukafa ve Kemikler" gibi kardeşlik örgütleri tarafından yönetildiğini düşünen belki milyonlarca insan var. Resmi tarihin yalanlarla dolu olduğunu, GERÇEK'in (evet, büyük harflerle) "Siyon Liderlerinin Protokolleri" ya da "Turner Günlükleri" gibi kitaplarda yazılı olduğunu düşünenler de aynı insanlar. Azınlık olabilirler, ama artık sessiz ve anlamsız bir azınlık oldukları söylenemez. Komplo teorilerine neden bu kadar çok insan inanıyor? Gençliğinde bu teorilere kendisi de inanmış olan yazar Dünyanın Efendileri adlı kitabında, Benjamin Disraeli'den, Alexandre Dumas'a, Stendhal'a kadar ele aldığı tarih ve edebiyat içinde; "Simpson Ailesi"nden "X-Files"a kadar popüler televizyon ve sinema kültüründe bu sorunun cevabını arıyor.

